Edita: Editorial Gironina, S.A.
Redacció i administració:
C/ Comerç, s/n - Tel. 47 62 77 / 78
FORNELLS DE LA SELVA

DIARI DE GIRONA

Diumenge,
10 de gener de 1988
Director: Jordi Bosch i Molinet
Número: 13.817
Preu: 100 pessetes

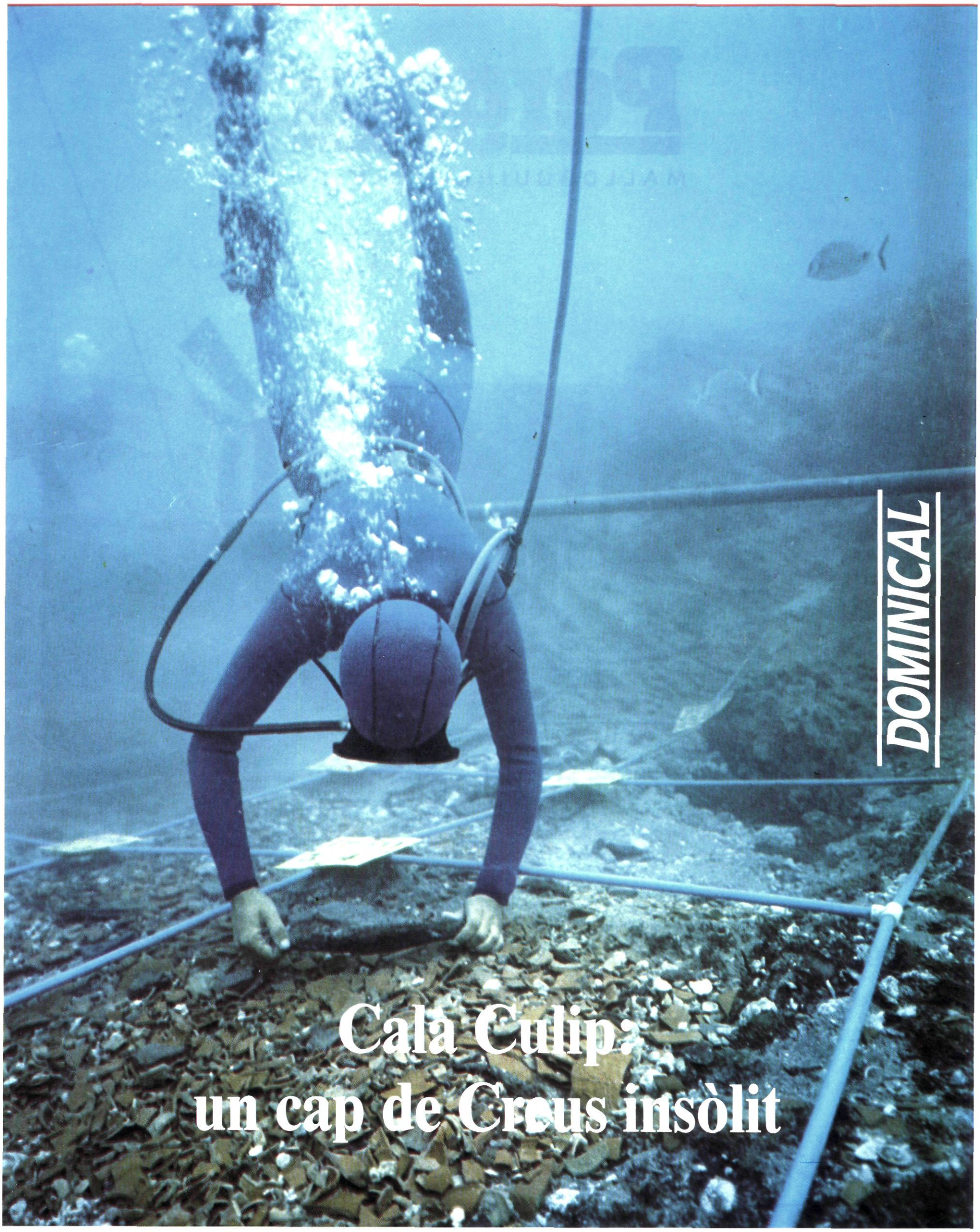

DOMINICAL

Cala Culip: un cap de Creus insòlit

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 1

Patrocinat per:

Dietari

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

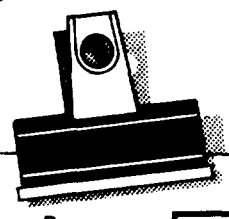

Santoral: San Juan Bueno.

El sol sale a las 07,37 y se pone a las 17,06 (hora solar).

La Luna sale a las 23,23 y se pone a las 10,53 (hora solar).

DIUMENGE

10

GENER

GIRONA

Policía	091 o 205050
Policía Nacional	201637
Guardia Civil	208650
Guardia Civil Tráf.	201381
Guardia Civil (COS)	201100
Policía Municipal	
Girona	092 o 204526
Salt	239980
Sarrià	202929
Germs. Sàbat	213315
Font Pólvora	219466
Bomberos	233380
Cruz Roja	200415
Telégrafos	202000
Amb. Serra	205654
Amb. Jesús	232122
Banco de Ojos	(93) 2005953
Taxis S. Agusti	203302
Taxis Pont de Pedra	202980
Taxis Renfe	203287
Radio Taxi	203377

Farmacias de Turno:
TURON. Pont Major, 53
PUIG SALELLAS. Carme, 17
(de 9.15 mañana a 10 noche)
TURON. Pont Major, 53
(de 10 noche a 9.15 mañana)
(Lunes) FOLCH SOLÉ. Rambla Llibertat, 50
PLA. Agudes, 30-32 (Sta. Eugènia)
(de 9.15 mañana a 10 noche)
FOLCH SOLÉ. Rambla Llibertat, 50
(de 10 noche a 9.15 mañana)

SALT

Farmacias de Turno:
NIETO. C/. Àngel Guimerà, 55

FIGUERES

Bomberos	233380
Ambulatorio	500365
Ayuntamiento	500100
Policía Municipal	510111
Cruz Roja	505601
Hospital	501400
Policía	500929
Guardia Civil	505043
Taxis	500008

Farmacias de Turno:
SARGATAL. Monturiol, 19

PUIGCERDA

Ayuntamiento	880650
Bomberos	233380
Policía Municipal	881972
Guardia Civil	880146
Cruz Roja	880547
Hospital	880150
Correos	880814

OLOT

Ayuntamiento	260000
Bomberos	233380
Policía municipal	265000
Guardia Civil	260120
Cruz Roja	262318
Ambulancias Garrotxa	267652
Ambulatorio Seg. Social	261816
Hospital Sant Jaume	260012
Correos	261581
Autocares TEISA	260196
Autos Güell	260480
Coches Guerrero	590010

Farmacias de turno:
BONMATÍ. Avgda. Reis Catòlics, 15

SANTA COLOMA DE FARNERS

Ayuntamiento	840808
Policía Municipal	840920
Bomberos	233380
Cruz Roja	841602
Resid. geriátrica	840287
Guardia Civil	840122
Correos	840465

RIPOLL

Ayuntamiento	700600
Policía Municipal	700600
Bomberos	233380
Cruz Roja	700601
Guardia Civil	700082
Correos	700760
Ambulatorio	700168/700159

LA BISBAL

Ayuntamiento	640975
Bomberos	233380
Policía Municipal	640292
Guardia Civil	640930
Consultorio Médico	641919
Correos	640837

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

FRASES

● **«Nadie entiende que las 38 comarcas tengan órganos que sean, en realidad, 38 parlamentos».** (Lluís Armet, portavoz del PSC, hablando de los *consejos comarcales*).

● **«Es cierto que ha existido entre nosotros una tendencia a considerar que Euzkadi es un patrimonio nacionalista y a equiparar el concepto de vasco con el de nacionalista, pero esta concepción es injusta, agresiva y antidemocrática».** (Xabier Arzalluz, presidente del PNV).

● **«En el tema de la soberanía** —de Gibraltar— **no se avanza: se resuelve o no se resuelve».** (Fernández Ordóñez, *ministro de Exteriores*).

● **«Si el presidente vasco no consigue la unidad de los partidos vascos para obtener algo positivo de cara a erradicar el terrorismo en Euzkadi, esto sería un hecho muy grave que empeoraría mucho más la política del país».** (Josep Tarradellas).

EL TIEMPO

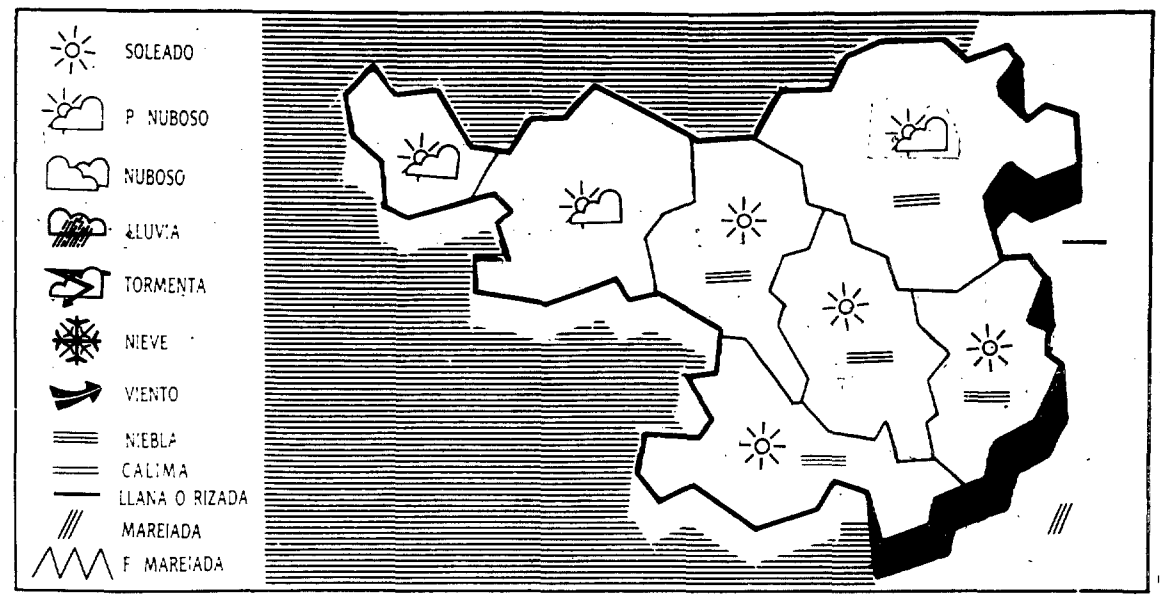

Temperaturas	Máx.	Mín.
Girona	15	4
Romanyà	14	1
Olot	15	0
Peralada	17	6
Santa Coloma	16	3
Montseny	9	3
Ribes	9	0
Camprodon	9	0
Blanes	17	5
San Feliu	14	4
L'Estartit	13	7

Aumento de la nubosidad

Previsión para hoy:

Poco nuboso o despejado con bancos de niebla o neblinas matinales aumentando gradualmente la nubosiad por la tarde debido a que al anticiclón que nos afectaba en los últimos días se debilita y se desplaza hacia el este dejando paso a un frente frío. Vientos flojos variables y no se esperan cambios importantes en las temperaturas.

Previsión para mañana:

Nubosidad muy variable con chubascos irregularmente repartidos que seran de nieve por encima de los 1.000 metros. Vientos de flojos a moderados de componente noreste y descenso de las temperaturas.

PREVIASA
SOCIEDAD ANÓNIMA DE SEGUROS Y REASEGUROS
PER INFORMACIÓ:
Gran Via de Jaume I, 48
Tel. 20 43 68 *GIRONA*

NUEVO SEGURO DE ASISTENCIA SANITARIA
Especialistas análisis radiografías ecografías scanner
hospitalización quirúrgica médica partos UCI etc
Por 1.667 ptas. persona/mes
ASISTENCIA EN TODO EL MUNDO

METGES D'URGÈNCIA A DOMICILI LES 24 HORES DEL DIA. TELS. 21 72 51 21 86 98 42 80 05

HACE 25 AÑOS EN LOS SITIOS

GERONA. Esta tarde, a las siete, en el hogar del productor de la delegación provincial de Sindicatos, tendrá lugar la acostumbrada audición semanal de los «Jueves musicales», bajo el asesoramiento musical del maestro Rogelio Sánchez.

ROSAS. Un vehículo dedicado al transporte de pescado se incendió ayer en nuestra población. Las llamas consiguieron tomar incremento con rapidez, envolviendo el automóvil en una verdadera tea ardiente. Una vez sofocado el incendio por parte de los bomberos de la población, el vehículo quedó completamente destrozado. El conductor del vehículo resultó ileso y no sufrió ningún percance grave.

ANGLÉS. El tramo comprendido entre el paso a nivel de la vía férrea hasta la calle de las fábricas de la población de Anglés será en breve urbanizado, ya que, además de la instalación de un moderno alumbrado y la construcción de aceras, se harán aparcamientos y zonas verdes que embellecerán considerablemente esta zona, concretamente la parte de la entrada a la población.

BON DIA

BERGÉ

Mensajes «cruzados»

EFEMÉRIDES

1986. Joroslav Seifert, premio Nobel de literatura 1984, muere en Praga de un paro cardíaco, a los 84 años.

1986. Los GEO rescatan a Juan Pedro Guzmán, secuestrado por ETA el mes anterior. Estaba encerrado en un almacen de muebles de Basauri.

LOTTO 6/49

COMBINACIÓ PREMIADA

2 6 7 26 44 45

NÚMERO COMPLEMENTARI

34

Pot aproximat: 120.776.000 pessetes.

CUPON

LUNES	76.237
MARTES	67.957
MIERCOLES	—
JUEVES	65.503
VIERNES	39.828 (053)

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 2

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Redacció, Administració, Publicitat i Tallers: C/. Comerç, s/n
Tels. **47 62 77/78.** Tèlex: 93.988 **EDGI**
FORNELLS DE LA SELVA **(GIRONA)**

Publicitat de 8 a 20 h.: Ctra. Barcelona, 29
Tels. **20 18 82 - 20 20 42**
17 001 - GIRONA

Delegació a Figueres: C/. St. Llàtzer, 35 Tel. **50 99 09**
Delegació a Olot: C/Bisbe Vilanova, 1 1r. Tel **26 88 11**

Difusió controlada per OJD DIFUSION PUBLICITARIA

Dipòsit legal GE-2-1958-Anyo XLIV

Director: Jordi Bosch i Molinet
Subdirector en funcions: Josep Víctor Gay

Redactor en cap en funcions: Fèlix Bouso **Esports:** Narcís Planas
Comarques: Rosa M.ª Mestres **Fotografia:** Dani Duch
Reportatges: Ramon Rovira
Catalunya, Espanya i Internacional: *Susanna Quintana*

Administrador: Josep Vila i Mont
Distribució: Enric Cullell **Subscripcions:** M.ª José Cinca
Cap Sistema: Sergio Biondi **Tallers:** Horacio Zaro
Cap d'Impressió: Santos N. García

RENOVACIÓN BANCARIA

La OPA frustrada del Banco de Bilbao sobre el Banesto fue la gran noticia financiera del año 87 y que en cierto modo ha cambiado ciertos hábitos en las relaciones bancarias. A consecuencia de todo ese proceso ha surgido una nueva figura en la vida pública. Se trata de Mario Conde, el flamante presidente del Banesto, quien no sólo ha conseguido erigirse en el salvador de la independencia como entidad del banco, sino que ha modificado de forma sustancial la composición del consejo de administración, consciente de que no existiría una segunda oportunidad para preservar su continuidad y que ello exigía finalizar de forma rotunda tanto con las desavenencias internas del consejo como para solventar los problemas de gestión. De la noche a la mañana, Mario Conde se ha hecho popular, de la misma forma que un día erigió de la nada Emilio Butragueño en el fútbol y desde aquel preciso instante se convirtió en su figura más popular. Hoy en día, Mario Conde ha ganado la batalla de la imagen y entre los ciudadanos es el banquero más conocido.

Sin embargo, la imagen de un Banco de Bilbao «robacarteras», como pretendieran algunos antiguos miembros del consejo del Banesto, no es correcta. De hecho, no se trataba de un asalto, sino de ofrecer al accionista la posibilidad que decida aquello que le es más propicio. No hay que olvidar que los dueños de los bancos no son los consejos de administración, en ocasiones con escaso número de títulos, sino los accionistas.

La OPA supuso que las tradicionales buenas relaciones entre los grandes bancos quedaran en el aire, destapándose todo tipo de rumores. El propio Mario Conde ha dicho que no considera que las fusiones deban descartarse, ya que si bien lo importante no es tener bancos de gran volumen, sino eficaces y rentables, algunas operaciones son aconsejables para el panorama financiero. Sin embargo, algunas llamadas que comienzan a escucharse desde la gran banca respecto a la necesidad de frenar o dificultar la entrada de la banca extranjera en nuestro país es preocupante. Por un lado, el deseable y progresivo desarrollo de la unidad política y económica europea exige levantar todo tipo de fronteras. Si de lo que se trata es de evitar la competencia de quienes ofrecen mejores servicios a los clientes, lo que procede no es cerrarse en banda, sino provocar la necesaria renovación bancaria. En esa línea ya entró en el paso el Bilbao, y ahora parece decidido a incorporarse el Banesto, si nos referimos a los protagonistas de la OPA.

TRIBUNA ABIERTA

EL PODER PERSONAL

José María Gironella

HAY HOMBRES que nacen con irrefrenable vocación de poder. Si un día lo consiguen se convierten en dictadores, más o menos tiránicos según la capacidad de sumisión del pueblo. Cuando dicha capacidad de sumisión, por causas no siempre explicables, se revela total y duradera, el dictador se siente cómodo en su sillón de mando y llega a estimar natural el absoluto dominio que ejerce sobre los demás. Entonces, y al igual que le ocurre al niño, su visión se hace incompleta, hasta el punto de no acertar a distinguir con claridad entre el «tuyo» y el «mío». Mira en torno y todo cuanto ve, vidas, ideas, costumbres y paisaje, se le antoja de su personal y legítima propiedad. Es el momento de la agresividad —daña sin darse cuenta o por considerarlo necesario—, y también de la monotonía o del aburrimiento: como el hombre del cuento citado por Salvador Paniker, «quien le agradaba tanto telefonear que consiguió acaparar todos los teléfonos, encontrándose con que no podía telefonear a nadie».

Por supuesto, esa ocupación de la autoridad le resultaría más ingrata al dictador si automáticamente no brotaran a su lado, como diáconos en misa solemne, una recua de subjefes, de déspotas de segunda clase, que lo adulan, a veces con sinceridad, e incluso —fue el caso de la Alemania nazi— convencidos de que contribuyen con ello a una causa grande. El dictador, que sabe y no sabe que le mienten, consciente en utilizar la alfombra feérica tendida a sus pies y pone en práctica el consejo oriental: «gobernante, contenta a los soldados y a los funcionarios, y despreocúpate del resto». ¡Soldados y funcionarios! He aquí la clave. Visitad con detenimiento, no en visita turística, el Kremlin actual, y veréis a unos y a otros —cascos relucientes y gorros de astrakán— satisfechos de sí mismos, contándole al pueblo, al pueblo que tirita y que suda, las gloriosas hazañas de la industria metalúrgica y de las conquistas espaciales.

De dos cosas se ocupa preferentemente el dictador: de realizar obras públicas colosalistas (hay que dar sensación de grandeza) y de vigorizar sin tregua su dedo índice (hay que repartir apropiadamente los cargos). Enormes edificios, puentes colgantes, vastos estadios, distraen a los bienamados súbditos de la mediocridad de la vida cotidiana. En cuanto al dedo índice, se cuenta que Mussolini besaba cada mañana el de su mano derecha. Es natural. Con él designaba a sus colaboradores o los mandaba fusilar. Con él perseguía la blasfemia al tiempo que desafiaba al Vaticano, y mientras por un lado predicaba obsesivamente la «unidad», por otro enviaba sus tropas a la quimérica y desintegradora conquista de Abisinia.

Lo más corriente es que el dictador alcance el poder en un momento de grave crisis del país sobre el que opera. A río revuelto, ganancia de dictadores. El arranque, pues, es favorable, y en cuanto consigue restablecer el orden público, las gentes se sienten en deuda con él. Ha seguido, ofrece un programa salvador. Todos los males serán remediados, excepto, quizás, la muerte. Ahora bien, caso de que el mandato se prolongue más de lo previsto, la dinámica de la historia plantea graves problemas. Parte de aquel programa salvador pierde validez y se hacen precisos cambios sustanciales. La alternativa es dramática. Si el dictador, por calculada estrategia, se aviene a sustituir por otros los sacrosantos slogans, su prestigio sufre quebranto y ha de echar mano de toda su astucia para no ser llamado traidor; si, a la inversa, su fanatismo o miopía, se empeña en mantener a toda costa su desfasado credo original, produce rechazos, se ve obligado a pagar a un precio cada vez más alto las lealtades incondicionales (corrupción), y a lanzar a la calle un número creciente de perros amaster amaestrados como los de la PIDE.

¿Existen denominadores comunes entre los dictadores? La psicología pretende que sí. Entre ellos destacan, aparte del miedo profundo y de la capacidad de rencor, el narcisismo, el culto del «yo». «El Estado soy yo», sentenció, como es sabido, hace cuatro siglos, el absolutista Luis XIV; hace un tiempo, Mobutu, presidente del Zaire, declaró: «Yo soy el Mesías». La línea continúa. Los dictadores gustan de ser llamados «Padres de la Patria»; los hispanoamericanos saben algo de ello. Tal vez el ejemplar más ilustre haya sido Amin, dueño y señor de Uganda, que venía a ser como una ampliación en negro del progresivo narcisismo de todo un continente hasta ahora explotado.

Sin embargo, en el plano individual, psicosomático, las diferencias pueden ser notables. Hay dictadores de facha locoida, como Hitler, los hay de porte mesurado y correcto, como Salazar. Los hay que se exponen al viento y al sol, como Nasser, los hay que se ocultan bajo un paraguas, como hacía el Negusn, enfáticamente denominado Rey de Reyes. No, no, ninguna similitud entre Tito y Franco, entre Caín —primero de la dinastía— y Perón.

Ciertas computadoras mentales pronostican que la estirpe de los dictadores está en trance de extinguirse, debido al avance de la civilización. A mi juicio, la cosa no está tan clara. Al modo como existe la irrefrenable vocación de mando, perdura en la tierra la irrefrenable vocación de esclavitud. Por extraño que parezca, todavía hoy se cuentan por millones los kamikaze en potencia, los hombres dispuestos a suicidarse si un ser con magnetismo (Jomeini) se lo ordena así o le baila ante los ojos un símbolo heroico. Los propios dictadores han tenido buen cuidado de que el ciudadano sencillo, tan amado por Gandhi, ignore los derechos que le corresponden, ignore las ventajas de la persona humana en situación de libertad.

Pregunta inquietante. ¿Son felices los dictadores? Los expertos les otorgan, desde luego, instantes de plenitud insuperable, afirmando que el placer del mando absoluto supera con mucho el que pueden procurar el dinero e incluso el erotismo amoroso más logrado; sin embargo, la medalla tiene su envés. Parece ser que sufren de infantiles frustraciones —siempre hay algo qeu no consiguen poseer—, de torturantes alergias y de una sensación, raramente confesada, de soledad. Parece ser que están tan solos, pese a los balcones triunfales y al Yo aclamado, que los hay, como Stalin, que de pronto miran como si disparasen y rompen todos los espejos.

Y luego resulta que se mueren. Y sobrevienen las más inesperadas reacciones por parte de la multitud: llantos desgarrados, extraña indiferencia, un clima de alivio. Muy pronto, el olvido, el olvido irremediable. Y el mecanismo crítico se pone en marcha. Y aparecen errores de mayor o menor cuantía. Y un vacío absurdo, y odios que tenían prohibido asomarse al exterior, y las gentes preguntándose: «¿Y todo para qué?».

Visto de lejos, no queda más que la silueta de un dedo índice petrificado en el centro de un cementerio de soberbia inútil.

UNA BATLLESSA A CADAQUÉS L'ANY 1252

Josep Rahola Sastre

EL fet que exposarem va succeir a mitjan segle XIII, més o menys cap a l'any 1250. En aquell temps era el senyor de Cadaqués el comte d'Empúries i el seu representant a la vila era el «batlle», que venia a ésser el que actualment és l'alcalde, al qual també s'anomena «batlle», que era l'administrador de les rendes del senyor a la població, i era dins d'ella la màxima autoritat, al mateix temps que per la seva categoria era un intermediari entre el comte i els homes lliures no nobles de la localitat. Exercia així mateix les funcions judicials.

Normalment el «batlle» era designat pel senyor del comtat, d'una relació de noms, una terna generalment, que li era presentada pel consell de la vila cada any el primer de gener, quan es feia la seva renovació. En aquest cas el «batlle» elegit era el dit «batlle natural». Ara bé, a Cadaqués, com en algun altre lloc del comtat, el comte cedia la «batllia» de la vila a una determinada persona com a premi a un mèrit assenyalat, o bé l'empenyorava i en aquest cas el «batlle» era dit «batlle noble o feudal». El càrrec així elegit solia ésser vitalici i es constituïa en hereditari si l'empenyorament era a perpetuïtat i podia gaudir una família en dues o més generacions. Per les dates que tenim, des de l'any 1193 al 1480, gairebé tres segles fou el temps de què gaudiren les famílies cadaquesenques de la batllia de Cadaqués, en primer lloc la família Sala-Salceda (1193-1345), i després els Reixach (1348-1480).

El distint mitjà de nomenament d'aquesta autoritat municipal en el mateix comtat obeïa possiblement a distintes necessitats particulars del comte. En la designació del de Cadaqués la qüestió financera hi tindria molt a dir. Efectivament els cabals de les caixes comtals es veien molt incrementades pels ingressos dels arbitris establerts en el port cadaquesenc, com eren de molt antic el dit «teloneo», que es pagava en els ports de mar i a les portes de les viles o les ciutats, més tard la «lleuda», el «dret dels arbres» o segons els pals de les embarcacions, el «mollatge», «l'ancoratge», ingressos aquests que segons ens diuen els documents en certes èpoques representaven per a les susdites caixes comtals, el 75% dels beneficis totals d'aquesta mena de tributs en tot el comtat, endemés és clar de les imposicions als habitants de la vila en particular. D'ací que tingués molta importància que l'autoritat màxima de la vila fos una persona totalment addicta al comte, hi ho havia de ser car en treia ella també el seu profit.

El primer «batlle feudal» de Cadaqués del que tenim notícia és en Joran de Salceda, que l'any 1193 ja gaudia del càrrec. Fou el batlle fins a la segona desena del següent segle XIII i el va succeir el seu fill Bernat fins a mitjan d'aquest segle. En morir el 1252 va heretar la susdita «batllia» amb tots els seus emoluments la seva filla Bernarda, muller d'un tal Guillem de Sàla, que amb el pas dels anys donaria el nom al «mas» conegut encara avui pel «mas de la Sala», per la donació que li féu el comte d'Empúries, Ponç Hug III, dels terrenys d'aquesta heretat. Hem de creure que no seria pas massa corrent, en aquells anys, això que una dona exercís semblant càrrec, però per a la història de Cadaqués no deixa d'ésser curiós. Aquest fet és una demostració més de que no hi ha res nou en aquest món. I així com en els temps actuals, quan una dona exerceix la regidoria o la batllia d'una vila ho considerem com una conseqüència dels temps en què vivim, a Cadaqués, set segles enrera, que aviat està dit, una cadaquesenca va ocupar aquest càrrec gairebé fa una quarantena d'anys.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 3

El concepte mercat a Girona té un ampli sentit. Podem parlar de la plaça mercat, del mercat de la Devesa, dels mercats coberts a diversos punts i indrets de la ciutat i també del mercat entorn a la plaça mercat. Precisament aquest té un contingut humà especial. Els seus venedors i venedores representen una part important del teixit social gironí. Creiem que es mereixen quelcom més que un record periodístic, diríem que és l'homentge dels que fa molts anys ajuden, amb les seves ofertes, moltes economies familiars de Girona. També veurem quina mena de productes ens ofereixen, amb una varietat que no trobem arreu, i finalment cal parlar dels problemes de l'entorn. El mercat, tant l'exterior com la plaça, suposen una necessitat d'espai d'aparcament de què no sempre es disposa. Quines solucions té previstes el municipi i quina ordenació es preveu en aquesta zna de la ciutat? Creiem que és un tema que preocupa i afecta moltes mestresses de casa i també molts ciutadans. Amb l'estimable col.laboració del nostre fotògraf Carles Sans, tractarem de plantejar el tema amb aquesta triple dimensió: humana, de comerç i de problema urbanístic.

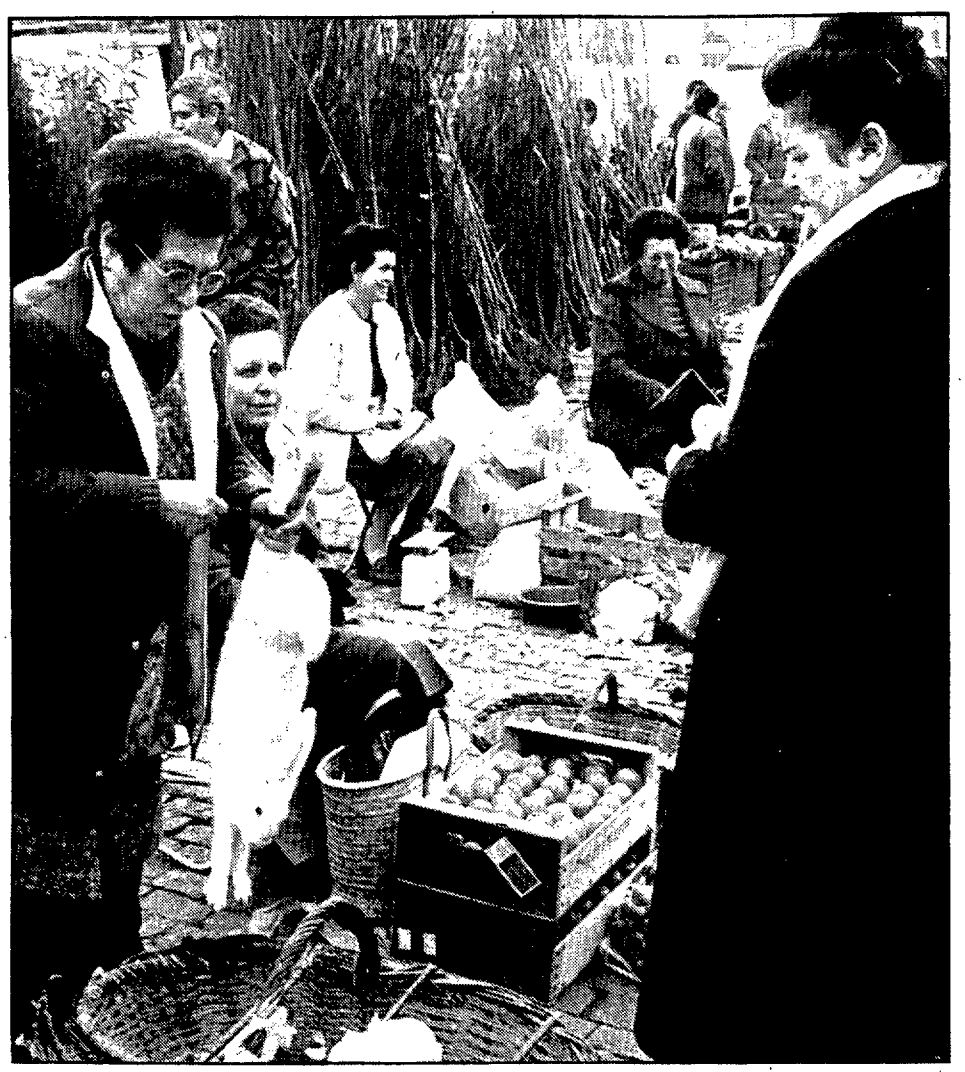

El de la plaça del Lleó

Un mercat diferent dels altres, amb uns problemes que cal resoldre

JOSEP VÍCTOR GAY

Girona.— Dels diferents mercats que té la ciutat de Girona, el de la plaça del Lleó, sota quatre ombres, la del plàtan, autèntic monument vegetal; un dels «bolets» arquitectònics més discutibles; l'ombra de la plaça Mercat i la del mateix Lleó, que és el monument al sometén que defensà Girona en la guerra del francès, és també, sens dubte, un dels més característics en el conjunt dels bastiments ciutadans.

I ho és per diferents conceptes. Primer perquè podríem dir que és depositari de la vella tradició de la plaça de les Cols, la Rambla, on durant tants anys vàrem tenir el mercat, en el seu més autèntic sentit i esperit. Els productes vinguts de les hortes que envoltaven Girona, del pla de Salt, de les plantacions de fruiters de Fornells i de més enllà varen ser molts anys a la Rambla per ser subministrament de les famílies gironines. Amb l'exigent modernitat, i després de més d'un intent, en els primers anys de postguerra civil es va edificar l'actual palça coberta. Semblava que tot s'havia canviat. Els llocs de venda passaven a l'interior del nou edifici. Però, a poc a poc, alguns altres llocs varen concitnuar a fora.

Curiosament, han estat aquests llocs, els depositaris d'aquesta tradició de venda al mercat, els que s'han convertit en elements singulars en l'oferta alimentària i d'altres productes que no sempre podem trobar en altres punts de venda.

Productes naturals

La singularitat del mercat de la plaça del Lleó, dels seus productes, es basa en el fet que, en bona part, són oferts pels seus mateixos productors. No tots, cal dir-ho, com també en altres llocs de venda de Girona poden trobar el productor-venedor, però, on, certament, més hi són presents és en aquest indret.

També productes no gaire corrents, com un seguit d'herbes medicinals, cargols que no són de «granja», mel acabada de recollir dels bucs, flors que no han passat pels canals del florista comercial i tot un seguit de productes dels horts que, malgrat l'expansió urbanística del Gironès continuen voltant la ciutat, gràcies a Déu.

El mateix podem dir d'alguns dels animalons que hi són oferts. Conills i pollastres, ànecs i, fins pollets, vénen quasi sempre dels masos de la nostra comarca, amb un posat ben diferent dels que neixen, creixen i moren amb un programa prestablert que fins els assenyala per hores quant tenen de vida.

Clients fidels

Si els venedors i venedores d'aquest mercat porten aquesta mena de productes tan interessants, com ho poden ser igualment els que es troben a l'interior de la plaça o en altres mercats gironins, és evident que hi ha clients i clientes igualment fidels en aquesta font d'abastament.

Molts productes d'aquest mercat són oferts pels seus mateixos productors. (Foto CARLOS SANS).

Tots els comentaris que ens han fet coincideixen a assegurar que els que hi són fixos tenen un seguit de clientela igualment fidel, i fins per adquirir uns determinats productes, essent els ous que no són de producció industrial, les patates de collita pròpia, les cebes de l'hort saltenc, les pomes de Fornells, els enciams de Sant Gregori, els primers alls tendres. Si preguntéssim les mestresses de casa, de Girona, que hi van regularment, segur que ens sabrien dir què hi compren i a qui ho fan, i fins si ja els guarden aquests productes. Podríem dir que és una altra de les característiques d'un mercat amb una forta personalitat. Fins diríem que no sempre s'hi va amb les presses d'altres compres diàries o regulars que es fan. L'espectacle és prou important i intens com per fer-ho tranquil.lament. Fins ens permetríem de recomanar-ho com un dels aspectes més singulars de la nostra ciutat, un aspecte que fins té un atractiu turístic espontani que no sempre s'ha sabut aprofitar.

Al respecte podríem recordar que el «mercadillo» dels dimarts es va començar precisament per oferir una alternativa als anomenats «dimarts turístics» de l'estiu i ha esdevingut un element importantíssim en l'oferta comercial gironina.

No es pot perdre

De temps en temps cirulen informacions contradictòries sobre l'esdevenidor d'aquest mercat.

Coneixem un projecte de construcció al damunt de la plaça veïna Salvador Espriu, d'un mercat cobert per l'estil de la plaça Gran de Granollers, és a dir amb un sostre sostingut per columnes i obert pels costats, per acollir aquests llocs de venda que envolten la plaça mercat.

Possiblement seria una solució o una ajuda als venedors i venedores que sofreixen el mal temps, el fred, la pluja, la calor. Però cal fer-ho amb cura per evitar, no solament que la ciutat perdi un encant, també que els ciutadans no en surtin perjudicats per perdre un element d'abastament important, interessant i que permet a moltes economies familiars anar fent i trobar uns productes que difícilment hi poden ser en altres llocs.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Pagę 4

Tots són elements indispensables

Venedors i compradors, o conjugar el verb mercadejar

Saber mercadejar és tot un art. (Fotos CARLOS SANS).

J.V.G.

Girona.— Es pot anar a mercat per diferents motius i objectius. Normalment s'hi va a comprar o vendre, o fins a fer ambdues coses. En català, d'això s'en diu mercadejar, fer mercat.

Però ens permetem afegir quelcom més, d'altres coses que es poden fer en el mercat, en qualsevol mercat del món, i naturalment en el de Girona, en el del Lleó, s'hi pot anar a badar, a passejar, mai a perdre el temps; encara que finalment no hi comprem o venem res, sempre s'aprenen coses en un mercat.

A més en el del Lleó creiem que s'hi apleguen uns elements humans excepcionals. Naturalment hi son per fer feina i no podem pretendre que ens expliquin quelcom de la seva vida. Però sí que sabem que hi ven una de les darreres hortelanes de Vilablareix, per exemple, que veu com primer l'autopista, les urbanitzacions, el creixement industrial de la nostra ciutat se li està menjant els horts. O aquell pagès de Fornells, que porta la fruita de l'hort no pas dels fruiters arrenglerats o perfectes del terme, no ha volgut renunciar en aquesta petita parcel.la del que fa uns anys ho era tot. I qui sap d'on deu venir aquella velleta que porta un grapadet d'herbes, o uns pocs bolets. Dels boscos de Bescanó arriba una mica de mel quasi silvestre, que no admet aquells perillosos edulcorants, colorants o estabilitzansts d'altres perfectament etiquetats. De quart, algú porta cargols, uns més grossos que altres, perquè les gallines no ho fan a mida i no es disposa en aquella casa de cadenes de producció.

I cal veure com es fan els tractes, s'ha de regatejar. Diuen que no seria un veritable mercat si no es fes. Personalment no en sabem gens. No debem ser capaços de mercadejar, possiblement ja som víctimes dels temps dels «hiper» i dels «super», però sí que som espectadors del regateig del mercat del Lleó, que no sempre és una victòria del comprador, possiblement no ho és mai. Però sí que moltes vegades es resol en un empat o amb la retirada del comprador frustrat. Cal veure les cares i els gestos, és el veritable espectacle del mercat, per aquesta raó cal que es mantingui i que es resolguin els problemes que té.

Productes, compradors i venedors són un espectacle permanent. (Foto CARLOS SANS).

No manquen preocupacions als venedors de la plaça del Lleó. (Foto CARLOS SANS).

Aparcar és, sens dubte, el més greu problema

J.V.G.

Girona.— De problemes a l'entorn del mercat n'hi ha molts. La majoria no són pas exclusius del mercat del Lleó; són compartits amb la plaça Mercat.

Però una ràpida enquesta ens ha permès detectar que la preocupació de venedors i compradors, homes i dones, naturalment, és la manca d'aparcament i el desordre existent.

Cal dir que en molts casos no tot és responsabilitat de l'administració municipal. Els que venen i els que compren al mercat volen aparcar, i és una aspiració legítima, el més a prop possible del lloc de la feina. És el mateix que fan, que fem, tants i tants gironins cada dia i, naturalment, contribuïm a complicar la circulació i l'aparcament ciutadà, és ben clar.

Però, a l'entorn del mercat, s'aconsegueix un dels desordres més importants de la ciutat. Especialment els dissabtes podem donar fe personal en fer aquesta informació perquè és un veritable repte aparcar, no en un lloc autoritzat, ferho en un lloc prohibit resulta igualment impossible, per la senzilla raó que tots aquests llocs estan plenament «copats».

Aparcar pagant

Es pot aparcar ben a prop pagant. Sempre s'ha de pagar. L'aparcament soterrani de la plaça de Catalunya ha vingut a oferir una alternativa important pel mercat, però no tothom hi va, ni sempre hi ha lloc, cal dir-ho també.

Ni tampoc no podem dir que si l'iniciativa privada conseguís fer més aparcament a l'entorn del mercat fos un bon negoci, malgrat que sembla que en aquell lloc de Girona sempre hi ha demanda d'espai per aparacar.

Però, si tornem al mercat, tant el de fora com el de dins comparteixen la inquietud de veure com altres ofertes ciutadanes els treuen clients, precisament per oferir millors aparcaments.

La resposta de la plaça mercat ha estat una intel.ligent política promocional, amb unes millores d'ofertes i d'equipament del conjunt que ha donat bons resultats, però tots els venedors són conscients d'aquesta dificultat que els seus clients i clientes tenen per aparcar. No podem oblidar que comprar vol dir carregar, a voltes un bon grapat de quilos, patates, fruita, ous, són productes de pes i de volum. Si una mestressa de casa ha d'anar de la plaça a un indret un xic llunyà on ha aparcat, a la propera ocasió no hi tornarà. Els venedors ho saben i esperen que una ordenació de la zona i nous aparcaments promoguts conjuntament pel municipi i la iniciativa privada permetin millorar aquesta oferta.

Altres problemes

Naturalment altres temes preocupen en aquests col.lectius comercials. La competència de les xarxes comercial d'alimentació, els gran magatzems ja en construcció que tindran igualment secció d'alimentació, la dificultat d'ampliació de la zona, precisament perquè els pocs aparcaments són necessaris, serien algunes d'aquestes qüestions inquietants.

Però també cal dir que la fidelitat de compradors i compradores —hi ha homes i dones que van a plaça—, permet garantir el futur, sobretot si les coses es fan amb seny i si tots els sectors implicats són escoltats a l'hora de decidir.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 5

Organizada por la Associació de pessebristes de Girona

La II Mostra del pessebre català ha sido visitada por 35.000 personas

DAVID CÉSPEDES

Girona.— Desde el pasado día 23 de diciembre se puede visitar en nuestra ciudad la II Mostra del pessebre català que organiza la Associació de pessebristes de Girona. Dicha muestra se encuentra expuesta en la casa de cultura Bisbe Lorenzana de nuestra ciudad y en ella se pueden contemplar obras de los mejores expertos en la elaboración de belenes de toda Catalunya. Algunos de los participantes en esta muestra son Joan Danés, de Arenys de Mar; Salvador Bordes, de Tordera; Jordi Pol, d e dell; Jaume Duran, Josep Roura, Salvi Gratacòs y Tomás Vinardell, de Banyoles; Jordi Dalmau, Ernest Dalmau, Josep Comes, Josep Cornellà, Gerard Barba, Xavier López y Josep Tort, de Girona y muchos más. Asimismo, están presentes obras pertenecientes a asociaciones y grupos de las poblaciones de Olot, Roda de Ter, Riells del Fai, Cambrils, Vic, Rubí y Ripollet. En la muestra se pueden admirar y contemplar obras del escultor olotense Mateu Lucas y magníficos dioramas propiedad del castell de Peralada, cedidos para esta ocasión por la familia Suqué-Mateu. La mayoría de los dioramas expuestos representan tanto parajes exteriores como interiores. Alguno de los belenes se encuentran enmarcados en las comarcas gerundenses con las típicas escenas de la adoración de los Reyes Magos y los pastores, la anunciación, el nacimiento...

En cambio en los dioramas del Castell de Peralada se reproducen escenas que se han tratado muy poco, tales como José y María escuchando al César, el empadronamiento o bien la visita de los Reyes Magos a Herodes. El comité organizador de la II Mostra del pessebre català está presidido por F.J. Alberch y asesorado por los doctores J.M. Taberner, Jaume Marquès, Salvador Coll y el profesor Ramon Carrera. Asimismo, también han colaborado entre otros J.M. Nogué, Jordi Dalmau, J.M. Busquets, Roqueta, Dalmau Sansalvador, Maria Àngels Guadiol, Josep Tort y Miquel Matas.

Belén alegórico de Joan Danés.

Por otra parte, en la sala de exposiciones de la Rambla de Girona se encuentra expuesto el «pessebre de la ciutat», el cual ha sido elaborado y dirigido por Josep Tort, asistido de Jordi Dalmau. En dicha exposición se puede admirar un belén central que como fondo tiene reproducido magistralmente las montañas de las Guilleries, el Puigmal, el Far y en concreto la población de Batet, situada en la comarca de la Garrotxa. Por último, en dicha exposición se pueden visitar varios «goigs» navideños, gracias a las colecciones privadas del seminario diocesano de Girona, el Capítol de la Catedral y F.J. Alberch, presidente de la Associació de Pessebristes de nuestra ciudad.

Por último, en la Fontana d'Or de Girona, se encuentra expuesta una muestra de figuras de belenes, entre las cuales se exponen gran cantidad de piezas policromadas de todos los tamaños. La exposición contiene figuras tanto de finales del siglo pasado como del presente. Un impacto de curiosidad es la vitrina del olotense Joan Büch, que expone un belén con figuras de materia volcánica que no han sido todavía trabajadas. Todas las obras expuestas son de una gran notabilidad artística. Cierra la exposición una serie de figuras actuales de la colección propia de F.J. Alberch.

Según la Associació de pessebristes de Girona, las tres salas han sido visitadas durante estos días por más de treinta y cinco mil personas. Una cifra muy considerable y que **«quiere decir que hay gente que se interesa en los belenes».** El día de mayor visita fue el uno de enero y se contabilizó que visitaron las exposiciones más de cinco mil personas. Por ese motivo, la Associació de pessebristes de Girona ha decidido prolongar dichas muestras hasta el próximo día quince del presente mes.

Esta mañana, a partir de las nueve y media

V Marxa popular de Sta. Eugènia y Can Gibert

REDACCIÓN

Girona.— Esta mañana, a partir de las nueve y media, se dará la salida de la V Marxa popular que organizan conjuntamente las AA. VV. de Can Gibert del Pla y Santa Eugènia. La salida se dará desde Can Gibert del Pla, y la llegada estará situada en la plaza de Santa Eugènia. Los participantes habrán de recorrer una distancia de aproximadamente 12 kms. Una hora antes de la salida todas aquellas personas interesadas en tomar parte en la carrera podrán cursar sus inscripciones.

Lote navideño de la Penya Bons Aires.— El presidente de la Penya Esportiva Bons Aires de Girona, Juanito Cabratosa, hizo entrega esta semana del lote navideño correspondiente al Sorteo del Niño con el número 7.730. La familia Alfons Alordi y Martín fueron los ganadores. En la fotografía, la familia ganadora con el lote navideño. (Foto DAVID QUINTANA).

DESDE MI CIUDAD

Coches y carreteras

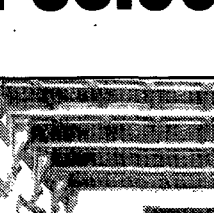

J. SUREDA I PRAT

UNO de mis hobbys favoritos, y más ahora que me sobra el tiempo, es releer los libros que escribiera mi admirado Joaquín Pla Cargol sobre las tierras gerundenses. Hay cosas interesantísimas, como ésa que nos dice *que la matrícula de autos y motos supera en 1962 a los 62.000 números*. ¿Cuál es en estos momentos la matrícula de GE? Pero no es sólo esto lo que preocupa, sino ¿cuántos millones de coches circulan por nuestras carreteras?

Todo eso viene a cuento porque uno, estrujándose mucho la mollera, no encuentra proporción entre el aumento del tránsito y la adecuación de la red viaria, tanto en arreglos como en nuevos itinerarios. De diez años a esta parte, en lo que concierne a nuestra provincia, me parece que lo más importante y costoso deben haber sido los tramos de Lloret a Tossa y el de Blanes a Sant Hilari, este último, dicho entre nosotros, ha costado sangre, sudor y lágrimas el terminarlo. Eso sí, proyectos, promesas y planos no faltan: desde el desvío de Girona hasta el eje transversal, encontraremos de todo y en abundancia, con la particularidad que si no se realizan, al menos da pie para que se levanten mil polémicas sobre sus hipotéticos trazados, lo que anima el cotarro, y así vamos esperanzados y felices pasando el tiempo, mientras el asfalto se agrieta, las rutas van siendo cada día más estrechas, los accidentes en aumento y las ciudades y pueblos (el ejemplo más claro está en Girona) se colapsan ante la marabunta del motor.

Todo hace suponer que se asiste impasible al alud automovilístico sin parar mientes en que sólo se solucionarán los problemas *aumentando paralelamente el kilometraje*. Lo más cómodo es cerrar los ojos.

Conferencia sobre los viajes de James Cook, vistos por un navegante

REDACCIÓN

Girona.— El próximo viernes día quince tendrá lugar, en el local social de la Associació Gironina d'Amics de la Mar, el segundo acto cultural previsto para la temporada 1987-1988.

Josep Mediñà, navegante y a la vez filatélico, ofrecerá una interesante conferencia bajo el título «Els viatges de James Cook, a través de la filatèlia», bajo la perspectiva de un navegante.

Asimismo, tendrá lugar una presentación de una importante colección de sellos referentes al tema de los viajes de James Cook que precisamente fue premiada en la exposición Expofilna '87 que se celebró en nuestra ciudad el pasado mes de octubre.

La conferencia dará inicio puntualmente a las ocho y media de la noche, en el local social de la Associació Gironina d'Amics de la Mar, situado en la calle Premsa, número 2, de nuestra ciudad.

AGRUPACIÓ DE CIÈNCIES MÈDIQUES DE GIRONA
FILIAL DE L'ACADÈMIA DE CIÈNCIES MÈDIQUES DE CATALUNYA I DE BALEARS

ORGANITZA

CICLE DE XERRADES SOBRE TOXICÒMANS

16 desembre 1987
Introducció a les toxicomanies.
Drogues institucionalitzades: Alcohol, tabac i fàrmacs

13 gener 1988
Drogues no institucionalitzades: Heroïna, cocaïna, etc.

17 febrer 1988
Prevenció i recursos assistencials a Girona i comarques.

CONFERENCIANTS

* **JOAN CAÑELLAS i PONS**
Director Mèdic del Centre Terapèutic Sergi

* **MERCÈ SOMS i CASALS**
Psicologia clínica. Centre Terapèutic Sergi.

* **SANTI VANCELLS i GASCONS**
Metge de la Sanitat Municipal de Girona

* **AMADEU MORA i DURAN**
Assistent Social. Coordinador de Toxicomanies dels Serveis Socials de l'Ajuntament de Girona.

AMB LA COL.LABORACIÓ DE:

— CENTRE TERAPÈUTIC D'ALCOHOLISME I ALTRES TOXICOMANIES SERGI
— CASA DE CULTURA TOMÁS DE LORENZANA
— AJUNTAMENT DE GIRONA
— CONSELLERIA DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA
— INSTITUT D'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA
— COL.LEGI OFICIAL DE METGES DE GIRONA
— COL.LEGI OFICIAL DE FARMACÈUTICS DE GIRONA
— COL.LEGI OFICIAL D'AJUDANTS TÈCNICS SANITARIS I DIPLOMATS D'INFERMERIA DE GIRONA
— PUNT DIARI
— DIARI DE GIRONA
— RÀDIO CADENA
— RÀDIO GRUP
— OBRA SOCIAL DE LA CAIXA DE BARCELONA

Lloc: Casa de Cultura Tomàs de Lorenzana
Plaça de l'Hospital núm. 6. GIRONA
Hora: A les 7 de la tarda

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 6

A LA VISTA

GUANYI EL

10%

NET ANUAL

LLIBRETA PLUS

I, a més, desgravi un 10% en els impostos de 1988*

*Segons legislació vigent. A través de contracte d'una assegurança col·lectiva combinada, concertada amb Bankpyme Seguros Vida, S.A.

Visiti'ns, escrigui'ns o truqui'ns. No se'n penedirà.
Desitjo més informació:
Nom _____
Adreça _____ Tel. _____
Població: _____ C.P. _____

ABE nº 16652

Banc de la Petita i Mitjana Empresa

17001 Girona/Avgda. Jaume I, 34
08021 Barcelona/Travessera de Gràcia, 11
25007 Lleida/Avgda. Francesc Macià, 27
28006 Madrid/María de Molina, 33
50004 Saragossa/Marquès de Casa Jiménez, 6
43001 Tarragona/Reding, 37

BANQUETS
LUNCH
PARTYS
INAUGURACIONS, etc.

PRESTACIONS A DOMICILI

Tots els serveis
i l'eficàcia professional
amb la garantia de

Roca

«confiters a Girona des de 1928»

RESTAURANT
MARISQUERIA
Can Darnés
Tel 21 40 57
SANT JULIA DE RAMIS

DESITGEM QUE HAGIN PASSAT UNES BONES FESTES I ELS COMUNIQUEM QUE A PARTIR DEL PROPER DIA 11 ELS TORNAREM A SERVIR AMB LA DEDICACIÓ DE SEMPRE

Otra señal que convendría estudiar

Desde «el reloj» de la Devesa hasta Creu, un solo giro a la izquierda

Un semáforo que no se entiende. (Foto CARLOS SANS).

Los técnicos de tráfico han mantenido la teoría de que los giros a la izquierda son peligrosos. No les quitamos la razón. Pero también es cierto que eso podría ser en un principio. Hoy día, los medios semafóricos posibilitan esos giros sin ningún tipo de riesgo.

F.B.M.

Girona.— Cualquier automovilista que entre en Girona procedente de Figueres y dirección a Barcelona y siga el lógico recorrido de paseo de la Devesa, ronda de Fernando Puig y calle y carretera de Barcelona, no encontrará ningún giro a la izquierda hasta que no llegue a la calle de la Cruz.

Cierto es que para los habituados a la circulación por Girona, esos giros se pueden conseguir yéndose a la derecha en la ronda de Joaquim Vayreda, a la derecha en la plaza Poeta Marquina o entrando en plaza de España.

Pero insistimos en que eso se produce solamente con quienes están habituados a la circulación por la ciudad. Para los extraños, el poder girar a la izquierda se convierte en todo un drama. Ya decimos que, hasta la calle de la Creu, el giro a la izquierda es imposible.

Podemos entender alguna de estas restricciones, pero la que no se acaba de ver claro es la que no permite el giro desde calle de Barcelona hacia Joan Baptista de la Salle. Entendemos que ésta es una calle desaprovechada y que una calle así podría permitir muy bien ese giro para la penetración de vehículos en una zona, que unos metros más arriba se encuentra saturada.

Si no es así, ¿qué razón de ser tiene el semáforo que capta la imagen de nuestro fotógrafo? ¿A quién se espera? Allí no hay paso de peatones.

Pensamos que podría aprovecharse ahí mismo para hacer el giro. El juegho de semáforos puede ser el mismo que posibilita esa acción hacia la calle de la Creu. Eso supondría ahorrar tiempo y recorrido —al tiempo que descongestionar— una zona que, salvo las nuevas vías, tiene calles estrechas y muy ocupadas por los vehículos estacionados.

Alguna solución tiene que haber. Suponemos...

DIGO YO...

●... que muchos habrían ido a la escuela si llegan a sospechar que iban a llegar a ser algo...

● Es probable que muchos no estén de acuerdo conmigo. Pero yo no creo en la especialización. Si quieres triunfar en esta vida, el secreto está en saber más medicina que un profesor de idiomas y más historia que un veterinario.

● **Decía Benavente que «el pueblo inglés perdona a sus políticos las mayores equivocaciones. Pero no les perdona el menor engaño». A ver si aprendemos...**

● El Ayuntamiento ha plantado 237 tilos en Pedret. Eso. La tila que no falte.

● **Una frase que no debieran olvidar los automovilistas: «Todos, alguna vez en la vida, somos peatones».**

● Dentro de unos días tendré una buena mala noticia.

● **Todos, absolutamente todos, tenemos el derecho de decir estupideces. Y según quién, parece que tiene el deber...**

● De los 365 días del año, 52 son domingos, 14 son festivos, 52 son sábados y la mayoría no trabaja, hay 30 días de vacaciones, se pueden calcular 15 días de baja por enfermedad, 10 días para permisos por asuntos propios, otros 10 para asistir a entierros, votaciones. Y, finalmente, otros 30 entre puentes y días en los que uno no tiene ganas de trabajar o no hay trabajo serio. Todo esto suma 203 días sin hacer nada. Es decir que apenas trabajamos unos ciento sesenta días. Total. Que no sé de qué nos quejamos.

● **Para una persona que padezca de sordera, el teléfono debe ser como un pisapapeles con agujeros.**

BOUSO MARES

Nuevo comité ejecutivo provincial de Alianza Popular de Girona

REDACCIÓN

Girona.— Recientemente se ha constituido el comité ejecutivo provincial de Alianza Popular de nuestra ciudad, quedando formado de la siguiente manera: Presidente, Jaume Veray Batlle; como vicepresidentes fueron escogidos Manuel Blasí de Figueres, Robert Brell de Girona, Joaquim de Trincheria de Olot y Narcís Figueres de Santa Coloma de Farners.

Asimismo, la secretaría general será ocupada por el concejal en el Ayuntamiento de Girona, Enric Herranz.

Por otra parte, los vocales de la comisión permanente del comité ejecutivo provincial de Alianza Popular de Girona, son los siguientes; Josep Plaja de Girona; Joan Fontanet de Palamós; Francisco del Val; Ernest Plaja de Palafrugell, Fernando López de Roses; Francisco Sargatal de Figueres y, por último, Ignacio Ballbona de Girona.

ALMINAR

Proyectos

F. BOUSO MARES

Hace ya unos años, en una serie de entrevistas que realizamos con diversos personajes de nuestras comarcas, dialogábamos con un alc á e de una de las poblaciones más importantes dc provincia. Y al preguntarle sobre cuál era el principal problema con el que se encontraba, nos venía a contestar diciendo que era el problema de la duda al no saber en qué momentos qué actitudes tomar. «Porque nuestra población es demasiado grande para ser un pueblo y demasiado pequeña para ser una ciudad».

Es una filosofía a tener en cuenta, incluso en estos momentos, y el cuento lo podíamos aplicar a Girona. Los planes generales anteriores fijaban una meta demográfica en torno a los doscientos mil habitantes. La separación de Salt y Sarrià dejó la cifra demasiado alta para lo que se podía esperar. Parece ser que ahora los números previstos andan alrededor de los cien mil habitantes. Si estamos en los setenta mil, cabe pensar que no es descaminada la cifra.

Si jugamos con cifras de futuro es porque consideramos que los planes generales, que están realizados por técnicos y sobre los que en principio no hay nada que decir, pueden quedar obsoletos merced a cualquier desviación demográfica o técnica.

Diríamos que los planes generales no deben ser hechos para gustarnos a nosotros, sino a nuestros hijos. Los técnicos aseguran que un plan tiene una vigencia de quince años. Pongamos veinte con los retrasos. Lógico, pues el considerar que su plenitud no nos alcanzará a nosotros sino a nuestros descendientes. Cabe pensar que así se han planificado. Porque si resulta que los proyectos no sirven para de aquí a diez años, *no sirven* para nada.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 7

Subvenció municipal de 300.000 ptes.

Sarrià inverteix en un mil per cent en la cavalcada de Reis

Tres noves carrosses... (Foto DANI DUCH).

G.V.

Sarrià de Ter.— L'Ajuntament de Sarrià de Ter es mostra molt satisfet del resultat de la primera cavalcada unitària celebrada dimarts passat, sota l'organització del Patronat de Pares de Família i el Centre Parroquial. Tant és així que pensa repetir l'experiència l'any vinent, i augmentarà en el possible la caravana de vehicles i personatges. L'any passat tingué lloc l'última cavalcada, on s'incloïa també un recorregut pel carrer del Pont Major. **«El problema és que quan passàvem per allà ja era molt tard»**, explicà Francesc Castro, tinent d'alcalde de Cultura.

«Ha estat tot un èxit, tant d'organització com de gent —continuava—. **El poble ha respost, i això s'ha pogut comprovar mirant com eren de plens els carrers i sobretot la recepció que es feia a l'església parroquial».**

Per a aquesta primera cavalcada unitària s'estrenaven tres carrosses, i tota la decoració i vestuari eren nous també. **«Els altres anys les carrosses es feien amb cotxes particulars, mentre que aquest ha estat amb tractors»**, indicava l'encarregat de l'àrea de Cultura. Així mateix, es comptà amb la participació musical dels Xics, que instrumentaren l'acte amb tambors. **«En total hi havia unes quaranta persones entre patges, reis i músics».**

Ja feia temps que l'Ajuntament es plantejava celebrar una cavalcada unitària, **«la idea segueix la nostra línia, ja que considerem que la participació ciutadana no s'ha de reduir a anar als plens a dir la seva, sinó que passa també per aquest tipus d'actes»**, indicà Castro. **«Fa dos mesos que ens hi vàrem posar de ple, discutint sobre la manera de fer-la i el que costaria».**

Fins aleshores la cavalcada havia estat a nivell de carrer i se'n feia càrrec el Patronat de Pares de Família. **«Més que res, era per Sarrià de baix i es feia conjuntament amb el Pont Major».**

L'Ajuntament augmenta la subvenció en un mil per cent

Com a mostra de bona voluntat, l'Ajuntament subvencionà l'acte amb tres centes mil pessetes. **«El nostre suport queda patent si pensem que altres anys donàvem trentacinc mil pessetes. S'ha de tenir en compte que es tracta d'un augment d'un mil per cent. A part d'haver de fer les carrosses, s'ha comprat material i s'han ampliat les teies i caramels perquè el recorregut és més gros i llarg».** L'itinerari passava per la carretera de Sarrià de Dalt, Sant Ferriol, Pla de l'Horta, Pla de Vinyers, la Rasa, les Lloses i carrer Major.

... i més gent que mai. (Foto DANI DUCH).

Recolliren aquests arbres perquè Boscos Verds i Icona els replantin

La campanya dels escoltes salvarà la vida a cinquanta avets

Els joves de la unitat «Truc» dels escoltes muntaren la parada a la plaça dels Peixos. (Foto DAVID QUINTANA).

Cinquanta avets amb arrel fou el total d'arbres recollits pels membres de l'agrupament escolta Sant Cugat de Salt, que hi dedicaren tota la jornada d'ahir en la seva campanya de salvament ecològic. Començaren de bon matí, plantant la «parada» a la plaça dels Peixos, confeccionant pancartes i rètols i alhora realitzant un recorregut pertot el poble per anunciar la recollida. Amb una clara voluntat de donar les màximes facilitats, els escoltes recollien també els arbres a domicili i tenien a disposició del públic el seu telèfon. Tot plegat ha estat un intent de conscienciar la població que no deixin morir uns arbres que molts només entenen en la seva funció d'adornament pels dies de Nadal.

GEMMA VILA

Salt.— ***«Intentem conscienciar la gent que aquest avets, que han servit d'adornament durant els dies de festa, tenen vida i per tant els hem de tornar al seu hàbitat natural»***. L'agrupament escolta Sant Cugat de Salt explica amb aquestes paraules la seva pretensió en celebrar durant tot el dia d'ahir una campanya de recollida d'avets amb arrel. ***«Últimament per festes de Nadal es venen molts avets amb arrel i la gent els compra però el problema és que viuen en pisos i un cop complerta la seva funció se'ls moren»***.

Dotze joves —de setze a divuit anys d'edat— pertanyents a la unitat de truc de l'Agrupament escolta de Sant Cugat de Salt, acompanyats de dos monitors, foren els encarregats de portar a terme la recollida. A les nou del matí, un grup d'aquests joves s'instal.laren a la plaça dels Peixos plantant-hi la parada i delimitant una zona per als avets. Allà penjaren pancartes i rètols anunciant la recollida als transeünts i veïns de la zona. Una altra comissió d'escoltes s'encarregà de recórrer el poble amb vehicles dotats d'altaveus, per tal que ningú no pogués queixar-se de manca d'informació. A més a més, per facilitar el lliurament, els mateixos organitzadors es comprometien a desplaçar-se fins al domicili del donant.

Tots els avets recollits, una totalitat de cinquanta, seran lliurats a l'entitat Boscos Verds de Barcelona, que juntament amb Icona s'encarregaran de replantar-los en una zona adequada. Aquesta és la primera vegada que l'agrupament escolta realitza una campanya d'aquest tipus **«i creiem que la primera vegada que es recullen avets amb arrel a Salt»**, informen.

Segon expliquen els mateixos escoltes, gairebé la meitat dels avets recollits van haver d'anar-se a cercar als domicilis. **«Per això, disposàvem de la furgoneta del pare d'un escolta i un Zuzuki».** Així mateix, i també com a curiositat de la jornada, parlen del fort increment experimentat en el lliurament particular d'avets a partir de les quatre de la tarda, i fins a les set del vespre.

Bona part dels avets es recolliren a domicili

ROGAD A DIOS EN CARIDAD POR EL ALMA DE

REMEDIOS LUQUE PRIETO

quien falleció el día 8 de enero de 1988 a la edad de 25 años.

— E. P. D. —

Sus afligidos: esposo, Juan Antonio Falcó Benítez; hijo, Jonathan; madre, Concepción; padres políticos, Juan y Antonia; hermanos, José, Francisco, Manuel, Rafael, Antonio, Elena y Miguel; cuñados, tíos, sobrinos y demás familia ruegan la tengáis presente en vuestras oraciones. La misa exequial en *sufragio* de su alma se celebrará hoy domingo día 10, a las 11 de la mañana, en la parroquial iglesia de St. Cucufate de Salt.

Salt, 10 de enero de 1988

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 8

Decisió unànime del Comitè Executiu convergent

Arcadi Calzada, designat cap de llista per Girona de CiU

Segons López de Lerma, «el seu nom era indiscutible»

Girona.— Arcadi Calzada ha estat elegit cap de la llista de Convergència i Unió per les comarques gironines a les eleccions al Parlament de Catalunya, pel Comitè Executiu de la federació de CDC a les nostres comarques, tal com avançà DIARI DE GIRONA. El seu nom serà ratificat properament pel consell nacional de CDC. Segons el president del partit a les comarques gironines, Josep López de Lerma, **«la seva elecció perquè tornés a encapçalar la llista era indiscutible a causa de la seva trajectòria política»**.

Arcadi Calzada, actual vice-president primer del Parlament de Catalunya, ja va encapçalar la llista per les nostres comarques a les autonòmiques del 84. Calzada considera els propers quatre anys a la Cambra catalana **«com una etapa definitiva de consolidació i arrelament a la vida política en la vessant professional»**, alhora que se sent afortunat com a polític, **«ja que he començat des de baix, essent regidor d'Ajuntament fins arribar al Parlament»**.

El polític olotí creu que repetir el resultat d'onze diputats dels disset que corresponen a la circumscripció gironina **«serà tot un èxit, perquè el llistó és molt elevat. Però hem de lluitar per aconseguir, com a mínim, el mateix resultat»**.

El Comitè Executiu de la federació de Convergència Democràtica de Catalunya a les comarques gironines, abans de nomenar Arcadi Calzada com a cap de llista per Girona a les eleccions al Parlament de Catalunya, es va reunir amb els representants d'Unió Democràtica, Jordi Masgrau i Mª Gràcia Bosch, per tal de tractar diferents aspectes de l'organització de la campanya electoral. Va ser nomenat gerent de la campanya Joan Bagué, que és, alhora, gerent de CDC a Girona.

Calzada tornarà a encapçalar la llista de CiU per Girona.

El Comitè Executiu de la federació de CDC es reunirà més tard per tal d'establir els criteris amb els quals seran elaborades les llistes electorals. En aquest sentit, cada comarca presentarà tres noms, els quals hauran d'haver estat escollits per l'assemblea de militants del respectiu consell comarcal. A partir d'aquestes ternes que sortirien de cada comarca, el Comitè Executiu de la federació de CDC elegiria un candidat que seria elevat al Comitè Executiu nacional, el qual aprovarà la llista definitiva, encara que algunes comarques comptaran amb més d'un candidat als llocs de la llista que es consideren probables.

Segons el president de CDC a les comarques gironines, Josep López de Lerma, **«amb això es produeix una democratització i transparència total en l'elaboració de les llistes»**. També cal assenyalar, en aquest sentit, que segons acordà el Comitè Executiu de la federació, els diputats que vulguin tornar a ser-ho hauran de presentar candidatura davant de la seva respectiva assemblea comarcal de militants.

En el decurs d'una missa a Santa Coloma

El bisbe inaugura la restauració de l'església de Sant Sebastià

MONTSE ESTEBA
Corresponsal

Santa Coloma de Farners.— El bisbe de Girona, Mossèn Jaume Camprodon, va beneir, ahir, en el decurs d'una missa, la restauració de l'església de Sant Sebastià de Santa Coloma de Farners, protagonista des de fa segles de la rebuda del pelegrí de Tossa.

Les obres de millora de l'església de Sant Sebastia han consistit a enrajolar el terra del temple, la instal.lació d'un sistema de calefacció, canviar les làmpades, construir una vidriera a l'entrada, avançar l'altar, s'han organitzat els bancs de manera diferent, i la restauració i col.locació de la imatge del sant, obra de l'escultor colomenc, Josep martí Sabé, en una sina. També s'han installat uns vitralls que representen els fills il.lustres de la vila de Santa Coloma, sant Dalamau, sant Monner i sant Salvador d'Horta.

Tot el remodelatge de l'església ha suposat una inversió de quatre milions de pessetes, que han quedat desbordats. Per l'inici de les obres de millora la parròquia va demanar un crèdit i s'espera que en els pressupostos d'enguany de l'Ajuntament de la població s'hi inclogui una subvenció. Tanmateix s'han rebut diverses ajudes provinents d'entitats i particulars.

La restauració de sant Sebastià s'ha fet sobre un projecte de l'arquitecte Joan Maria de Ribot, que es va inspirar en la idea de mantenir la sobrietat franciscana de l'església per dissenyar-ne el seu remodelatge.

El temple fou antigament una capella i, atesa la importància que anà adquirint en el decurs dels anys, l'any 1886 es construí la totalitat de l'església. Des d'aleshores, no s' havien fet gaires obres i es trobava ara en una situació del tot precària.

L'església de Sant Sebastià és coneguda arreu després que, des de fa molts anys, cada 20 de gener acull el pelegrí de Tossa i els seus acompanyants. D'altra banda, els feligresos s'encarreguen, any rera any, de l'organització de la novena i la festa de sant Sebastià

ROGAD A DIOS EN CARIDAD
POR EL ALMA DE

JOSÉ CARRASCAL LOBO

Que murió en Girona el día 9 de enero de 1988, a la edad de 79 años, habiendo recibido la B.A y los S.S.

— E. P. D. —

Su afligida esposa, hijos, nietos, y demás familia ruegan una oración por su alma.

La misa exequial se celebrará mañana, 11 de enero, por la mañana, en la iglesia parroquial de Sant Fèlix.

Girona, 10 de enero de 1988

Ford

ANY NOU,
FORD NOU
...AMB NOU
INTERES.

Durant el mes de Gener és encara més fàcil comprar un Ford. Fixi's: hem baixat l' interès de tot el finançament **5,9%** a només el 5'9%. Amb una entrada del 20% i fins a 36 llargs mesos per pagar.

Com a exemples, aquí té unes xifres del que Vè. es pot estalviar.

En un **Fiesta XR2,** fins a **240.345,- Ptes.**
En un **Escort Ghia 1.6i,** fins a **286.650,- Ptes.**
En un **Orion Ghia 1.6i,** fins a **293.265,- Ptes.**
En un **Sierra Ghia 2.0i,** fins a **487.305,- Ptes.**
En un **Scorpio Ghia 2.9i,** fins a **764.033,- Ptes.**

Vingui al seu concessionari Ford i celebri l'any nou amb el seu nou Ford. L'interès i l'entrada són el de menys.

OBERT DISSABTES MATÍ I TARDA

XARXA FORD DE LA PROVÍNCIA DE GIRONA

Diseño y Calidad Ford

LIQUIDACIÓ TOTAL
PER REFORMES
TOT A MEITAT DE PREU

c/. Maluquer Salvador, 13 baixos
F.M. moda
Tel. 21 56 96 GIRONA

CURSOS 88

PLANIFICACIÓ i
CONTROL DE PRODUCCIÓ - 40 Hores
Per a: Gerents i Caps de Departament
Programa: Vendes-Stock-Producció-Recursos-Control-Seguiment informàtic.
Inici: 22 de gener
INFORMEU-VOS A

Escola de Gestió Empresarial
Plaça Marquès de Camps, 9 Planta 3ª · Tel. 20 30 88
GIRONA

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 9

Campanya per recuperar els arbres de Nadal a Olot

Olot.— L'Ajuntament d'Olot ha iniciat una campanya de salvaguarda dels arbres de Nadal que durant aquests passats dies de festes han servit per adornar les llars dels olotins.

La secció de jardineria de la brigada municipal d'Olot s'encarregarà de recollir els arbres que prèviament hauran estat anunciats en una trucada telefònica a aquest organisme per part dels ciutadans que estiguin interessats en la campanya.

Un cop recollits, la mateixa secció de jardineria de la brigada municipal s'encarregarà de trasplantar els arbres que encara siguin vius en un altre indret.

El regidor de serveis de l'Ajuntament d'Olot, Jacint Xutclà, és el coordinador d'aquesta campanya que començarà a partir de demà. Xutclà ha indicat sobre la iniciativa que **«és una actuació ecològica que a tots interessa. Si recollim aquests arbres els podrem trasplantar a d'altres llocs i serviran per donar vida a d'altres indrets de la ciutat».**

La resposta, de moment, i segons que ha informat Xutclà, ha estat del tot positiva, ja que nombrosos ciutadans han començat a contactar amb els serveis de jardineria de la brigada municipal per tal de donar el seu arbre i s'espera que augmentin considerablement abans que acabi el mes.

Aquesta iniciativa es fa per primera vegada a la capital de la Garrotxa i és previst que tingui continuïtat complementant, d'aquesta manera, les campanyes de sensibilització que s'han dut a terme des del Parc Natural de la Garrotxa i des de l'Agrupació Naturalista.

En l'assemblea de divendres passat es decidí refer l'associació de la comunitat

Els veïns de Can Blanch fan noves gestions per segregar-se de Santa Pau

ESTER CARRERAS

Santa Pau.— Els veïns del barri de Can Blanch de Santa Pau han iniciat noves accions per tal de tirar endavant la segregació d'aquest barri respecte al municipi santpauenc. La voluntat de segregació obeeix al fet que els veïns se senten marginats per la política que l'Ajuntament de la població realitza envers el barri.

En el decurs d'una assemblea celebrada divendres passat, i a la qual assistí un setanta-cinc per cent de la població del barri, s'acordà d'una banda tornar a refer la junta de l'Associació de veïns i de l'altra es decidí encarregar a un expert l'elaboració d'un estudi socio-econòmic sobre tota la zona de l'antic municipi de Sacot. Els resultats que es desprenguin d'aquest estudi seran, segons els veïns, **«estudiats a fons amb tots els seus pros i contres per conèixer la viabilitat de la segregació»**. Si finalment s'escull aquesta alternativa de deixar de formar part del municipi de Santa Pau, es portarà a terme **«una recollida de signatures que hi donin suport»**. Els tràmits per tirar endavant la segregació seran efectuats **«per una comissió promotora tutelada per la junta de l'associació de veïns».**

Mentre que l'elaboració d'aquest estudi comportarà un període de temps considerablement llarg, no serà així la formació de la nova junta de l'Associació de veïns, atès que gairebé segur d'aquí a dues setmanes es procedirà a la presentació de candidatures. El grup de veïns que convocaren la resta a l'assemblea de divendres té previst de presentar una llista per accedir a l'esmentada junta. Aquest mateix grup ha manifestat la seva satisfacció **«pel gran nombre de persones que varen assistir a la convocatòria i pel suport rebut per part de tots els assistents. La veritat és que ni nosaltres mateixos ens esperàvem aquesta reacció».** Els convocants han puntualitzat també que **«els motius pels quals hi ha la voluntat de segregar-nos de Santa Pau són greus, importants i suficients per tirar endavant aquesta iniciativa. Pensem que és molt difícil continuar formant part del municipi de Santa Pau. L'actitud de l'Ajuntament en relació al barri hauria de canviar radicalment i aquest no ha donat mai mostres de tenir intencions de fer-ho».**

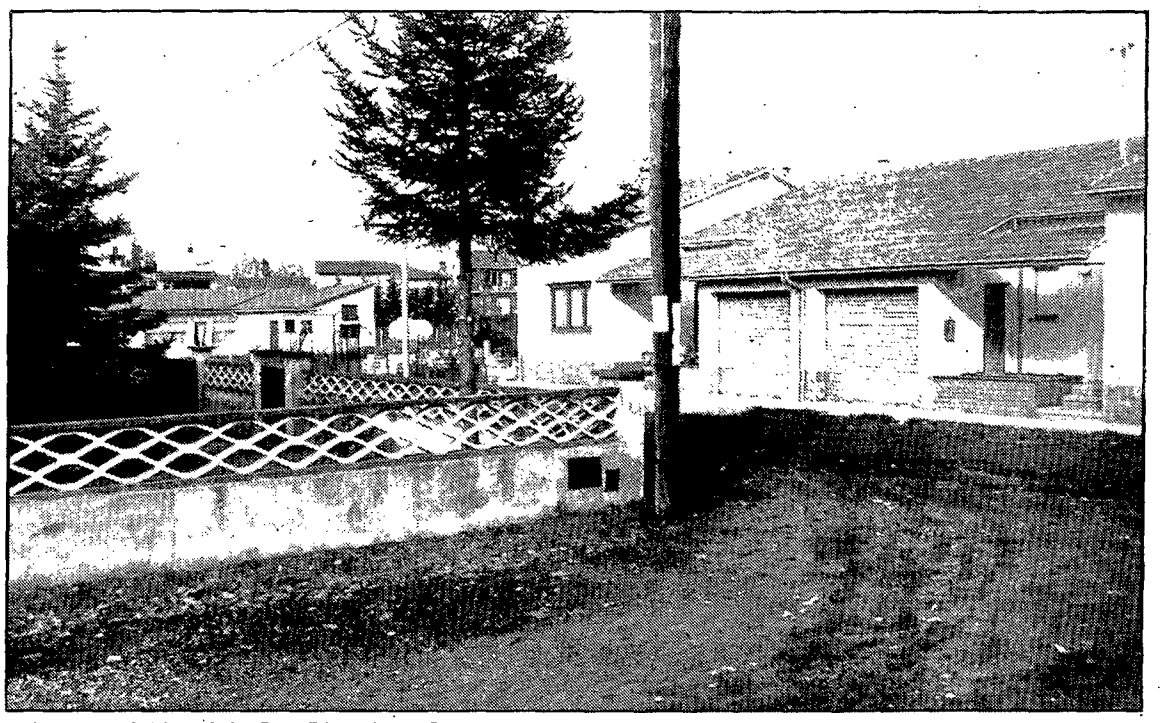

Els veïns del barri de Can Blanch de Santa Pau consideren que l'Ajuntament els «ha oblidat». (Foto JULI).

El malestar dels veïns respecte a la política que es fa des de la casa de la vila es dóna perquè, segons aquests, tal com manifestaren recentment, l'Ajuntament els té **«en l'oblit més absolut»**. Les **«poques»** inversions econòmiques fetes al barri en els darrers anys i el fet que l'Ajuntament **«no s'ha sensibilitzat amb els nostres problemes»** han estat, segons els veïns, els detonants que han motivat la decisió de demanar la segregació.

L'estudi sòcio-econòmic, que s'encarregarà a un expert, **«abastarà tots els aspectes socials i econòmics de la zona, que comprèn avui l'antic municipi de Sacot».** En ell es contemplaran les inversions fetes i donarà pautes sobre la qualitat de vida actual de la zona. Segons els veïns, aquest estudi **«donarà un diagnòstic de la nostra situació alhora que donarà a conèixer les nostres possibilitats d'autosuficiència».** El que no se sap, però, és si la sol.licitud de segregació afectarà tots els indrets que comprenen el que és avui l'antic municipi de Sacot o bé exclussivament el barri de Can Blanch.

D'altres actuacions que els veïns tenen previst de dur a terme són **«adreçar-nos al Síndic de Greuges i al Departament d'Ordenació Territorial de la Generalitat»** per exposar-los la seva situació i demanar informació sobre el marc legal en què s'han de moure per tramitar la segregació.

Les actuacions que emprenguin els veïns seran costejades per ells mateixos, mentre que per al finançament de l'estudi **«caldrà potser celebrar algun acte popular, com una rifa, per ajudar a costejar-lo».**

Finalment els veïns lamenten que en l'assemblea celebrada divendres **«no assistissin els dos regidors de l'Ajuntament que habiten a la zona, tot i que van ser convidats».**

En resposta a la sol.licitud efectuada pel diputat Daniel Terradellas

Telefònica es compromet a revisar les quotes dels jubilats

FRANCESC RUBIÓ

Olot.— El diputat socialista al Parlament de Catalunya, Daniel Terradellas, ha rebut contesta a les preguntes que va fer arribar al president de la Companyia Telefònica, Luis Solana, i al delegat del Govern a l'empresa, Javier Nadal, sobre l'actualització de la reducció de quotes del servei d'acord amb els ingressos mínims anuals dels jubilats.

La Companyia Telefònica, des de l'any 80 i d'acord amb la llei publicada al Butlletí Oficial de l'Estat, aplicava quotes reduïdes a les persones jubilades o amb ingressos anuals inferiors a les 400.000 pessetes, xifra que recentment s'ha marcat en 500.000. Daniel Terradellas considera que aquestes reduccions s'haurien d'establir d'acord amb els ingressos però que s'haurien d'actualitzar amb regularitat segons l'augment del nivell de vida. Aquesta petició del diputat socialista a Telefònica era argumentada pel fet que **«el telèfon és, ara com ara, el millor mitjà que tenen les persones d'edat per comunicar-se amb els amics i amb la família i, per tant, crec que aquesta filosofia d'ajuda als menys afavorits es tradueix en el dret a una reducció en un servei cada dia més necessari».**

La Companyia Telefònica, de fet, cada any sol.licita les declaracions dels abonats per tal de poder concedir les quotes reduïdes a la gent amb ingressos anuals inferiors al mig milió de pessetes i, especialment, als jubilats.

El president de la Companyia Telefònica, Luis Solana, ha mostrat un interès especial en la petició del diputat Terradellas sobre l'actualització de les quotes, però ha indicat que **«el problema radica a trobar un equilibri entre la majoria d'abonats particulars i els de quota reduïda, ja que les despeses que deixen de pagar uns són assumides per la resta d'usuaris del servei».** Solana ha indicat en la resposta al diputat socialista que, no obstant això, **«intentarem aportar la nostra col.laboració en aquest tema concret perque afecta un col.lectiu d'un interès especial per a nosaltres, com són els jubilats».**

Solana també ha indicat en la resposta que, a part de l'empresa, ha de ser l'administració la que ha d'ajudar la iniciativa particular per tal de mantenir les despeses que s'haurien d'assumir amb la reducció de quotes. Per aquest motiu Daniel Terradellas es dirigí al delegat del Govern a la companyia, Javier Nadal, el qual s'ha compromès a tractar aquest tema tot assegurant que **«en una propera revisió de tarifes es tindrà en compte en l'informe preceptiu».**

Actualment el col.lectiu de beneficiaris de quota reduïda —de cent pessetes al mes— l'integren jubilats de més de 65 anys, que representen el sis per cent de la totalitat d'abonats de Telefònica de caràcter particular.

Tot i la seva petició, el diputat Terradellas considera també que existeix el perill que se'n beneficiïn uns tercers que utilitzin els telèfons de quota reduïda i per això aconsella que s'estableixi un màxim de trucades aplicant un sobrecàrrec a les excessives.

A l'espera de la seu definitiva a Cal Ring

Cal Campaner serà el quarter de la Guàrdia Civil de Besalú

F.R.

Besalú.— L'edifici de Cal Campaner de Besalú serà la nova seu de la Guàrdia Civil de la població, amb caràcter interí, a l'espera de la construcció definitiva de la caserna, projectada en el pla especial de Cal Ring. El trasllat de les dependències de la Guàrdia Civil besalunenca ha estat motivat per la declaració d'inhabilitat de l'antiga Casa de la Moneda que feren els arquitectes del cos fa setmanes enrera.

Després que es detectessin uns esllavissaments de parets importants a la caserna de la Guàrdia Civil de Besalú, fet que s'exposà d'immediat a l'Ajuntament de la població, es va preveure el trasllat urgent de les dependències als baixos de la casa de la vila, però atès el mal estat d'aquest edifici, on també hi ha hagut esllavissaments a les parets principals, l'Ajuntament i Guàrdia Civil acordaren esperar quinze dies més a l'actual caserna i traslladar-se a Cal Campaner.

Segons l'alcalde de Besalú, Sebastià Pèlachs, **«Cal Campaner s'està restaurant per convertir-lo en alberg juvenil, però durant l'any d'espera per a la construcció del quarter a Cal Ring, el destinarem a la seu del quarter de la Guàrdia Civil, ja que tampoc no podia instal.lar-se als baixos de l'ajuntament, perquè també es troben malmesos».**

L'actual caserna era l'antiga Casa de la Moneda, al carrer Tallaferro, i, segons el pla general, aquest edifici, atès el seu interès històric, es destinarà a prospeccions arqueològiques. Cal Campaner, al costat de Sant Julià, acollirà els sis números i el sergent del cos de Besalú en el termini de quinze dies.

La seu definitiva del quarter de la Guàrdia Civil és previst que sigui a Cal Ring, tal com acordà l'anterior Consistori i la Direcció General de la Benemèrita. L'Ajuntament cedeix els terrenys i la Guàrdia Civil es fa càrrec del cost de les obres de construcció.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 10

L'Ajuntament es reuneix demà en ple per aprovar-los

Els pressupostos de Figueres pugen a més de 1.600 milions

J.Mª.B.V.

Figueres.— L'Ajuntament de Figueres aprovarà demà, en el decurs d'un ple extraordinari convocat a les 8 del vespre, els pressupostos municipals per a l'exercici econòmic de 1988, presentats pel mateix alcalde.

Aquests pressupostos sumen en el seu conjunt un total de 1.674 milions de pessetes, la qual cosa suposa un increment de 290 milions en relació amb l'any passat. En aquestes quantitats es troben inclosos els pressupostos ordinari, d'inversions i de l'empresa municipal de serveis, Fisersa.

El pressupost ordinari és el que s'emporta la part més important d'aquestes quantitats, és a dir, 1.110 milions de pessetes.

Pel que fa al capítol d'inversions, tot i les restriccions que s'han hagut de fer, aquest totalitza 239 milions. Una part important serà, enguany, la d'esports, amb una cinquantena de milions que suposaran diverses obres com, per exemple, la consolidació del nou pavelló polisportiu.

L'empresa municipal de serveis, Fisersa, té un pressupost de 325 milions de pessetes que també inclou diverses inversions, tot i que en aquest cas la majoria dels serveis que té al seu càrrec poden ser autofinançats o fins i tot aprofitats per fer noves inversions com és el cas dels diners recaptats pels parquímetres, l'explotació dels aparcaments vigilats i la grua.

Al llarg de les darreres reunions de la comissió d'hisenda s'ha vist

Els pressupostos de Figueres d'enguany pugen dos-cents noranta milions més que els del 87. (Foto Arxiu DIARI DE GIRONA).

que l'equip de govern podrà tirar endavant amb facilitat amb aquests pressupostos, ja que, a part dels deu vots de CiU, sembla gairebé assegurat el suport dels dos regidors d'AP i del d'ERC, que és, precisament, el responsable de l'àrea d'Esports. L'actitud del regidor independent podria ser contrària a alguns apartats dels pressupostos, mentre que s'espera l'abstenció dels socialistes.

Un ple de contingut

Cal assenyalar que al mateix ple hi ha previstos tres punts més a l'ordre del dia que també tenen el seu relleu. Així, a proposta del mateix alcalde, s'aprovarà la concessió del títol de fill adoptiu de Figueres al professor Josep Cuadres, el qual serà objecte d'un homenatge en data ben propera.

A proposta de la comissió de Sanitat i Assistència Social, es presentarà el plec de condicions tècniques i econòmico-administratives per a la contractació directa dels serveis d'un equip terapèutic destinat a l'atenció de la problemàtica de les drogodependències.

Finalment, la comissió de Serveis Públics presentarà el pla de millores i ampliació del servei de recollida d'escombraries, neteja, regatge, desinsectació i desratització de Figueres, que ja va avançar el DIARI DE GIRONA a la seva edició d'ahir i que portarà a cap l'empresa concessionària del servei, Focsa.

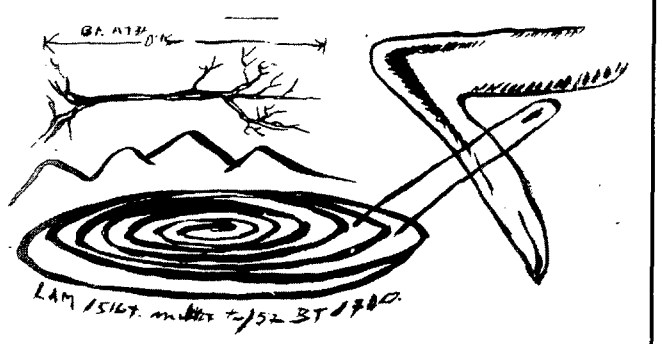

II MOSTRA GASTRONÒMICA
DE LA COMARCA DE L'ESTANY

BANYOLES
13 de Gener 1988

Envelat de la Plaça de les Rodes
Degustació a les 10 del vespre

AJUNTAMENT DE BANYOLES GREMI D'HOSTALERS I PASTISSERS DE LA COMARCA DE L'ESTANY

Mostra gastronòmica a Banyoles.— Dimecres que ve, dia tretze de gener, tindrà lloc a Banyoles la II Mostra gastronòmica de Banyoles i comarca, organitzada per l'Ajuntament de la població i pel gremi d'hostalers i pastissers de la comarca de l'Estany, i amb el suport de la Caixa. La mostra tindrà lloc a l'envelat de la plaça de les Rodes, i a partir de les deu de la nit hi haurà una degustació dels plats exposats.

DERECHO TRIBUTARIO

Convocatoria curso 1988 (E. Distancia)

AFIGE, Centro de Estudios Empresariales autorizado por la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat, presenta su Curso de TRIBUTACIÓN.

Contenido: Abarca todos los impuestos en vigor, estudiando con especial énfasis IVA, RENTA y SOCIEDADES.

Actualización: El curso se actualiza permanentemente, lo que le permite estar al día de cualquier modificación en temas fiscales.

Titulación: Una vez finalizado el curso, habrá adquirido una amplia formación necesaria para ser un buen Asesor Fiscal, y se le entregará diploma acreditativo de sus conocimientos en Derecho Tributario.

INFORMACIÓN Y MATRÍCULA: Lunes, día 11, en la Cambra de Comerç de Girona, Avdga. Jaume I, 29, 2° de 10 a 14 y de 16 a 20 horas. Sr. Joan Escolà. Si no pueden desplazarse, llamar al teléfono 21 26 00.

FINQUES ROVIROLA

COMPRA-VENDA i ADMINISTRACIÓ

a.p.i.

Per poder oferir millor servei als nostres clients, tenim la satisfacció de comunicar-vos que som en el nou despatx de:

Ronda Sant Antoni Mª Claret, 7
Telèfons 20 41 61 - 20 43 30 - GIRONA

Amb la continuïtat del nostre lema:
SERIOSITAT i SEGURETAT EN LES OPERACIONS REALITZADES

Els funerals se celebraren al matí a Barcelona

Dolors Arnau, mare del cardenal Jubany, enterrada a Santa Coloma

Santa Coloma de Farners.— A dos quarts de dues de la tarda d'ahir va arribar al cementiri de Santa Coloma la comitiva que portava les restes mortals de Dolors Arnau, mare de l'arquebisbe de Barcelona, cardenal Narcís Jubany.

El bisbe de Girona, Jaume Camprodon, va oficiar una pregària litúrgica davant el sepulcre de la finada i assistiren a l'acte el seus fills, el cardenal Narcís Jubany, Josep Maria i Conxita, els dos bisbes auxliars de Barcelona, Dr. Daumau i Martínez Sistach, el vicari general de Barcelona, Dr. Tressera, i el de Girona, Dr. Xutclà. El rector del seminari de Girona i representants del capítol de les catedrals de Barcelona i Girona també hi foren presents acompanyats de religiosos i religioses, amics personals de Dolors Arnau. Pel que fa a les autoritats civils, acompanyaren la comitiva el president de la Diputació de Girona, Josep Arnau, el batlle de Santa Coloma, Jordi Iglesies, i els regidors del Consistori colomenc.

El recordatori de l'enterrament de la finada, que fou lliurat als allà presents, recorda en una fotografia la trobada de Dolors Arnau amb el Papa Joan Pau II.

Els funerals de Dolors Arnau se celebraren ahir al matí a la catedral de Barcelona amb l'assistència d'unes dues mil persones i doscents trenta capellans. La cerimònia va ser oficiada pel doctor Jubany, assistit pel nunci Mario Tagliaferri. Foren presents en el

El bisbe de Girona oficià una pregària litúrgica a Dolors Arnau. (Fotos DAVID QUINTANA).

funeral el president del Parlament de Catalunya, Miquel Coll i Alentorn, i els consellers d'Economia, d'Ensenyament i de Treball.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 11

Alternativa Verda vol també que l'Ajuntament promogui l'ús de paper reciclat

Es demana un estudi sobre l'impacte ambiental del port esportiu de Blanes

JOAN FERRER
Corresponsal

Blanes.— Davant la proposta de construcció d'un port esportiu a la platja de Santa Anna de Blanes, l'assemblea local d'Alternativa Verda creu imprescindible que els ciutadans i polítics de Blanes comptin amb un estudi d'impacte medi ambiental que avaluï les conseqüències que aquest port tindria a nivell de contaminació, de transport natural de sorres, paisatgístic, biològic, etc. Per fer aquest estudi, l'assemblea local d'Alternativa Verda suggereix la col.laboració del Centre d'estudis avançats de Blanes o d'altres centres d'investigació. Alternativa Verda creu que aquest estudi d'impacte medi ambiental, una vegada realitzat, pot servir de base per estudiar si és viable o no la construcció d'aquest port a Blanes i si es fa quines conseqüències pot portar a la població.

El projecte de dàrsena esportiva Santa Anna Port fou presentat dies enrera per Promocions Turístiques Santa Anna, S.A. a l'Ajuntament de Blanes, trobant-se actualment en fase d'estudi per part dels tres grups polítics. El projecte

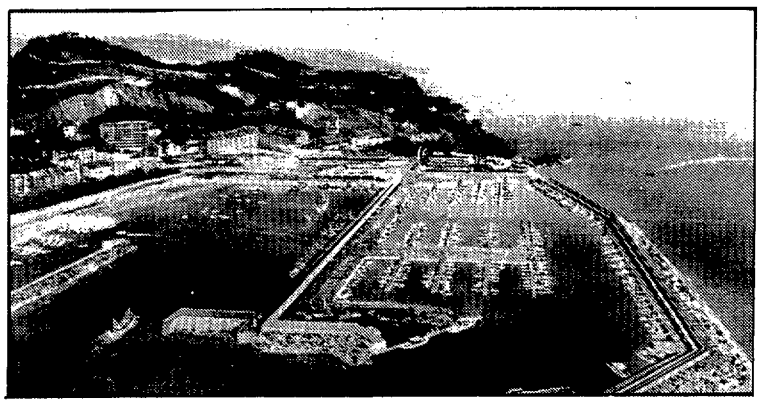

Maqueta del projecte de port esportiu de Blanes presentada per Promocions Turístiques Santa Anna, S.A.

compta amb un pressupost general de més de dos mil tres-cents milions de pessetes amb una capacitat per a vuit-centes seixanta embarcacions agafant una superfície d'aigua de 6'6 d'hectàrees. Aquest port, que aniria situat al darrera de l'actual port pesquer, comptaria amb una sèrie de serveis com cartografia, meteorologia, ràdio, salvament, Creu Roja, vigilància i control. També es preveuen uns serveis dedicats als usuaris com locals comercials, restaurants, apartaments, piscina, aparcaments, jardí d'infància i escola de vela.

Reciclatge

L'agrupació local d'Alternativa Verda també ha presentat els tres grups municipals representats a l'Ajuntament de Blanes una proposta en la qual es demana que l'Ajuntament comenci a tenir en compte el tema del reciclatge. **«El que pretenem és que l'Ajuntament de Blanes comenci a comprendre i assumir el tema del reciclatge com a part important per augmentar la qualitat de vida i preservar el medi ambient de la població».**

Alternativa Verda considera que amb el reciclatge dels residus sòlids urbans, el país i Blanes obtindrien una sèrie d'avantatges com són l'estalvi de matèries primeres, estalvi d'aigua i energia, reducció del dèficit comercial de la contaminació i de les despeses corrents de l'Ajuntament i es preservaria el medi natural. L'agrupació ecologista creu que el que proposa té un caràcter molt concret. **«Creiem que és fàcilment realitzable si hi ha voluntat política de fer-ho tal com demostren experiències concretes com la de la Universitat de Granada i la del Centre d'estudis avançats de Blanes».**

La primera cosa que demana l'assemblea a l'Ajuntament queda resumida en tres punts: el primer, substituir l'ús del paper normal per paper reciclat fins allà on sigui possible i que el mateix Ajuntament promogui el seu ús entre els ciutadans; recollir el paper i cartró que internament consumeix el Consistori com a primer pas per engegar una campanya generalitzada a tota la vila; i tercer, recollir amb sistemes adients el vidre per ser reciclat.

López de Lerma afirma que el text contradiu en vint-i-un punts les lleis actuals

CiU ha presentat setanta-set esmenes al projecte del ROM de Sant Feliu de Guíxols

R.ALBIOL
Corresponsal

Sant Feliu de Guíxols.— Les contradiccions legals i les limitacions que, segons CiU, infringeix a l'oposició, són els motius principals pels quals el grup municipal de Convergència i Unió ha presentat un total de 77 esmenes al projecte de reglament orgànic municipal, aprovat inicialment amb els vots de la majoria socialista i que acaba de ser sotmès a la reglamentària informació pública. Segons López de Lerma, en un acte informatiu celebrat ahir al migdia **«nosaltres oferim noves propostes i conceptes amb introducció de noves normes, així com un seguit de correccions tècniques i polítiques».**

Per López de Lerma, l'actual projecte de ROM aprovat inicialment **«atempta contra la llei de règim local, la llei orgànica de règim electoral, la llei municipal i de règim local de Catalunya i el text refós de règim local».** En total CiU ha trobat 21 punts que contradiuen les lleis actuals. **«La seva redacció sembla feta més amb els peus que amb el cap»,** segons López de Lerma. **«En definitiva arriba a dir el contrari del que diu la llei».**

López de Lerma ofereix al grup municipal socialista consensuar un nou text **«tal com vam fer ara fa tres anys sense resultar positiu a l'alcalde, Josep Vicente».** López de Lerma diu que **«procurarem millorar el ROM des d'una vessant política i neutra al mateix temps. No hem d'oblidar que els que avui són poder demà podran ser oposició i viceversa».**

Ligori Pérez va referir-se als contactes mantinguts en el mes d'octubre amb els socialistes per tal de consensuar el ROM. Els resultats no van ser satisfactoris. Es resolien les qüestions fàcils i les difícils quedaven arraconades. **«No vàrem disposar del text complet i no disposàvem del ROM en la seva integritat».** Total, que aquells contactes se'n varen anar en orris i es va trencar aquell principi d'entesa o consens. Diu Ligori Pérez que **«els socialistes no jugaven net».**

També López de Lerma va criticar la forma en què el ROM aprovat pels socialistes regula la participació ciutadana, per la seva limitació i també que intenti determinar l'ús del català a l'Ajuntament, competència del Parlament de Catalunya. També va dir que aquest ROM presenta incongruències i curiositats **«arribant a situar Josep Vicente —PSC— com a president del grup municipal de CiU en considerar els grups municipals com a «òrgans municipals» i determinar que l'alcalde és president de tots els òrgans de l'Ajuntament».** Igualment, va catalogar d'inadmissible que el ROM reguli l'elecció dels portaveus dels grups municipals.

Tema igualment preocupant pels convergents és la limitació que imposa a l'hora de fixar els terminis de les convocatòries de sessions i plens municipals, així com de sol.licitar documentació i certificacions de secretaria i intervenció.

Josep Vicente destaca les petites inversions del pressupost guixolenc pel 88

Sant Feliu de Guíxols.— L'alcalde de Sant Feliu de Guíxols, Josep Vicente, ha destacat d'una manera especial les petites inversions del pressupost municipal ordinari d'enguany, que suposaran unes despeses de quatre milions de pessetes, incloses en el conjunt del capítol preceptiu, que puja a cent noranta-cinc milions, segons que informa el nostre corresponsal **Rafael Albiol.** Entre aquestes partides de menor consideració cal destacar dues-centes cinquanta mil pessetes per a l'opció de compra del camp de futbol, set-centes set mil per a la rehabilitació de diverses dependències del mercat municipal cobert; sis-centes vuitanta-quatre mil per a la canalització d'aigües pluvials del camp de futbol de Mascanada; vuit-centes catorze mil per a l'adequació de la seu de l'assemblea local de la Creu Roja Sant Feliu-Vall d'Aro; set-centes vint-i-vuit mil per a la pavimentació del centre de la plaça de Sant Sebastià, i nou-centes mil per a l'adquisició d'un vehicle per a la brigada municipal d'obres.

L'Inprotur edita un nou fulletó turístic sobre la Costa Brava

Girona.— La secretaria general de Turisme, a través de l'Institut Nacional de Promoció del Turisme —Inprotur—, ha editat un nou fulletó turístic sobre la Costa Brava, amb una tirada de vuit-centes cinquanta mil exemplars, dos-cents mil dels quals són en castellà i anglès, respectivament. Tanmateix, se n'han fet cent cinquanta mil en alemany, cent mil en francès, cinquanta mil en italià i suec, respectivament, i vint-i-cinc mil en danès, finès, holandès i noruec, respectivament.

El fulletó, editat per la secretaria general de Turisme del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, descriu la geografia, llegendes i història de la Costa Brava, introduint tot un seguit d'itineraris per la costa —de Blanes a Tossa; de Sant Feliu a l'Estartit, i de l'Escala a Portbou—, per l'interior, a més de les rutes del romànic, del vi, del Baix Empordà, del Gironès, de la Selva, i també una ruta ecològica. Tanmateix s'ofereixen altres informacions que poden ser interessants per als turistes que visitin la Costa Brava.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIO

Desitjo subscriure'm al DIARI DE GIRONA des del dia .....
Subscriptor .....
Adreça .....
Localitat .....
DNI / CIF ..... Tel. .....

MODALITAT DE SUBSCRIPCIÓ
☐ Mensual ..... 1.550 Ptes.
☐ Trimestral ..... 4.650 Ptes.
☐ Semestral ..... 9.300 Ptes.
☐ Anyal ..... 18.600 Ptes.

Faré efectiu l'import mitjançant taló bancari adjunt
Domiciliació bancària/Caixa .....
N° Compte .....
Agència .....
Població .....

Signatura

DIARI DE GIRONA
Ctra. Barcelona, 29 - GIRONA
Tel. 20 18 82 / 47 62 77

UN DIARI PER A GIRONA I COMARQUES / AMB COMPLETA INFORMACIO LOCAL I COMARCAL / ARTICLES D'OPINIO, CULTURA, ESPECTACLES, ESPORTS, PAGESIA, TV, CINEMA / TOT I MES, CADA DIA

L'organitza el Patronat Municipal de Turisme

Divendres, jornada de reflexió turística a Lloret de Mar

J.F.
Corresponsal

Lloret.— El Patronat Municipal de Turisme de Lloret ha organitzat per divendres dia 15 de gener una jornada de reflexió turística. Aquesta trobada, adreçada a tot el sector turístic, té com a objectiu reflexionar per poder reorganitzar, si cal, les indústries relacionades amb el món del turisme. **«Si bé és bo de marcar-nos nous objectius, preveure el futur i projectar noves actuacions, és convenient i necessari fer una seriosa reflexió de la nostra manera d'actuar per poder-la reorganitzar i millorar si és necessari».**

Aquesta jornada de reflexió turística se celebrarà en sessió de matí i tarda al Palas Atenea de Lloret, comptant, en l'acte d'inauguració, amb l'alcalde i president del Patronat Municipal de Turisme, Jordi Martínez. Al matí es faran tres ponències, i posteriorment s'obrirà un debat entre tots els participants, que podran manifestar la seva opinió respecte dels temes abans esmentats. A la tarda es tractaran quatre ponències més, que posteriorment seran debatudes entre els assistents a aquesta jornada.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 12

És contrari a la manera com són creats

El PSC explica la seva posició entorn dels consells comarcals

Barcelona.— El portaveu del PSC i primer tinent d'alcalde de Barcelona, Lluís Armet, informà en roda de premsa sobre les conclusions d'una reunió celebrada per uns 250 dirigents socialistes responsables de política municipal.

Armet, a qui acompanyaven Manuel Royes i Albert Batlle, afirmà que els socialistes estan **«indignats»** per la manera com són creats els consells comarcals, en aplicació de la llei de comarques, una de les incloses en les lleis d'ordenació territorial aprovades pel Parlament de Catalunya.

Són contraris al sistema d'elecció dels consells, on volen que el president hagi de ser un alcalde i, si hi ha una capitalitat clara, sigui l'alcalde d'aquesta població. El sistema actual permet que no hagi de ser un alcalde el president del consell comarcal.

Afegí Armet que, en el seu parer i el del partit, hi ha una gran disbauxa en el tema dels consells. **«Ningú no entén que les 38 comarques tinguin òrgans que siguin en realitat 38 parlaments. La comarca no ha de ser un àmbit de confrontació política, sinó de cooperació dels municipis, al marge del color polític dels ajuntaments».**

Els socialistes volen que el **«consell d'alcaldes»** sigui un òrgan assessor important, consideren la possibilitat de mancomunar comarques i la necessitat d'un pla de desenvolupament comarcal en l'àmbit institucional.

També mostraren discrepàncies respecte del finançament (actualment de 500 milions de pessetes per l'any 88), afirmant que és insuficient. I en darrer terme no es troben d'acord amb la figura del gerent comarcal, que conseideren que ha de ser simplement tècnica i nomenada per consens.

Lluis Armet.

Segons declarà ahir l'ex-president de la Generalitat

Tarradellas considera greu que Ardanza no aconseguís un acord sobre terrorisme

Creu que complicaria encara més la situació del País Basc

Barcelona.— L'ex-president de la Generalitat, Josep Tarradellas, declarà que **«si el president basc, José Antonio Ardanza, no aconsegueix la unitat dels partits bascos per obtenir quelcom efectiu de cares a la desaparició del terrorisme a Euskadi, no pot dir-se que sigui un desastre, però sí seria un fet molt greu que vindria a complicar molt més la política del país».**

Dificultats

Tarradellas afegí que **«reconec que aconseguir l'acord és molt difícil, ja que el nacionalisme d'Euzkadi sempre ha estat molt viu i irreductible, la qual cosa fa més complicat el consens».**

En opinió de l'ex-president català, la solució **«tan sols pot venir que tot el País Basc estigui molt unit i compenetrat de cares a la seva eradicació, i de cap manera no es pugui aprofitar aquest terrorisme per fer una política contrària a la del govern de l'Estat».**

Les reinsercions

Sobre l'eficàcia que les reinsercions d'etarres puguin tenir en la liquidació del terrorisme, manifestà que **«si no hi ha un acord entre les forces no violentes i la mateixa ETA, malgrat que aquest acord no es faci públic, les reinsercions no tindran bon fi. Voldria equivocar-me, però crec que aquest serà el resultat».**

Tarradellas finalitzà dient que **«és possible que el fracàs d'ETA i els recents cops que ha rebut faciliti un millor enteniment entre tots, però una solució global, la veig difícil».**

BREUS

● El president de la Generalitat viatjà ahir a Burdeus per assistir a la inauguració de la nova seu del consell regional d'Aquitània, segons informa Europa Press. Pujol anà acompanyat per la seva esposa, Marta Ferrusola, i pel director d'afers interdepartamentals de la Generalitat, Joan Vallvé. Va ser invitat pel president del consell regional d'Aquitània, el conegut polític Jacques Chaban Delmas.

● L'empresa japonesa «Estudio Acuarius» està negociant amb els propietaris de l'antic cafè-cinema de Malgrat de Mar l'adquisició de l'edifici per a la seva conversió en un centre turístic d'importància. Actualment la negociació es troba bloquejada perquè quan s'havia arribat a un pre-acord de venda per valor de seixanta milions de pessetes els propietaris han demanat més diners. El complex turístic seria dels anomenats d'alt *standing* (amb restaurant, pub-discoteca i una sala de concerts-auditori), com els que aquesta empresa japonesa té a Tokio i Nova York. El projecte ha estat redactat per l'arquitecte japonès Arata Isokazi, que va dissenyar un dels pavellons olímpics de Barcelona.

● L'empresa Fecsa ha posat a la venda 822.000 metres quadrats de terrenys amb l'objectiu de desfer-se de tots els seus actius no-elèctrics per fer front als deutes de la companyia, segons informa Europa Press. Entre les vendes destaca un terreny de 630.000 metres quadrats a l'Ametlla de Mar, comarca del Baix Ebre, on es podria instal.lar un parc d'atraccions *pel qual* s'interessen empreses multinacionals nord-americanes i suïsses. Hi ha d'altres terrenys a Tarragona, Tortosa, Vilaseca-Salou, Reus, Viella, Lleida, Badalona, Vic i Barcelona.

ESCRIT AL DIETARI

Patents de cós

LLUÍS BUSQUETS I GRABULOSA

Dino amb la G. No ens havíem vist fa més de quinze anys i l'altre dia em va trucar. Va ser una adolescent cremada per la política de les darreres cuejades del director: l'havien engarjolat i tot, a Sabadell, per repartir propaganda antifranquista. He de tenir en algun lloc sis o set quartilles seves que feien feredat, explicant l'experiència. De família benestant. Ara, és clar, continua en la línia del PSUC, treballa en la reforma de l'ensenyament a la Generalitat (al Pujol li passarà com al Suárez: no se n'adonarà i els centres socials de decisió estaran en mans dels seus oponents— i tracta de **yuppie** (Young Urban Professional People) el seu marit només perquè és economista. Dos fills. De dirigir una escola cooperativa ha passat a l'administració. Llesta. Un caos mental, com abans, amb qualitats centrípetes: quan era una adolescent ja arremolinava tothom al seu voltant. Ara diu: «Se m'ha d'acceptar com sóc; si no, que em deixin». Un especimen femení molt «d'avui», que enyora la ingenuïtat perduda, m'afalaga dient que el que escric li agrada («tu ets un innocent i jo sóc una vella», fa) i justifica les seves contradiccions emprant-me de psicoterapeuta. (Li parlo de fets importants que no recorda: sembla mentida com la memòria tria i remena al seu albir i sols conserva allò que vol).

Hi ha gent incapaç de tocar de peus a terra i de comprometre's amb res que no sigui ella mateixa, tot i estar convençuda que ve de tot, peti qui peti. Al guany actual de la franquesa no hauria pas de correspondre-li la pèrdua del sentit de la intimitat: tots en sofrim d'opressions, depressions i repressions, però això no justifica res. Que Don Benito Pérez Galdós —autor que aquest mes presentem a **En Marcha**— es rebolqués amb la Pardo Bazán (n'acaben de sortir les cartes) i aquesta amb Blasco Ibáñez, allà ells: han donat matèria a la xafarderia extraliterària. Ara bé, fer passar certes febleses com a mèrits em sembla una mostra d'intoleràncía. (Modèstia i pudícia tenen a veure amb la desmesura, no pas la pusil.lanimitat). Es perd, com deia Pla, el sentit del ridícul? Tota in-formació equival a des-informació?

Rera l'atemptat etarra a Saragossa, Roldán, director de la Guàrdia Civil, davant la pastoral dels bisbes bascos ha de declarar que hi ha dues esglésies catòliques, la vaticana i la basca? Felipe González havia de romandre atrinxerat a la Moncloa sense anar a donar cap condol? Té patent de cós, ell? El Rei s'havia d'arribar només fins a l'aeroport saragossà, s'han d'empipar amics pel sol fet de criticar-los que fan parlar d'ells a bombo i platerets? Pot ser que es publiqui un llibre, **Políticos en verso y sin enmienda**, amb provatures poètiques tan maldestres i desvergonyides com les del senyor F. de Carvajal, Herrero de Miñón, Fèlix Pons, Guerra i un llarg etcètera? Qui dóna patents de cós? Que consti: la democràcia no.

Barcelona, 17-XII-87

La carta europea es promulgarà el setembre

Finalitzaren les reunions de rectors europeus a Barcelona

Barcelona.— Ahir van acabar les reunions de diferents rectors europeus, que han estat parlant a Barcelona sobre l'elaboració de la carta magna europea de les universitats. Segons manifestaren, es promulgarà durant el mes de setembre, coincidint amb els actes commemoratius del novè centenari de la Universitat de Bolonya, la més antiga d'Europa.

Segons el president del consell de rectors europeus (CRE), Carmine Romanzi, aquesta carta de principis fonamentals de les universitats **«no està tancada únicament a les universitats europees, sinó que és extensible a tot el món, perquè la Universitat no és només local o nacional, sinó que és universal».**

La comissió redactora, la componen els rectors de les universitats de Bolonya, Barcelona, París-Sorbona, Gènova (Carmine Romanzi), Utrech i Lovaina, però aquests dos darrers no van poder assistir a la reunió de Barcelona.

Romanzi afirmà que **«s'ha de crear l'estudiant i el professor europeu».** Assenyalà que una de les principals dificultats, a més d'una inexistent legislació comuna, per aconseguir aquesta universitat europea és l'idioma (i va dir que aquest problema no existia abans, quan s'utilitzava el llatí per als col.loquis entre universitaris de diferents països).

El contingut de la carta

El rector genovès també va dir que la carta **«no té un valor legislatiu, sinó moral, que neix de la unió de tot el món acadèmic europeu».** Proclama com a principis fonamentals de la Universitat temes com el de l'autonomia, indissolubilitat de les activitats didàctiques i d'investigació, llibertats d'ensenyament i formació, coneixement recíproc i interacció entre les cultures, ignorant les fronteres geogràfiques i polítiques.

La carta de principis fonamentals és un primer pas, junt amb projectes com el d'intercanvi d'estudiants «erasmus», per vincular el funcionament de les universitats europees de cares a l'acta única de l'any 1992.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 13

Dijo que se hallan en el umbral del fin de la violencia en Euzkadi

Arzalluz fue reelegido presidente en la asamblea nacional del PNV

Bilbao.— Xabier Arzalluz afirmó ayer, poco después de ser reelegido presidente del PNV, que **«nos hallamos probablemente en el umbral del fin de la violencia armada en Euzkadi»**.

Arzalluz fue confirmado en la presidencia del Euzkadi Buru Batzar del PNV, su máximo organismo ejecutivo, para un nuevo mandato de cuatro años, por unanimidad de la asamblea nacional que este partido celebró en Bilbao para culminar su proceso de renovación «Nacionalismo para el 2000», en el que, durante todo un año, ha revisado sus premisas políticas, cambiado sus esquemas organizativos y elegido nuevos dirigentes.

Antes de Arzalluz, intervino el lehendakari del gobierno vasco, José Antonio Ardanza, quien llegó a afirmar que **«el futuro de Euzkadi pasa por el PNV»** y animó a los militantes y dirigentes del partido a **«reinventar»** el nacionalismo.

Xabier Arzalluz.

En su discurso de clausura de la asamblea, Arzalluz dijo que, en su opinión, **«hoy empieza para nosotros la hora de la verdad»**.

Por otro lado, se refirió extensamente a la escisión sufrida por el PNV hace algo más de un año, y que acabó con la creación de Eusko Alkartasuna, calificando aquellos problemas como **«batacazo moral y material»** y diciendo que **«cada uno de nosotros conserva aún sus huellas»**.

Y admitió finalmente que **«es cierto que ha existido entre nosotros una tendencia a considerar que Euzkadi es un patrimonio nacionalista, y a equiparar el concepto de vasco con el de nacionalista»**. Señalando que **«esta concepción es injusta, agresiva y antidemocrática»**.

Afirmó que sobre su soberanía no se avanza

Fernández Ordóñez habló ayer de Gibraltar con los alcaldes de la zona

Algeciras.— El ministro de Asuntos Exteriores, Francisco Fernández Ordóñez, manifestó ayer en Algeciras que **«nunca se ha producido ningún tipo de avance en materia de soberanía desde que los ingleses tomaron Gibraltar»**.

Fernández Ordóñez, que se reunió con los alcaldes de la comarca del campo de Gibraltar, aclaró a continuación que **«en el tema de la soberanía no se avanza: se resuelve o no se resuelve»**.

Después de reunirse durante casi dos horas con los alcaldes del campo de Gibraltar, el ministro explicó en una rueda de prensa que la reunión había sido proyectada durante el último encuentro hispano-británico habido en Madrid y que en ella se ha abordado la situación actual de la comarca campogibraltareña y las líneas de cooperación abiertas entre las instituciones de esta zona y las de Gibraltar.

A preguntas de los periodistas, Fernández Ordóñez señaló que no hay novedad en cuanto al acuerdo hispano-británico sobre utilización conjunta del aeropuerto de Gibraltar. Y dijo que **«la administración española no iniciará las obras de su terminal en dicho aeropuerto mientras el gobierno británico no le notifique que ha resuelto su legislación a este respecto»**.

Señaló que el gobierno se muestra respetuoso con los asuntos externos, refiriéndose a la polémica existente actualmente en cuanto a que la asamblea legislativa de Gibraltar pudiera vetar el acuerdo alcanzado en Londres por España y Gran Bretaña el pasado mes de diciembre.

Pese a ello, el ministro considera **«positivo»** dicho acuerdo, indicando que **«creo que los hombres acaban haciendo cosas razonables aun después de haber probado todo lo demás»**.

Francisco Fernández Ordóñez llegó a Algeciras en un helicóptero procedente de Madrid e inmediatamente comenzó la reunión, en la sede de la mancomunidad de municipios del campo de Gibraltar. A ella asistieron los siete alcaldes de la comarca, el presidente de la mancomunidad de municipios de la zona, el gobernador civil de Cádiz, el vicepresidente del Parlamento andaluz y el delegado provincial de gobernación.

TELEX

● **La nueva dirección que saldrá del XII Congreso, la reciente dimisión de Enrique Curiel, el proceso de unidad de los comunistas, el fortalecimiento de Izquierda Unida (IU) y la situación financiera del partido, fueron los temas de análisis de la ejecutiva del PCE, que se reunió ayer. La ejecutiva abordó la nueva dirección que debe salir del Congreso comunista, previsto para febrero, y estudió la posible separación de las máximas direcciones del partido y de la coalición Izquierda Unida, que ahora ocupa Gerardo Iglesias. Destacados dirigentes del PCE, entre ellos el ex alcalde de Córdoba, Julio Anguita, se han manifestado por la conveniencia de separarlas.**

● La Caja de Ahorros de Madrid, la sexta entidad financiera española por recursos ajenos, elegirá hoy a sus nuevos órganos directivos de los que, según todas las previsiones, saldrá como presidente el candidato socialista Jaime Terceiro. La elección de presidente de la caja viene caracterizada por fuertes condicionamientos políticos, al salir su candidato, en la práctica, de entre los representantes elegidos por los partidos políticos presentes en la asamblea de Madrid.

● **El ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación, Carlos Romero, recibirá el lunes a su colega de la República Federal Alemana, Ignaz Kiechle, quien, con su visita a Madrid, iniciará una ronda de consultas con todos sus colegas de la Comunidad Europea. Esta visita oficial de Kiechle, de varios días de duración, tiene lugar con motivo de asumir la RFA la presidencia de turno del consejo agrícola de la CEE, que se prolongará durante los seis primeros meses de 1988.**

Se reanuda la cumbre para llegar al acuerdo

Los partidos vascos vuelven a hablar hoy sobre la violencia

Vitoria.— Los dirigentes de los partidos con representación parlamentaria en la Cámara vasca, a excepción de HB, se reunirán nuevamente hoy en Vitoria, bajo la presidencia del lehendakari, José Antonio Ardanza, para intentar llegar a un acuerdo contra la violencia.

Ésta será la segunda «cumbre» que mantendrán los partidos vascos sobre este asunto, y con ella se quiere intentar culminar un proceso de negociaciones bilaterales previas entre el lehendakari y los representantes de los diferentes grupos, que se ha prolongado a lo largo de los últimos tres meses.

La primera de estas reuniones se celebró el pasado día cinco, también en la residencia oficial del lehendakari, el palacio de Ajuria-Enea, aunque, después de 16 horas de conversaciones, los representantes políticos no consiguieron llegar a ningún acuerdo concreto.

A pesar de ello, tras aquella entrevista, José Antonio Ardanza se mostró esperanzado y aseguró que, aunque **«hoy no se puede asegurar que se vaya a llegar a un acuerdo consensuado, tengo la impresión de que muy probablemente podamos alcanzarlo»**.

Tras este dilatado proceso negociador, el lehendakari espera que la reunión de hoy sirva para llegar a un acuerdo definitivo, aunque, según advirtieron fuentes de Ajuria-Enea, **«esto no se debe tomar como un ultimátum, sino como la necesidad de finalizar un proceso. Se va con la idea de acabar el domingo, lo que no excluye que a lo mejor haya que hacerlo al día siguiente»**.

En esta reunión, según las citadas fuentes, **«los partidos asistentes tendrán que definir sus posturas y decir si están dispuestos a firmar o no el documento presentado por el lehendakari, pues ya han tenido varios días para reflexionar sobre él y consultar con las ejecutivas»**.

De todos modos, las posturas apenas han variado y sigue existiendo bastante escepticismo. Eusko Alkartasuna y el PSOE son los más remisos a firmar el acuerdo, y AP también tiene algunas reticencias.

SEMINARI SOBRE:
MARKETING PER EXPORTAR MÉS.

Organitza: CAMBRA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I NAVEGACIÓ DE GIRONA.
Patrocini i Subvenció: DIRECCIÓ GENERAL DE PROMOCIÓ COMERCIAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.

PROGRAMA

1.- Exportació, estratègies del marketing internacional. Diferències segons siguin béns de consum, industrials o d'equip.
2.- Les tècniques del marketing internacional per introduir-se en els mercats exteriors.
3.- Selecció de les formes de presència més adients per a cada mercat. Exportació directa, compartida amb intermediaris i subcontractada.
4.- Pla de marketing internacional, com a conseqüència de l'estudi dels mercats.
5.- Conclusions i recomanacions.

Dies: 19,20,26 i 27 de gener de 1988
Horari: 7 a 10 del vespre
Inici: dimarts, 19 de gener
Informació i inscripció:
CAMBRA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I NAVEGACIÓ
Avgda. Jaume I, 46 - Tel. 20 04 00
GIRONA. **PLACES LIMITADES**

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona..10/1/1988. Page 14

Su caída de 140 puntos hace temer una reacción en cadena de las bolsas mundiales

La bolsa de Nueva York volvió a padecer un importante bajón

Nueva York.— El mercado neoyorquino de valores sorprendió al mundo financiero, pues registró una baja de 140'58 puntos en el índice Dow Jones. Esta pérdida borró de golpe las ganancias de la semana entera.

En porcentaje, la caída significó el 6'85 por ciento del índice Dow Jones y figura entre las veinte más importantes de la historia de Wall Street.

Los ordenadores, programados para la rápida adquisición o venta de valores, fueron nuevamente culpados del descenso que sufrió la bolsa de Nueva York.

Esta influencia de los ordenadores es algo que una comisión presidencial quiere evitar en el futuro, estableciendo una especie de cortocircuitos (mecanismos que controlen los programas electrónicos de compra-venta de valores) y la creación de un nuevo organismo regulador que coordine los dos que actualmente supervisan los mercados de valores de Nueva York y Chicago. Precisamente se ha apuntado que una causa de la caída sería el anuncio de un mayor control del mercado.

Cabe destacar, por otro lado, que la caída se produjo el mismo día en que se anunció que el desempleo, muy bajo en Estados Unidos en comparación con otros países, es el más bajo desde 1979 (cosa que aumentó el valor de los bonos del Estado y provocó ventas de acciones).

Mientras, en Japón existía inquietud por la posibilidad de que esta caída arrastrara a la poderosa bolsa de Tokio, precisamente cuando se encontraba en un buen momento de recuperación.

Egipto promete ayuda contra Irán

Mubarak inicia su visita a países moderados del Pérsico

El Cairo.— El presidente de Egipto, Hosni Mubarak, inició ayer un viaje a Arabia Saudí para mantener la primera entrevista con el rey Fahd desde que ambos países reabrieron relaciones diplomáticas en el mes de noviembre.

Arabia Saudí es la primera escala en una gira que le llevará también a los Emiratos Árabes Unidos, Qatar, Bahrein, Kuwait y Omán, los seis países miembros del Consejo de cooperación del golfo Pérsico (CCG), a los que Egipto ha prometido **«toda la asistencia»** y satisfacción de las **«necesidades de defensa»** en caso de agresión iraní.

Egipto es el principal aliado político y militar de Irak. En la gira, además del conflicto del Pérsico, hablarán de la situación de los palestinos en Israel, incluyendo una posible reunión extraordinaria árabe para tratar sobre el problema palestino.

Hubo enfrentamientos con la policía

Disturbios en Gaza tras la muerte de otro palestino

Jerusalén.— El ejército israelí tuvo que enfrentarse ayer con violentas manifestaciones producidas en la franja de Gaza, lugar en que se encuentra el campamento de refugiados de El-Bureij donde el viernes murió un palestino, según informó ayer radio Israel.

Los palestinos bloquearon varias carreteras con barreras de piedras y neumáticos ardiendo, y apedrearon vehículos militares y coches de obreros árabes que se dirigían a trabajar al interior de Israel, agregó la radio.

Las fuerzas hebreas eliminaron varios focos de resistencia, pero los choques proseguían en la zona de Jan Yunes, entre la ciudad de Gaza y Rafiaj.

Tres campamentos de refugiados de Gaza, el de El-Bureij, Nuseirat y Jan Yunes, se hallan bajo toque de queda y la prensa no tiene acceso a ellos.

Mientras se producían las manifestaciones, la policía había citado al periodista palestino Hanna Siniora para que explicara su llamamiento a la «desobediencia civil» en los territorios árabes ocupados. Siniora las explicó y volvió sin problemas a su domicilio.

El periodista, director del diario «Al Fajr» de Jerusalén Oriental, hizo esta semana un llamamiento al boicot económico contra Israel y a una **«resistencia pasiva»**.

TELEX

● **Siete personas murieron y otras 27 resultaron heridas a raíz del bombardeo iraní de barrios residenciales en la ciudad de Basora, ciudad del sur de Irak, anunció un portavoz militar iraquí. El ataque causó, además de 34 víctimas civiles, la destrucción de 12 viviendas.**

● La policía norirlandesa realizó ayer un registro de la sede de la UDA (Asociación de Defensa del Ulster), tras la incautación de 80 armas supuestamente propiedad del grupo partidario de la permanencia del Ulster en el Reino Unido. Durante la operación, la policía confiscó diversa documentación del grupo, aunque, al parecer, no se localizaron más armas. Con la incautación, de los 47 fusiles de asalto Kalasnihkov y 33 pistolas Browning, la policía cree haber frenado una posible ola masiva de represalias tras el asesinato de John McMichell, líder de la UDA. La aprehensión de las armas se produjo como resultado de la actuación de un «topo» policial dentro del grupo, lo que permitió la detención, en un control policial de carreteras, de los tres vehículos en que viajaban las armas. Tres hombres, uno de ellos un alto dirigente de la UDA, fueron detenidos durante la operación, en la que también se incautaron una cantidad indeterminada de granadas y munición.

● **El ministro alemán occidental de asuntos exteriores, Hans Dietrich Genscher, que viaja oficialmente hoy a Varsovia, ve posibilidades de que Alemania Federal pueda prestar ayudas económicas a Polonia. El ministro destacó igualmente que con su viaje a Polonia desea dar un «fuerte impulso» al desarrollo de las relaciones, en todos los terrenos, entre Alemania Federal y Polonia.**

● El secretario norteamericano de defensa, Frank Carlucci, ha tomado la iniciativa de visitar oficialmente Lisboa a finales de este mes para revisar el acuerdo de utilización de la base de Lajes, en las Azores, a medio camino entre América y Europa. Pero a sus interlocutores portugueses no les extrañaría, según informa Efe, que Carlucci, que fue embajador de Washington en Lisboa durante la crucial etapa de la revolución portuguesa, les planteara la posibilidad de que se instalen en territorio portugués por lo menos una parte de los cazabombarderos «F-16» todavía destinados en Torrejón de Ardoz.

● **España y Filipinas suscribieron ayer un acuerdo por el que el Gobierno español otorga al filipino un crédito de diez millones de dólares en términos ventajosos: amortización en 25 años, 5 de período de gracia y un interés anual del 2 por ciento. Los firmantes del documento fueron, por parte filipina, el director general de la National Development Company, Antonio Henson, y Manuel Lorente y José Ignacio Rodrigo, altos cargos del Instituto de crédito oficial (ICO) español.**

REBAIXES
BOUTIQUE quatre
RAMBLA LLIBERTAT, 12 GIRONA
Les millors REBAIXES de Girona

NOTA DE AGRADECIMIENTO

La Familia
Cabanas-BACH
ante la imposibilidad de dar las gracias personalmente, agradecen sinceramente las muestras de afecto i condolencia recibidas por la muerte de
Francisco Cabanas Colomer

Girona, 10 gener de 1988

DAMIÀ GARRIGA i BOTA

Els amics de «El Baluard» sempre et recordaran

PREGUEU DÉU EN CARITAT PER L'ÀNIMA DE
PERE MASSACHS i ROSCALLEDA

que morí a Girona el dia 9 de gener del 1988, a l'edat de 70 anys, havent rebut la Santa Unció

— A. C. S. —

La seva esposa, Teresa Serrat i Deulofeu; filla, Mª Carme; fill polític, Josep Resclosa; néta, Marta; germans, germans polítics, nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà demà dilluns, dia 11, a 2/4 de deu del matí, a l'església parroquial de Sant Feliu.

Domicili mortuori: C/. Pedret, 12 - 1er. 2ª. Interior

Girona, 10 de gener del 1988

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 15

CAÇA

TEMPS DE BECADES

Jaume

LA BECADA (Scolopax rusticola), de la família dels caràdrids, ocell de l'ordre dels caradriformes, d'uns 35 cm. de longitud, és típic dels boscos humits, millor que siguin ombrívols, espessos i embardissats. Pel que fa al seu plomatge, té el dors i les parts superiors de color castany, i groguenques les inferiors, amb àmplies bandes negres darrera del cap. Aquests colors fan que pugui exercir un gran mimetisme, puix que aquesta coloració és molt semblant a la de l'ambient, confonent-se sovint; llavors, també, els seus costums tranquils i poc sorolloses, tot plegat fa que passi desapercebuda sobre el terreny on és establit i mora.

Aquestes aus posseeixen un bec llarg i molt sensible, amb capacitat de trobar els cucs i larves de què s'alimenta, enfonsant-lo dins el sòl humit, i pot agafar els cucs i empassar-se'ls sense retirar el bec de terra. Estan distribuïdes per quasi tota Europa; crien a Catalunya; és un animal solitari i de costums crepusculars. Aquí, a les nostres comarques i a tots els Països Catalans, són molt comunes i també molt preciades per la seva exquisida carn, la qual cosa provoca una activa caça de la mateixa.

La becada roman amagada al bosc durant el dia, i surt del seu amagatall a la posta del sol, però quasi a l'entrada de fosc. Arriba per aquí, i en general a tots els Països Catalans, el mes de novembre i a principi de desembre, procedint de les zones migratòries del Nord d'Europa, principalment de les illes Feroe (22 illes), i passa l'hivern entre nosaltres. Les illes Feroe, arxipèlag del SE d'Islàndia, molt muntanyoses, cobertes la majoria per verdosos prats, amb una climatologia molt humida, són ideals per a l'estància d'aquestes boniques aus, durant la primavera i l'estiu, estacions en què nien i es reprodueixen. Els nius, com dèiem, els fan a terra, als aiguamolls i prats, per llavors, en entrar l'hivern, venir als indrets menys freds d'Europa, entre els mateixos, els Països Catalans. Aquesta au també està molt estesa per tota l'Àsia i l'Amèrica del Nord.

La seva rapidesa a aixecar el vol en zig-zag fan difícil el tir a les mateixes, la qual cosa fa que aquestes aus voladores es converteixin en una presa molt cotitzada. Més amunt ja donàvem compte de la gran exquisitat de la seva carn, es menja sense estripar-se (té molt poques tripes), i els francesos la condimenten després de tenir-la molts dies penjada, quan la seva carn entra quasi en descomposició, tal com ho fan els acreditats i bons *gourmets* de la caça. De totes maneres, el que és ben clar i demostrat és que la becada constitueix un plat immillorable, amb un gust especial, que s'aparta del gust de les altres espècies de la caça.

Quan arriben en el seu viatge migratori ho fan agrupades, de nit, en vol bastant baix, i quasi quan n'entren més és quan el dia és molt fred, especialment en dies que la tramuntana apreta. Quan un caçador cobra una becada, de seguida ja nota si la mateixa fa poc que ha entrat, en comprovar la magresa de les seves carns, a causa de no haver tingut el temps necessari per recuperar-se del llarg vol de la seva migració. Pel contrari, si la peça ja és massissa, ens demostrarà que ja fa uns quants dies que ha arribat per aquests indrets i ha tingut temps d'alimentar-se degudament i recuperar les forces perdudes.

Ja havíem dit també que la becada era una au molt solitària, això els caçadors ja ho saben de sobres, ja que és rar el cas que ja siguin ells mateixos o el gos que n'aixequin més d'una, ja que si exceptuem el dia de la seva arribada, sempre van soles, és a dir, una au solitària. Aquesta au, a causa que quasi sempre està embardissada, en cas que no estigui foguejada, s'aixecarà molt a prop, davant del caçador o del gos, amb un vol molt sorollós i fent zig-zag, per tant, el caçador, a més d'ésser ràpid i bon tirador, haurà d'estar estar avesat a la seva caça. Si a la primera aixecada no la cobra, tot és qüestió de paciència, ja que la fugida no serà llarga i sempre en línia recta, i al final quasi sempre tornen al lloc on s'han aixecat. És imprescindible un bon gos, i a causa dels llocs espessos de brolla on té els seus amagatalls, alguns caçadors tenen el costum de penjar un petit cascabell al coll del gos per tal d'assabentar-se en tot moment de la situació del mateix i, a més, quan està «parant».

Llàstima que cada any són menys les becades que ens vénen; les causes, les mateixes que sofreixen les altres espècies, però també podria succeir que l'escassetat vingués ja dels països originaris.

GOSSOS

EL SAMOYEDO

Josep Lluís Ponce

UN dels gossos més bonics i, pel seu aspecte, el més simpàtic és el Samoyedo, una raça que no és gaireconeguda i, per descomptat, no amb gaire proliferació al nostre país, encara que és un gos, que té moltes qualitats que, naturalment, han de saber ser aprofitades. Personalment, jo el definiria com «un gos blanc, amb cara somrient».

El Samoyedo fou donat a conèixer a la nostra civilització pel doctor Fridjof Nansen, pel seu nom i cognoms adivinaran de seguida que es tracta d'una prsona d'origen noruega. Però és que, a més, herr Nansen, va ser un notable explorador.

El nom de «Samoyedo», herr Nansen el va prendre d'una tribu nòmada que habitava a la tundra siberiana de les rússies del Zar entre la conca del Mosen i el curs del riu Jatanga, on es desenvolupa l'esmentada tribu.

Els Samoyedo són de baixa alçada, sobre el metre cinquanta, el seu nas és petitet, tot el contrari de les fosses nassals, ja que gaudeix de grans finestres. La boca molt grossa i els llavis carnosos. Ulls petits, amb una certa retirada a un plec mogòlic. No ens sorprèn, oi? Ull! ens referim a la tribu, no al gos, ja que els cabells d'aquests habitants de la tundra siberiana gaudeixen d'una negror extraordinària i molt estirats. Baixa, que semblen cordes d'espart. El seu habitacle està construït per una cabana de «vares» o la que els russos donen el nom de «chium». A l'estiu, la cabana és coberta d'escorxa de bedoll i a l'hivern amb la pell de ren. Els «samoyedos», nom que va ser enregistrat pel gos, són uns aimants dels peixos, les aus aquàtiques, etc...

Mengen carn crua, una cosa que ve derivada d'una extremada escassetat de matèria combustible. I no diguem ja del caràcter d'aquesta gent, que és molt i molt reservat, és a dir, que són molts d'ells i molt poc comunicatius.

El doctor Nansen va creure fermament que el conquerir l'Àrtic dependria en gran percentatge dels gossos, animals que s'adaptaven al terreny al mateix temps que gaudien de la força suficient per arrossegar un trineu. Per això, amb la seva creença va recomanar a molts exploradors que es beneficiessin de les virtuts d'un determinat gos, tanmateix

com a Alexandre Trontheim, nat a Tobolsk, al qual encarregà la compra, per la seva condició de tractant en gossos. Com és natural, la gran majoria dels gossos utilitzats, provenien de la mateixa contrada, sempre en el que fa referència als gossos utilitzats en les exploracions. Sabeu per què? Doncs a causa del fet que aquests gossos pertanyents als natius no s'havien encara creuat amb altres races, és clar, aquesta tradició miraculosa i mil.lenària que conservaren en el decurs del temps els natius va ser un incert que els mantingué forts i amb puríssima ascendència.

Els senyors Kilburn/Scoott, de l'Anglaterra, s'esforçaren al llarg dels anys a portar al seu país gossos que haguessin actuat en diferents expedicions polars. Hem donar-los les gràcies, ja que, gràcies a ells, coneixem aquesta meravellosa raça en el món occidental.

Les tribus de les esteses tundres siberianes i els esquimals de la Nord-amèrica havien descobert molt aviat que el mètode més segur de viatjar per les regions gèlides del pol, era el trineu, servint-se normalment, és a dir, sempre, de la força dels gossos.

CINEMA

LA CIÈNCIA-FICCIÓ, AVUI (1)

Edmon Roch

No descobrirem res de nou si diem que la ciència-ficció és un dels gèneres més de moda avui dia, així com un niu de productes heterogenis, dins els quals predominen aquells que sovint s'aprofiten d'una certa espectacularitat per amagar una pobresa creativa evident. De les diverses mostres que estan avui encara en cartell en la nostra ciutat n'hem escollit tres, que es corresponen, al nostre entendre, amb els tres nivells de la ciència-ficció del moment: la primera és l'excel.lent «RoboCop», una d'aquelles pel.lícules que no es pot veure cada any; la segona, la rgular «El chip prodigioso», que potser supera una mica la qualitat mitjana general d'aquestes produccions; la tercera, la insofrible «La loca historia de las galaxias», una paròdia de Mel Brooks que segurament se situa, juntament amb «Tiburón IV», en l'apartat dels pitjors films que han passat aquest Nadal per les nostres cartelleres. Basculant una mica entre la segona i la tercera posició, hi trobaríem «Masters del universo», un fluix refregit que podria haver resultat molt pitjor del que realment és; d'ella, així com de «La loca historia de las galaxias», en parlarem la propera setmana.

Però comencem per **«RoboCop»** (1987), de Paul Verhoeven. «RoboCop» és un gran film, ple de violència i crueltat, no apte —encara que l'aspecte de la sala sembli indicar el contrari— per a criatures. Molt ben construït, mostra exemplar d'impecable narració cinematogràfica en funció d'entretenir de valent, però també de fer pensar una miqueta (com ho feia, salvant molt les distàncies, Alfred Hitchcock). Espectacular. Que infiltra una tesi. I, sobretot, molt rumiada.

Perquè potser el que s'agraeix més a «RoboCop», deixant de banda la genial direcció de Paul Verhoeven (que suposa encerts tan destacats com la identificació, en certs moments, de la visió del robot amb la del mateix espectador, l'encertat ús del camp i fora del camp, o la brillant mobilitat situació de la cambra, sempre en funció del relat), l'esplèndid treball compositiu de Basil Poledouris, amb la creació d'una partitura tan bella com intensa, el gran treball dels actors, i els superbs efectes especials, és el seu guió. Intel.ligent. Violent. Com aquell cop de puny a l'estómac que et fa reflexionar. Cruel. Però, sobretot, molt pensat, en el qual tots els personatges estan lluny de caure en el tractament maniqueu habitual, en el qual inclús els psicòpates secundaris tenen una entitat i un pes gens menyspreable. Irònic, però crítica corrosiva contra la televisió i la corrupció policial. Espectacular, però sobri. Deshumanitzat a vegades, però profundament humà d'altres. Brutal, però crítica a la brutalitat. Poc previsible: contràriament al que és freqüent, ens sorprèn en no deixar-nos endevinar mai què passarà. Entretingut.

I, per altra banda, RoboCop, el robot al qual dóna vida Peter Weller, màquina i home. Estèticament impecable. Imponent. Implacable. Amb la bellesa d'una maquinària perfecta i amb l'encís d'un enginy incorruptible. Divertit. I amb una mandíbula magnífica, magnètica, suggerent, aportació personal i impagable de Peter Weller (quan poques vegades es deu haver triat un actor per la seva mandíbula!).

En definitiva: un prodigi per als temps que corren. Espaterrant i crítica obra d'un realitzador europeu que ha comptat amb tots els mitjans, «RoboCop» es constitueix en una de les millors (i més brutals) pel.lícules d'acció que recordem. A repetir.

Molt diferent és ja **«El chip prodigioso»** («Innerspace», 1987), de Joe Dante, autor conegut per la seva anterior «Gremlins». Constituïda en una de les pel.lícules més taquilleres d'aquestes vacances —segurament per allò de «Steven Spielberg presenta»—, és la revisitació del «Viaje alucinante» de Richard Fleischer. Però només quant al seu escenari d'acció, el cos humà. I res més. Amb Dennis Quaid com a microscòpic pilot que viatja per l'interior de l'organisme, un dels actors revelació de l'any als EUA. Amb Martin Short com a còmic d'acció, a qui ja havíem vist acompanyant Steve Martin i Chevy Chase en «Tres amigos». I amb Meg Ryan com a imprescindible personatge femení.

Novament, amb uns grans efectes especials, la pel.lícula aviat se'ns fa massa llarga i recurrent, potser pel seu discurs, circular i repetitiu. Té —això sí— alguna situació graciosa, i més d'una troballa realment enginyosa. Però, desgraciadament, no innova, calca situacions ja vistes i acaba transformant-se en una narració excessivament carregant; un cop vista, dóna la impressió que, si se li haguessin tallat vint o vint-i-cinc minuts de projecció, s'hagués pogut obtenir un resultat molt més interessant. Però no ha estat així, i «Innerspace» (que ve a voler dir «Espai interior», aquí pintorescament traduït per «El chip prodigioso») es queda amb el seu aprovat just.

Finalment, una curiositat: tant «RoboCop» com «El chip prodigioso» són les primeres pel.lícules rodades amb l'espectacular nou sistema de so Spectral Recording, una nova variació-millora del Dolby Stereo; a Girona, a falta d'un local amb aquestes noves instal.lacions, s'han exhibit en la seva versió Dolby.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 16

FALTA
PAGINA

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 17

FALTA
PAGINA

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 18

FALTA
PAGINA

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 19

FALTA
PAGINA

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 20

FALTA
PAGINA

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 21

FALTA
PAGINA

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 22

FALTA
PAGINA

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 23

FALTA
PAGINA

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 24

PALAU, ÚNICO PABELLÓN QUE NO HA CONOCIDO LA DERROTA EN LA 1ª FASE

Guifré Gol: «Nuestro momento más dulce»

Coello: «Los árbitros han consentido al Valvi una defensa demasiado agresiva»

JORDI DANÉS

Girona.— Guifré Gol era un hombre feliz por partida doble. Por un lado, se había derrotado al Juver Murcia, jugando uno de los encuentros más completos de la temporada y, por otro, se consiguió mantener la imbatibilidad en el pabellón de Palau. Los gerundenses son el único equipo de toda la Primera B que ha permanecido invicto en casa durante la primera fase. **«Hoy hemos hecho uno de los partidos más vistosos. Quizás el hecho de que no teníamos la necesidad imperiosa de los puntos ha motivado que jugáramos con más tranquilidad de la habitual, al tiempo que el Juver lo ha hecho algo más revolucionado debido a la trascendencia que estos dos puntos tenían para ellos».** Pese a que el juego del Valvi llenó de satisfacción a su técnico, Guifré indicaba que **«nuestro mejor partido no ha sido éste, sino el que jugamos en la pista del Lagisa en la primera jornada de liga».**

Llegar a la segunda fase habiendo hecho de Palau-sacosta una auténtica fortaleza será algo que provocará un profundo respeto cuando los equipos visiten al Valvi. **«Sí. Pero más que este récord yo resaltaría que por fin parece que hemos llegado a un momento en donde sabemos jugar con fluidez. Los jugadores han asimilado el sistema y podemos mantener un ritmo y un nivel casi igual durante los cuarenta minutos. Yo diría que estamos atravesando el momento más dulce de forma. Lo demostramos en Vigo y lo hemos corroborado hoy».**

Uno de los aspectos más positivos que le vio Guifré Gol al Valvi fue la defensa. **«Aunque 83 puntos parece que sean muchos, hay que comparar los anteriores tanteos del Juver para ver que este equipo se ha quedado bastante por debajo de su media.**

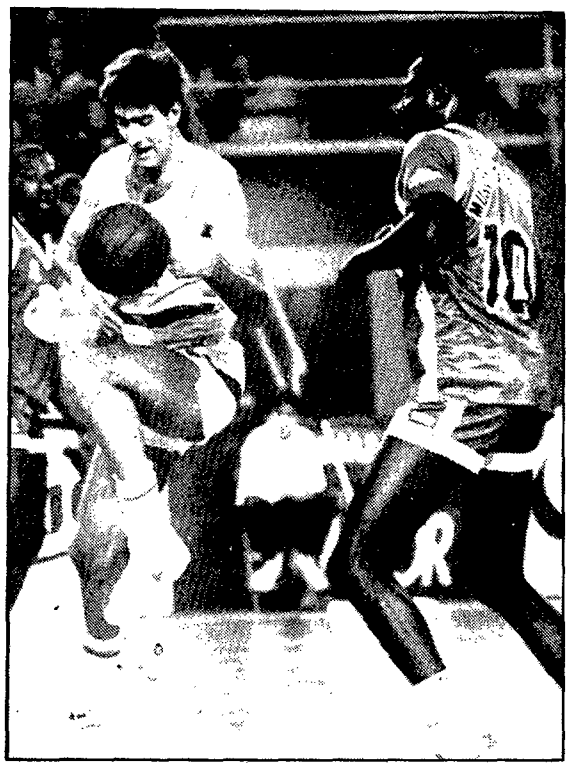

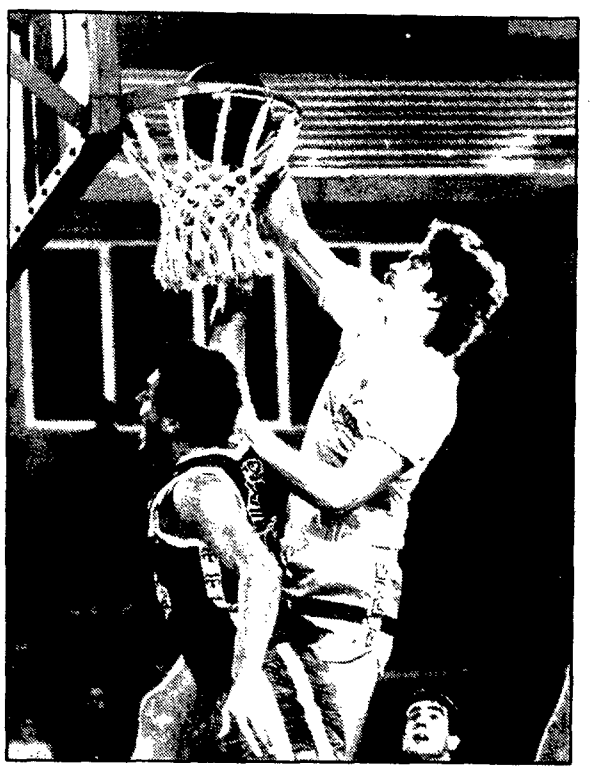

Epi anotó 24 puntos y Sims volvió a ser el rey del rebote. (Fotos CARLOS SANS).

La defensa de Wright a Owens, de Sims a Williams y en algunos momentos de Álvarez a Súbias ha sido muy buena e importante». El técnico del Valvi decía que **«enfrente hemos tenido a uno de los equipos más cualificados de la categoría».** Sobre el arbitraje comentaba que **«no creo que lo hayan hecho mal»** y acerca del debut de Pérez opinaba que **«hoy ha venido a ayudarnos para cubrir la baja de De los Aires y lo que he hecho ha sido una especie de gesto hacia él sacándole unos segundos en pista».**

Felipe Coello

Vimos al entrenador del Juver Murcia quejarse constantemente a la pareja arbitral. Una de estas protestas le valió una técnica cuando el primer tiempo estaba ya concluido. **«Cuando se pierde por 19 puntos de diferencia no se le puede dar la culpa a los árbitros, pero yo creo que han consentido al Valvi una defensa demasiado agresiva y no han medido a los dos equipos por el mismo rasero».** Opinaba que **«cuando el marcador estaba todavía igualado se han sucedido un par o tres de jugadas bajo la canasta del Valvi en donde Sims y Wright han defendido como han querido sin que les señalaran nada. Todo lo contrario ocurría en la otra canasta. Además, no es normal que en un partido de Primera B se produzcan el número de tapones que se han producido hoy».**

Árbitros al margen, Felipe Coello reconoció, una vez más, que **«el Valvi es un gran equipo. Lo llevo diciendo hace tiempo y me reitero en ello. Han llevado una línea de regularidad durante toda la temporada que les han aupado a estar entre los tres primeros y que les han hecho firmes candidatos al ascenso».** El Juver tuvo demasiadas imprecisiones **«porque nos jugábamos muchísimo en este partido. Y el ir detrás del marcador ha provocado que cometiéramos ciertos errores que no debíamos hacer».** Apuntaba que **«cuando nos hemos colocado a siete puntos en la segunda parte vi la posibilidad de darle la vuelta al partido, pero pronto la regularidad del Valvi hizo desaparecer esta idea de mi cabeza».**

Joaquim Vidal

El presidente del Valvi Girona, Joaquim Vidal, también rebosaba satisfacción. **«Hemos cumplido los objetivos que nos habíamos trazado e incluso ha sucedido otro hecho importante como ha sido la derrota del Claret, que nos puede permitir acabar esta primera fase en segunda posición».** También era de la opinión que **«llegamos a la segunda fase en un momento óptimo de forma. Hoy, frente al Júver, se ha visto un excelente encuentro».**

La nota menos buena de esta primera fase ha sido quizás el aspecto que presentaba el pabellón de Palau en la mayoría de partidos. **«Sí. Creo que la televisión nos ha hecho mucho daño. Hoy, sin ir más lejos, daban un partido de fútbol y otro de baloncesto a la misma hora. Esto, se quiera o no, quita una importante cantidad de aficionados».** De todas formas, Joaquim Vidal quería dejar bien claro que **«cuando verdaderamente hemos necesitado el apoyo masivo de la afición lo hemos tenido. Basta con ver la respuesta del público el día del Clesa. Y estoy seguro que en la segunda fase de liga el aficionado acabará de despertarse y llenará Palau jornada a jornada».**

> Joaquim Vidal: «Estoy seguro que en la segunda fase la afición llenará siempre Palau-sacosta»

«Sito» Pons dará una conferencia el martes en les Preses

REDACCIÓN

Les Preses.— El piloto motociclista «Sito» Pons dará una conferencia-coloquio el próximo jueves, a las ocho de la tarde, en el Centre Cultural de les Preses.

«Sito» Pons, que es uno de los pilotos más representativos de la joven generación que existe actualmente en nuestro país, ha sido subcampeón mundial y tercer clasificado, respectivamente, en las dos últimas ediciones del mundial de motociclismo, dentro de la categoría de los 250 c.c. «Sito» Pons se encuentra preparando actualmente el mundial del próximo año, en el que intentará superar los éxitos de los dos últimos años.

■ BALONMANO

Girona y Barcelona se jugarán hoy el título catalán de cadetes

La selección provincial ganó a Lleida (24-12) y la barcelonesa hizo lo mismo con Tarragona (23-13)

REDACCIÓN

Sant Boi.— Las selecciones de Girona y Barcelona disputarán esta mañana, en el pabellón de Sant Boi, la final del campeonato de Catalunya de cadetes, después de imponerse a los combinados de Lleida y Tarragona por 24-12 y 23-13, respectivamente. El partido que dilucidará el título catalán dará comienzo a las doce del mediodía, después de que finalice el encuentro para el tercer y cuarto puesto.

Girona lo tuvo muy fácil

No tuvo ningún tipo de dificultades la selección que prepara Toti Congost para imponerse a Lleida, que demostró ser un equipo muy flojo. El encuentro quedó decidido en los primeros compases, cuando el cuadro gerundense se distanció de forma clara, y al descanso ya gozaba de una ventaja de 12-4. La superioridad prosiguió tras el descanso, aunque la lógica relajación por lo contundente del tanteador hizo que los ilerdenses encajaran un parcial bastante más digno (12-8) en la reanudación.

Toti Congost reconocía tras el encuentro que **«ha sido más fácil de lo esperado, aunque ya sabíamos que la selección de Lleida era la más débil».** Sobre la final de hoy nos indicaba que **«hay posibilidades de victoria, pero depende de la forma en que Barcelona plantee el partido. El nivel de ambos equipos es similar, aunque quizás ellos sean un conjunto más técnico y con mejores individualidades que nosotros, que nos basamos en el juego de conjunto».**

Árbitros: Blanco y Tomàs, de Barcelona. Bien.

Girona: Álvarez y Trullàs; Gutiérrez (3), Palou (2), Esparraguera (6), Cabezas (1); Galindo (5), Gou (1), Balló (1), Márquez (5), Ferrer y Ribas.

Lleida: Fuentes y Del Rosal; Herrero (2), Alós (3), Hernández, Ciruela, Perise (3), Contreras (2), Villa y Blanco (2).

■ CICLISMO

El Empordanès tendrá nuevo presidente el 15 de febrero

REDACCIÓN

Figueres.— El Club Ciclista Empordanès elegirá presidente el próximo día 15 de febrero, según quedó fijado ayer en el transcurso de una reunión de socios en la que se procedió a la elección de la junta electoral. En la mencionada fecha, la entidad figuerense pondrá fin a un largo periodo de provisionalidad, toda vez que hasta ayer el club estuvo regido por una junta gestora.

La presencia de socios en la reunión celebrada en el Museu de l'Empordà fue escasa. Sólo una veintena de asociados acudieron al acto, presidido por el delegado provincial, Carles McCragh, y el responsable de la gestora, Joan Bancells, el cual, una vez elegida la junta electoral, presentó su dimisión.

La junta que se encargará de llevar a buen puerto las elecciones estará formada por Albert Ferrer, presidente; Jesús Bassons, secretario, y Jaume Pujol, vocal. Ya quedó fijado el calendario que regirá las elecciones y que es el siguiente: Del 14 al 17 de enero, en el Patronat de la Catequística, y de 7 a 8 de la tarde, quedará expuesto el censo electoral. Del 20 al 22 de enero, fechas para las reclamaciones, si las hubiera. Del 26 al 29, presentación de las candidaturas. El 2 de febrero, posibles impugnaciones. El 4 de febrero, proclamación de candidaturas de 8 a 9 de la tarde. Y, finalmente, el 15 de febrero, elecciones.

El hasta ahora presidente de la gestora, Joan Bancells, suena como candidato a la presidencia de la entidad figuerense. A este respecto ha señalado que **«tengo que realizar una serie de gestiones antes de pronunciarme oficialmente. De cualquier manera, lo que sí sería importante para el club es que el número de optantes a la presidencia fuese muy elevado».**

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 25

El holandés Van Loewvezijn, copiloto de un Daf del equipo de De Rooy, primer muerto en el Dakar '88

Mas fue el mejor en el mítico Teneré

En coches, Porcar fue séptimo y Prieto-Juvanteny entraron en el puesto 14, por delante del mismísimo Vatanen, siendo el vencedor el francés Pescarolo

REDACCIÓN

Arlit (Níger).— Ayer fue una jornada de contrastes en la París-Dakar. De un lado, la magnífica victoria de Carlos Mas en motos, el octavo puesto de Porcar-Touriñán y el decimocuarto de Prieto-Juvanteny, y por el otro la primera muerte en un rally que masacra a todos. El holandés Kees Van Loewvezijn, copiloto de Theo Van de Rijt en el segundo camión del equipo Daf, encontró la muerte cuando su camión saltó una duna muy deprisa, volcando hacia delante al caer. Al piloto del camión, Theo Van de Rijt, se le diagnosticó traumatismo craneal sin fractura, mientras que el mecánico-copiloto, el escocés Chris Ross, sufría politraumatismo en el pecho y abdomen, y esguince en una rodilla.

Van de Rijt, Van Loewvezijn y Ross formaban parte del equipo Daf cuyo primer piloto, Jan de Rooy, es líder de camiones y octavo en la general. Aunque las noticias apuntan a que Daf ha retirado a su equipo, en las clasificaciones de ayer todavía figura el camión de De Rooy. El camión accidentado había llegado a mandar la clasificación de camiones en las primeras jornadas, pese a disponer de «sólo» 600 caballos frente a los 1.200 de De Rooy. El accidente se produjo a unos veinte kilómetros de la salida, y se da la circunstancia de que el día anterior, el jefe de filas de Daf, De Rooy, había protestado por la anulación de la etapa de anteayer. Con ésta ya son 19 los fallecidos en las diez ediciones de la París-Dakar. El anterior fallecido fue un pasajero de un vehículo seguidor, el pasado año, mientras que la edición más trágica fue la del 86, donde fallecieron el motorista japonés Yasuo Kaneko y los cuatro ocupantes de un helicóptero de la organización, entre los que estaba el propio Thierry Sabine.

Mas, rey del Teneré

Carlos Mas, con su victoria de ayer en el Teneré, se revaloriza considerablemente de caras al triunfo final. Recuperó más de media hora al líder, el italiano Franco Picco, y con esta victoria se sitúa en la séptima posición de la clasificación general de motos, aunque todavía a más de tres horas del piloto italiano. Mas afirmaba a la llegada que **«la etapa ha sido muy rápida en sus primeros 300 kilómetros y en los últimos 150, y en ella era muy importante la navegación»**. También comentó que **«la carrera es una auténtica locura, por la velocidad con que hay que correr y las continuas bajas por accidentes, como la caída por parte del italiano Petri, nos hunden moralmente a todos»**. De Petri sufrió una caída con el saldo de traumatismo en la cara y con contusiones abdominales que le obligaron a abandonar.

Tras el abandono de los Babler, Prieto y Juvanteny se han situado entre los diez mejores.

En coches hay que reseñar la actuación de Juan Porcar, que terminó la etapa en octava posición con su Range Rover y avanza diez puestos en la general. Con esto se coloca en el decimocuarto lugar, a cuatro puestos de Prieto-Juvanteny, que siguen siendo los mejores pilotos nacionales clasificados. El ganador de la etapa fue el francés Henri Pescarolo —sin más importancia, pues se encuentra hundido en las profundidades de la clasificación— seguido del japonés Shinozuka, con un Mitsubishi Pajero, y el finlandés Kankkunen. El líder continúa siéndolo el finlandés Ari Vatanen, a pesar de que terminó en el puesto decimoquinto en la etapa, porque se perdió en el Teneré y tuvo que dar media vuelta para recuperar el camino bueno.

Por último, Salvador Servià ha recuperado el primer puesto en la general de camiones de menos de diez toneladas, una vez solventados parcialmente sus problemas en la etapa de anteayer. De todas formas, y pese a haber superado a Carlos del Val (segundo en menos de diez toneladas), se encuentra aún lejos de los primeros cincuenta clasificados (llegó a estar el 48). Sin sus problemas de frenos y puente trasero, sería ahora segundo absoluto de camiones si se confirmase la retirada de De Rooy.

Las clasificaciones actuales son las siguientes.

Etapa autos

1. Pescarolo-Fourticq	Peugeot 405 T16	2.29.09
2. Shinozuka-Magne	Mitsubishi Pajero	a 1.43
3. Kankkunen-Piironen	Peugeot 205 T16	a 2.08
4. Fontenay-Musmara	Mitsubishi Pajero	a 6.35
5. De Rooy-Geusens	Daf Turbotwin	a 10.16
6. Andretto-De Simoni	Mitsubishi Pajero	a 12.19
7. Tijsterman-Tijsterman	Mitsubishi Pajero	a 15.45
8. Porcar-Touriñan	Range Rover	a 20.52
9. Raymondis-Cano	Range Rover	a 27.47
10. Sarrazin-Trouble	Toyota	a 39.00
14. Prieto-Juvanteny	Nissan Patrol TD	a 47.57
15. Vatanen-Berglund	Peugeot 405 T16	

General autos

1. Vatanen-Berglund	Peugeot 405 T16	11.51.13
2. Kankkunen-Piironen	Peugeot 205 T16	a 44.43
3. Shinozuka-Magne	Mitsubishi Pajero	a 1.23.17
4. Lartigue-Maingret	Mitsubishi Pajero	a 2.06.34
5. Andreeto-De Simoni	Mitsubishi Pajero	a 2.15.14
6. De Rooy-Geusens	Daf Turbotwin	a 2.44.39
7. Smith-Fieuw	Range Rover	a 3.21.01
8. Tijsterman-Tijsterman	Mitsubishi Pajero	a 3.33.35
9. Fontenay-Musmara	Mitsubishi Pajero	a 4.02.45
10. Prieto-Juvanteny	Nissan Patrol TD	a 4.04.49
14. Porcar-Touriñán	Range Rover	

Etapa motos

1. Carlos Mas	Yamaha	6.07.39
2. S. Perterhansel	Yamaha	a 2.03
3. T. Charbonnier	Yamaha	a 3.07
4. J. C. Olivier	Yamaha	a 9.53
5. F. Gualdi	Cagiva	a 16.44
6. C. Neveu	Honda	a 29.33
7. E. Orioli	Honda	a 30.18
8. F. Picco	Yamaha	a 30.41
9. R. Schalber	BMW	a 32.43
10. E. Hau	BMW	a 32.43

General motos

1. F. Picco	Yamaha	27.13.52
2. C. Neveu	Honda	a 39.58
3. E. Orioli	Cagiva	a 45.49
4. S. Peterhansel	Yamaha	a 1.27.25
5. T. Charbonnier	Yamaha	a 2.20.40
6. S. Bacou	Cagiva	a 3.04.15
7. C. Mas	Yamaha	a 3.17.52
8. G. Findanno	Suzuki	a 3.20.56
9. P. Karsmakers	Honda	a 3.24.57
10. F. Gualdi	Cagiva	a 4.07.25

La odisea de Cañellas y Maimí

Aunque ya han abandonado, Salvador Cañellas y Pere Maimí están sufriendo tanto o más que cuando estaban en carrera. Como es sabido, su Range Rover quedó irremisiblemente detenido al fallar la centralita electrónica del encendido. Cañellas y Maimí se encuentran bien, pero no están juntos. Mientras Cañellas ha ido en busca de un camión para poder trasladar el Range a un sitio seguro y esperar a que los de Halt'Up decidan qué se hace con él, Maimí debe estar aprendiendo los dialectos moros a marchas forzadas, pues se encuentra cobijado en un pozo petrolífero de Argelia a la espera de que su compañero regrese con el camión de remolque. Anteayer, un medio de comunicación anunció la llegada de ambos, pero nada de ello se produjo y ni los propios familiares de Maimí saben cuando volverá, ni por qué medio.

Mañana habrá descanso

Para llegar a la ansiada y prevista jornada de descanso de mañana, los supervivientes de la París-Dakar deberán llegar hoy a Agadez partiendo de Arlit, en un recorrido de 746 kilómetros todos ellos de tramo cronometrado, denominado pista del Azalai. El terreno es muy variado, pero predominantemente pedregoso, al atravesar el Air Ou Azbine, una vasta extensión de rocas que se transforman en arena al internarse en el desierto del Teneré.

Se trata de otra etapa donde las cualidades de navegación priman sobre el pilotaje, ya que las dunas parecen todas iguales, pero hay que escoger la que se puede saltar perdiendo menos tiempo. La etapa finaliza en las cercanías de Agadez, un reducto de civilización en medio de la arena.

Servià cuajó otra buena etapa y recupera el liderato en menos de diez toneladas

NOTÍCIES RALLY PARÍS-DAKAR
AMB EL SUPORT D'
AUTOREMOLCS GIRONA, S.A.
PEGASO
GENT QUE SAP EL QUE ES FÀ

Beveu Coca-Cola Coke MARQUES REG.
On hi ha esport, hi ha Coca-Cola.
Beveu Coca-Cola Coke MARQUES REG.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 26

API

EN AQUESTA SECCIO DELS ANUNCIS CLASSIFICATS NOMES TROBARAN PROFESSIONALS DEGUDAMENT QUALIFICATS. DEMANI SEMPRE LA INTERVENCIÓ D'UN AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA (A.P.I.), ES UNA GARANTIA PER A VOSTÉ.
POT CONSULTAR A LA SEU DEL COL.LEGI PROVINCIAL: C/. EIXIMENIS, 18 ENTL. (GIRONA)
TEL. 20 36 17 / 20 39 78

API

Véctor
SERVEIS IMMOBILIARIS

A.P.I. — Nº 275
Cristòfol Grober, 3
Tel. 21 91 66 ● GIRONA

PISOS

ZONA GIRONA, pisos situados en la Avda. Montilivi cerca de la Plaza de Països Catalans, desde 96 m2. a 130 m2. aprox. 4 habitaciones, 2 baños, comedor-estar, preparado para chimenea-hogar, cocina-office, calefacción individual a gas ciudad. Acabados de gran calidad.

ZONA SANT NARCÍS, pisos de 4 habitaciones, comedor-estar, cocina-office, baño y aseo, calefacción a gas ciudad individual, preparados para chimenea-hogar. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial. Hipoteca con intereses subvencionados. Situados en c/. Francesc Artau.

EN ZONA SANT NARCÍS, pisos situados en el chaflán Passeig d'Olot, con Nostra Sra. de la Salut, totalmente exteriores y orientados al sol; comedor-estar, preparado para chimenea-hogar, 4 habitaciones, baño y aseo, cocina-office, suelo de gres, carpintería interior noble, puertas y marcos con tapeta, calefacción a gas ciudad y acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial. Hipoteca con intereses subvencionados.

EN LA ZONA DE PALAU, pisos de 4 habitaciones, orientados al sol; comedor-estar, cocina-office, totalmente exteriores, calefacción individual. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial. Hipoteca con intereses subvencionados al 6, 8 y 11%. Comunidad de sólo 6 vecinos.

CASAS

CASA en zona de Montjuïc, orientada hacia Girona, con parcela de 800 m2, con dos casas adosadas de aproximadamente 160 m2, gran cocina-office, comedor-estar, 4 habitaciones, baño y aseo. Garage individual.

CASA en venta a 5 km. de Girona, orientada al sol; 250 m2, zona ajardinada de aprox. 4.000 m2 completamente cercada, con posibilidad de 8.000 m2. Agua, luz, calefacción. Acabada de calidad y garage. Precio aprox.: 30.000.000 ptas.

LOCALES

EN ZONA DE SANTA EUGÈNIA DE TER, local totalmente terminado, con aseo, suelo con terrazo, paredes enyesadas, aprox. 115 m2 con facilidades de pago. Precio total a 57.000 ptas./m2.

LOCAL EN PONT MAJOR, gran ocasión, de 50 a 100 m2, totalmente acabado para próxima apertura, con instalación de agua y luz.

PARKINGS

EN ZONA MONTILIVI, último parking en venta: 400.000 ptas.

ZONA PALAU, parkings en construcción, a partir de 600.000 ptas. y trasteros individuales a partir de 150.000 ptas. En c/. Sta. Maria.

PLAZA SANTA EUGÈNIA, parkings en venta a partir de 475.000 ptas.

TRAVESSIA CREU/MALUQUER SALVADOR, trastero individual, 200.000 ptas.

CALLE AGUDES, parkings a partir de 775.000 ptas.

PARKINGS de alquiler en diferentes zonas de Girona.

SI DESEA COMPRAR UN PISO O CASA, «VÉCTOR» PUEDE GESTIONAR PARA SU COMODIDAD LA VENTA DE SU PISO ACTUAL

IMMOBILIARIA CATALUNYA

J.M. Vilallonga - A.P.I. 236
Pl. Marquès de Camps, 3, 1r.
Tel. 21 97 58 - GIRONA

EN VENTA

ZONA VISTA ALEGRE. Pisos de 4 habitaciones, 2 baños completos, amplia cocina y comedor-estar. Calefacción. 130 m² construidos más 30m. de terraza. Muy soleados. Parkings. Facilidades de pago.

ZONA CASTELL SOLTERRA. Viviendas de Protección Oficial. 4 habitaciones, baño, aseo, amplia cocina-comedor, estar. Entrada sólo 275.000 ptas. CONSÚLTENOS RÁPIDAMENTE.

ZONA SALT. Construcción de pisos de P.O. de 3 y 4 habitaciones, totalmente exteriores, con calefacción individual y gas ciudad, acabados de calidad. MÍNIMA ENTRADA. CONSÚLTENOS.

CONSTRUCCIÓN DE CASAS DE P.O. EN BESCANÓ. 4 habitaciones, baño, aseo, amplio comedor y cocina, cuarto trastero y parking para 2 coches y jardín. Llámenos. Le facilitaremos más información. 21 97 58.

EN MONTJUÏC, CASAS DE 200 m2. Disponen de jardín i piscina. Inmejorables acabados de calidad. Consúltenos su justo precio. ACEPTAMOS SU PISO DE ENTRADA.

ÁTICO DÚPLEX, Ctra. Barcelona, 140 m2. útiles más 70 m2. de terrazas, 4 hab. dobles, gran salón comedor, todo parquet. 2 baños y amplia cocina-comedor.

C/. JULI GARRETA, en construcción pisos y áticos de gran lujo. 108 y 130 m2. 3 o 4 habitaciones, 2 baños. También locales comerciales.

EL MAS GRAU, 2 casas, 4 habitaciones, gran comedor-estar con chimenea, garage, 400 m2. de parcela 182 m2. construidos. Grandes acabados de calidad.

TRASPASO en la c/. Pare Coll, Sta. Clara, Cort Reial, c/. Güell, Pça. Catalunya de Salt.

EN SANT FELIU DE GUÍXOLS, local 200 m2, más 40 m2 de altillo y 100 m de terraza.

PARKINGS c/ Albareda, Avgda. St. Narcís, Pl. Catalunya de Salt, c/. Costabona, c/. Onyar, c/. Teixidors.

TERRENOS EDIFICABLES, Girona 2, Mas Grau, Mas Barril, Montjuïc, etc...

PISO alto standing ctra. Barcelona, 235 m2, 5 habitaciones, 2 baños, 1 aseo, gran salón comedor con hogar fuego en mármol, despacho de 40 m2. aprox., 2 entradas independientes. Acabados de gran calidad.

LOCAL COMERCIAL en Sant Feliu de Guíxols, muy céntrico.

MONTJUÏC, piso 4 hab., piscina y tenis comunitarios, en perfecto estado. 8.200.000 ptas.

RESTAURANTES EN VENTA, Sant Gregori, Platja d'Aro y Roses, por no poder atender. PIANO BAR EN VENTA.

ALQUILERES

Pisos con o sin muebles
Casas y apartamentos
Parkings
Locales con y sin traspasos
Despachos Pl. Catalunya. Girona

POR GRAN DEMANDA DE NUESTROS CLIENTES, PRECISAMOS PISOS

RUSTIC CENTER

API J. Mercè nº 314

C/. dels Valls, 14, baixos
Telèfon 30 53 54
PALAFRUGELL

ATENCIÓN
Propietarios de terrenos, casas y masías. Tenemos gran demanda de estos productos en la zona de PALAFRUGELL, COSTAS, LLOFRIU, MONT-RAS, etc. CONFÍENOS SU GESTIÓN. 25 AÑOS DE EXPERIENCIA Y SERIEDAD NOS AVALAN. LLÁMENOS.

OFRECEMOS:

BEGUR. Antigua casa para restaurar en el interior del pueblo. A dos niveles.

BEGUR. Dos estudios con posibilidad de ser un solo apartamento. Excelente situación en el centro del pueblo.

BEGUR. Magnífica casa colonial en el centro del pueblo. Mirador con hermosa panorámica.

CASSÀ DE PELRÀS. Masía de piedra con 6 Ha de terreno. Buen acceso. Completamente restaurada.

CALELLA. Dúplex de 105 m2. Amplia terraza vista al mar. Parking.

CALELLA. Últimos apartamentos en Sa Platgeta, a 40 m de la playa. Tiendas comerciales. Garage.

ERMADÀS. Masia para restaurar. Habitable. 22 vesanas de terreno.

LLAFRANC. Apartamento de 4 habitaciones con amplia terraza. Bien situado.

LLAFRANC. Próxima construcción de 8 apartamentos, tiendas y garage a 70 m de la playa. Escoja sobre plano y HAGA SU RESERVA.

MONT-RAS. Casa vieja en el centro del pueblo. Terreno 500 m2. Para restaurar completamente.

TAMARIU. Casa vieja para restaurar de planta baja y dos pisos. Buena situación.

VALL-LLOBREGA. Gran chalet de piedra de nueva construcción con 13.000 m2 de jardín, huerto y pinar, a 2 km de la playa.

PALAFRUGELL. Solar urbano en el centro de la población. Superficie, 250 m2. Edificable planta baja y 2 pisos.

PALAFRUGELL. Pisos de 3 y 4 habitaciones. Desde 3.500.000 hasta 5.110.000 ptas. situación inmejorable.

PALAFRUGELL. Oportunidad de adquirir inmueble de 3 plantas, local comercial en bajos, con vivienda. Situación excelente.

PALAFRUGELL. Casa planta baja y piso con garage. Muy soleada.

PALAFRUGELL. Casa de pueblo con patio trasero. Habitable. Precio interesante.

PALAFRUGELL. Casa para restaurar. Planta y piso; salida a dos calles.

PALAFRUGELL. Casas de protección oficial en EL BRUGUEROL. Garage y patio. Desde 7.000.000 ptas.

PALAFRUGELL. Gran casa estilo colonial con jardín de 500 m2. Excelente situación.

PALAFRUGELL. Casa planta y piso. Con patio de 200 m2. Muy céntrica.

LLAFRANC. Superficie casa 174 m2, 3 o 5 hab., 2 baños, salón-comedor con chimenea, piscina, vista al mar.

¿EN QUE MANOS DEJA UD. LA COMPRA O VENTA DE SU PISO CASA O LOCAL?

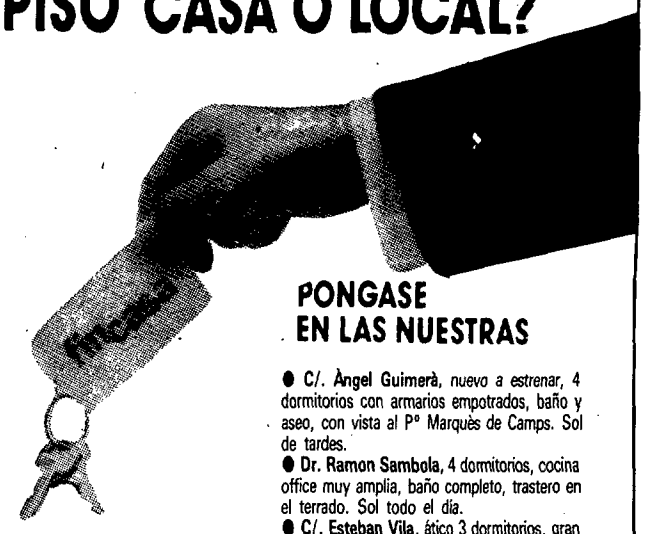

PONGASE EN LAS NUESTRAS

PISOS EN GIRONA

● **C/. Migdia,** apartamento 2 dormitorios, con armarios empotrados, cocina barra americana, pavimentos de gres, carpintería noble, terraza de 8 m2.

● **C/. Manel Quer,** (zona Cruz), piso nuevo con amplias habitaciones, baño y aseo, totalmente exterior, soleado, acabados de calidad. Calefacción individual.

● **C/. Caldes de Montbui,** pisos 3 dormitorios y trastero. Terrazas a fachadas principal y posterior. Totalmente exterior. Sol todo el día. (Inmejorables condiciones). (Ideal inversionistas).

● **C/. Santander,** 4 dormitorios, soleado, exterior, con vista panorámica a Plaza de Europa y zona S. Narciso.

● **C/. Pare Coll,** (al lado colegio Dominicas), 3 dormitorios dobles, con armarios empotrados en recibidor y 2 en los dormitorios, cocina-office, trastero, pavimentos de gres, carpintería de embero, calefacción a gas. Sol de tardes y con plaza de parking.

● **C/. Dr. Sobrequés,** 4 dormitorios, trastero, muy bien situado. Totalmente exterior.

● **Pasaje Balandrau,** 3 dormitorios dobles, baño completo. Vivienda con mucha claridad. Situado en zona tranquila.

● **C/. Orient,** 3 dormitorios. Precio muy interesante sin entrada. Mensualidades (como un alquiler).

● **C/. Orient,** 4 dormitorios, 2 baños, cocina restaurada, salón comedor con terraza a fachada principal. Vista parque infantil, muy soleado.

● **C/. Valladolid,** 4 dormitorios, baño y aseo, cocina office de 12 m2., pavimentos de parquet, calefacción a gas. Perfecto estado de conservación.

● **C/. Rosselló,** piso de 114 m2., 5 dormitorios, baño y aseo, gran cocina con trastero y plaza de parking.

● **Avenida S. Narciso,** 4 dormitorios, amplio salón comedor, cocina office, con terraza a fachada principal. Muy soleado y con plaza de parking.

● **C/. Güell,** 4 dormitorios (dos dobles), terraza. Precio interesante.

● **C/. Campcardós,** 3 dormitorios cocina office, trastero, con salida todas sus dependencias a una amplia terraza en fachada posterior y principal.

● **Plaza Sta. Eugènia,** 4 dormitorios, baño y aseo, salón comedor con terraza y vista a la plaza, cocina office, pavimentos en gres, calefacción individual a gas ciudad. Sol de tardes. Con plaza de parking.

PISOS EN SALT

● **Plaza Catalunya,** 3 dormitorios, cocina con mobiliario en roble, totalmente equipada, pavimentos de gres en toda la vivienda, calefacción por aire a gas. Con parking. Ocupación inmediata, perfecto estado de conservación (ideal inversionistas).

● **Plaza Catalunya,** ático 140 m2. construidos, 5 dormitorios, 2 baños completos (1 incorporado en la habitación de principal), amplio salón comedor, cocina office, 2 terraza a fachada principal.

● **C/. Àngel Guimerà,** *nuevo a estrenar,* 4 dormitorios con armarios empotrados, baño y aseo, con vista al Pº Marquès de Camps. Sol de tardes.

● **Dr. Ramon Sambola,** 4 dormitorios, cocina office muy amplia, baño completo, trastero en el terrado. Sol todo el día.

● **C/. Esteban Vila,** ático 3 dormitorios, gran terraza a fachada principal. Muy soleado (ideal para inversionistas).

PISOS

● **Sarrià de Ter,** 3 dormitorios, cocina restaurada, totalmente exterior con terraza. Muy soleado. En perfecto estado de conservación (inmejorables condiciones). (Mensualidades como un alquiler).

● **Celrà,** en zona residencial vivienda, 3 dormitorios con armarios empotrados. Gran salón comedor. Vista panorámica.

● **Banyoles,** (atención inversionistas), en zona Club Náutico y al lado del nuevo pabellón, apartamento 4 dormitorios. Totalmente exterior.

● **Verges,** piso de 190 m2. Planta baja, rodeado de jardín particular, acceso directo al parking, 5 dormitorios, 2 baños completos, salón comedor con chimenea, salón estar, cocina con mobiliario de madera noble totalmente equipada, carpintería en madera noble tipo cuarterón, pavimentos cerámicos, en general acabados de calidad (apto para 2 familias).

CASAS

● **Quart,** 4 dormitorios dobles con armarios empotrados, amplia cocina totalmente equipada, con chimenea, gran salón comedor, pavimentos de gres, carpintería noble, en general acabados de calidad. Con garage para dos coches.

● **Vista Alegre,** (Girona), 213 m2., 4 dormitorios dobles con armarios empotrados, estudio con terraza, cocina office totalmente equipada con mobiliario lacado en blanco, 2 baños completos 1 de ellos separados las zonas de baño y lavabo, despacho, garage de 40 m2. Todo ello con acabados de gran calidad. Jardín de 70 m2., orientado al sol.

● **Las Pedreras,** en inmejorable situación, a dos calles. Casa de 2 plantas, 4 dormitorios, amplia cocina con salida al jardín, calefacción gas propano. Garage.

● **Fontajau,** últimas casas, V.O.P., 4 dormitorios, baño y aseo, jardín en fachadas principal y posterior con garage. (Inmejorables condiciones).

● **Germans Sàbat,** 2 casas de 4 dormitorios, amplias terrazas, cocina con trastero. Muy soleadas. (Inmejorables condiciones de pago).

● **Llorà,** conjunto de casa con jardín y piscina, rodeada de 1.000 m2. de terreno con la posibilidad de ampliar 1.000 m2. más, compuesta de amplios dormitorios con armarios empotrados, con acabados interiores tipo rústico, desniveles en el salón comedor con barandas torneadas y chimenea. Calefacción mixta. Garage y sala de juegos.

● **Vidreres,** refugio con posibilidad de ampliación, ideal para fines de semana, 1.000 m2. de terreno.

Visítenos

fincasa
API A. RAVELL

C/. Cardenal Margarit, 19 - Tel. 21 24 99 - GIRONA

EN AQUESTA SECCIO DELS ANUNCIS CLASSIFICATS NOMES TROBARAN PROFESSIONALS DEGUDAMENT QUALIFICATS.
DEMANI SEMPRE LA INTERVENCIÓ D'UN AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA (A.P.I.), ÉS UNA GARANTIA PER A VOSTÉ.
POT CONSULTAR A LA SEU DEL COL.LEGI PROVINCIAL: C/. EIXIMENIS, 18 ENTL. (GIRONA)
TEL. 20 36 17 / 20 39 78

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 27

API

EN AQUESTA SECCIO DELS ANUNCIS CLASSIFICATS NOMÉS TROBARAN PROFESSIONALS DEGUDAMENT QUALIFICATS. DEMANI SEMPRE LA INTERVENCIÓ D'UN AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA (A.P.I.), ÉS UNA GARANTIA PER A VOSTÈ.

POT CONSULTAR A LA SEU DEL COL.LEGI PROVINCIAL: C/. EIXIMENIS, 18 ENTL. (GIRONA)

TEL. 20 36 17 / 20 39 78

API

PISOS NUEVOS Y USADOS EN

Fincas Mediñá

Agentes Propiedad Inmobiliaria

PISOS USADOS EN VENTA EN VARIAS SITUACIONES

ÁTICO EN C/. GÜELL. Recibidor, comedor-estar, tres dormitorios, baño completo, y terraza. (Completamente reformado).

PISO EN SALT, 3 dormitorios, comedor-estar, cocina-office, baño completo. Zona lavadero. Gas ciudad.

PISO EN SANT NARCÍS. Recibidor, comedor-estar, tres dormitorios, cocina-zona lavadero, baño completo y calefacción individual a gas.

PISO EN SANT NARCÍS, 4 dormitorios, comedor-estar, cocina, baño completo y aseo.

NUEVAS PROMOCIONES

PISOS EN C/. IBÈRIA. Recibidor, comedor-estar, 4 dormitorios, cocina-office, dos baños completos, calefacción individual a gas, pavimento en gres, parking opcional. Comunidad de seis y nueve vecinos.

PISOS CTRA. SANTA EUGÈNIA. Recibidor, comedor-estar, 4 dormitorios, cocina-office, zona lavadero, terrazas exteriores, calefacción individual a gas, pavimento en gres y opción a parking. Comunidad de diez vecinos.

CASAS EN SANT FELIU DE GUÍXOLS. Casas pareadas de dos plantas, con garage y jardín.

PISOS EN SANT FELIU DE GUÍXOLS. Últimos pisos de Protección Oficial, con tres dormitorios, baño completo y aseo, zona jardín comunitaria.

APARTAMENTO EN SANT FELIU DE GUÍXOLS. 2 habitaciones, cocina, comedor y baño. Primera línea de mar. (Oportunidad).

CASAS EN VENTA

CASA A PLATJA D'ARO, con jardín, cerca del mar. Amplio comedor-estar y cinco dormitorios.

CHALET EN URBANIZACIÓN PUIGVISTÓS, construido en parcela de 850 m2. No se facilita información telefónica.

LOCALES EN TRASPASO

TIENDA DE ALIMENTACIÓN con despacho de pan. No se facilita información telefónica.

LOCALES EN VENTA

LOCAL CERCA C/. DEL CARME, 140 m2 con pavimento, instalación eléctrica, estanterías, completamente terminado, 2 puertas entrada furgones.

VALORAMOS Y VENDEMOS SU PISO AL PRECIO JUSTO

VISÍTENOS SIN COMPROMISO

Fincas Mediñá

C/. Joan Maragall, 12
Tel. 20 17 69 - GIRONA

FINCAS GUSTI

A.P.I. Col. 147

Tel. 20 87 76

Pl. Marquès de Camps, 15
GIRONA

SANTA EUGÈNIA, piso 3 hab., cocina, comedor, baño, terraza. 3.000.000 ptas.

SANTA EUGÈNIA, piso 4 hab., cocina, comedor, baño, terraza. 3.100.000 ptas.

SANT NARCÍS, piso 3 hab., cocina, comedor, baño, terraza. 2.200.000 ptas.

GIRONA, piso 7 hab., cocina, aseo, 3 salas. 5.500.000 ptas.

GIRONA, casa para restaurar, 3 hab., cocina, comedor, baño, jardín de 40 m2. 6.500.000 ptas.

BANYOLES, piso 3 hab., cocina, comedor, baño. 3.200.000 ptas.

CAMALLERA, piso 3 hab., cocina, comedor, baño, terraza. 3.300.000 ptas.

VILOBÍ D'ONYAR, casa 3 hab., cocina, comedor, baño, estudio, jardín terreno de 2.450 m2, a 8.500.000 ptas.

PARCELAS alrededor de Girona, a partir de 1.500.000 ptas.

DESPACHOS en alquiler céntricos en Girona, desde 15.000 ptas. mes.

LOCAL ALQUILER en Girona 120 m2. más 200 m2. de patio. 90.000 ptas. mes.

URGEN PISOS, CASAS, LOCALES, FINCAS Y TERRENOS PARA NUESTROS CLIENTES. LLÁMENOS Y LE VISITAMOS INMEDIATAMENTE

PROGRUP

Grup Professional d'Experts Immobiliaris

MEMBRE DE FIABCI

Societat d'A.P.I. Autoritzada C.O.A.P.I. Nº 1

PISOS OCASIÓ

C/. MONTSENY
4 dorm. Preu: 4.200.000 ptes.

C/. BASSAGODA
4 dorm. Preu: 4.000.000 ptes.

C/. NTRA. SRA. DE LA SALUT
3 dorm. Preu: 3.800.000 ptes.

C/. ANSELM CLAVÉ. SALT
3 dorm. Preu: 2.250.000 ptes.

PI. CANIGÓ, 1. SALT
3 dorm. Preu: 2.700.000 ptes.

C/. DR. FERRAN. SALT
4 dorm. Preu: 4.200.000 ptes.

C/. MIQUEL DE PALOL. SALT
3 dorm. Preu: 3.750.000 ptes.

PISOS PROTECCIÓ OFICIAL

C/. NTRA. SRA. DELS ÀNGELS C/. GÜELL
Pis-parking-traster a partir de 5.700.000 ptes.
HIPOTEQUES 6%, 8% i 11%

Pisos 3 i 4 dorm., calef. indiv., bany i lavabo, cuines àmplies i equipades, acabats de qualitat.

C/. PEDRET 1, 3
Pisos de 3 hab. a partir de 2.600.000 ptes.
HIPOTEQUES A L'11%

LOCALS

LOCAL COMERCIAL, 100 m2. C/. Tuyet Santamaria. 8.500.000.

API Nº 318

Antonio Martí Roda

AGENTE PROPIEDAD INMOBILIARIA

AGENTE DE SEGUROS

FINCA RÚSTICA. 10.000 m² de terreny. 2.000 m² de jardí. Casa 2 dormitoris, menjador, cuina, bany, garatge, magatzem, aigua, llum. 10 minuts del mar.

PIS A L'ESCALA, vista al mar i al Montgrí, 2 dormit., cuina, menjador, bany, moblat. Preu interessant.

DUCADO DE L'ESCALA. Dúplex i apartaments, a tocar platja d'Empúries, 2 dormitoris, cuina, menjador, bany, terrasses.

XALETS ALBONS, 4 dormitoris, cuina, menjador, bany, terrassa, garatge, calefacció.

CASA moblada, gran living, xemeneia, cuina, 1 habitació i bany. Pis 2 habitacions amb solarium, bany complet, garatge i gran bodega.

Camí Ample, 11
Avgda. de Riells, 162
Telèfon (972) 77 01 96
17130 L'ESCALA
(Costa Brava)

FINQUES

Molas

A.P.I. 197 A. Molas

Plaça Catalunya, 6 - 17002 GIRONA
Tel. 21 93 04

PISOS EN VENDA
- C/. Santa Eugènia
- C/. Migdia
- C/. Montseny
- C/. Campcardós
- C/. Pep Ventura
- C/. Vista Alegre
- C/. Greco (Salt)

APARTAMENTS 1 i 2 DORM.
- C/. Migdia
- C/. Rutlla

ÀTICS 1 i 2 DORM.
- C/. Rutlla

CASES i XALETS
- Quart
- Montjuïc
- Sant Narcís
- Salt
- Sant Joan Mollet

PARCEL.LES
- Montjuïc
- St. Jordi (Riudellots)
- Mas Abella

LOCALS DE LLOGUER
- Rambla (traspàs)
- Vista Alegre
- C/. Rutlla
- Avgda. Montilivi

LOCALS EN VENDA
- C/. Rutlla
- C/. Maluquer Salvador
- C/. Campcardós
- C/. Ntra. Sra. dels Àngels
- C/. Sant Dionís (Salt)
- C/. Bernat Boades
- Rda. Ferran Puig
- C/. Tramuntana (Salt)

DESPATXOS
- C/. Migdia (venda)
- C/. Joan Maragall (lloguer)
- C/. Eiximenis (lloguer)

PÀRKINGS
- Edifici Grober
- C/. Albareda

DIVERSOS
- Bar en venda C/. Carme
- Bar en traspàs C/. Força
- Perruqueries en traspàs
- Bar en venda. Salt

---

api

FINQUES ROVIROLA

Compra-venda-administració
St. Antoni M. Claret, 7
Tel. 20 41 61

EN VENTA, *casa unifamiliar,* alrededores de Aiguaviva. Con teléfono. 3 dormitorios, salón-comedor, cocina, baño completo. Garaje. De 140 m2 vivienda y 1.500 m2 de jardín y huerto.

PISO EN VENTA, c/. Costa Brava, 2 dormitorios dobles, 2 individuales, comedor-salón, cocina, baño completo, terraza-lavadero.

EN VENTA, local c/. Pare Coll. Con 3 puertas acceso. Totalmente instalado y acabado. De 182 m2.

SE ALQUILA DESPACHO de 130 m2. Céntrico.

EN ALQUILER LOCAL COMERCIAL de 200 m2. Céntrico. Sin traspaso.

EN ALQUILER PISOS Y APARTAMENTOS, diferentes zonas.

FINQUES MONTILIVI

J. REIXACH
API. Nº323

C/. Emili Grahit, 50
Tel. 21 41 62 - GIRONA

VENTA LOCALES

RESTAURANTE en venta en Roses, a 160 m. de la playa.

C/. PARE COLL, 96 m2.

C/. COSTA BRAVA, 109 m2.

ALQUILER DESPACHOS

F. CIURANA, 40-50 m2. Precio: 23.000 ptas.

VENTA DESPACHOS

ENTRESUELOS C/. DR. SAMBOLA, planta diáfana (una sola planta).

PISOS

STA. EUGÈNIA. Pisos nuevos a estrenar, 3 habitaciones con calefacción a gas ciudad.

C/. S. SEBASTIÁN, 3 y 4 habitaciones, baño y aseo, muy soleado.

C/. A. GUIMERÀ, 3 y 4 habitaciones (matrim. 16 m2), trastero, baño y aseo.

AVGDA. SANT NARCÍS, 4 habit., baño y aseo, parking opcional.

CASAS

QUART, casas nuevas a estrenar, 4 hab., baño y aseo, garage dos coches, trastero 13 m2., con jardín.

CALDES DE MALAVELLA, casa payés con 6.000 m2 de terreno.

CASSÀ DE LA SELVA, 1.000 m2 de jardín.

FINCA, 3 pisos, plantación de melocotones, riego gota a gota, 16 besanas de tierra (Campdorà).

TRASPASOS

TRASPASO boutique en Salt, 90 m2.

ALQUILER DESPACHOS

C/. NUEVA, 80 m2. Precio: 56.000 ptas.

Precisamos pisos y casas en venta y alquiler para atender la petición de nuestros clientes. Esperamos su visita.

EN AQUESTA SECCIÓ DELS ANUNCIS CLASSIFICATS NOMÉS TROBARAN PROFESSIONALS DEGUDAMENT QUALIFICATS. DEMANI SEMPRE LA INTERVENCIÓ D'UN AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA (A.P.I.), ÉS UNA GARANTIA PER A VOSTÈ.

POT CONSULTAR A LA SEU DEL COL.LEGI PROVINCIAL: C/. EIXIMENIS, 18 ENTL. (GIRONA)

TEL. 20 36 17 / 20 39 78

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 28

EUGESA

PISOS con calefacción a gas ciudad, totalmente aislados (térmica y acústicamente), pavimento de gres, azulejos de 20 x 20 en cocina, repisa de granito, 3-4 dormitorios, cuarto de baño completo, cocina con espacio para mesa, armarios empotrados, terrazas a comedor y cocina. Todo materiales de calidad. En Salt, Passeig dels Països Catalans. Protección Oficial. Subvención Generalitat (234.000, a 494.000 ptas. para ingresos hasta 2,5 de S.M.).

VIVIENDAS UNIFAMILIARES EN SANT NARCÍS con jardín, garaje, trastero, despensa, comedor-estar, con terraza, cocina para comer con terraza, 4 dormitorios, cuarto de baño y cuarto de aseo, buenos acabados, gas ciudad. Protección Oficial.

CASAS CON JARDÍN EN CASSÀ DE LA SELVA, Protección Oficial, zona de acceso ajardinada con valla de obra y portal de hierro, desde calle, además del jardín posterior, garaje, 4 dormitorios, amplio comedor, cocina con espacio para una mesa, cuarto de baño completo y un servicio. Bien construidas.

LOCALES en Salt, junto al Passeig d'Olot (Països Catalans), muy bien situados.

APARCAMIENTOS en Salt, cerrados individualmente. Hipoteca y facilidades.

APARCAMIENTOS en Girona, Travessia Carril nº 2, quedan sólo 4 plazas. Facilidades.

CONSTRUCTORA-INMOBILIARIA
c. Major de Salt, 182
Tel. 23 55 61 (4 líneas) Salt-Girona

FINQUES api Sant narcís

COMPRA - VENDA
LLOGUER

Avgda. Sant Narcís, 22 - entl. 3
Tel. 23 74 16 - 17005 GIRONA

— **EN LA COSTA BRAVA** (Alt Empordà) vendo o traspaso restaurante en pleno funcionamiento, de 290 m2. Abierto todo el año.

— **EN BESCANÓ**, vendo piso 3 hab., balcón, soleado y muy buena vista.

— **TRASPASO TIENDA** de ropa 90 m2. en pleno funcionamiento y muy rentable.

EN SANT NARCÍS vendo piso 3 habitaciones.

Alquileres

Pisos

ALQUILER de pisos con o sin muebles, locales, despachos y parkings. Diferentes situaciones. Tel. 21 97 58 / 21 97 62.

ALQUILO ático con muebles. Santa Eugènia, soleado. 25.000 ptas. Tel. 23 08 10.

ALQUILO pisos amueblados, diferentes situaciones. Tel. 23 16 10 (tardes).

APARTAMENTOS y estudios amueblados céntricos en Girona. Tel. 21 11 16.

RUSTIC BISBAL

Telèfon (972) 64 14 58
LA BISBAL D'EMPORDÀ

NUEVA CONSTRUCCIÓN

L'Escala. Gran chalet, con piscina y 1.000 m² de jardín. A 100 m. de la playa. Tiene magnífica vista.

Ocasión. La Bisbal, a 2 Km. Casa en perfecto estado con patio, por sólo 3.400.000 ptas.

Playa de Pals. Gran chalet junto al campo de golf, con 4.000 m² de terreno. 325 m² edificados. Piscina, calefacción y magnífica panorámica.

Oportunidad. Casa a estrenar con patio y magnífica vista. Tiene 4 dormitorios, 2 baños, garage. 6.000.000 ptas.

ANTIGUA CONSTRUCCIÓN

La Pera. Casa con patio para restaurar. 2.700.000 ptas.

Peratallada. Casa semirestaurada, ideal para tienda o restaurante.

L'Escala, a 5 Km. Gran masía con 4.500 m² de terreno.

Colomers. Magnífica casa de piedra restaurada. Precio interesante.

Begur. Casa de piedra con patio, restaurada y amueblada. Buen precio.

Torroella de Montgrí a 2 Km. Casa de piedra con patio. 3.700.000 ptas.

Girona, a 10 Km. Magnífica casa de piedra restaurada. 8.000.000 ptas.

Peratallada. Magnífica casa de piedra, restaurada. Con muebles, patio y piscina.

Verges. Casa de piedra habitable, por sólo 2.500.000 ptas.

Tenemos varios restaurantes en la zona en venta o alquiler.

Corçà. Casa restaurada, magnífica situación.

MASÍAS

Montnegre. Gran masía semirestaurada con 7 Ha de terreno. Precio interesante.

Banyoles, a 2 Km. Magnífica masía del S. XVIII semirestaurada. Tiene casa de guardas ya restaurada. Magnífica panorámica.

Palamós, a 2 Km. Gran masía 1.000 m², 10 Ha de terreno ideal para casa colonias, restaurante, residencia o vivienda.

Verges, a 2 Km. Magnífica masía totalmente restaurada, con 4.500 m² de jardín. Tiene piscina.

Gran casa pairal restaurada, con 28 Ha de terreno. Tiene piscina.

Palamós, a 3 Km, magnífica masía de piedra con 75 Ha de terreno. Es una magnífica inversión.

Tenemos a su disposición de compra y alquiler gran variedad de casas de pueblo, masías y fincas rústicas a precio muy interesante.

LLÁMENOS

Su casa amiga

FINQUES URBANES GIRONA

25 AÑOS DE EXPERIENCIA PROFESIONAL A SU SERVICIO

NUESTRAS PROMOCIONES:

MONTJUÏC. Conjunto Residencial Pirineus.

Chalets de alto standing en hilera de 201 m2. de superficie con su pequeño jardín privado.
Garage con capacidad para 3 coches y motos y servicios centralizados. Cuarto de máquinas-lavadero y despensa totalmente solado. 2 baños completos y un aseo. Uno de los baños está incorporado al dormitorio principal, que también tiene un amplio armario empotrado y zona tocador. En total son 4 dormitorios, uno de ellos en el ático, es un estudio con su terraza-solárium privada de vistas y orientada al sur. La cocina, con comedor integrado y armario empotrado además de todo el equipamiento de armarios de cocina de madera de color natural, con punto de TV.
La calefacción es a gas ciudad y todos los acabados con líneas claras y actuales. Precio: Desde 12.000.000 de pesetas, financiadas con una hipoteca de la Caixa de Catalunya.
(Estudiaremos gustosamente quedarnos con su vivienda actual si ello posibilita que usted viva mejor).
Información: Tel. 20 17 00

GIRONA 2. «Conjunto de casas pareadas»

Casas pareadas de 4 dormitorios y con su pequeño patio-jardín al nivel de la sala de estar. En la planta baja está la cocina, equipada con mobiliario de madera clara, el salón y un aseo, además del lavadero y tendedero. En la primera planta, 3 dormitorios con baño completo y su terraza en el dormitorio principal y en la planta ático un dormitorio-estudio con terraza-solárium reservada de vistas. El garage es para dos coches con su trastero.
Los materiales y acabados pueden ser escogidos al gusto de cada cliente.
Precio: Desde 9.500.000 ptas.
Información: Tel. 20 17 00

PALS. Playa de Pals. Frente al club de Golf. «Condado de Pals»

Conjunto residencial de 24.000 m2. con jardines y 2 piscinas, casas pareadas dos a dos.
Las casas son de planta y piso. En la planta baja está el salón con su chimenea-hogar, la cocina y un trastero-lavadero. Arriba, 3 dormitorios, un baño completo y una ducha con 2 armarios empotrados.
El garage, para un coche y encima el solárium.
Jardín privado de 400 m2.
Los precios, desde 8.500.000 hasta a 11.800.000 pesetas. Las casas son todas iguales, el precio varía en función de la cantidad de m2. de jardín privado de cada una.
Se puede financiar el precio con la hipoteca que otorga la Caixa de Catalunya en Girona.
Las visitas se tienen que concertar previamente con el Sr. Roger Galisteo.
Tel. 20 17 00

TORRE RAFAELA Chalet Unifamiliar Aislado

Chalet de 220 m2. con parcela de 462 m2. haciendo esquina con perfecta orientación.
La casa de 4 dormitorios y tres baños es de planta baja y planta piso. La cocina-comedor está perfectamente estudiada y puede adaptarse a las necesidades y deseos de nuestros clientes.
Los baños y la cocina con cerámicas y gres de mucha calidad. La construcción, realizada por personal de Finques Girona estará hecha de acuerdo con todas las exigencias de aislamientos y confort actual.
La carpintería, trabajada por los artesanos gerundenses, está ya hoy en proceso de secado y vigilancia.
Los electrodomésticos serán los que nuestros clientes quieran.
El precio es necesario comentarlo personalmente con la dirección de las obras y puede ser financiado.
Tel. 20 94 04. Sr. Josep Moreno

SANT NARCÍS. C/. Pere Compte, 21

Edificio de obra vista de viviendas de Protección Oficial de 3 y 4 dormitorios.
2 baños, uno de ellos incorporado al dormitorio principal. Armarios empotrados en todos los pisos.
La cocina tiene una zona para comedor y su equipamiento es funcional y moderno.
Tienen terrazas en el salón, en la cocina y en el dormitorio. Los acabados, en general, están seleccionados con materiales de calidad tipo Gres Catalán, Roca y otros. Se están construyendo, en la planta baja, garages individuales. Están financiados con una hipoteca concedida por la Caixa de Barcelona al 6, 8, 11 y 14% en función de los ingresos de cada comprador.
Información Tel. 20 17 00

SANTA EUGÈNIA. Carrer Agudes

Edificio de Protección Oficial de 10 vecinos. Pisos de 4 dormitorios, baño y aseo.
Armarios empotrados, calefacción individual a gas ciudad. Posibilidades de garages cerrados.
Desde 4.880.000 ptas. con hipotecas al 6%, 8%, 11% y 14% según los ingresos de los compradores.

TORRE RAFAELA

Chalet con solar de 430 m2. muy soleado, planta baja con garage de 35 m2., amplia cocina, salón comedor y sala de estar, aseo y lavadero. Planta 1ª con 3 dormitorios dobles al exterior, conjuntamente con amplias terrazas, cuarto de baño completo. Buhardilla de 27 m2. Calefacción de gas-oil. Jardín de 250 m2. Precio 18.000.000. Tel. 20 17 00.

P

PARKING PROPIO
PARA NUESTRAS
VISITAS

ACEPTAMOS SU PISO DE ENTRADA PARA QUE VD. VIVA MEJOR.

Emili Grahit. nº 15
Tels. 20 17 00

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 29

LA BOLSA DEL MOTOR

Alquileres

Pisos

PISOS Y LOCALES de alquiler en distintas situaciones de Girona. Tel. 21 91 66.

NECESITAMOS pisos y locales en alquiler, con y sin muebles, para nuestros clientes. Llamar al tel. 21 91 66.

Casas

ALQUILO o vendo casa a 12 Km. de l'Escala. Tel. 79 44 90.

Despachos

LLOGO DESPATX. Carrer Travessia de la Creu, 35. 80 m². Tel. 20 23 93.

Locales

LLOGO o compro carnisseria amb obrador o obrador sol. Girona i voltants. Tels. 20 10 19 matins.

Casas

VENDO casa cerca Girona, 3 habitaciones, garaje para 4 coches, jardín, fuego a tierra, calefacción, precio ocasión. Tel. 23 08 10.

Compras

COMPRAMOS billares, futbolines y juegos recreativos. Tel. 23 74 61.

COMPRO CAMIONES, pago al contado. Tel. (93) 562 00 15.

Compra-Venta

COMPRA-VENTA muebles antiguos, modernos. Vaciamos pisos. El Rastrillo. 83 79 91.

BICOCA. Compra-venda de trastets vells i d'antiguitats. Visiteu-nos al barri vell de Girona. Pujada Rei Martí, 3. Tel. 21 81 13.

COMPRO muebles y electrodomésticos usados. Vacío pisos. Pago contado. Tel. 30 29 72.

Enseñanza

CEM. Estem autoritzats pel Ministeri d'Educació i Ciència amb la col.laboració de l'INEM. Perruqueria i Estètica. Diferents horaris de pràctica. Escola CEM. C/. Eiximenis, 16 Entl. Tel. 21 37 66 - 21 10 93.

Motor

VENDO: Alfa GTV 2.5 Inyección. 6 cilindros. Aire acondicionado. Aparato de radio digital. Razón 21 55 65.

VENC cotxe i moto bon preu. Trucar vespres Tel.: 49 27 03.

VENC 127 GE-G. Bon estat. Tel.: 21 21 20.

VENDO DESCAPOTABLE Reneut Carabelle. Preu: 380.000. Teléfono 42 24 24 mañanas.

VENC R-12 GTL *familiar, maig 81,* preu interessant, 49 28 82 nits.

COMPRO SEAT PANDA - R5 o similar: festivos 23 66 32. Laborales: *20 81 04, Enric.*

Pisos

VENDO PISO en Salt, 2 habitaciones, 1.800.000 ptas. Tel. 23 08 10.

VENDO piso Santa Eugènia, 3 habitaciones, precio ocasión. Tel. 23 08 10.

PIS, c/. Creu, 3 habitacions, bany complet, perfectament reformat. 5.500.000 ptes. Tel. 20 29 91.

Relax

SENYORETA jove i discreta, massatge relax. Tel. 23 87 11. De 10'30 a 20 hores.

Auto Ampuria, S.A.

Vehicles procedents de canvis

• BMW 745i Turbo amb canvi electrònic	B-IP
• BMW 320 aire condicionat - motor nou	GE-M
• BMW 318i 5 marxes - motor nou	GE-O
• BMW 324 diesel Any 86 - Motor nou	B-HB
• BMW 320i. 4 portes	GE-T
• BMW 316. Bon estat	GE-N
• BMW 320i. 4 portes	GE-W
• BMW 316. 2 portes	GE-X
• Seat 131 sofim diesel	T-L
• Renault 18 GTS verd	GE-K
• *Mercedes 300 SEL 3'5* de col.lecció. Tots els extres	M-D
• BMW Alpina C-1 170 CV tots els extres	GE-V

Motos:

• Yamaha 250 SR	GE-T
• Sanglas Yamaha 400	B-FY
• Moto Guzzi 1.000 SP	GE-N
• BMW K-100 - 5.000 Km.	GE-T
• BMW K-75 - S 4.000 Km.	GE-AB
• BMW R-100-RT	GE-K
• Sanglas 500	B-FY

Concessionari oficial BMW
Tel. 50 85 61 - FIGUERES

INSTITUTO DE BELLEZA NOVA, alta cosmética masculina, baños, *relax, sauna. Abierto de 10'30 a 8'30.* Sábados inclusive. C/. Bonastruc de Porta, nº 3, principal 2ª. Tel. 20 86 35. VISA. MASTER. EUROCARD. ACCES.

SALÓN DE BELLEZA STA. EUGÈNIA. Hidroterapia, baños, masajes. Abierto 10'30 a 8'30, lunes á sábado. Sta. Eugènia, nº 18, 4º, 3ª. Tel. 20 89 71. Atendido por señoritas.

Relaciones

VULL conèixer amiga fins a 35 anys, sense interès econòmic. Apartat 5.500. Barcelona 08080.

TINC 34 anys. *Pis propi i la vida resolta.* Necessito trobar una noia sobre els 30 anys per a convivència estable. Probable matrimoni. Escrigueu Apartat 685. Girona.

Trabajo

Demanda

ES NECESSITA ajudant de cambrera. Telèfon 49 80 00.

GIMNÀS DE FIGUERES necessita aprenent de monitora o monitora jove de gimnàs. Dedicació exclusiva, matí i tarda. No importa experiència. Bona presència física. Lloc de responsabilitat. *Incorporació immediata. Sou fix,* contracte i seguretat social. Entrevista dia 11 de gener de 9 h. a 13 h. i de 17 h. a 21 h. C/. Forn Baix, 3, 2º. Figueres.

ES NECESSITA delineant o similar per treball de mesures i pressupostos. Interessats truqueu al tel. 20 49 86.

SE NECESITA *empleada de hogar fija* en Palafrugell. Buen sueldo y asegurada. Tel. 30 58 97. Llamar de 9 a 11.

RESTAURANTE a 5 Km. de Girona *necesita: primer cocinero, pinche de* cocina. Interesados llamar al Tel. 21 40 57.

EMPLEADA DE HOGAR se precisa, *con experiencia e informes.* Tel. 20 04 01.

TRABAJE montando cuadros pequeños en casa, proporcionamos materiales, *recogemos producción.* Decorhogar, Alfonso Católico I. Oviedo.

FALTA APRENDIZ de 16 años, hable catalán. Comercial Muntasell, Jaime I, 15. Girona.

Ford

Jordi Geli, S.A.

LA OCASIÓN DE LA SEMANA

Ford Escort XR 3 I.	GE-Z
Ford Fiesta XR 2	GE-W
Peugeot GR	GE-X
Ford Escort Laber	GE-T
Ford Fiesta Guia	GE-T
Ronda D	GE-U
Ford Fiesta	GE-U
Ford Escort 1-1	GE-P
Panda 40	GE-U
Trans 4 p.	B-GH

Financiación hasta 36 meses

Ctra. Nacional II
Sarrià de Ter
Tel. 21 20 62 / 21 10 62
C/ La Salle, 7
Girona
Tel. 20 76 25

SEAT Sistema vehículo de ocasión

Renault Super 5 GTL	Any 84
Renault 9 GTL	Any 83
Renault 11 GTS	Any 84
Renault 18 GTS	Any 79
W. Clasic CL	Any 84
W. Santana CL 1.8	Any 84
W. Golf GTI Rabbit	Any 84
W. Golf GTD Turbo	Any 85
Seat Ibiza GLD Diesel	Any 85
Citroën CX 2.500 PRD Turbo	Any 84

AUTOMOVILES Y SUMINISTROS, S.A.
Ctra. Sta. Coloma, s/n. - Tel. 24 12 11
P. Olot (esquina c. Agudes) - Tel. 23-74-11
PROAUTO
Ctra. Barcelona - Tel. 20 31 50 - GIRONA

PARA TIENDA ROPA CABALLERO se necesita señorita responsable con experiencia en ventas. Interesadas llamar al telf. 20 64 54 de 12 a 14 horas.

IMPORTANT EMPRESA DE SERVEIS necessita JOVES per al seu departament Comercial. Es demana: parlar i escriure correctament el català; presència impecable; edat de 16 a 19 anys. S'ofereix: sou més incentius, incorporació immediata. Interessats *presenteu-vos al carrer Santa Clara,* 60, 1er. de Girona, a les 11 del matí o a les 5 de la tarda, demà dilluns.

PRECISO OPERARIO PINTOR 3 *meses* Platja d'Aro. Apartado de correos 499 Girona.

BUSCAMOS personas que quieran ganar 64.000 ptas. cada 15 días sólo *con realizar* 4 pequeñas ventas cada 15 días. Es muy fácil. Escriban apartado 6206 de Valencia, referencia colaborador.

TRABAJO *seguro haciéndose relojero,* profesión «hobby», apasionante. Apartado 40.093 Madrid.

MATRIMONIO sin hijos para guardar *casa de campo y quehaceres.* Tel. (93) 204 87 40.

Traspasos

SE TRASPASA Restaurante Sant Joan de Palamós. Llamar teléfono 65 09 30 o 93/417 67 39.

Varios

CAMBIO tienda comestibles por terreno o parcela. Tel.: 23 73 07 noches.

Ventas

VENDO o alquilo casa a 12 Km. de l'Escala. Tel. 79 4490.

V.O GARAGE PLANAS/a

Tel. 47 61 26
Ctra. N-II, Fornells - Girona

Renault 18 GTS	GE-K
Talbot Solara Diesel	GE-W
Volskwagen Passat Diesel	GE-U
Citroën CX 2400 Palas	GE-L
Citroën CX 2500 Diesel	GE-S
Mercedes Benz L-407 D llarg	GE-E
Mercedes Benz MB 130	GE-O
Mercedes Benz MB 130	GE-S
Mercedes Benz MB 100	GE-N
Ebro F-275	GE-N
Ebro F-275 Sostre alt	GE-O

Servicio ... també tenim per a vostè una ocasió. Vehicles usats amb bona estrella

---

GARATGE ROCA

EBRO furgó F275	GE-J
CITROËN 2 HP	GE-J
SEAT 124	GE-J
SEAT 132	GE-C
RENAULT 18 Diesel	GE-O
LAND ROVER Caixa	GE-92
TALBOT 150	GE-J
FORD FIESTA	GE-L
RENAULT 5	GE-U
RENAULT 12 TS	GE-H
RENAULT 5 TS	GE-N
LAND ROVER lleuger gasolina	B-GH
RENAULT F6	GE-O
FORD ESCORT	GE-O
LAND ROVER 109 llarg	GE-M
AUDI 100 Injecció	Any 86
SEAT RITMO Diesel	GE-N
RENAULT 4L	GE-I
BMW 320 Injecció	Any 86
SEAT RONDA Diesel	GE-U
TALBOT SAMBA	GE-U
RENAULT Expres	GE-X
RENAULT 4F	GE-M
RENAULT 7	GE-F
RENAULT 6	GE-I
SEAT RITMO	GE-O
SEAT 127	GE-H
RENAULT 5	GE-G
SIMCA 1200	GE-J
TALBOT HORIZON	GE-O
TALBOT 150	GE-M
SEAT 131 Sofin Diesel	GE-O
RENAULT 18 5 v.	GE-N
SEAT 131 Diesel Supermirafiori	GE-M

Tel. 29 01 31
Sant Joan les Fonts

Eurocasion

COCHES USADOS NUEVOS - OCASIONES DE LA SEMANA

R-11 GTD	GE-U	Citroën GSA break	GE-M
Citroën CX 25 TRD Turbo	B-GC	Skoda 1.200	GE-L
Citroën Dyane-6	GE-N	Citroën BX-14	GE-U
Peugeot 505 GRD	GE-M	Citroën Visa 17 RD	GE-T
Seat Málaga Diesel	GE-V	Citroën BX 19 TRD	GE-T
R-4 TL	GE-L	R-6 TL	GE-J
Fiat-1 Diesel	GE-V	Citroën 2 CV 6CT	B-DB
Opel Corsa 1.200	GE-S	Citroën Dyane 6400	GE-O
Ford Escort 1600 Ghia	B-FB	Renault R-9 GTD	GE-S
Renault-4 F-6	GE-P	Seat 127	GE-K
Fiat Uno 55	GE-U	Seat Ronda CLX 1700 Diesel	GE-S
		R-6 GTL	GE-U

GA GARAGE ANDREU
SOCIEDAD ANONIMA

Ctra. Barcelona, 204-206 — Teléf. *20 68 08 - GIRONA

RECUPERADORA DE SALT, S.A. Hormigoneras. Compresores. Tel. 23 67 61.

VENC LOCALS: Girona 156 m2. 10.000.000 ptes. Banyoles 98 m2. 2.750.000. Tel. 20 46 25.

Música

MUSICAL EIXIMENIS

PIANOS - ORGUES
SINTETITZADORS
Totes les marques
Distribuïdor exclusiu
ELECTRÒNICA
YAMAHA

GRANS OFERTES COMPTAT!
Terminis fins a 36 mesos

Pianos de lloguer
Opció compra

Eiximenis, 18 GIRONA
Telèfon 20 63 86
Vilafant, 51 FIGUERES
Telèfon 50 59 66

MUSICAL EIXIMENIS

Trobareu el
DIARI DE GIRONA
QUIOSC SANT NARCÍS
Pl. Montserrat, s/n
GIRONA

Profesional de Hostelería llevaría Hotel-Restaurante o similar.
Zona Roses, l'Escala o Estartit
Tel.: 79 44 90

Casa por restaurar vendo o me asociaría para hacer restaurante.
Tel.: 79 44 90

IMPORTANTE EMPRESA DE ÁMBITO NACIONAL
POR AMPLIACIÓN DE PLANTILLA

NECESITA HOMBRES DE VALÍA Y AMBICIÓN

trabajo bien remunerado, C.M., mayores de 21 años, se ofrece vehículo a cargo de la empresa, gastos pagados, garantía económica, fijo mensual. *Presentarse en F. Ciurana, 25*

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 30

CALÇATS Avelli

HEM COMENÇAT LES REBAIXES

Pl. Catalunya GIRONA

OPORTUNIDAD EN GIRONA

Empresa de ámbito nacional con sede social en Barcelona, necesita personas de ambos sexos para la provincia de Girona, con buena presencia y vehículo propio.

Ofrecemos: Fijo e interesantes comisiones. Formación a cargo de la empresa.

Interesados presentarse en c/. Argenteria, nº 5 entlo. de lunes a viernes de 9 a 14 horas.

DELEGADO DE VENTAS

Con experiencia, dedicación completa. Incorporación inmediata. Sueldo más comisión 2.000.000.- Llamar al teléfono 93/323 64 19

EMPRESA DE GRAN PRESTIGIO PRECISA 8 PERSONAS

Para trabajar en Girona y provincia, de lunes a viernes, en colaboración con una importante institución social de ámbito internacional.

Características: Edad mínima, 23 años. Disponibilidad y, a ser posible, medios propios para desplazarse. Experiencia en el campo comercial.

Ofrecemos: Ingresos superables a las 150.000 ptas. al mes s/apt. Integración. Oportunidad de promoverse profesional y económicamente.

Para concertar entrevista, telefonear mañana lunes, de 9 a 13 y de 16 a 19 horas, al nº 21 25 66 (prefijo 972 de Girona). C.M.

CRONOMÓVIL S.A.

CONCESIONARIO PARA GIRONA Y PROVINCIA DE LOS AUTOMÓVILES JAPONESES

SUBARU E ISUZU

NECESITA NOMBRAR

AGENTES

EN LAS DISTINTAS POBLACIONES DE LA PROVINCIA DE GIRONA

INTERESADOS CONTACTAR SR. CRUZ TELÉFONO 23 08 08 DE 18 a 20 HORAS

FÁBRICA QUÍMICO-FARMACÉUTICA

sita en los alrededores de Girona, precisa personal obrero con y sin experiencia, para trabajo de producción a turnos. Retribución a convenir.

Interesados escribir con «Curriculum Vitae» al nº 13636 de ROLDOS, Vergara 10, BARCELONA - 08002.

SE PRECISA

MOZO ALMACÉN

con experiencia.

Interesados presentarse en Astilleros de Mar, Ctra. St. Feliu de Guíxols. Tel. 32 23 18.

Se precisan Tapiceros

con experiencia se valoraran si son oficiales, interesados presentarse en Astilleros del Mar Ctra. Pedralta s/n. St. Feliu de Guíxols Tel. 32 23 18

Sabateria a punt de començar reformes

NECESSITA

buidar el magatzem

BUSCA

gent que se'n vulgui aprofitar

PREUS MÉS REBAIXATS QUE MAI

Presenteu-vos a:

Peacock

Plaça del Vi

GIRONA

del 7 al 23 de gener

GENERAL DE CONFITERIA, S.A.

Fabricant de BANG-BANG, TREX, CHIMOS.

Precisa cobrir la plaça de

VENEDOR

Oferim:

Vehicle
Cartera de Clients
Anuncis televisió
Contracte mercantil

Es requereix:

Edat de 20 a 35 anys.
Carnet de conduir.
Bona presència.

Interessats truqueu al telèfon (93) 300 21 20 el dia 11

IMPORTANT EMPRESA DE GIRONA CAPITAL NECESSITA

OFICIAL 1º MECÀNIC
OFICIAL 2º MECÀNIC

El lloc està pensat per a persones que aportin uns sòlids coneixements de mecànica, especialitat automoció, i sobretot en allò que faci referència a vehicles pesats. Cal que siguin responsables i amb capacitat d'iniciativa i d'adaptació. Rebran tota la formació necessària i d'especialització a càrrec de l'empresa i gaudiran de tot tipus d'avantatges socials. La retribució serà a convenir segons experiència i aptituts aportades. Interessats poseu-vos en contacte per telèfon amb:

SELEX

PSICOLOGIA APLICADA
Juli Garreta, 10 - Girona 17002
Tel. 21 18 06

Guia de l'Ensenyança

INGLÉS

- Recuperación y repaso
- Todos niveles
- Clases particulares

POLYLINGUA

C/. Nou, 21 - Teléfono 21 98 15 GIRONA

CHEMAIDE ESPAÑA, S.A.

¿ERES AUTOVENTA?
¿DESEAS UN AGRADABLE FUTURO?

ES NECESARIO

- Ser un buen vendedor
- Honrado; trabajador y constante
- Haber realizado cursillos
- Experiencia demostrable en ventas
- Ganas de desarrollarse
- Ambición
- Coche en buen estado y teléfono

OFRECEMOS

- El mejor ambiente de trabajo
- Zona en exclusiva
- Formación y apoyo a cargo de la empresa
- Productos de alta calidad; muy repetitivos
- Incorporación inmediata
- Altas comisiones

Solamente si es usted la persona indicada llame mañana lunes, dia 11, de 10 a 14 horas al teléfono 30 51 61.

EMPRESA MULTINACIONAL POR APERTURA SUCURSAL NECESITAMOS

PERSONAS JÓVENES

para formarlas en el campo de la venta

PRECISAMOS:

- Buena presencia y facilidad de trato con el público
- Edad de 22 a 35 anys (L.S.M.)
- No es imprescindible experiencia en ventas

OFRECEMOS:

- Integración en plantilla desde el primer día
- Sueldo fijo y S.S. en Reg. Gen.
- Pagas extras
- Contrato fijo

Interesados presentarse lunes 11 en c/. Bisbe Sivilla, 6-8 (detrás de La Punxa), Girona de 10'30 a 13'30 y de 16'30 a 19 horas. Atenderá el Jefe de Sucursal. INEM B36-7738.

CEP

Oposiciones Auxiliares de la Administración del Estado y Aduana.
Tel.: 20 99 68

ENGLISH LESSONS

Especially conversation.
Qualified teacher.
Ring evenings.
Tel. 21 48 19

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 31

VENEDOR JOVE

Per Girona i província, necessita important Companyia amb forta implantació en el mercat i productes de primera qualitat.
Cerquem una persona jove que, si no poseeix experiència, pugui substituir-la per una sòlida vocació comercial i facilitat per a les relacions humanes. Els candidats hauràn de disposar de vehicle propi i telèfon.

Oferim:
- Sou fix més incentius i comissions
- Contracte laboral
- Seguretat Social
- Despeses de viatge
- Cartera de clients
- Formació i ajut tècnic-comercial constants

Interessats, envieu història personal i professional a l'Apartat de Correus 37.197 de 08080 BARCELONA, indicant la referència G-3.

EMPRESA D'ELABORATS CARNIS DE GIRONA
necessita
OFICIALS
amb experiència per a incorporació immediata.
Interessats, telefoneu al 23 50 11.

NECESSITEM REPRESENTANT
Per la zona de Girona i província de Barcelona, amb vehicle propi, a ser possible tipus furgó. Bona remuneració.
Interessats truqueu al Tel.: 23 53 35, a l'atenció del Sr. Pere.

GARCÍA DE POU, S.A.
Ctra. Roses Km. 32,9 - Tel. 50 72 50
Vila-sacra 17485
NECESSITA
per a la seva factoria de Vila-sacra personal per preparar demandes i per magatzem
● Interessats, us preguem que contacteu amb les nostres oficines de Vila-sacra.

INCORPORACIÓN INMEDIATA
Primera firma en **ALTO DISEÑO Y FANTASÍA EN PAPELERÍA,** desea ampliar su grupo de promotoras residentes en **GIRONA CAPITAL Y CIUDADES DE PROVINCIA.**
SÓLO SEÑORAS
Para presentar a actuales y nuevos clientes de la compañía sus artículos de papelería de uso personal y regalo.
Las interesadas deberán presentarse mañana LUNES en HOTEL ULTONIA Avgda. Jaume I, nº 22 de Girona Tel. 20 38 50 de 10 a 20,30 h. o al telf. (93) 325 50 54 de Barcelona. Atenderá Sra. CHÁVEZ.

GRAFISTA
AGÈNCIA DE PUBLICITAT DE GIRONA
NECESSITA: Jove professional de 25 a 30 anys, amb experiència provada.
S'OFEREIX: Incorporació immediata i sou a convenir.
INTERESSATS: Imprescindible enviar currículum a c/. Migdia, 9, entl. B. 17002 GIRONA

IMPORTANT EMPRESA DE SERVEIS NECESSITA:
REPARTIDOR
amb moto per Lloret de Mar
Interessats truqueu al tel. 47 62 77 de 8 a 15 hores.

IMPORTANT EMPRESA D'ÀMBIT ESTATAL
NECESSITA
REPRESENTANT DE COMERÇ
Es demana:
- Experiència en Vendes
- Edat de 25 a 35 anys
- Bona presència
- Carnet conduir i vehicle propi
- Serietat professional, persona activa

S'ofereix:
- Incorporació immediata a important Empresa en fase de forta expansió
- Retribució interessant i competitiva d'acord amb els requisits del lloc, que serà tractada durant el procés de selecció, segons experiència i vàlua del candidat

TRUQUEU al telèfon 24 00 64, per concertar entrevista.

HOSTELERIA
Precisamos
MECÁNICOS DE ZONA
para cubrir la Red de Instalación, Puesta en Marcha y Asistencia Técnica de toda Catalunya, para aparatos de HOSTELERIA. Además de su trabajo habitual, atenderá a nuestros clientes de su zona. Debe estar de alta de AUTÓNOMOS. Puede tener furgoneta de CELAYA. Llamar al tel. (93) 323 52 62 o bien escribir a CELAYA, 55. Barcelona-08011.

EXPERIENCIA EN VENTAS
Para el desarrollo y dirección de su Delegación de venta directa a particulares en esta zona, empresa de primer orden busca al mejor vendedor. **Oportunidad profesional única.**
Interesados llamar al Tel. (93) 239 63 74 o bien escribir al apartado 532 de 08080 Barcelona. Ref. E.V.

Programa de les Jornades d'innovació tecnològica a les PIME

Es faran a la Politècnica, del 18 al 22 de gener

Girona.— El programa de les Jornades d'innovació tecnològica que tindran lloc a l'Escola Universitària Politècnica de Girona, del 18 al 22 d'aquest mes, és el següent:

Dia 18. A les 17'30, obertura, pel conseller d'Ensenyament de la Generalitat, Joan Guitart.

Primera sessió, dedicada a «L'empresari innovador», per Josep Cegarra i Sánchez, director de l'Institut d'Investigació Tèxtil de Terrassa, i Pere Escorsa Castells, catedràtic de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Tèxtils de Terrasa i professor invitat d'Esade.

Dia 19, a les 19 h. «Investigació i desenvolupament», per Gilles Assollant, enginyer i economista de l'empresa Bossard Consultants de París.

Dia 20, a les 18 h., «Tecnologies avançades de fabricació», per Xavier Carol, Carles Grau i Ramon Bernal, de l'equip d'enginyers de l'empresa Hewlett-Packard Española, S.A.

Dia 21, a les 18 h., «Innovació en la gestió comercial», per José A. Mustienes, enginyer industrial, ITP per Harvard i professor de l'IESE.

Dia 22, a les 18 h., «Suports oficials a la innovació pel catedràtic», Josep M. Fons Boronat, doctor enginyer industrial, catedràtic de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers industrials i secretari de la Universitat Politècnica.

«Noves orientacions a la política d'investigació», per A. Sabala, sots-director general d'Indústria i Energia de la Generalitat, i Anna Maria Birules, directora general del Centre d'Informació i desenvolupament Empresarial.

Cloenda de les jornades pel conseller d'Indústria i Energia, Macià Alavedra.

La durada total de les jornades serà de 15 hores lectives, a la seu de l'Escola Universitària Politècnica de Girona, carrer Sanralò s/n. (Montilivi). Per a més informació cal telefonar al números 210262 o 206770.

El preu de la matrícula és de vint-i-quatre mil pessetes.

Les jornades s'adrecen principalment a empresaris i tècnics dels sectors metal.lúrgic, químic, informàtic, ceràmic, farmacèutic, alimentació, surer, làctic, cosmètica, fermentació, paperer, tèxtil, plàstics i electricitat.

IMPORTANT EMPRESA DE LES RODALIES DE BANYOLES NECESSITA:
Persona de 25 a 40 anys per cobrir una plaça de Muntador de Prestatgeries
Sou segons vàlua. Alta S.A. Indispensable carnet de conduir classe B. Lliure Servei Militar. Formació a càrrec de l'empresa.

VENEDOR/S
Es pensa en persones entre 25 i 35 anys per venda de productes de primera línia, a la nostra província.
Sou fix. Importants comissions. Vehicle propi. Alta S.A. Lliure Servei Militar.
Interessats, telefoneu al 59 43 09 de 6 a 8 de la tarda. Srta. Cecília. Absoluta reserva.

COMPRO MASÍAS
A BUEN PRECIO
¡PAGO CONTADO!
NO INTERMEDIARIOS
Tel. 93/ 209 33 22

COMPRO
SOLARES PARA EDIFICAR
¡PAGO CONTADO!
NO INTERMEDIARIOS
Tel. 93/209 33 22

Se precisa
Tapicero o Toldero
para industria en BONMATÍ
Es imprescindible que cosa a máquina.
Tel. 42 24 24 de 8 a 3 h.

Es necessita
Professor d'autoscola
Interessats truqueu
al nº 23 40 59
de 9 a 1.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 32

LI REGALEM

2.140.-

PTES.

I UN PRECIÓS RELLOTGE

Des d'avui, la informació li serà més econòmica.

Subscrivint-se al Diari de Girona, guanyarà 2.140.— ptes. que s'estalviarà en la compra anual del nostre diari.

I encara més: vostè s'assegura el seu Diari cada dia, ja que li enviarem personalment al seu domicili, on rebrà còmodament el diari més modern i dinàmic de Girona.

A més, tindrà a les seves mans la informació del món.

I perquè pugui comptar les hores amenes que passa llegint el Diari de Girona, l'obsequiem amb un fabulós rellotge d'home i dona totalment gratuït, que rebrà al seu domicili junt amb el primer Diari quan formalitzi la inscripció.

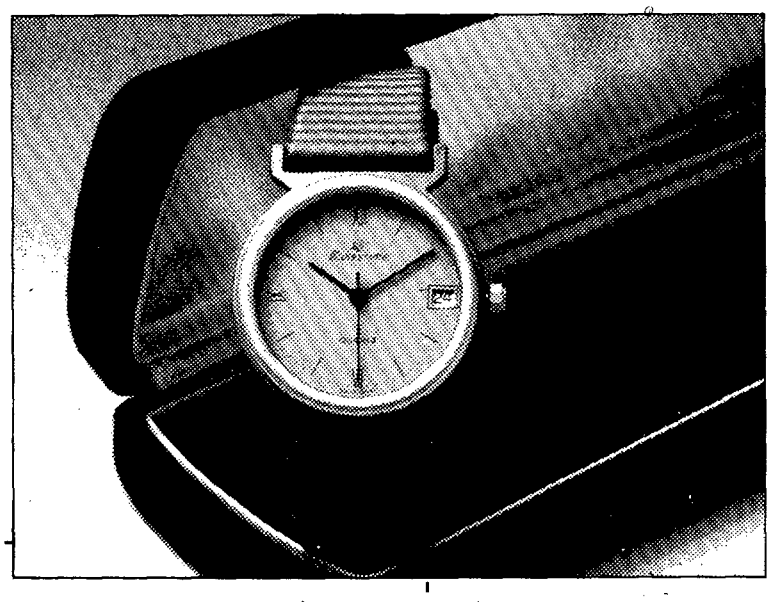

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Desitjo rebre durant un any el Diari de Girona al preu de aquesta campanya de subscripció de 18.600.— ptes. l'any.

Subscriptor .....

Adreça ..... Núm. ..... Pis .....

Localitat ..... Província .....

D.N.I. / CIF ..... Telèfon .....

Vol que el Diari es deixi a:

Adreça ..... núm. ..... Pis .....

i dies festius a .....

Núm. ..... Pis ..... Teléfon .....

MODALITAT DE SUBSCRIPCIÓ

Al mateix temps, es prega, siguin carregats els rebuts de subscripció a través de

Banc/Caixa .....

Ag. ..... Cta. .....

a nom de .....

..... de ..... de 198 .....

DIARI DE GIRONA

El bon diari

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 33

CARTELERA

GIRONA

ALBÉNIZ Tel. 20 01 35
RoboCop. USA. 1987. Ciencia-ficción. Dir.: Paul Verhoeven. Int.: Peter Weller y Nancy Allen. En un futuro no muy lejano, los Estados Unidos se encuentran asolados por una ola de violencia. A fin de hacer frente a la zona más conflictiva, se aprovecha el cadáver de un policía para construir un robot que lleve a cabo las misiones más peligrosas. Todo funciona según lo previsto hasta que el robot empieza a tener recuerdos de su vida anterior y desea vengarse de quienes le mataron. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. 13 años.

CATALUNYA 1 Tel. 20 23 93
Ojos negros. Italia-URSS. 1986. Comedia. Dir.: Nikita Mikhalkov. Int.: Marcello Mastroianni y Silvana Mangano. A finales del siglo pasado, un italiano que viaja en un barco recuerda sus relaciones con su esposa, su amante y su viaje a Rusia en busca de una joven rusa de quien se enamoró tras conocerla en un balneario. H: 4.00, 6.10, 8.20, 10.30. Apto.

CATALUNYA 2 Tel. 20 23 93
El secreto de los fantasmas. USA. 1987. Fantasía. Dir: Roland Emmerich. Int.: Jason Lively. Un director y un actor de películas de terror de serie B viven una noche de pesadilla con motivo de la muerte del abuelo del primero de ellos. H: 4.10, 6.10, 8.10, 10.10. Apto.

CATALUNYA 3 Tel. 20 23 93
El libro de la selva. USA. 1967. Dibujos animados. Dir.: Wolfgang Reitherman. El pequeño Mowgli, encontrado por una pantera, crece en plena selva junto a los lobos, hasta que se hace compañero inseparable del oso Baloo. Versión Disney de la novela de Rudyard Kipling. H: 4.00, 5.30, 7.00. Apto.
Tiburón: la venganza. USA. Terror. Dir.: Joseph Sargent. Int.: Lorraine Gary y Michael Caine. Un tiburón descendiente de los que resultaron muertos por el policía Brody inicia una venganza contra su familia. Un aviador se une a la señora Brody para ayudarles a enfrentarse al pez asesino. H: 8.30, 10.00. 13 años.

COLISEO Tel. 20 27 47
La princesa prometida. USA. 1987. Aventuras. Dir.: Rob Reiner. Int.: Cary Elwes y Robin Wright. Un chico que se ve obligado a permanecer en cama a causa de una enfermedad, cansado de los videojuegos, acepta que su abuelo le lea un libro que cuenta una clásica historia de aventuras, con un caballero que lucha por el amor de una bella princesa y demás elementos típicos de un cuento medieval. H: 4.15, 6.20, 8.20, 10.30. Apto.

MODERN A Tel. 20 30 89
Masters del universo. USA. 1987. Fantasía. Dir.: Gary Goddard. Int.: Dolph Lundgren y Frank Langella. El planeta Eternia se halla devastado por el maléfico Skeletor, a quien se opone el heroico He-man y sus ayudantes, los cuales son trasladados a la Tierra a causa de una llave cósmica que acaba en poder de una pareja de adolescentes. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.20. Apto.

MODERN B Tel. 20 30 89
Ishtar. USA. 1987. Comedia. Dir.: Elaine May. Int.: Warren Beatty, Dustin Hoffman e Isabelle Adjani. Dos cantantes americanos en declive prueban fortuna en tierras del Sáhara. Allí se verán envueltos en una serie de aventuras al conocer a una joven revolucionaria. H: 4.15, 6.20, 8.25, 10.30. Apto.

PLAÇA A Tel. 20 38 59
Más allá de la realidad. USA. 1987. Fantasía. Dir.: Nick Castle. Int.: Lucy Deakins y Jay Underwood. Al morir su padre, una chica de catorce años se traslada junto a su familia a un nuevo vecindario. Allí conoce a un chico de su edad que vive con su tío y tiene la costumbre de sentarse en la ventana de su habitación soñando con volar. H: 4.15, 6.25, 8.30, 10.35. Apto.

PLAÇA B Tel. 20 38 59
La loca historia de las galaxias. USA. 1987. Comedia. Dir.: Mel Brooks. Int.: Mel Brooks y Rick Moranis. Los líderes del planeta Spaceballs, habiendo derrochado su atmósfera, se disponen a tomar el aire respirable del pacífico planeta vecino. Al mismo tiempo, su malvado gobernador envía a Dark Helmet para que capture a la princesa Vespa, la cual recibirá ayuda del heroico Lone Star. H: 4.15, 6.20, 8.25, 10.30. Apto.

PLAÇA C Tel. 20 38 59
El chip prodigioso. USA. 1987. Fantasía científica. Dir.: Joe Dante. Int.: Dennis Quaid y Martin Short. Un piloto acepta ser reducido para un experimento por el que se le introducirá, junto a una cápsula, en el interior de un conejillo de indias. Un incidente hace que finalmente sea inyectado en el cuerpo de un empleado de supermercado. H: 3.45, 6.00, 8.15, 10.30. Apto.

ULTÒNIA Tel. 20 22 77
El último emperador. Italia-Hong Kong. 1987. Dir.: Bernardo Bertolucci. Int.: John Lone y Peter O'Toole. Recreación de la vida del último emperador chino, Pu Yi, que subió al trono en 1908, a los tres años de edad. Al convertirse su país en república, continuó viviendo como un dios en su palacio, hasta que fue expulsado y empezó a convertirse en un ciudadano corriente H: 4.00, 7.00, 10.00.

ANGLÈS

ESPINET
El tanque. USA. Acción. **Karate Kid II.** USA. Drama. H: Continua 3.30. 13 años.

BANYOLES

MERCANTIL
Falso testigo. USA. Intriga. **Documental.** H: Continua 4.00. Apto.

VICTORIA
Persecución muy muy caliente. USA. Comedia. **Documental.** H: Continua 4.00. Apto.

BLANES

MARYAN
La loca historia de las galaxias. USA. Comedia. Complemento en carteleras. H: Continua 3.00. Apto.

VICTÒRIA
King Kong 2. USA. Aventuras. **Maniquí.** USA. Comedia. H: Continua 3.00. Apto.

CASSÀ DE LA SELVA

LA COMA
Mad Max 3. Acción. H: 5.00. **Silverado.** USA. Western. H: 6.40. 13 años.

FIGUERES

JUNCÀRIA Tel. 50 02 31
Witchboard (Juego diabólico). USA. Terror. H: Continua 4.00. 13 años.

LAS VEGAS Tel. 50 28 00
La loca historia de las galaxias. USA. Parodia. H: Continua 3.30. Apto.

SAVOY Tel. 50 52 05
Ishtar. USA. Comedia. H: Continua 4.00. Apto.

LA BISBAL D'EMPORDÀ

OLÍMPIA
Miedo azul. USA. Terror. H: 4.00, 7.30. **El hombre de Río Nevado.** Australia. Western. H: 5.45, 8.45. 18 años.

LLAGOSTERA

CASINO
Silverado. USA. Western. H: 5.00. **Mad Max 3.** Acción. H: 6.40. 13 años.

OLOT

COLÓN
Los intocables. USA. Policíaca. **Lulú de noche.** España. Drama. H: Continua 4.00. 18 años.

GRIDO
Maniquí. USA. Comedia. **Comando leopardo.** España. Drama. H: Continua 4.00. 18 años.

NÚRIA
El corazón del ángel. USA. Intriga. H: Continua 4.00. 18 años.

PALAFRUGELL

GARBÍ
RoboCop. USA. Ciencia-ficción. **Cortometraje.** H: Continua 4.15 13 años.

PALAMÓS

ARINCO Tel. 31 54 73
La colina de la hamburguesa. USA. Bélica. H: 4.00, 6.15, 8.35, 11.00. **Documental.** H: 6.00, 8.20, 10.45. 13 años.

KYTON Tel. 31 40 95
El corazón del ángel. USA. Intriga. H: 4.00, 6.15, 8.30, 10.45. **Documental.** H: 6.00, 8.15, 10.30. 18 años.

PLATJA D'ARO

AVINGUDA Tel. 81 76 65
El corazón del ángel. USA. Intriga. H: 4.00, 6.20, 8.40, 11.05. **Cortometraje.** H: 6.00, 8.20, 10.45. 18 años.

IVAN Tel. 81 80 82
El secreto de los fantasmas. USA. Fantasía. H: 4.30, 6.40, 8.50, 10.05. **Curt-metratge.** H: 6.10, 8.20, 10.40. Apto.

RIPOLL

LA MOLINA
Las brujas de Eastwick. USA. Comedia. **Roma año 2072: los gladiadores.** Italia. Acción. H: Continua 3.30. 18 años.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

CATALUNYA Tel. 32 03 22
Panorama para matar. Gran Bretaña. Acción. H: 4.00, 8.00. **Fletch, el camaleón.** USA. Policíaca. H: 6.15, 10.15. Apto.

TORROELLA DE MONTGRÍ

MONTGRÍ
Llamada a un reportero. USA. Intriga. H: 6.00, 9.30. **Jumpin's Jack Flash.** USA. Comedia. H: 4.15, 7.45. 18 años.

TOSSA

MONTSERRAT
Superman IV: En busca de la paz. USA. Fantasía. H: Continua 4.00. Apto.

Cinemes Modern SALA A
Fins dijous

PEL·LÍCULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL SÓ
DOLBY STEREO
H.: 4.15, 6.15, 8.15 i 10.20.
TEATRE ALBENIZ

PEL·LÍCULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL SÓ
DOLBY STEREO
H.: 4, 6, 8, 10.30.
COLISEO IMPERIAL

Demà, al Placa B
H: 4.15, 6.20, 8.20 i 10.30
Cinemes Modern SALA B
DUSTIN HOFFMAN
ISABELLE ADJANI
WARREN BEATTY

H: 4.15, 6.20, 8.25, 10.30.
Cinemes abc SALA b
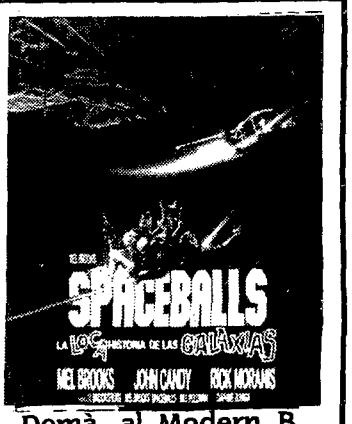

Demà, al Modern B
H.: 4.15, 6.20, 8.20, 10.30.
Cinemes abc SALA a
HOLLYWOOD ha dicho:
•Ha nacido un nuevo director, que combina la espectacularidad de SPIELBERG, con la fantasía de WALT DISNEY.•
¡Estas Navidades desearás conocer a ET!
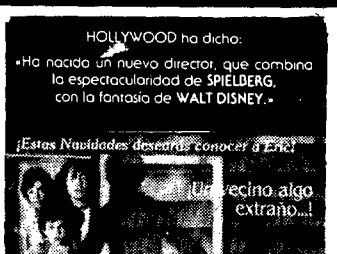

PEL·LÍCULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL SÓ
DOLBY STEREO
H.: 4.15, 6.25, 8.30, 10.35.
Cinemes abc SALA c

H.: 3.45, 6, 8.15, 10.30.
COLISEO IMPERIAL
Demà dilluns gran estrena
HAY ENCUENTROS QUE PUEDEN EXCITARLE.
OTROS QUE PUEDEN EMOCIONARLE.
PERO UN ENCUENTRO CON SAMANTHA PUEDE MATARLE
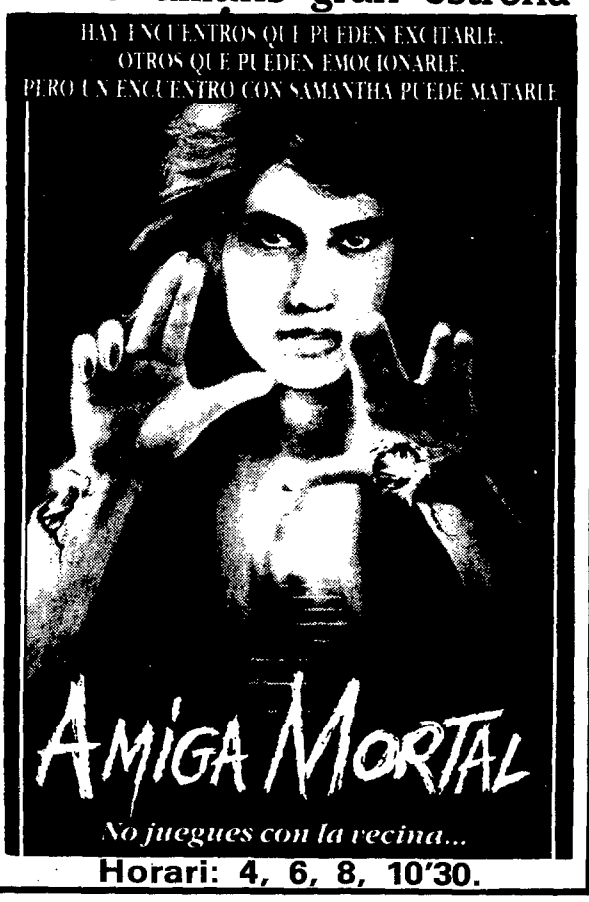

Horari: 4, 6, 8, 10'30.
Cinemes abc SALA a
Demà dilluns gran estrena
" La película más divertida de Woody Allen desde hace años... pura, excelente..."
SEAN O'HAGAN-NME
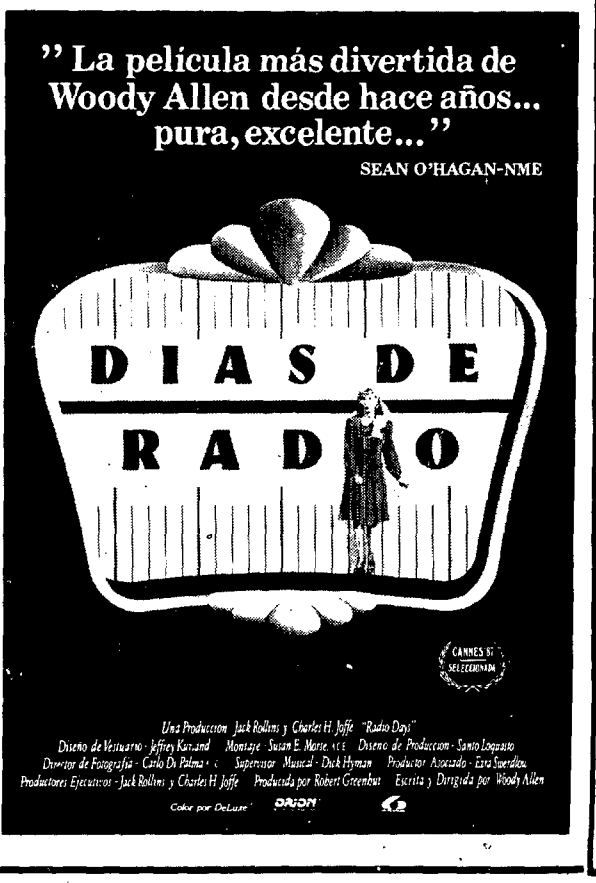

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 34

Películas de la próxima semana

MIR HURTADO

«Días de radio»

Tras el preestreno del pasado jueves, mañana empieza a proyectarse esta película de Woody Allen, una más en su madurez y genialidad artística. La historia de una familia que se mueve alrededor de un chico en tiempos de la segunda guerra mundial da lugar a una irresistible sucesión de secuencias magistralmente enlazadas a través de la música y las noticias que se ofrecen por la radio, en un ejercicio de impecable montaje y grandes dosis de ingenio alternadas con momentos dramáticos. La aparición de varios actores que ya colaboraron anteriormente con Woody Allen es un aliciente añadido para el espectador. (Plaça A).

«Amiga mortal»

Terrorífica película del especialista Wes Craven («Las colinas tienen ojos», «Pesadilla en Elm Street») en la que un adolescente que va para científico (Matthew Laborteaux) trasplanta el cerebro de su robot a una joven vecina (Kristy Swanson) que ha quedado seriamente malparada tras una paliza de su padre. A partir de ahí, la chica sólo pensará en vengarse de él y de unos camorristas. Curiosa versión moderna y juvenil de «Frankenstein», con una historia que combina el horror con el sentido del humor. (Coliseo).

«Julia y Julia»

Producción italiana dirigida por Peter del Monte, norteamericano afincado en Italia, e interpretada por Kathleen Turner en el papel de una mujer cuyo marido (Gabriel Byrne) murió el mismo día de su boda. Años después, empieza a vivir una doble vida en la que tiene ocasión de ver lo que hubiera ocurrido si él no hubiera muerto, apareciendo en escena un hijo y un misterioso amante (Sting). Ambientada en la brumosa ciudad de Trieste, la película fue realizada en sistema de vídeo de alta definición, lo cual añade una inquietante aureola misteriosa a una historia que mantiene una sensación expectante de forma continua. Destaca la presencia e interpretación de la Turner y la música de Maurice Jarre, premiada en el pasado festival de Sitges. (Catalunya, a partir del viernes).

«El siciliano»

Polémica adaptación de la novela de Mario Puzo a cargo de Michael Cimino, que nuevamente ha despertado división de opiniones. Christophe Lambert interpreta el papel de Salvatore Giuliano, buscado por la policía y enfrentado con la mafia en la Sicilia de los años 40. El virtuosismo y estilo detallista de su director alargaron el film más allá de las dos horas y media, metraje que fue drásticamente recortado en su estreno americano. Se dice que aquí veremos la versión íntegra. (Albéniz, a partir del viernes).

Mia Farrow y Tony Roberts, en «Días de radio».

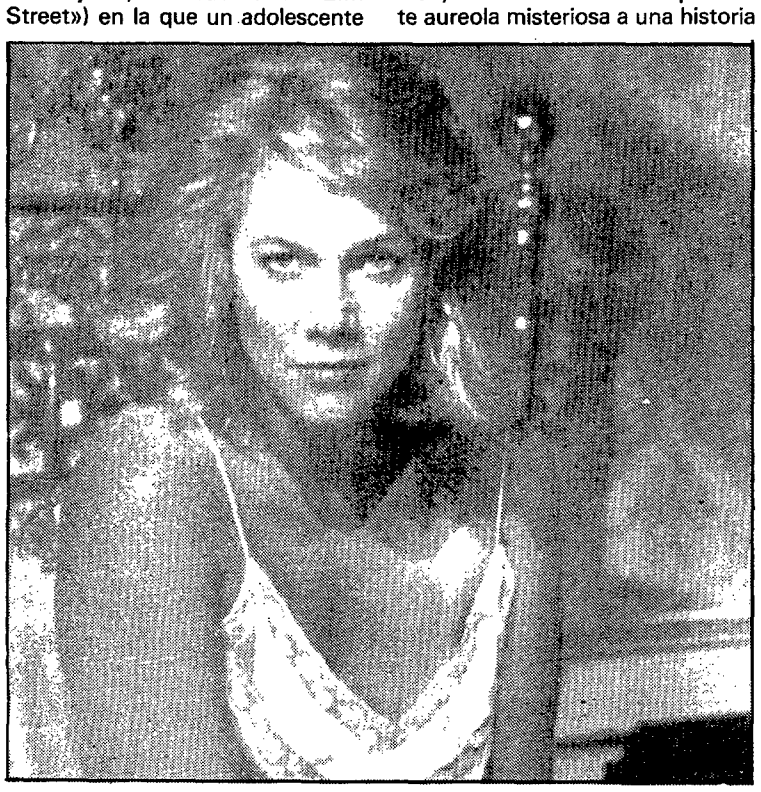

Kathleen Turner, en «Julia y Julia».

CRÍTICA

Más allá de la realidad

Jay Underwood y Lucy Deakins, en una secuencia.

Título original: «The boy who could fly»
Producción: USA. 1987. Gary Adelson, Brian Frankish y Ricard Vane
Fotografía: Steven Poster y Adama Holender
Música: Bruce Broughton
Guión y dirección: Nick Castle
Intérpretes: Lucy Deakins, Jay Underwood, Bonnie Bedelia, Fred Savage, Collean Dewhurst, Fred Gwynne y Louise Fletcher.

MIR HURTADO

Esta película de Nick Castle, cuyo titulo español se revela del todo inadecuado (frente al original «El chico que podía volar») es una sorpresa con decepción, al alternar buenos hallazgos con elementos negativos que acaban impidiendo que sea una buena película.

En principio, no es la típica historieta familiar intrascendente, sino un reflejo de los problemas de inadaptación de una familia que se ha mudado tras la muerte del padre. Inicialmente, la película adopta un tono insospechadamente realista e intenta profundizar en la peripecia de sus protagonistas, ofreciendo un retrato nada tranquilizador de los personajes que se mueven a su alrededor. Las pretensiones sociales del relato se completan con la aparición del chico autista que parece querer volar y despierta la curiosidad de la hija adolescente en quien la historia se centra desde el principio. Durante buena parte del film, Nick Castle nos sorprende con un buen dominio técnico y una inesperada capacidad para hacer que los protagonistas se nos aparezcan con la mayor credibilidad, especialmente la joven interpretada por Lucy Deakins, que lleva el peso de la película, junto a Jay Underwood, que se hace con el difícil papel de chico autista.

La impresión de que estamos viendo un relato serio se va desvaneciendo a medida que vamos conociendo al pequeño de la familia, cuya descripción nos devuelve el discurso de la anterior película del director, la espantosa «Starfighter»: resulta que el niño, que acostumbra a llevar ropas militares, deja de hacerlo cuando se siente acobardado, para luego volver a dicha indumentaria al recuperar la confianza en sí mismo. Ese aspecto y una conclusión moralista y poco satisfactoria de la vertiente fantástica de la historia estropean los indudables logros del guión, la dirección y la excelente interpretación de los actores, dignos de mejor causa, igual que la magistral banda sonora de Bruce Broughton.

CATALUNYA 1
LOCAL DOTAT AMB DOLBY STEREO
CANNES 1987
MARCELLO MASTROIANNI
PREMIO DE INTERPRETACIÓN MASCULINA
OJOS NEGROS
NIKITA MIKHALKOV
VALLADOLID 87 MENCION ESPECIAL DEL JURADO
VALLADOLID 87 GRAN PREMIO DEL PUBLICO RADIO CADENA ESPAÑOLA
LA PEL.LÍCULA PREMIADA A «CANNES»
LA PEL.LÍCULA PREMIADA A «VALLADOLID»
LA PEL.LÍCULA ACLAMADA PER LA CRÍTICA MUNDIAL
LA PEL.LÍCULA DE MODA
LA PEL.LÍCULA FAVORITA DELS ÒSCARS D'ENGUANY
I A MÉS UNA DE LES PEL.LÍCULES MÉS DIVERTIDES DEL MOMENT.

CATALUNYA 2
LOCAL DOTAT AMB DOLBY STEREO
Fueron en busca de una herencia perdida a una casa deshabitada... y se encontraron con...
EL SECRETO DE LOS FANTASMAS
PEL·LÍCULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL SÓ DOLBY STEREO
Apta per a tots els públics

CATALUNYA 3
Presenta la pel.lícula més divertida de Walt Disney
El Libro de la Selva
Horari: 4, 5'30 i 7.
TIBURON
LA VENGANZA.
Horari: 8.15 i 10.15
Ahora es algo Personal.

TEATRE Tàlonia
LOCAL DOTAT AMB DOLBY STEREO
Tres anys de la vida de BERNARDO BERTOLUCCI per fer....
JEREMY THOMAS BERNARDO BERTOLUCCI
EL ULTIMO EMPERADOR
Horari: 4, 7 i 10.
a DISCOS CBS trobaras la musica

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 35

HOROSCOPO

ARIES (Mar. 21 a Abril 20)
Una solución de último momento calmará sus preocupaciones. Alguien distanciado volverá a cobrar vigencia. Tendrán lugar nuevos acontecimientos de su agrado.

TAURO (Abril 21 a Mayo 21)
Un problema de tipo sentimental podría cambiar su estado de ánimo, aunque la solución no será tan difícil de hallar. No se desanime por cosas tan poco importantes.

GEMINIS (Mayo 22 a Junio 21)
Un familiar podría sentirse disconforme con su forma de encarar un asunto doméstico; háblelo más francamente. Tiene que comprender que los demás le pueden ayudar.

CANCER (Junio 22 a Julio 23)
El día comenzará algo lento, y usted tendrá tendencia a preocuparse demasiado. Pero un ser querido le reconfortará. Un pequeño viaje será de su total agrado.

LEO (Julio 24 a Agst. 23)
Algunos gastos extras podrían aparecer en torno a una celebración. Pero sus ideas actuales le reportarán buenas ganancias. Un negocio se prepara a corto plazo.

VIRGO (Agst. 24 a Sept. 23)
Un problema de tipo doméstico pesará en su ánimo. Trate de mejorar el clima y entreténgase en familia. Tiene que pensar que su familia también le necesita.

LIBRA (Sept. 24 a Oct. 23)
Use su tiempo libre constructivamente. No permita que los problemas ajenos le lleguen a deprimir. Cada persona tiene, naturalmente, sus problemas y soluciones para ellos.

ESCORPIO (Oct. 24 a Nov. 22)
Espere un marcado aumento en su vida social. Un problema de tipo financiero podría arruinar este día. Pero no ha de llegar a desesperarle, recibirá una grata visita.

SAGITARIO (Nov. 23 a Dic. 21)
Su mal humor matinal será cambiado muy pronto. Su panorama tenderá, en general, a mejorar. Parece que las cósas van cambiando, pero aún y así, sea usted mismo.

CAPRICORNIO (Dic. 22 a En. 20)
Aunque le tomará algo más de tiempo del calculado, su curso de acción será el más apropiado. Un superior necesitará de su ayuda y apoyo en el campo laboral.

ACUARIO (Enero 21 a Feb. 19)
Probable diferencia de opiniones con una amistad. Confíe en su juicio para tomar una correcta decisión. El realizar algunas compras le reconfortará.

PISCIS (Feb. 20 a Mar. 20)
Una diferencia concerniente a un problema laboral se resolverá satisfactoriamente. Proteja más sus intereses. Ha de mirar un poco más por su situación.

Si nació usted en esta fecha:
Tendrá talento ejecutivo, y será algo idealista. Necesitará encontrar la correcta inspiración para lograr desarrollar a fondo sus aptitudes. Su trabajo tendrá a menudo un sello distintivo y original que le caracterizará. Será un duro trabajador, y también, bastante perfeccionista, aunque no deberá permitir que su excesiva necesidad de seguridad material, influya en sus elecciones. Hoy comparte su *cumpleaños*: ROD STEWART, estrella de rock.

CRUCIGRAMA

C. LLUIS

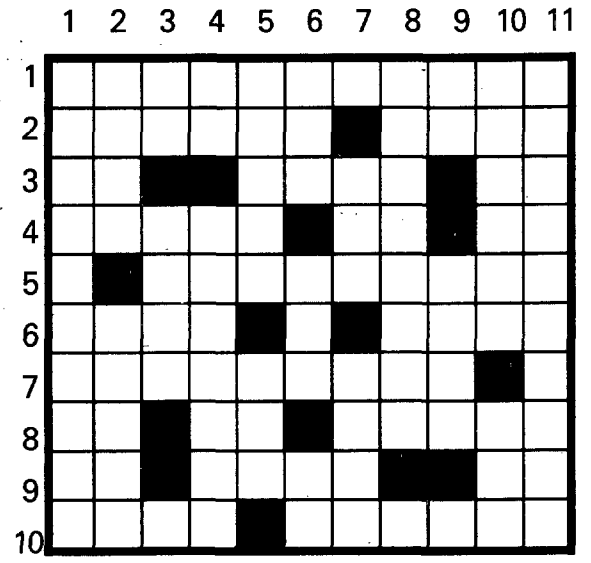

HORIZONTALES 1. Parte de la medicina que trata de las enfermedades propias de la mujer.— 2. Natural de Alava. 1.650 romanos puestos al revés.— 3. Nota musical. Rabino. Interjección.— 4. Componer con curiosidad y limpieza. Invertida nota musical. Símbolo químico.— 5. El nitrógeno. Fiebre aftosa de los ganados.— 6. Podría ser ateo. El oxígeno. Empecé a vivir, al revés.— 7. Dícese de varios lugares que tienen la misma presión atmosférica. Consonante.— 8. Negación. El argón. Cada una de las vueltas de una espiral o el conjunto de ellas.— 9. Al revés, el sodio. Ratón. Invertida nota musical.— 10. Sociedad Anónima de Fibras Artificiales. Aplícase al animal no castrado.

VERTICALES 1. Entre cocineros, ave deshuesada y rellena, que se sirve prensada y fría (plural).— 2. Pasé de dentro afuera, al revés. Comarca de Catalunya.— 3. La mitad de nada. Mar entre Grecia y Turquia. Consonante.— 4. Nombre de consonante invertido. Elogiará.— 5. Espinazo o lomo. Altar.— 6. Puede ser **Mayor** o **Menor**, pero és constelación. Hermana religiosa. Empiezan terminando.— 7. Cincuenta romanos. Principios de biologia. Estado asiático cuyos ciudadanos irán malamente.— 8. Perteneciente al Olimpo. Una que está en todo.— 9. Dos de ciegas. Sonidos débiles y confusos. El este.— 10. Trazada, inventada. Antiguamente, corazón.— 11. Criado, alimentado, nutrido, educado, de tales o cuales doctrinas o principios.

SOLUCIONES HORIZONTALES 1. Ginecología.— 2. Alavés. LCDM.— 3. La. Rabí. Ea.— 4. Asear. iM. Am.— 5. N. Gloseada.— 6. TOEA. O. ¡caN.— 7. Isobárico. T.— 8. No. Ar. Rosca.— 9. aN. Rata. oD.— 10. SAFA. Entero.
SOLUCIONES VERTICALES 1. Galantinas.— 2. ¡lAS. Osona.— 3. NA. Egeo. F.— 4. eV. Alabará.— 5. Cerro. Ara.— 6. Osa. Sor. Te.— 7. L. BIO. Irán.— 8. Olímpico. T.— 9. GC. Ecos. E.— 10. Ideada. Cor.— 11. Amamantado.

MOTS ENCREUATS

C. LLUIS

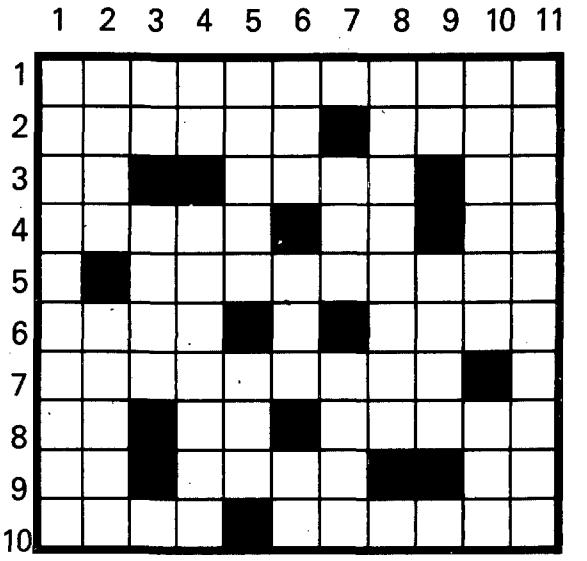

HORITZONTALS 1. Condició del qui dissimula la seva mala intenció.— 2. Oliasses (singular). Nascuts.— 3. Símbol químic. Municipi de la Selva. Al revés, important aliment de l'home.— 4. Fa venir quelcom envers si mateix. Riu gal·lec. Invertit article.— 5. Consonant. Fer menys viva, intensa, violenta, alguna cosa.— 6. Terreny que té un pendent considerable. L'est. Ostentació de pompa en una festa, a contracorrent.— 7. Faré entrar a dins. Un romà.— 8. Part terminal del braç de l'home. Divinitat egípcia. Occir.— 9. Dues de cada dia. Element halogen. No malalt.— 10. Xerrameca. Perdre ..., perdre el control de sí mateix.

VERTICALS 1. Socarrar lleument.— 2. Capital de la Garrotxa. Ona.— 3. Al revés, símbol de l'iridi. Corda guixuda d'espart. Xifra romana.— 4. El sodi. Que no dóna fruit, que no produeix.— 5. Acció de sentir l'olor d'alguna cosa. Raonament.— 6. Que dóna alegria. Invertit element gasós inert. Nota musical.— 7. L'urani. Arrel en sentit ascendent. Municipi de la Seiva.— 8. Ficarà en un sot. Vocal.— 9. Invertit símbol de l'argó. Es diu del qui la sap molt llarga. Mil.— 10. Un dels estats europeus. Un dels estats d'Amèrica, aquest capgirat.— 11. Ruixaràs amb aigua beneïda.

SOLUCIONS HORITZONTALS 1. Somnegueria.— 2. Oliana. Nats.— 3. Co. Slls. aP.— 4. Atreu. Eo. IE.— 5. R. Esmorteir.— 6. Rost. E. alaG.— 7. Internarè. I.— 8. Ma. Ra. Matar.— 9. AD. Iode. Sa.— 10. Rall. Oremus.
SOLUCIONS VERTICALS 1. Socarrimar.— 2. Olot. Onada.— 3. rl. Rest. L.— 4. Na. Estèril.— 5. Ensum. Raó.— 6. Gai. oeN. Do.— 7. U. leR. Amer.— 8. Ensotar. E.— 9. rA. Elet. M.— 10. Itàlia. ASU.— 11. Aspergirás.

HENRY

AJEDREZ

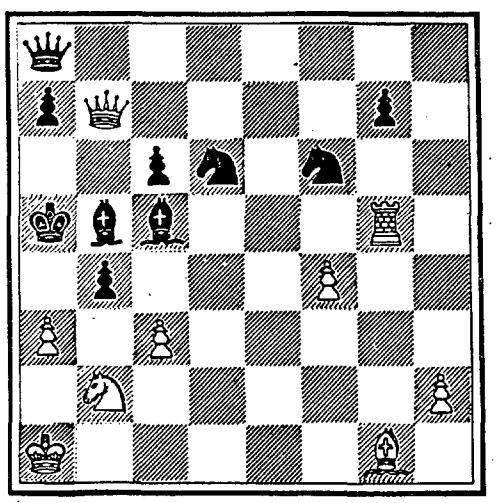

Juegan blancas y dan mate en tres. ¿Cómo?

SOLUCIÓN

1. PxP+, AxP
2. A6C+, PxA
3. DxD mate

SEIS DIFERENCIAS

por
HARRY SMITH

ENTRE ESTOS DOS DIBUJOS HAY SEIS DIFERENCIAS ¿SABRIA HALLARLAS?

SOLUCIÓN

1. El cigarrillo cambió por cigarro. 2. Una pierna está movida. 3. La servilleta es más larga. 4. Faltan las solapas. 5. La corbata es diferente. 6. Un hombre está al revés.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 36

FLASH

● Por primera vez, representantes del mundo islámico asistirán al Congreso de las Tres Culturas —judía, cristiana y árabe— que será inaugurado por la Reina Sofía mañana lunes en Toledo. La quinta edición de este Congreso, de carácter bianual, se desarrollará bajo el lema genérico de «Magia y Mística» y contará, principalmente, con la presencia de investigadores universitarios españoles, egipcios e israelitas, au nue también han confirmado su asistencia embajadores de distintos países. El acto de inauguración del certamen, organizado por el Ayuntamiento de Toledo con el patrocinio de la Fundación Caja de Pensiones, se llevará a cabo el día 11, a las seis de la tarde en el Museo de Santa Cruz, y su presentación correrá a cargo del alcalde toledano José Manuel Molina. En el mismo acto, que contará con la presencia de la reina Sofía, el escritor Baltasar Porcel disertará sobre «Aproximaciones de un novelista a las tres culturas». Según Molina, la Escuela de Traductores de Toledo —primera mitad del siglo XII—, constituyó un «importante nexo de convivencia entre cristianos, musulmanes y judíos» y fue famosa, además de por su contribución a la ciencia, «por sus vinculaciones con la nigromancia».

● **Después de doce años de exilio, Juan Gelman, considerado el poeta vivo más importante de las letras argentinas, podrá retornar a su país sin pagar fianza, según lo resolvió un Tribunal federal. La Cámara Federal de Apelaciones de Buenos Aires eximió de prisión al poeta «bajo caución juratoria» y, al mismo tiempo, lo autorizó a «ausentarse de manera general y permanente» de Argentina, con el «conocimiento del tribunal» que interviene en la causa. En 1985 el juez federal Miguel Pons, nombrado por el régimen militar (1976-1983) y ratificado por el Senado en 1984, dictó una orden de captura contra Gelman acusándolo de «asociación ilícita» con el Movimiento Peronista Montonero (MPM). El mismo juez, el pasado 31 de diciembre eximió de prisión a Gelman, pero estableció el pago de una fianza de 16.000 dólares, decisión que fue apelada con éxito por el periodista Horacio Verbitsky y por el diputado democristiano Carlos Auyero. Actualmente funcionario de la UNESCO, Juan Gelman es autor, entre otras obras, de los libros de poemas «Violín y otras cuestiones», «Gotán», «Los cuadernos de Sidney West», «Cólera Buey», «Hechos y Relaciones» y «Sí Dulcemente». Después del golpe militar de 1976, Gelman dejó Argentina debido a las amenazas de muerte que ponían en peligro su vida. Cinco meses más tarde se producía el secuestro de su hija y las desapariciones de su hijo, su nuera y su nieto, nacido durante el cautiverio de su madre, según informó en febrero de 1978 la Secretaría de Estado del Vaticano.**

Meryle Secrest, especialista en el gènere

Una nord-americana publica una nova biografia de Dalí

Madrid.— L'escriptora nord-americana Meryle Secrest és l'autora del llibre «Salvador Dalí», que compta amb el subtítol «Una vida de escenografía y alucinación» i ha estat publicat per l'editorial madrilenya Mondadori. Aquesta és la primera biografia completa no autoritzada pel pintor y, per tant, **«no censurada per ell»**, segons l'autora.

El llibre de Meryle Secrest és una biografia complexa, un relat en el qual el mite de Dalí es presenta com un patètic esforç per convertir en cara la pròpia màscara. Segons ella, **«Dalí tenia una ferotge aptitud per l'art de l'autopromoció i va dir que la seva vida era una sèrie tràgica d'exhibicionismes»**. Això és cert fins al punt que **«el seu propi naixement es va convertir amb motiu d'especulació, ja que Dalí havia nascut dues vegades i en certa manera era dues vegades mitja persona o algú que realment no existia»**.

Meryle Secrest fa referència al fet que Dalí, el pintor, va ser el segon Salvador Dalí i Domènech, nascut nou mesos després de la mort d'un germà que duia el seu mateix nom, per la qual cosa els seus pares, primer, i ell mateix després, el van considerar com una reencarnació del, prematurament, desaparegut. Aquest fet va propiciar que Dalí, des de petit, lluités per afirmar la seva personalitat, **«en part segrestada pel seu germà difunt, una lluita que va prendre un caràcter dramàtic com quan, de petit, es va llançar de caps per una escala»**.

Salvador Dalí, protagonista d'una biografia polèmica.

Segons l'autora, Dalí es va anar construint una falsa personalitat, **«fins arribar a convèncer tothom que ell era el que semblava, és a dir, el bufó per excel·lència l'únic tema de diversió del qual era la naturalesa absoluta del seu propi valor»**.

El llibre parla del Dalí «iluminós», el gran pintor que fou entre 1927 i 1940, però també de **«l'home que signava papers en blanc que després altres pintaven, amb la qual cosa va arribar a guanyar 72.000 dòlars en una hora, segons un testimoni presencial del fet»**. També hi surt Gala, que es va quedar amb Dalí després de rebutjar Elouard, el seu anterior espòs. Maryle Secrest apunta el possible «voyeurisme» de Dalí i el documenta parcialment.

Autora de tres biografies més, la nord-americana Meryle Secrest intenta fer un relat organitzat de l'aparent caos de la vida i obra del pintor que **«va col·locar el surrealisme entre cotons i li va donar cada nit un vas de llet»**, segons que va dir el crític Edward Alden Jewell l'any 1945 amb motiu d'una exposició individual a Nova York.

Els guanyadors del concurs de redacció del GEiEG visitaren el DIARI DE GIRONA.- Els guanyadors del concurs de redacció que va organitzar el GEiEG amb la col·laboració del DIARI DE GIRONA, dins el saló «Lleure i esport», van visitar les nostres instal·lacions i se'ls va fer lliurament dels trofeus del concurs. Durant la seva visita, els joves van recórrer els diferents departaments i se'ls va explicar el procés d'elaboració de les notícies, des que s'escriu fins que surt a les planes del diari. (Foto DAVID QUINTANA).

Lorca regala una partitura de Bizet a Dalí, amb motiu del dia de Reis

Figueres.— L'alcalde de Figueres, Marià Lorca, el dia de Reis va lliurar a Salvador Dalí una gravació de la «Arlesiana», de Georges Bizet, en complir-se enguany el cent cinquantè aniversari del seu naixement.

Segons Lorca, **«aquesta partitura, juntament amb aquella música inèdita de Nietzsche, el pintor va desitjar com a fons musical del mític i tràgic ballet que havia d'intitular-se «Angelus de Millet»**.

Segons un escrit fet pel batlle i adreçat a Dalí, **«els Reis Mags, al seu pas per la nostra ciutat, m'han lliurat per a vós aquesta versió de la partitura de Bizet, en la portada de la qual sobrevolen les gralles que obsessionaren l'altre Foll d'Arles»**.

TVE entra als locals nocturns amb el programa «Música golfa»

Els espectadors de programació de matinada dels diumenges podran accedir des d'ara a tots els locals nocturns als quals no va voler o no es va atrevir a entrar, amb el programa «Música golfa». En principi, en el programa, hi tenen cabuda tot tipus d'espectacles (flamenco, jazz, cuplet, música d'autor, cabaret...), però la major part dels episodis estaran dedicats a la música pop.

El nou programa, que s'emet els diumenges a dos quarts de tres de la matinada per la primera cadena, consta de tretze espais d'una hora de durada cadascun, per la qual cosa al principi s'havia d'anomenar «Hora golfa». L'emissió és en directe, i això és, segons el seu director, Jaime Torrens, un problema, ja **«hi ha molt pocs locals que comencin el seu espectacle a dos quarts de tres»**. Un altre dels problemes amb què s'enfronta el programa és que alguns dels locals que hi apareixeran són molt petits i això dificulta l'entrada de les cambres. A més, n'hi ha que es troben en carrers estrets i impossibiliten l'entrada d'una unitat mòbil.

Els grups musicals que hi apareixeran no seran gaire coneguts, perquè, segons Torrens, per això ja es fan programes com «Sábado noche» o «A tope».

Es compleix aquest any

Segells i monedes celebren el 50 aniversari dels Reis

XAVIER ROMERO

Amb motiu del 50 aniversari dels Reis d'Espanya, que es complirà enguany, la Comissió de programació de segells de correus aprovà l'emissió d'una sèrie amb l'efígie dels monarques, que aparegué dimarts passat, tot coincidint amb l'aniversari del Rei Joan Carles. Comprenen la sèrie dos segells, de vint pessetes cadascun, units amb un vinyeta central sense facial i que representa l'efemèride, amb un tiratge de quatre milions per cada segell amb unes mides de 28.8 per 33.2 milímetres i una impressió amb *buitgravat* policolor. Així mateix i especialment per als col·leccionistes filatèlics, s'han editat quaranta mil sobres de primer dia.

Properament, monedes de 500 pessetes

Per altra banda, s'ha anunciat la propera posada en circulació de monedes de cinc-centes pessetes, a l'anvers de les quals figuraran les efígies dels Reis Joan Carles i Sofia i, al revers, l'escut estatal, la xifra de 500 pessetes i la paraula «España».

La Fàbrica nacional de moneda i timbre acunyarà deu milions de peces d'aquest import, amb una aleació de coure, alumini i níquel amb addicions de ferro i manganès, amb un diàmetre de 28 milímetres i un pes de dotze grams. La forma serà circular, amb el cantell estriat i els motius formats per la corona reial i dos riscles entrecreuats.

S'ha editat una col·lecció de segells especialment per als col·leccionistes.

La mateixa ordre, publicada recentment al BOE, autoritza l'emissió de dos-cents milions de peces d'una pesseta i de cinquanta milions de dues-centes pessetes.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 37

TELEVISION

TVE-1

09.00 **Informe semanal.**

10.00 **El día del Señor. Santa misa.**

11.00 **Concierto.**

12.00 **Pueblo de Dios.**

12.30 **El río amarillo.**

13.30 **Verano azul.** «Las botellas».

14.30 **48 horas.**

15.35 ***La llamada de los gnomos.***

16.05 **Estrenos TV.** «Cuando cada día era el 4 de julio». (1978). Director: Dan Curtis. Intérpretes: Chris Petersen, Katy Kurtzmam, Harris Yulin, Geoffrey Lewis, Scott Brady. La acción transcurre en el año 1937, en la pequeña localidad de Bridgeport, en Connecticut. El abogado Cooper, complaciendo los deseos de su hija, acepta la defensa de un hombre acusado de asesinato, lo que le produce un enfrentamiento con el resto de la comunidad, que no ve con buenos ojos este hecho.

17.45 **Si lo sé, no vengo.** Concurso con preguntas y pruebas de habilidad que permitirán a los participantes ganar dinero y kilómetros, los cuales les darán opción a viajar al lugar que desean.

18.40 **Magia potagia.** Programa de magia y humor.

19.10 **Documental.**

19.55 **En portada.**

20.30 **48 horas.**

21.05 **Silencio roto.**

21.35 **La vida sigue.**

22.35 ***Domingo cine.*** «¿Qué he hecho yo para merecer esto!». (1984). Director: Pedro Almodóvar. Intérpretes: Carmen Maura, Luis Hostalot, Gonzalo Suárez, Ángel de Andrés López, Verónica Forqué. Gloria trabaja de asistenta y no tiene un minuto libre. Su propia casa ya le proporciona suficiente entretenimiento para todo el día. Los 40 metros cuadrados de vivienda los comparte con su marido taxista, la suegra, dos hijos macarras y un lagarto. No es una mujer feliz.

00.15 ***Despedida y cierre.***

TVE-2

10.00 **Missa.**

11.00 **La buena música.**

12.00 **Estudi estadi.**

14.50 **Avanç de l'Informatiu cap de setmana.**

15.00 ***Estudi estadi.***

18.00 **Sesión de tarde.** «Canción inolvidable». (1947). Director: Charles Vidor. Intérpretes: Paul Muni, Merle Oberon, Cornel Wilde. La película está basada en la vida de Federico Chopin, desde que inicia sus primeros pasos artísticos, así como unas inquietudes revolucionarias en favor de la independencia de su patria, en su Polonia natal, hasta que se muere en París.

19.50 **Camino de Calgary.**

20.15 **Spenser, detective privado.**

21.00 **Informatiu cap de setmana.**

21.30 **Debat 2.**

22.35 **Estudio estadio.**

00.35 **Despedida y cierre.**

TV3

10.15 **Carta d'ajust.**

10.40 ***Començament d'emissió.***

10.45 **Signes del temps.**

11.30 **Matinal a TV3.**

13.00 **Esports.**

14.30 **Gol a gol.**

15.00 **Telenotícies cap de setmana.**

15.30 **Batman.**

16.00 ***Tarda de ...*** «La vall de l'Arc Iris». Finian McLonergan, un pilot irlandès, ha robat a un follet una tenalla d'or que enterra perquè creixi com Amèrica.

18.30 **Bàsquet.** Des del Palau Blaugrana, Barça-CAI Zaragoza.

20.00 **Gol a gol.** Segona edició.

20.30 ***Telenotícies cap de setmana.***

21.00 **Resum Rally París-Dakar.**

21.10 **30 minuts.** Reportatges informatius d'actualitat que es traslladen a diferents punts de la geografia mundial per cobrir l'actualitat informativa i els temes d'interès periodístic.

21.40 **A cor obert.** «Una altra ronda». Els doctors Westphall, Craig i Auschlander han anat a divertir-se a un bar de Boston, però allà ensopeguen amb certes persones que els impedeixen passar inadvertits. El doctor Auschlander es posa nerviós davant la perspectiva de sotmetre la seva dona a una operació a cor obert. Craig descobreix que el seu mentor, el doctor Domedion, sofreix demència senil. Westphall, desenganyat, es planteja un canvi radical en la seva carrera.

22.40 **Gol a gol.** Tercera edició.

23.40 **Fi d'emissió.**

Pedro Almodóvar y Fanny McNamara, en el videoclip que aparece en el film.

«Domingo cine» (TVE-1, 22.35 h.)

«¿Qué he hecho yo para merecer esto!»

«Domingo cine» emite hoy esta película de Pedro Almodóvar, primera de ese director que se ofrece a un horario normal, después de que toda su filmografía anterior haya sido vista en sesiones «golfas». Producida en 1984, «¿Qué he hecho yo para merecer esto!» es una película de gran importancia en la evolución del cine de Almodóvar, ya que desarrolla las posibilidades dramáticas ya apuntadas en «Entre tinieblas», sin dejar de lado un subterráneo y cruel sentido del humor. Carmen Maura interpreta uno de sus mejores personajes en ese papel de atribulada ama de casa, acompañada por una sorprendente Chus Lampreave y un buen reparto que incluye apariciones especiales de los directores Gonzalo Suárez y Jaime Chávarri, este último en un divertido «strip-tease».

A partir de demà, cada migdia

Maria Gorgues torna a TV3 amb la nova revista «Mag Magazine»

Sant Joan Despí.— A partir de demà, de dues a tres de la tarda, TV3 oferirà en directe un nou programa diari dirigit i presentat per Maria Gorgues. Es tracta de «Mag Magazine», una revista amb entrevistes, actuacions musicals, concursos i col.laboracions especials.

En l'espai de concursos, n'hi haurà tres en joc cada dia, presentats per Jordi Janés i Mingo Ràfols. En l'apartat d'entrevistes, es convidaran personatges del món de la cultura, l'espectacle, l'esport o la política. Les actuacions musicals aniran a càrrec de músics i cantautors de diversa procedència: des de música clàssica i jazz fins a conjunts de rock o música lleugera.

El programa comptarà també amb cinc col.laboradors de periodicitat setmanal: Àngel Amable, autor d'un irònic manual sobre el bon gust i la bona educació, s'ocuparà de les bones maneres. Alfred Rodríguez Picó torna a TV3 amb un espai de divulgació de la meteorologia. Pilar Pasamonte, professora d'història de la moda, tractarà tot tipus de qüestions relacionades amb aquest tema. Jordi Ferrer, polifacètic de professió, coordinarà un espai dedicat a ocupacions noves o inusuals. Finalment, Llorenç Torrado, expert en restauració i director del programa gastronòmic de Catalunya Ràdio «De boca a boca», farà, des d'una perspectiva diferent a la de «Bona cuina», un espai sobre els aliments a la cuina.

Maria Gorgues, directora i presentadora del nou programa.

07.00 **Bonjour la France.**
09.00 ***Dorothée Dimanche.***
10.00 **Tarzan.**
11.00 **Les animaux du monde.**
13.00 **Le journal de la Une.**
13.20 **Starsky et Hutch.**
14.20 **Juste prix.**
17.30 **Pour l'amour du risque.**
18.30 **La Calanque.**
19.00 **Le magazine de la semaine.**
19.50 **Loto sportif.**
20.00 **Le journal de la une.**
20.35 **Lune de miel.**
22.15 **Sports dimanche soir.**
23.00 **Journal.**

08.55 **Flash d'informations.**
09.00 **Émission islamique.**
12.05 **Dimanche Martin.**
13.00 **A2 midi.**
13.20 **Le monde est à vous.**
15.00 **L'homme que tombe à pic.**
18.10 **Stade 2.**
19.30 **Maguy.**
20.00 **Journal.**
20.30 **La pipe de Maigret.**
21.55 **Musiques au coeur.**
22.55 **Apos'.**
23.15 **24 heures sur la 2.**
23.45 **L'homme qui tombe à pic.**

08.05 **Amuse 3.**
09.00 ***Ensemble aujourd'hui.***
10.30 **Latitude.**
13.00 ***D'un soleil à l'autre.***
14.50 **Esports loisirs.**
17.00 **Flash.**
17.30 **Amuse 3.**
19.00 **Mission casse-cou.**
19.55 **Flash 3.**
20.00 **Benny Hill.**
20.30 **Liza Minnelli.**
21.55 **Journal.**
22.30 **Le cambrioleur.**
00.00 **Musiques, musique.**

RADIO

RÀDIO GIRONA OM
08.00 Despertador. **18.30** Diumenge és festa. **09.05** Santa missa. **10.03** Bon diumenge. **12.03** El gran musical. **13.03** Els feliços 60. **14.30** El informativo de las dos y media. **15.00** Postre musical. **16.00** Carrusel deportivo. **21.00** Diumenge esportiu. **22.00** Coplas de mi SER. **23.00** Hora 25-Deportes. 25.

RÀDIO GIRONA FM
09.00 La música de la teva vida.

RADIOCADENA GIRONA OM
07.03 Els matins de Radiocadena. **13.00** Connexió RCE. **13.20** Taula de redacció. **14.30** Connexió RCE. **15.03** Hora 15. **16.00** Dia a dia. **17.55** Connexió RCE.

RADIOCADENA GIRONA FM
07.03 El primer compàs. **09.00** Dial 2. **14.00** Taula de redacció. **14.10** RCE Compàs-connexió RCE. **16.00** Dial 2. **20.00** Connexió RCE.

RÀDIO GRUP
09.00 Diumenge tot s'ho menja. **15.00** Connexió C-13. **22.00** Esports 10. **23.00** Nit freda, nit calenta. **02.00** Connexió C-13.

RÀDIO COSTA BRAVA
07.05 La ràdio brava del cap de setmana. **13.05** Les veus de la setmana. **13.35** La ràdio brava del cap de setmana. **16.00** A ratlla de gol. **20.00** La ràdio brava del cap de setmana. **01.05** Connexió Cadena 13.

RÀDIO OLOT
08.00 Trenquem el cuc. **08.30.** Avui és festa. **09.00** Missa. **09.30** Audició de sardanes. **10.30** A toc de festa. **13.05** Informatiu migdia. **14.30** El broc gros. **15.00** Va que xuta. **21.00** Ràdio esport. **22.30** Toca qui toca.

RÀDIO POPULAR FIGUERES O.M.
09.00 El madrugón. **09.00** i la música continua... **09.15** Diumenge és festa. **09.45** I més música... **10.00** Viva el domingo. **13.00** Protagonista la noticia. **15.00** Femenino plural. **17.00** Tiempo de juego. **23.00** Pianísimo. **24.00** Gran parada. **04.00** Crónica del alba.

RÀDIO POPULAR FIGUERES F.M.
09.00 Musical. **10.00** Santa missa des de la parròquia de St. Pere de la nostra ciutat. **10.45** I la música continua. **13.30** I més música... **15.00** Mundo negro. **16.00** Ràdio esport. Cap de setmana (Inclou partit U.E. Figueres). **20.00** Conexió OM.

RÀDIO SER EMPORDÀ
08.00 Els 40 principals. **14.30** Informativo de las dos y media. **15.00** Els 40 principals. **17.00** SER Esportius. Inclou partit UE Figueres. **21.00** Els 40 principals. **23.00** Hora 25. **00.00** Els 40 principals. **00.30** La gran movida.

RÀDIO RIPOLL
07.00 A.M. **09.00** La ràdio jove. **17.00** L'esport al 102.2.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 38

RAMON ROVIRA

Rebaixes de temporada

LA crítica economia familiar derivada de les festes de Nadal i de Cap d'Any respira un xic amb l'arribada de les esperades rebaixes de gener. És com una bogeria incontenible amb tothom abocat a comprar perquè els preus s'ho valen. Tot plegat, doncs, em fa pensar que acabarem perdent els bous i les esquelles perquè tot és tan bo i tan econòmic que s'ha de comprar encara que no serveixi mai més per res. La trompada que rebrà la malmesa economia de casa ja em posa la pell de gallina.

Fa pocs dies per televisió explicaven que a Anglaterra hi ha gent que fa cua durant dos dies a la porta dels cèlebres magatzems de la capital britànica tot esperant que s'obrin les portes i poder-se llençar amb desesperació total, a comprar rebaixes. No estic segur que aquí s'hagi reproduït una febre semblant però al pas que anem això pot ser molt aviat com la porta de Harrod's el dia de Reis. Els mitjans de comunicació s'han encarregat prou d'abocar milions d'anuncis que desperten l'irrefrenable desig de comprar. Sigui el que sigui, però, cal comprar, perquè entre altres coses les rebaixes d'aquest any són **«irresistibles»**. I són tan irresistibles que fins i tot aquells que fa dies no acaben de lligar els números de l'economia familiar s'han decidit a afrontar amb voluntat de «kamikaze» la lluita per la nova vaixella o el llençol de seda. Tot molt més econòmic i barat, és cert, però també tot plegat prou inútil. Fins aquest any Girona ha viscut les rebaixes com un fenomen aliè. Lògicament les oportunitats més notables són a Barcelona i als grans magatzems i per tant els gironins assistim una mica com a convidats de pedra a aquesta enorme cerimònia de la confusió consumista. L'any vinent, però, les coses seran realment diferents. L'any vinent per aquesta època a Girona hi haurà un gran magatzem que tallarà el bacallà de mala manera i els botiguers ja cal que es comencin a preparar per fer front al monstre, que no arriba pas precisament de les galàxies, sinó de la lliure competència en un mercat obert. Les rebaixes d'aquest any, com sí com sa, però les de l'any vinent... ai l'any vinent.

Unicef és per als nens...

unicef

Associació UNICEF-Espanya

Carrer Nou, 8, 2º 17001 GIRONA

En España fuman un 58% de los hombres y un 23% de las mujeres

Disminuye el número de fumadores en los países industrializados

El porcentaje de fumadores disminuye en los países industrializados pero aumenta en los subdesarrollados.

REDACCIÓN

Ginebra.- El porcentaje de fumadores, sobre todo los hombres, disminuye en muchos países industrializados, mientras aumenta en los países en desarrollo y entre las mujeres, según un informe de la Organización Mundial de la Salud.

En la reunión de su consejo ejecutivo, que se celebrará en Ginebra del 11 al 20 de enero, el director general de la OMS, Halsdam Mahler, presentará un informe sobre «Tabaco o salud» en el que se afirma que **«sólo la eliminación completa de los riesgos que entraña el tabaco sería compatible con el objetivo de la OMS, de salud para todos en el año 2000»**.

Para este organismo, las pruebas que asocian el uso del tabaco a numerosos tipos de graves enfermedades se han ido acumulando en los últimos años, corroborando la existencia de una relación entre el hábito de fumar y el cáncer de pulmón y de las vías respiratorias altas, las enfermedades cardiovasculares, la bronquitis crónica y el enfisema.

La OMS tiene en su poder nuevas pruebas, que relacionan el hábito de fumar con el cáncer de vejiga urinaria y del páncreas, y con la reducción de la fecundidad de hombres y mujeres y las complicaciones del embarazo.

Este informe afirma que en un intento de compensar la reducción del consumo de cigarrillos que se está registrando en muchos países industrializados, las empresas del sector han venido ampliando activamente sus mercados en los países en desarrollo y **«fomentando nuevos hábitos peligrosos, como el de mascar tabaco»**.

«De vieja tradición en el subcontinente indio -se añade-, **el mascar tabaco es causa del 90% de los casos de cáncer oral, así como de caries y enfermedades de las encías»**.

Al respecto, se indica que **«se hace publicidad de nuevos tipos de cigarrillos y cigarros pequeños, pretendidamente de muy bajo contenido en alquitrán, e incluso de cigarrillos sin humo, lo que hace inducir al error a los fumadores y creer que su consumo es más inocuo»**.

Estadísticas recientes confirman, según este informe, que el hábito de fumar disminuye entre los hombres más instruidos de los países industrializados, y entre los jóvenes de menos de 20 años del sexo masculino, mientras que entre las mujeres la tendencia anterior al aumento del hábito de fumar se ha estabilizado.

En los países industrializados, el consumo general de cigarrillos permanece prácticamente estático en relación con el aumento de la población, mientras que aumentó en América Latina en un 28% entre 1971 y 1981, en un 30% en Asia y en un 77% en África.

En España, según las estadísticas de la OMS realizadas en 1986, tienen hábito de fumar un 58% de hombres adultos y un 23% de mujeres, lo que supone un consumo por habitante adulto de 2.740 cigarrillos anuales.

En México, poseen dicho hábito un 45% de hombres y un 18% de mujeres, con un consumo de 1.190 cigarrillos anuales por persona adulta.

Argentina registra un 58% de fumadores varones y un 18% de mujeres, con 1.780 cigarrillos consumidos por persona/año.

Perú alcanza un 34% de hombres y un 7% de mujeres, con 350 cigarrillos consumidos al año por persona, mientras que las cifras en Guatemala son de un 36% de hombres fumadores y un 10% de mujeres, con un consumo per cápita de 550 cigarrillos al año.

Uruguay iguala las cifras entre hombres y mujeres, con un 45% con un consumo de 1.760 cigarrillos por persona y año, y en Chile existe un 52% de hombres fumadores y un 18% de mujeres, con un consumo de 1.000 cigarrillos.

Venezuela tiene un 53% de fumadores varones y un 26% de mujeres, con 1890 cigarrillos al año, y Brasil registra un 59 y 53 por ciento para hombres y mujeres, respectivamente, con 1.700 cigarrillos anuales por persona.

El mortífero gas radón aumenta el riesgo de contraer cáncer en los fumadores

REDACCIÓN

Washington (EE.UU.).— El mortífero gas radón aumenta el riesgo de contraer cáncer de pulmón entre los fumadores de cigarrillos, aunque en pequeñas dosis no afecta mayormente a quienes no tienen ese hábito, anunció el Consejo Nacional norteamericano de Investigación.

Los datos de la entidad estatal fueron confirmados por la también gubernamental Agencia de Protección del Medio Ambiente (EPA), organismo que estima que el gas inerte —presente en el aire y formado por el descenso de la radiactividad en el uranio— penetra en las viviendas y puede causar anualmente entre 5.000 y 20.000 casos de cáncer pulmonar entre los no fumadores.

La Comisión Reguladora de la Energía Nuclear, que aportó detalles al trabajo divulgado ayer por la EPA y el Consejo Norteamericano de Investigación, señaló que al respirar el radón, las partículas alfa, una forma de radiación, causan efectos dañinos en el organismo humano.

El documento reveló problemas de salud de este tipo en 22.190 casos de mineros examinados en Suiza, Canadá y Colorado y Nuevo México (Estados Unidos), en un programa que se inició el año 1950.

Los médicos señalan que los riesgos de cáncer pulmonar desaparecen cuando los fumadores abandonan el consumo de tabaco. Sin embargo, detallan en su estudio que existe un riesgo extra para quienes tienen el hábito citado, debido a que partículas de humo pueden recoger radiactividad del polonio, encontrado en las hojas de tabaco.

El fenómeno, detectado inicialmente entre los mineros, se ha extendido por las residencias privadas cercanas a los sitios de desechos de uranio y en otras áreas.

Motoristas de trial de La Coruña buscaron ayer el cadáver de un voluntario de la Cruz Roja

La Coruña.— Motoristas especialistas en trial buscaron ayer, sin éxito, el cuerpo de José Toracide Castro, voluntario de la Cruz Roja del Mar, que cayó al agua en la mañana del pasado domingo, al zozobrar la lancha «Blanca Quiroga».

Esta embarcación había salido para prestar apoyo a los dieciséis tripulantes del buque «Mitera Sotolla», que embarrancó en unos acantilados próximos a la playa de Bens, a unos diez kilómetros por carretera de la ciudad herculina.

La «Blanca Quiroga» zozobró por el fuerte mar de ese día y varios tripulantes cayeron al mar, pero sólo José Torracide desapareció bajo las aguas, mientras que sus compañeros lograron retornar al pequeño barco, poniendo así sus vidas a salvo.

Los trialistas coruñeses recorrieron, durante la jornada de ayer, la costa entre Malpica y Bens, mientras una embarcación «zodiac» de la Cruz Roja proseguía la búsqueda por mar, sin éxito.

Repatriación

Por otra parte, cinco tripulantes de nacionalidad griega del buque «Mitera Sotilla» fueron repatriados en la madrugada de ayer, vía Madrid, a su país de origen.

Otros cuatro tripulantes de nacionalidad búlgara salieron hace tres días, y el resto de la tripulación, siete marineros y el capitán, continuaban ayer residiendo en la Casa del Mar de La Coruña a la espera de su repatriación, prevista en principio para mañana y el martes de la próxima semana.

Un incendio destruye un vagón correo del tren expreso Barcelona-Murcia

Murcia.— El vagón correo del tren Barcelona-Murcia quedó totalmente destruido en un incendio que se ocasionó ayer en las inmediaciones de la estación alicantina de Elda, según informó un portavoz de Correos.

El siniestro, que probablemente tuvo su origen en un fallo del sistema eléctrico, se inició a las 6'17 horas, cuando el convoy entraba en la estación de Elda.

La correspondencia que transportaba el vagón de Correos con destino a la región de Murcia quedó totalmente destrozada, y los bomberos de Elda trabajaron hasta pasadas las nueve de la mañana hasta extinguir totalmente las llamas.

Los pasajeros del expreso apenas advirtieron el fuego, puesto que el vagón siniestrado estaba situado en la cola, junto a un segundo vagón-oficina de Correos en el que viajaban tres funcionarios, que no sufrieron daños, explicó el citado portavoz.

El convoy pudo proseguir su viaje tras extinguirse el fuego y desengancharse los dos vagones de Correos del resto de pasajeros, llegando pocas horas después y sin novedad a la estación término de Murcia.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 39

DIARI DE GIRONA

Huyó de una masía de Begudà

Búsqueda infructuosa del deficiente mental desaparecido

FRANCESC RUBIÓ

Begudà.— Ayer continuaba sin aparecer Joan Hosta Bertran, de 35 años de edad, que desapareció el pasado miércoles de una masía de Begudà donde había ido a pasar las fiestas navideñas y donde había trabajado durante muchos años.

Joan Hosta, que tiene sus facultades mentales disminuidas, trabaja en la cooperativa La Fajeda de Santa Pau, institución dedicada a la integración sociolaboral de disminuídos físicos, psíquicos y sensoriales.

El desaparecido, de carácter introvertido, ya huyó de la misma masía el domingo pasado, siendo localizado al día siguiente por la Guardia Civil de Sant Joan les Fonts. Una vez localizado, los psicólogos de la referida cooperativa, ubicada en Santa Pau, hablaron con Joan Hosta y éste les dijo que **«había ido a cazar conejos»**.

Esta última desaparición se produjo el pasado miércoles, y hasta la noche de ayer no se tenía noticia alguna de su pàradero. En el servicio de búsqueda, que se efectúa en la zona de bosques de Begudà, toman parte efectivos de los Bomberos de la Generalitat de Catalunya de los parques de Olot y Amer, agentes de la Policía Municipal de Olot y miembros de la Guardia Civil de los puestos de Olot y Sant Joan les Fonts.

Los responsables de la cooperativa La Fajeda han recomendado que se les avise inmediatamente en el caso de que el desaparecido sea localizado. **«Es una persona que puede asustarse en caso de ver a alguien que vista uniforme, por eso nos gustaría contactar directamente con él»**.

Joan Hosta vive con su madre y un hermano en Olot, tiene el pelo castaño y mide 1'75 metros.

El director de la cooperativa dedicada a la integración sociolaboral del disminuido físico, psíquico y s nsorial, Cristóbal Colón, ha manifestado que hoy domingo **«es un día bastante favorable para la localización de Joan Hosta, puesto que suelen salir excursionistas y cazadores»**.

Si alguien puede dar alguna información que pueda permitir la localización del desaparecido, se ruega que se ponga en contacto con la Policía Municipal de Olot, llamando al teléfono 26 50 00, con los Bomberos de la Generalitat, el 26 00 88, o bien al puesto de la Guardia Civil más cercano.

Ayer fue clausurado el aeródromo privado de Empúria-brava

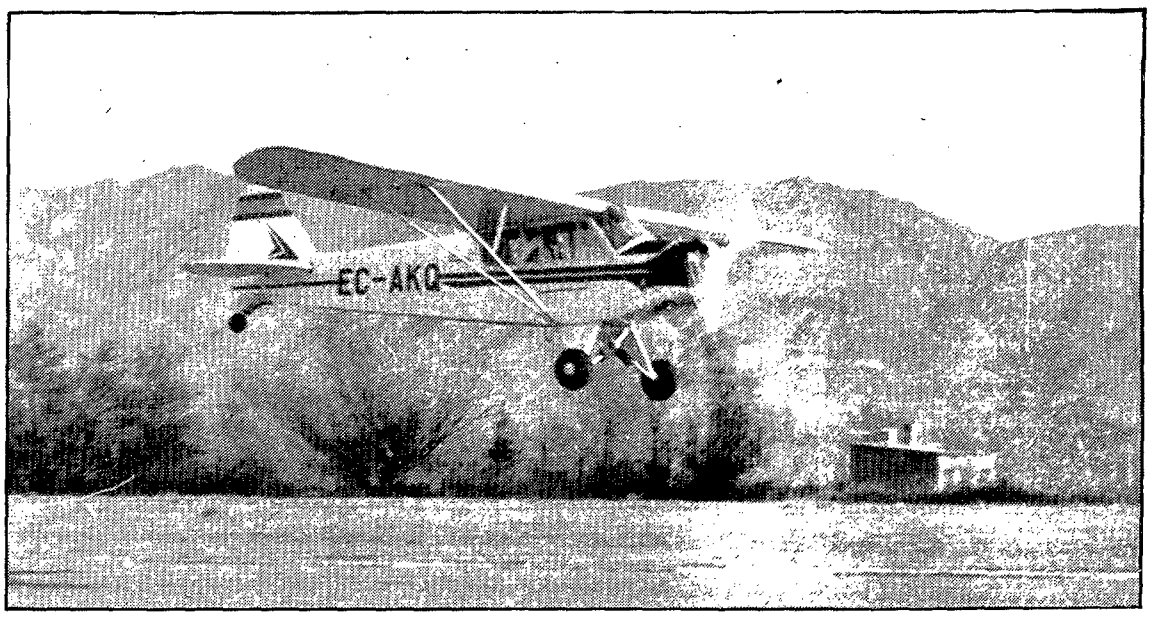

La dirección general de aviación civil detectó irregularidades en el aeroclub d'Empúria-brava. (Foto CARLOS SANS).

REDACCIÓN

Castelló d'Empúries.— Desde la medianoche de ayer se encuentra cerrado el aeródromo privado de Empúria-brava, por decisión de la Dirección general de aviación civil.

El cierre del aeródromo se debe a que la Dirección general de aviación civil considera que en el mismo falta seguridad, se han llevado a la práctica actividades lucrativas y se han detectado anomalías en las avionetas que no respetan al no respetarse la ley de importacion.

El Ayuntamiento de Castelló d'Empúries, en cuyo término municipal se encuentra ubicado dicho aeroclub, ha intentado evitar, sin conseguirlo, el cierre, habiendo declarado -el consistorio- que el cierre repercutirá negativamente en el turismo en la población y de la urbanización «Empúria-brava».

Según informaron fuentes de aviación civil, mañana tendrá lugar una entrevista entre el delegado de aviación civil en Girona, Jerónimo Orellana, y los propietarios del aeroclub o sus representantes legales, quienes afirmaron que ya habían preparado la documentación que se les había solicitado.

Jerónimo Orellana precisó que la finalización del expediente no implica que el aeródromo sea abierto inmediatamente; sin embargo, en medios próximos a los propietarios, se considera que la reapertura podrá realizarse pronto.

INNOCENTI 990 matic 990 SE 990 diesel
EL PETIT MÉS LUXÓS

CONCESSIONARI OFICIAL PER A GIRONA I PROVINCIA
AUTO ADURNI S.L.
C Torin, 2 (Al costat Placa de Braus)
Tel 21 55 65 GIRONA

POUS PER AIGUA
ATENCIÓ
NO PAGUEU MÉS PER LA MATEIXA FEINA
PERFORACIONS I SONDEIGS A PARTIR DE 3.500 PTES./METRE
CONTRACTEU ARA EL VOSTRE POU A PARTIR DE 4.500 PTES./METRE AMB AIGUA (ENTUBAT)
PERFORACIONS A ROTOPERCUSSIÓ PNEUMÀTICA EN TERRENYS DE ROCA
FRANCESC VERDAGUER DURAN.
POUS I PERFORACIONS
Mas Guèmol, 14
Tel. 57 07 71
BANYOLES

Dos franceses detenidos en Girona

Girona.— Efectivos de la Guardia Civil de Tráfico detuvieron el pasado viernes a los ciudadanos franceses Marie Antoniete Puertas y Raimon Jean Chabaud, residentes en Quillón (Francia), por desobediencia reiterada a los agentes de la autoridad y por conducción temeraria, según informaron fuentes de la Guardia Civil.

La detención se produjo a las 23 horas, cuando Marie Antoniete y Jean Ramimon, que ayer pasaron a disposición judicial, circulaban en el turismo Renault-11 de matrícula francesa 400-ND11.

Incendio provocado en una masía

Girona.— Un incendio, provocado por dos encapuchados, destruyó ayer una habitación de la masía Can Maret de Vilarí, ubicada entre Orriols y Pujals dels Cavallers, informaron fuentes de los bomberos de la Generalitat de Catalunya.

Las mismas fuentes señalaron que, al parecer, los dos encapuchados obligaron a abandonar la vivienda a la propietaria y prendieron fuego a una habitación.

Pese a la intervención de los bomberos, que recibieron el aviso alrededor de las 18 horas, las llamas hicieron que cediera el techo, de forma que la habitación quedó totalmente destruida, quemándose también varios colchones que se encontraban en una habitación próxima.

billy m.
roba de dona
GRANS DESCOMPTES!!
GIRONA
Santa Clara, 38 - Tel. 20 74 39
FIGUERES
Joan Maragall, 16 - Tel. 50 24 85

LES VERITABLES
REBAIXES
30%, 40% i 50% de descompte
JOHNNY'S
MODA PER A HOME
PLATJA D'ARO

Edita: Editorial Gironina, S.A.
Redacció i administració:
C/ Comerç, s/n - Tel. 47 62 77 / 78
FORNELLS DE LA SELVA

DIARI DE GIRONA

Diumenge,
10 de gener de 1988
Director: Jordi Bosch i Molinet
Número: 13.817
Preu: 100 pessetes

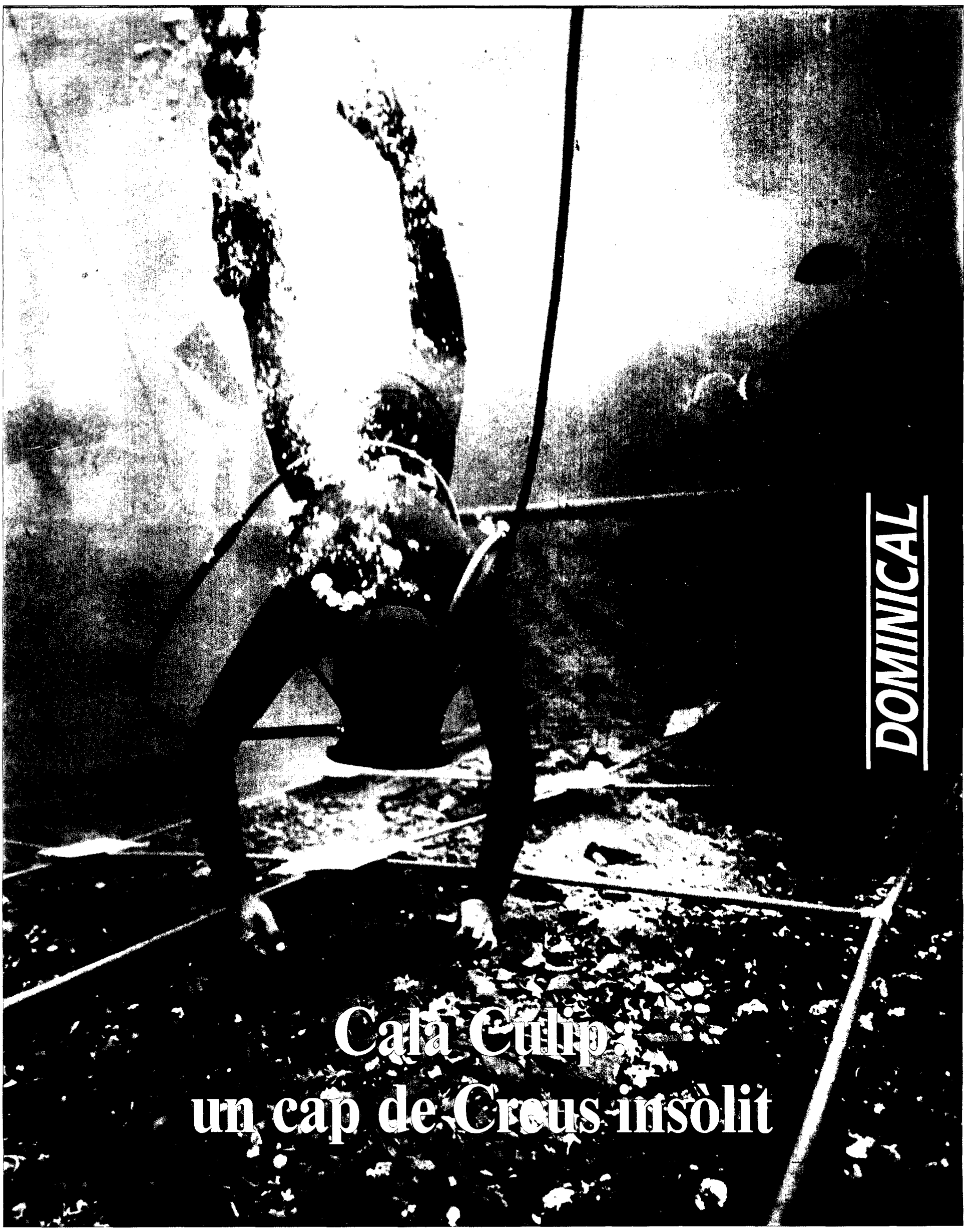

DOMINICAL

Cala Culip: un cap de Creus insòlit

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 41

NOVA!

Pèrgola

MALLORQUINES / SILS

OBERT
DIVENDRES NIT
DISSABTE NIT
DIUMENGE TARDA

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 42

Culip IV, un naufragi al cap de Creus fa quasi dos mil anys

J. VÍCTOR GAY

El cap de Creus ha estat descrit amb poques i exactes paraules pel mestre Pla com **«la desolació mineral i cataclismàtica»**, o bé per Estanislau Torres com **«un Pirineu que s'enfonsa, dramàticament, en la gran amplada de la Mediterrània...»**. L'hem visitat en un dia dominat per la grisor del cel i la quietud de les aigües en el vessant sud.

Hem anat a cala Culip, un dels indrets clàssics perquè coneixen el cap de Creus. Hem travessat el fantasmagòric conjunt del Club Mediterranée, envoltat de llegendes més o menys eròtiques, on no hem vist ningú. El nostre objectiu era el centre de recerca i arqueologia submarina que la Diputació gironina manté en aquell indret, considerat pels científics com un dels més rics del nostre mar pel que fa a troballes arqueològiques, degut al gran nombre de vaixells enfonsats que s'hi han localitzat. Només a cala Culip se n'assenyalen cinc. L'arqueologia submarina és una especialitat d'aquesta ciència encara poc desenvolupada entre nosaltres, excepció feta de Girona, on no solament s'hi ha treballat de ferm, també s'ha convertit en un lloc de formació d'especialistes d'altres comunitats. Hi hem trobat un grup de vascos que fan feina, aquí, per després fer-ho al seu propi país. La Diputació gironina ha organitzat d'ençà d'un grapat d'anys aquests grups especialitzats i els resultats són del tot positius.

Una tècnica difícil

Evidentment, per ser arqueòleg submarí s'han de dominar d'una banda les tècniques científiques de l'especialitat, i d'altra, ser un expert submarinista, i més encara, s'han de dominar els aparells que fan falta allà, al fons marí, per localitzar primer els jaciments, després investigar-los, aconseguir les peces i finalment recuperar-les amb tota cura i ja, en terra, saber-les conservar i valorar.

A cala Culip s'ha fet una feina meticulosa i ben feta, no pas sense dificultats. Els buscadors de peces són els pitjors enemics dels arqueòlegs i, malgrat la discreció amb què es porten les investigacions, sempre hi ha qui en fa un seguiment pels seus propis beneficis. Tampoc s'ha d'oblidar que la temporada d'excavació és breu. Coincideix amb l'estiu i poc més enllà, justament els moments en què la costa és també més concorreguda. Una convivènvia arqueologia-turisme no sempre és fàcil.

La campanya feta a cala Culip, concretament en el jaciment anomenat Culip IV, ja és quasi acabada i se'n poden fer les primeres valoracions.

L'arqueòleg Xavier Nieto és qui té cura de l'excavació i qui, amablement, ens ha acompanyat en el recorregut, primer marí, naturalment per damunt del jaciment. Les nostres qualitats de

DOMINICAL

DIUMENGE, 10 de gener de 1988

TEMA: *Culip IV, un naufragi al cap de Creus fa quasi dos mil anys* • **ENTREVISTA:** *Lorenzo Santamaria* • **REPORTATGES:** *Manuel Marín: La CEE travessa una de les crisis més greus de la seva història; Els gironins estem aprenent a fer vacances* • **CULTURA:** *El Col.legi d'Arquitectes de Catalunya té vint-i-cinc anys* • **VIATGES:** *L'Índia (I)* • **COL.LECCIONISME** • **LLIBRES** • **GASTRONOMIA** • **DISSENY** • **SALUT** • **JARDINERIA** • **MUSICA** • **MOTOR** •

DOMINICAL **és un suplement del DIARI DE GIRONA**
Director: Jordi Bosch i Molinet - **Coordinació suplement:** Magda Bouso - **Disseny:** T. Iglesias - S. Biondi -**Maquetació:** Jordi Archidona -**Fotografia portada:** Cedida per la Diputació de Girona
Administrador: Josep Vila i Mont -**Distribució:** Enric Cullell - **Suscripcions:** M.ª José Cinca - **Cap de Sistema:** Sergio Biondi - **Tallers:** Horacio Zaro - **Cap d'impressió:** Santos N. García
Impressió portada: Dalmau Carles Pla - **Edita:** Editorial Gironina, S.A. - **Redacció, Administració, Publicitat i Tallers** C/. Comerç, s/n - Tels. **47 62 77/78.**
Tèlex: 93.988 **EDGI** - FORNELLS DE LA SELVA **(GIRONA)** - **Publicitat de 8 a 20 h.**: Ctra. Barcelona, 29 - Tels. **20 18 82 - 20 20 42** - 17 001 - GIRONA

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 43

CULIP IV, UN NAUFRAGI AL CAP DE CREUS

submarinista són absolutament nul.les, però tot plegat ens ha permès de conèixer l'àmbit d'aquesta activitat tan important en l'arqueologia gironina. Prou coneguts són els treballs que es fan a punts com Empúries, Ullastret, i tants d'altres, però possiblement l'arqueologia submarina no tingui la difusió que es mereix. Parlem de les dificultats de tot tipus que ha de vèncer l'arqueòleg submarí.

«En primer lloc, durant molt de temps, la major dificultat ha estat la *manca de centres de formació*. Avui encara som uns dels pocs que fem docència en aquesta especialitat. S'ha de començar, naturalment, per ser arqueòleg, i després especialitzar-se en el submarinisme pel que fa a la tècnica, però no ho és pas tot. S'han de conèixer els jaciments, saber com es disposaven les càrregues en els vaixells de cada moment. El procés de recuperació és delicat, perquè moltes peces les hem de continuar conservant en aigua de mar i progressivament substituir-la per productes adequats; classificar les troballes i també cal conèixer els *moviments comercials i de navegació* de cada moment. És un procés laboriós, però que aquí podem fer després de la decisió de la Diputació de Girona de crear el servei i de dotar-lo. Els resultats són prou importants».

El vaixell de Culip

Després dels inicis de l'excavació de l'any 1984, ja es coneixen molts detalls dels fets que envolten aquest vaixell enfonsat i fins les circumstàncies del seu naufragi.

Segons les conclusions de Xavier Nieto, es tractava d'un vaixell que feia una redistribució de mercaderies, que quasi segur que s'havien encarregat a Narbona i que s'havien de distribuir pels ports al nord de Barcelona, possiblement a la propia colònia d'Empúries, en el moment del naufragi molt decaiguda i sense enregistrar una gran activitat pròpia, que depenia dels subministraments com els que portava la nau que es va ensorrar a Culip.

Narbona era un centre importantíssim com a lloc d'un comerç de gran intensitat per a tota la Mediterrània occidental. Els seus magatzems acollien mercaderies d'arreu. Per exemple, d'Hispania, que després, com veurem en aquest cas, tornaven a altres indrets peninsulars.

És quasi segur que el vaixell feia la ruta nord-sud i que va ser sorprès per un cop de tramuntana. Havia d'intentar, primer, superar el cap de Creus i, després, en no aconseguir-ho, aproparse a la pròpia cala per tal de trobar-hi refugi, però la tramuntana el devia empènyer contra els penya-segats, ja a l'interior de la cala.

Pel que fa a la càrrega, és prou interessant. En primer lloc, la part més important dels productes eren ceràmiques procedents de la Gàl.lia, concretament dels tallers de la Graufesenque. Hi ha peces llises i d'altres de decorades, que fins i tot, en alguns casos, s'han trobat estibades tal com ho varen ser en el moment de ser carregades, possiblement no sempre ben feta l'estiba. Podria haver-se enregistrat un corriment com a factor decissiu pel naufragi. També s'han robat ànfores Dressel, de no gaire qualitat ceràmica, que s'utilitzaven per transportar oli, malgrat que degut a la imperfecció del sistema de tancament no ha quedat clar quin producte transportaven exactament.

Finalment, el tercer producte, en nombre transportable, eren lluminàries. Algunes s'han recuperat sense fragmentar, en nombre d'una vintena, cosa que fa pensar que eren per comercialitzar i no pas per l'ús del vaixell, tota vegada que són noves i d'una gran bellesa.

Es creu que el vaixell que s'ha investigat a cala Culip va ser víctima d'un temporal pels voltants de l'any 80 de l'era cristiana, és a dir, que porta dinou segles sota les aigües del Cap de Creus. Malgrat tot, és un dels que s'ha conservat el carregament, bàsicament compost de ceràmiques, llànties d'oli i àmfores que possiblement transportaven oli.

Naufragi el segle I

Els coneixements de Xavier Nieto permeten filar molt prim, tant pel que fa al moment del naufragi com a l'època de l'any en què es va produir.

A partir de les peces de ceràmica s'estableix el moment en què els forns s'encenien a la regió de la Gàl.lia d'on procedien. Els forns feien cuites per a diversos tallers. D'abril a setembre eren els mesos de màxima activitat ceràmica.

Però, sens dubte, la troballa més aclaridora va ser un pinyol de préssec. Cal tenir en compte que, aleshores, la fruita s'havia de consumir fresca i, per tant, cal situar el naugragi a l'estiu, el moment en què es poden collir préssecs.

La data de la ceràmica correspon plenament al segle I de l'era cristiana, i fins es creu que podria ser a partir dels anys 60 fins als 80, els primers per a la fabricació i els segons per al naufragi. La ceràmica trobada arrenca dels esmentats anys i després se'n continua fabricant fins a la darreria del segle. Altres peces □

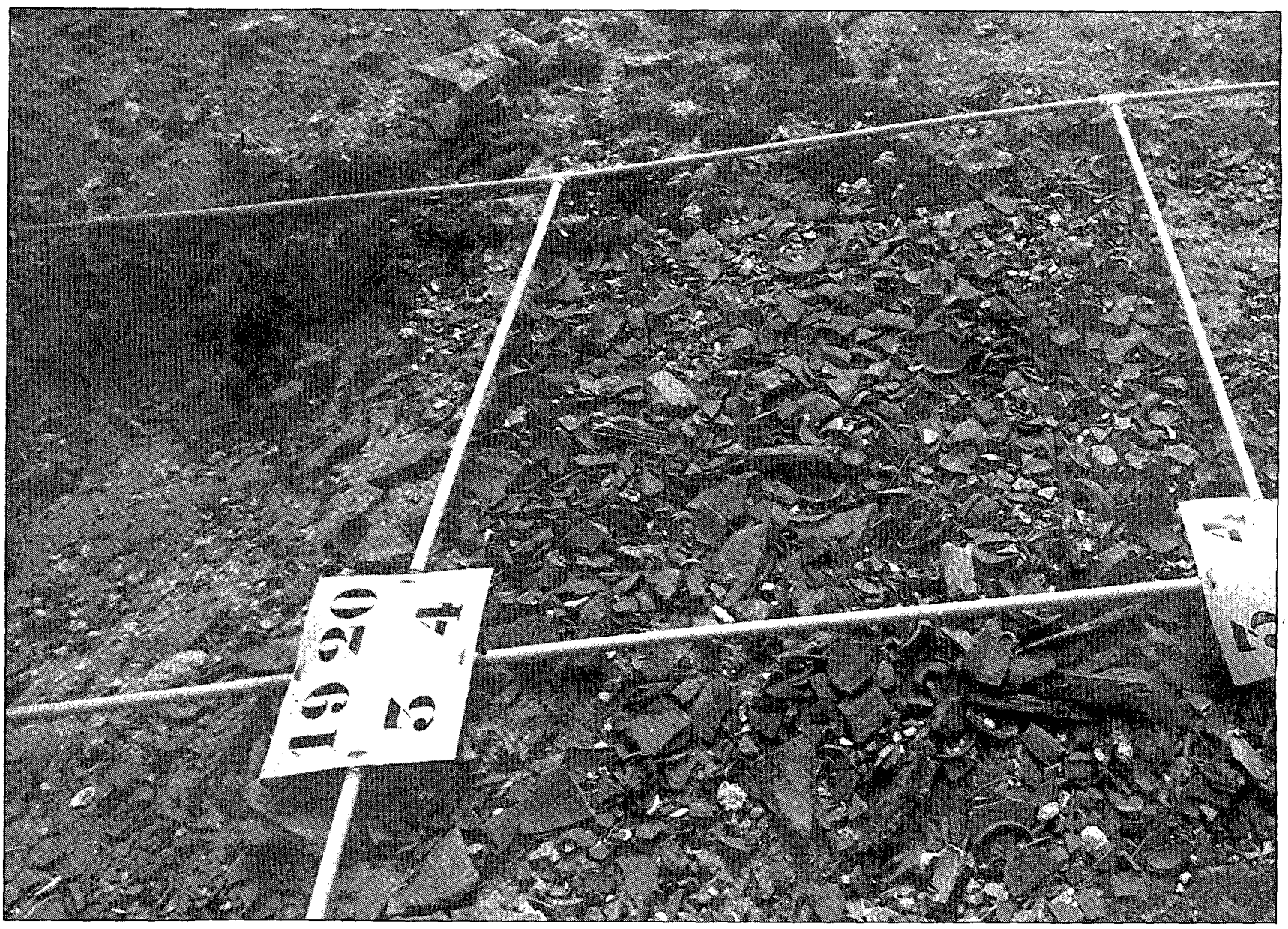

Un detall del jaciment, amb les seves quadrícules.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 44

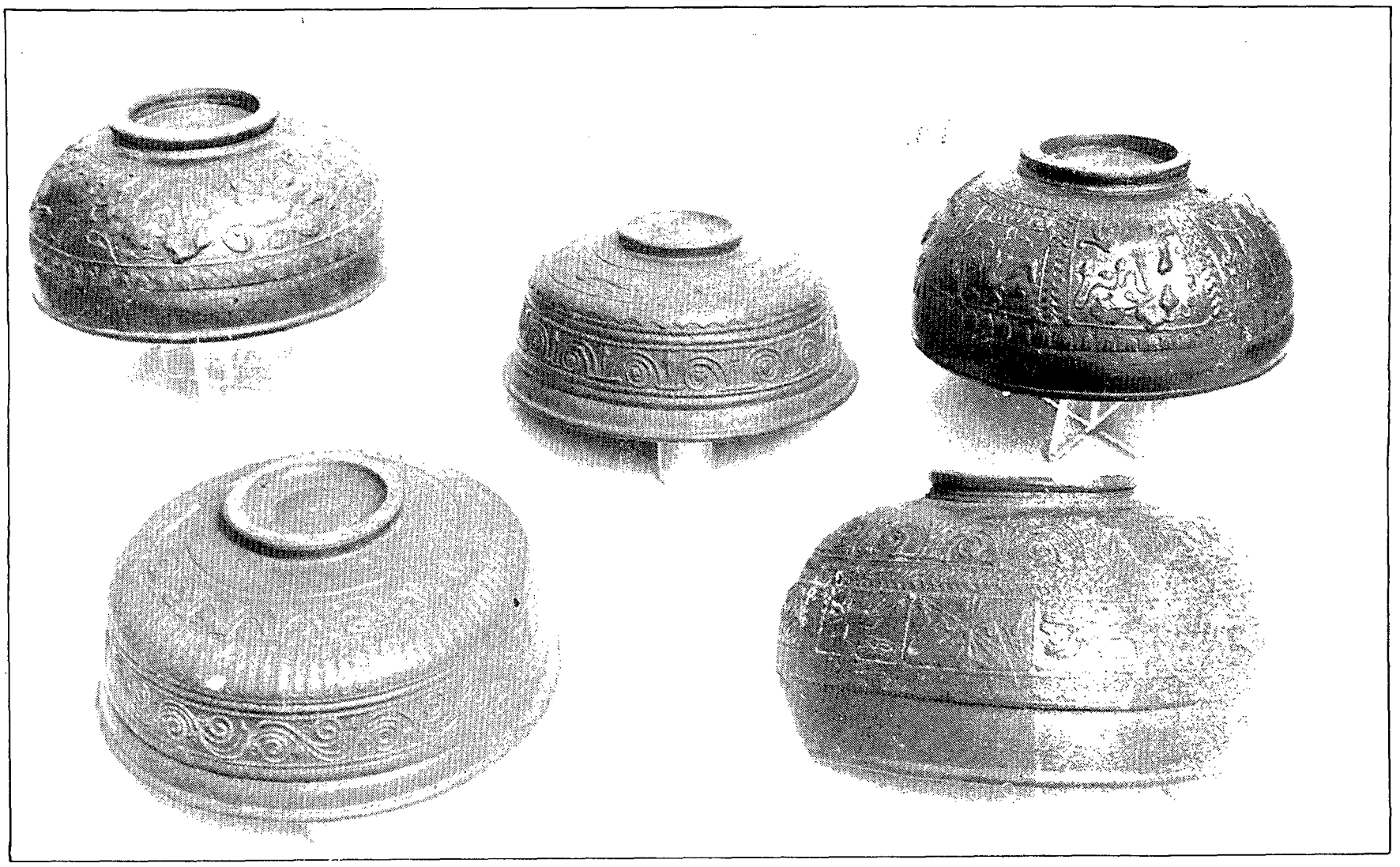

Algunes de les peces de ceràmica han dormit durant quasi dos mil anys al fons del cap de Creus.

són d'origen pompeià, i com sia que l'erupció del Vesubi va ser l'any 79, també permet afinar les dades per aquest entorn de l'any 80 com més enllà.

Una bona feina feta

L'excavació en el jaciment Culip IV s'acaba, però no pas la feina al cap de Creus. Com ens deia Xavier Nieto, es té notícia d'uns quinze naufragis, només a l'època clàssica que, naturalment, és la més interessant per l'arqueòleg, que caldrà anar explorant progressivament.

Ens deia que la convivència amb la gent del Club Mediterranée és bona i que portant el procés amb discreció s'han limitat les accions incontrolades, d'espoliació, malgrat que, malauradament, se n'ha donat més d'una. **«És un dels perills més importants amb què cal comptar. Aquí mateix, al cap de Creus, s'han fet destrosses de jaciments importants. L'afany de vendre peces ha estat, i és, molt important, però gravíssim per a l'arqueologia».**

La feina que es fa a terra és igualment important. Cada peça, després que es té un coneixement exacte del lloc on s'ha localitzat —tot el jaciment està perfectament quadriculat—, s'ha de classificar, com a part de la càrrega principal —en aquest cas les peces ceràmiques—, de la càrrega secundària —àmfores i lluminàries— o objectes d'ús de la tripulació i, finalment, com a elements de la propia nau, que no se'n troben gaires. Per sort, a Culip IV, la càrrega estava molt poc moguda de com s'havia quedat en el moment del naufragi, la qual cosa ha ajudat l'estudi de tot plegat.

Són molt poques les corporacions, com la Diputació de Girona, que en els seus serveis d'arqueologia disposen d'una secció submarina. La feina feta i la quantitat i qualitat de les peces recuperades ho val.

Però també cal dir que sense un equip com el que comanda Xavier Nieto, que ja ha fet escola, de poc servirien els pressupostos. Per sort, s'han trobat els homes capaços de fer la feina i una corporació que ja fa anys va comprendre el que significava per Girona tenir coneixement d'uns jaciments, en molts casos més importants que d'altres de terra, malgrat que Xavier Nieto ens diu que son dos aspectes totalment complementaris i inseparables.

L'arqueologia submarina catalana i de més enllà ha començat i ha crescut a Girona. ■

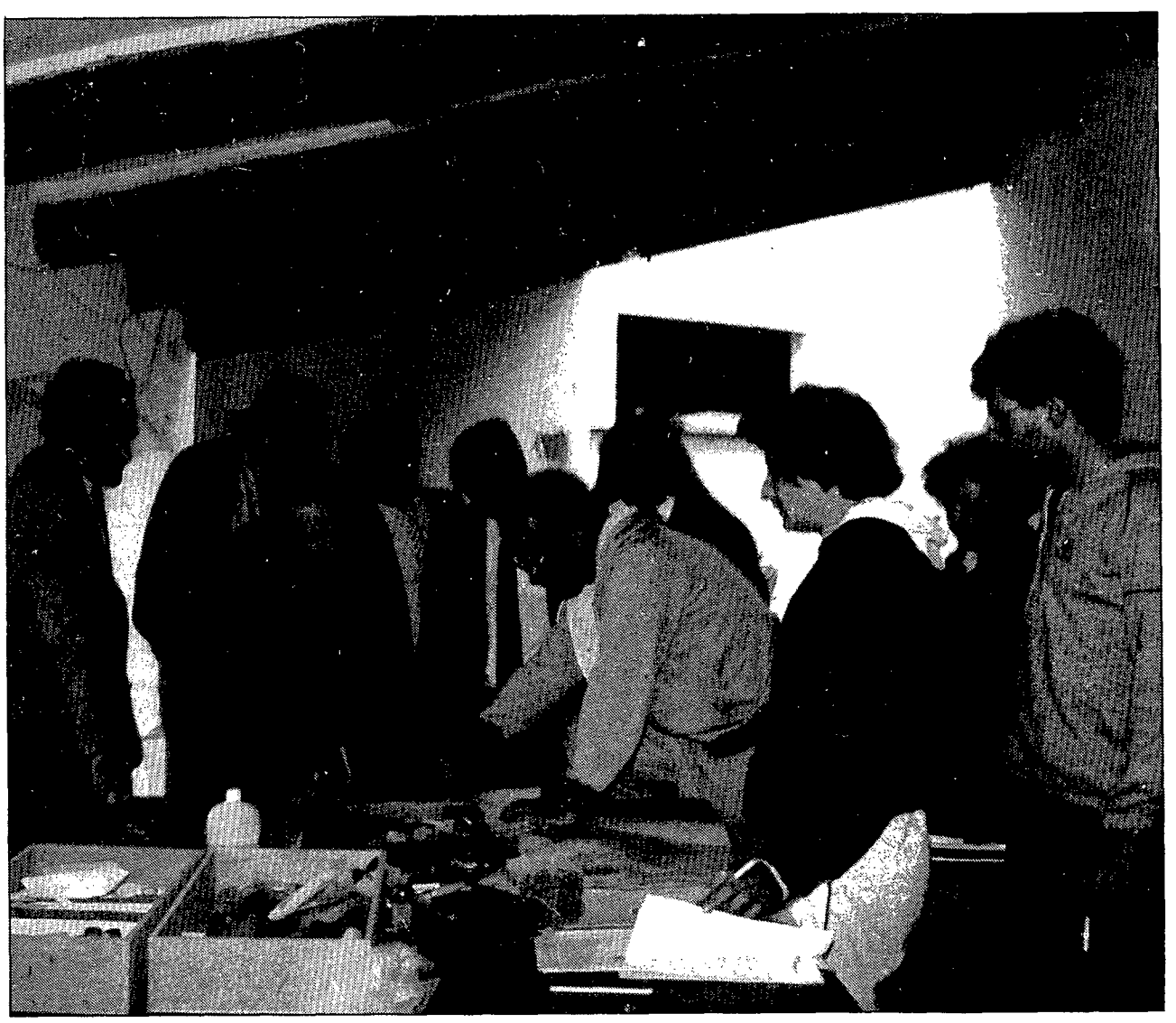

Xavier Nieto mostra al president de la Diputació i al coordinador dels serveis de Cultura de la Generalitat les troballes al vaixell enfonsat de cala Culip.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 45

ENTREVISTA

El cantant darrerament ha viscut a Mallorca i confessa que allà s'hi viu tan bé que quasi mai no es desitja sortir de l'illa.

Lorenzo Santamaria i el seu «Viatge» de retorn a la fama

MARISA CASAS

Va ser molt popular fa uns anys com a cantant romàntic, i ara ens sorprèn veure'l protagonitzant una sèrie de televisió, «El viatge», que ha emès TV3 durant tretze setmanes consecutives. No obstant aquest fet, no és nou en el món de la interpretació, ja que ha tingut diverses experiències en el món del cinema.

— **Aquesta és la primera vegada que faig televisió. Han estat tres mesos i mig de rodatge diari**, ens comenta amb to de queixa.

L'encís de Mallorca

No sembla gaire acostumat a fitxar cada dia i, un fet tan comú per a la majoria, a ell li resulta greujós. Deu ser perquè és de Mallorca, l'illa de la calma...

Ara, la seva carrera artística ha sofert una petita batzegada, segons ell mateix ens explica, degut a l'encís que exerceix sobre ell la seva terra....

— **Mallorca és una trampa. S'hi viu tan bé que mai es desitja sortir d'allà. A mi em va succeir això. Després de casar-me, quan estava en el meu millor moment, Televisió Espanyola es va desplaçar dues vegades a Palma per gravar dos programes meus. Però amb això no n'hi ha prou. Per cantar t'has de** □

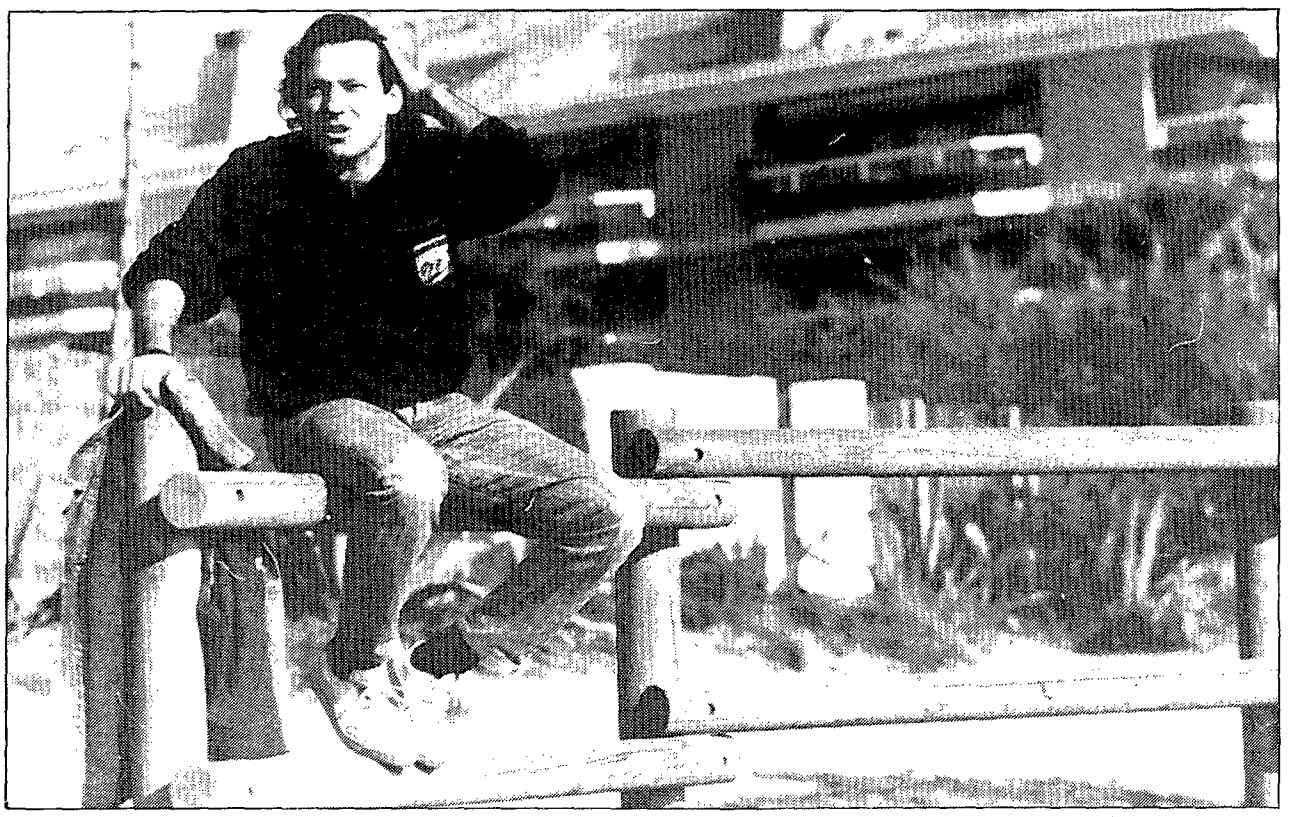

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 46

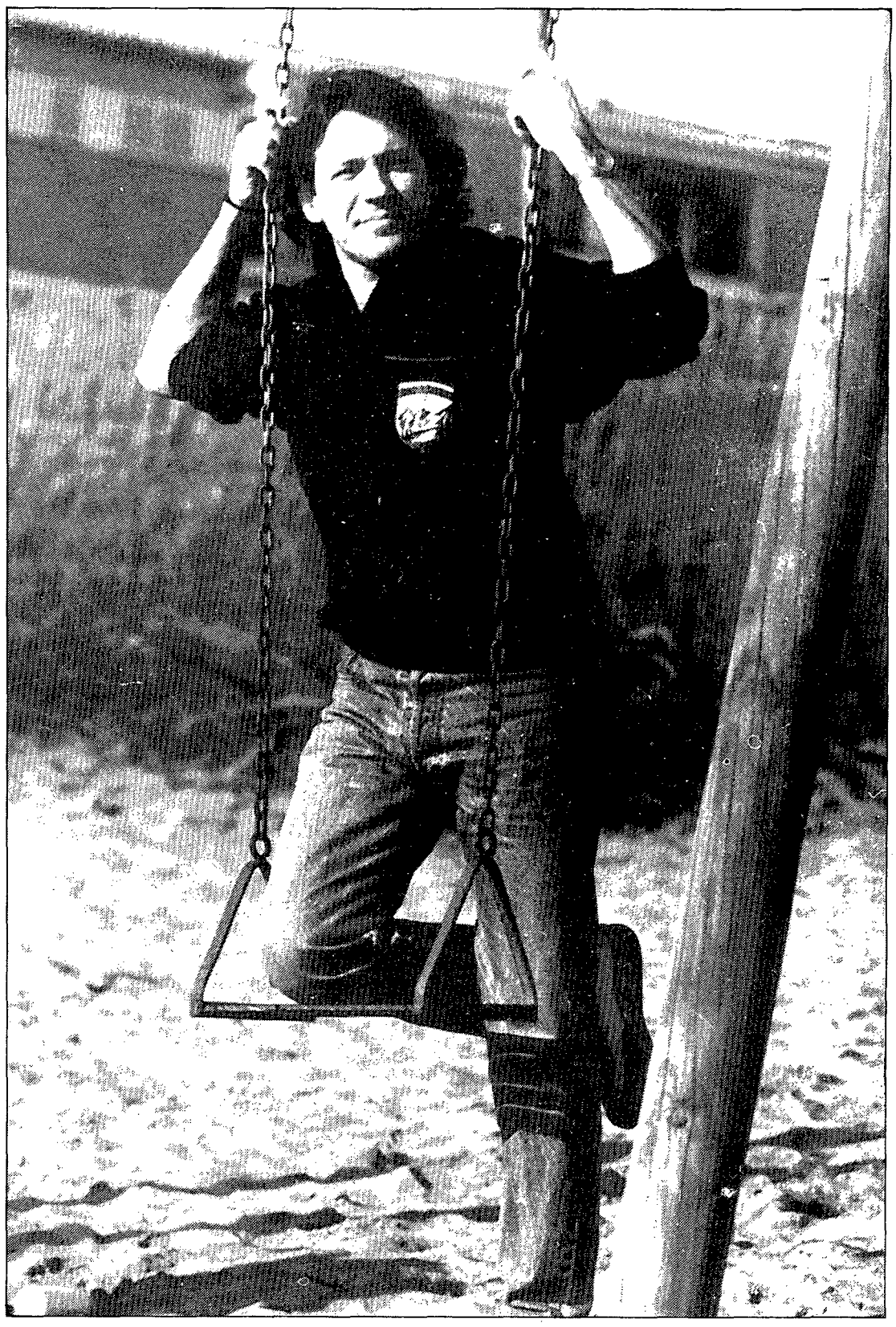

JOSE LUIS GUERENDIAIN

Properament traurà el seu primer elapé en català.

bellugar, acceptar gales, i jo sempre trobava una o altra excusa per dir que no. Naturalment, a poc a poc vaig anar caient i la gent de mica en mica es va anar oblidant de mi.

— Després, però, es va separar...

— **Sí, tots els problemes s'ajuntaren.... Tenia diversos negocis que anaven bé, però amb una discoteca vaig perdre molts milions. En aquell moment, la meva dona em va demanar la separació.** I exclama tot rient: **Com sou les dones!** I continua: **ja sé que no és bo generalitzar. N'Hi ha que ajuden als seus marits en els moments difícils, però la meva no. En comptes de fer-ho, em va sortir dient que volia separar-se.**

En aquells moments ell va vendre totes les seves propietats, inclús una fantàstica casa que posseïa en el camp. Llavors va marxar a Madrid. La seva esposa, Yose, viu ara a Holanda...

— **Fa molt de temps que no sé res d'ella, però crec que sí, que ha tornat al seu país, és a dir, a Holanda.**

— Vostè va intentar viure a Madrid, però sembla ser que no va resistir-hi més d'un any....

— **Els madrilenys són un tipus de gent a la qual jo no estic acostumat. Són molt simpàtics, els hi agrada molt la gresca, però jo no m'hi trobaba a gust. Vaig decidir instal.lar-me a Barcelona on ja havia viscut abans i on tenia bastants amics. Aquí em trobo com a casa, a part del fet que parlem la mateixa llengua.**

L'autèntic Llorenç de Santamaria

Lorenzo Santamaria ens parla en mallorquí, amb aquell accent tan típic de la gent de «ses illes».

Darrerament el cantant s'ha dedicat a fer cinema, una activitat artística que ha compaginat quasi sempre amb la música. La seva darrera intervenció ha estat a «Barrios altos», on ha treballat al costat de Victoria Abril.

— **Efectivament, però també he fet altres coses. La primera va ser «Visca o mori don Joan», que vaig rodar amb Ángela Molina. Jo era en Don Joan, no podia ser d'altra forma....** ens diu mentre esclata a riure.

Lorenzo Santamaria té fusta d'actor, és histriònic, transmet fàcilment la seva simpatia. Prossegueix: **«després vaig fer «Ensalada baudelaire», sota les ordres de Leopold Pomés. I durant un temps no vaig rodar cap film perquè em dedicava més a la música. Més tard he protagonitzat «Crónica sentimental en rojo», amb Assumpta Serna i dues pel.lícules de Bellmunt, «Pa d'àngel» i «Un parell d'ous».**

— Ha deixat la cançó?

— **No, encara faig gales. El que passa és que fa tres anys que no trec cap disc nou.**

De sobte s'aixeca. S'apropa a la taula i obre un paquet que hi ha a sobre.

— **Us adelanto una notícia: properament treuré el meu primer «elepé» en català. Jo mai havia cantant en la meva llengua natal i ara ho faig. Aquest és un desig llargament esperat. El disc es titula «Entre cella i cella» i la veritat és que es diu així perquè jo ho tenia entre cella i cella des de fa molts anys. Jo vaig una mica al revés de la gent. Quan s'és jove un es dedica a allò que li agrada i, arribat a una certa edat, decideixes que has d'assentar el cap i dedicar-te a guanyar diners, encara que sigui amb alguna cosa que no t'agradi. Jo, de jove, vaig guanyar molts de duros fent coses que no em plaïen, i és ara, arribat als 40, quan faig el que veritablement he desitjat sempre.**

Després d'alguns fracassos sentimentals, actualment viu sol i de moment no pensa formar cap família, encara que confessa que els nens el tornen boig, «però crec que les perspectives actuals no són per portar fills al món»

En aquest corrent d'autenticitat, *Lorenzo* Santamaria ara signa el disc com a Llorenç de Santamaria, abandonant, així, el seu nom en castellà. I li preguntem...

— I el «de» d'on surt?

— **Santamaria és el meu poble. Pel nom de Llorenç de Santamaria és com em coneixen tots a Mallorca.**

Viu sol

Veiem, a algunes de les parets de casa seva, quadres signats per una dona, Juana Amaro. Li preguntem si comparteix la seva vida amb algú actualment o si, pel contrari, està sol...

— **Visc sol.**

— I aquests quadres?

— **Són, tal i com pots veure a la signatura, de Juana Amaro. Vam viure plegats durant un temps, però ara fa aproximadament un any que ens hem separat. Ella és molt jove, tot just té 23 anys, i aquesta edat és el precís moment en què descobreixes que tens moltes coses per fer en aquest món. D'estimar un sol home i formar una família sempre s'hi és a temps.** No obstant això, ens explica que manté amb ella una molt bona amistat.... **«ara ella es dedica a fer rock del dur, quasi heavy. Després de ser nomenada Miss Mallorca va intentar ser actriu i finalment s'ha dedicat a la música. Ara canta amb el grup Amaro.**

— Parlava abans de la família i dels fills...I vostè... no en vol, de fills?

— **A mi els nens em tornen boig, però crec que les perspectives actuals no són per portar fills al món.**

Potser té raó... Sens dubte, al llarg de la nostra conversa hem pogut trobar un Llorenç de Santamaria que res o molt poc té a veure amb Lorenzo Santamaria. Això, sí, la simpatia d'aquest home roman inalterable. Ara, inicia un nou camí musical cantant en mallorquí. Esperem que, en aquesta ocasió, la sort l'acompanyi. ■

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 47

REPORTATGE

Fa dos anys l'Estat espanyol va entrar d'una forma efectiva a la Comunitat Econòmica Europea. Des d'aleshores fins ara, s'han generat canvis substancials en les relacions comercials entre aquest gran mercat de tres-cents cinquanta milions de persones i l'Estat espanyol. La Comunitat, concebuda com un dels projectes amb més possibilitats de futur, travessa uns instants difícils que ningú amaga, són d'autèntica crisi. Dos espanyols ocupen actualment els càrrecs de màxima representació en el si dels organs executius de la comunitat. Es tracta dels comisaris Abel Matutes, del partit Alianza Popular, i el socialista Manuel Marín. Marín va ser l'home clau de les negociacions entre l'Estat espanyol i la Comunitat, i es va fer especialment famosa la fotografia on se'l veia absolutament destruït, descansant en un despatx de Brussel.les després d'una de les llargues sessions de discussions i debats que varen culminar amb la integració espanyola.

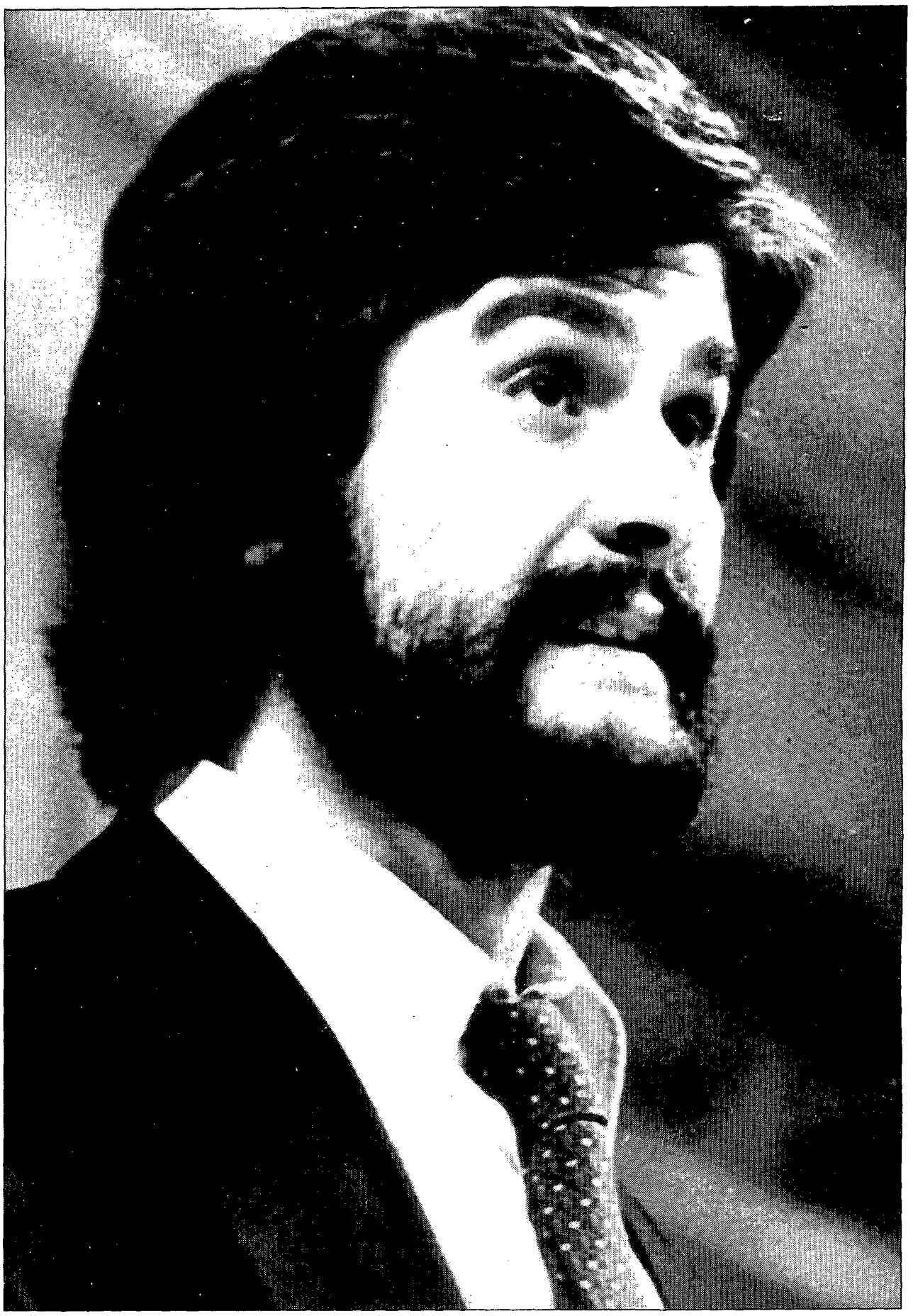

Manuel Marín: «La CEE travessa una de les crisis més greus de la seva història»

RAMON ROVIRA

Manuel Marín és jove, però té una llarga experiència de vida comunitària. Les seves vinculacions amb la negociació l'han convertit en un expert en aquests temes i, per acabar-ho d'adobar, els dos anys que porta treballant a Brussel.les li permeten tenir una visió molt més clara de quina és la situació que travessa actualment la comunitat. Per tant, en primer lloc, podem començar parlant de la cimera de caps d'estat de Copenhaguen que encara cueja.

— La reunió de Copenhaguen certament es va produir en situacions que no són bones per a la Comunitat, perquè aspectes claus per al desenvolupament de l'acta única no es varen acordar per part dels caps d'estat i primers ministres. La situació actual de la Comunitat, des del punt de vista financer, és greu, perquè tenim un deute de sis mil milions d'ecus i aleshores ens veiem obligats a treballar amb el sistema de les dotze parts, és a dir, cada mes els estats membres lliuren a la Comunitat allò que haurien de pagar en el conjunt global d'un any. Treballar amb pressupostos mensuals és sempre complexe, i des d'aquest punt de vista els efectes de la cimera de Copenhaguen penso que són molt negatius per a la Comunitat. D'altra banda, i pel que fa a la realització de l'acta única i la posta en marxa del mercat interior, és clar que hi ha alguns estats membres que no ho acaben de veure clar i, lògicament, això és preocupant perquè és evident que si no hi ha cohesió econòmica i social no hi haurà mercat interior i ens podem trobar en una situació d'autobloqueig molt difícil de resoldre a curt termini. En resum, esperem que aquesta reunió que s'ha previst pels pròxims dies 11 i 12 de febrer sigui realment decisiva i es pugui arribar a un acord que definitivament resolgui la situació.

«La situació actual de la Comunitat, des del punt de vista financer, és greu, perquè tenim un deute de sis mil milions d'ecus»

— Bé, però està previst que pocs dies després d'aquesta cimera hi hagi eleccions a França i Alemanya. Això pot tornar a encallar el funcionament de la cimera...

— Certament, penso que és una qüestió important. França i Alemanya són dos països claus a l'hora de prendre una decisió definitiva i ells tenen les eleccions el mes d'abril, pel que fa al cas francès i comicis en dos «länders» alemanys també durant aquest mateix període. En tot cas, si els caps d'estat han decidit que es faci aquesta cimera, aleshores ells deuen tenir les seves raons i caldrà esperar els resultats per saber exactament quines són.

— De fet, a la darrera reunió plenària del Parlament □

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 48

REPORTATGE

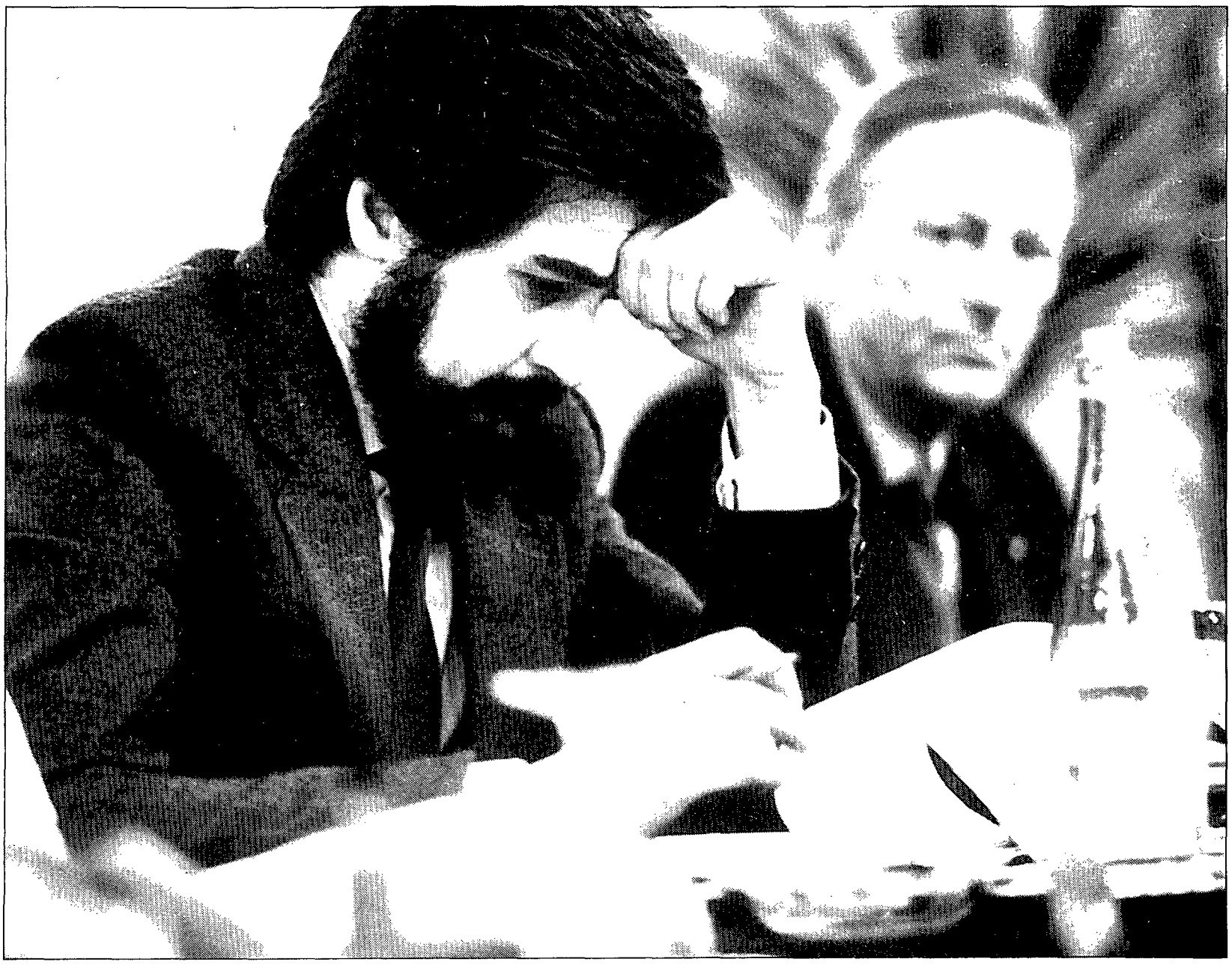

Manuel Marín no creu que hi hagi cap alternativa que es pugui preveure com a vàlida en lloc d'anar cap al mercat únic de l'any 92.

Europeu, es va aprovar portar al tribunal europeu una denúncia contra el Consell dels dotze perquè no varen arribar a cap acord durant la cimera de Copenhaguen. Això quina importància té?

— **És un element més de pressió per aconseguir desbloquejar la problemàtica actual. Tant la comissió com el Parlament europeu han portat al tribunal aquest tema perquè consideren que el Consell ha incomplert una part de les seves obligacions, com era la d'elaborar el pressupost de l'any. Aleshores, el tribunal és qui haurà de jutjar l'actitud d'aquest cap d'estat i determinar si realment estan en fals o no. És un element de pressió més i, sobretot, és important perquè es prendrà la decisió per la via d'urgència, donat que això s'ha demanat explícitament.**

Una crisi congènita

— Tot apunta que la Comunitat Econòmica Europea travessa actualment una de les crisis més greus des que es va crear. La manca d'acord de la cimera de Copenhaguen i el projecte del mercat únic en precari fan pensar que aquesta impressió és certa.

— **Miri.... jo penso que la Comunitat permanentment ha viscut situacions de crisi, però potser cap ha agafat la volada i magnitud d'aquesta. La meva experiència apunta, però, que la crisi actual, pel seu contingut i pel que pot significar en la recuperació de la identitat europea, així com també pel que fa a la creació del Mercat Europeu únic, és especialment greu i profunda. La qüestió que ens plantegem en aquests moments no és la problemàtica d'un determinat sector econòmic, sinó un element molt més profund com és el model de l'Europa del futur. Ara es discuteix d'una concepció i en la mesura que aquesta concepció de l'acta única no arribi a triomfar, el model comunitari global se'n ressenteix. És evident que és molt més fàcil resoldre els problemes puntuals que es puguin plantejar a cada sector, sigui l'agrícola o qualsevol altre, que no pas plantejar qüestions d'aquest abast. Els debats sobre concepció i les batalles perdudes en aquest terreny signifiquen fracassos històrics i retards que es poden evaluar en períodes d'anys.**

— Sr. Marín: hi ha alguna alternativa que es pugui preveure com a vàlida en lloc d'anar cap al mercat únic de l'any 92?

— **Sincerament, penso que no. El mercat interior és totalment necessari i és imprescindible que es converteixi en una realitat de futur. En la mesura que nosaltres siguem capaços de dissenyar aquest mercat únic, podrem canalitzar els recursos dels nostres estats i equilibrar un problema tan greu com és el de l'atur. La demanda exterior de productes europeus és pràcticament zero i, per tant, la major part de les transaccions s'han de fer entre els mateixos membres de la Comunitat. En aquest sentit, el mercat de tres-cents cinquanta milions de persones és clau i no hi ha cap altre relleu possible.**

— Hi serem a temps pel 92...?

— **Esperem que sí, perquè sinó, malament rai.** ■

El jueves: 351 millones en el bote.

Lotería primitiva

Selle sus boletos antes del miércoles.

El juego de todos.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 49

REPORTATGE

Els gironins estem «aprenent» a fer vacances

ALFONS PETIT

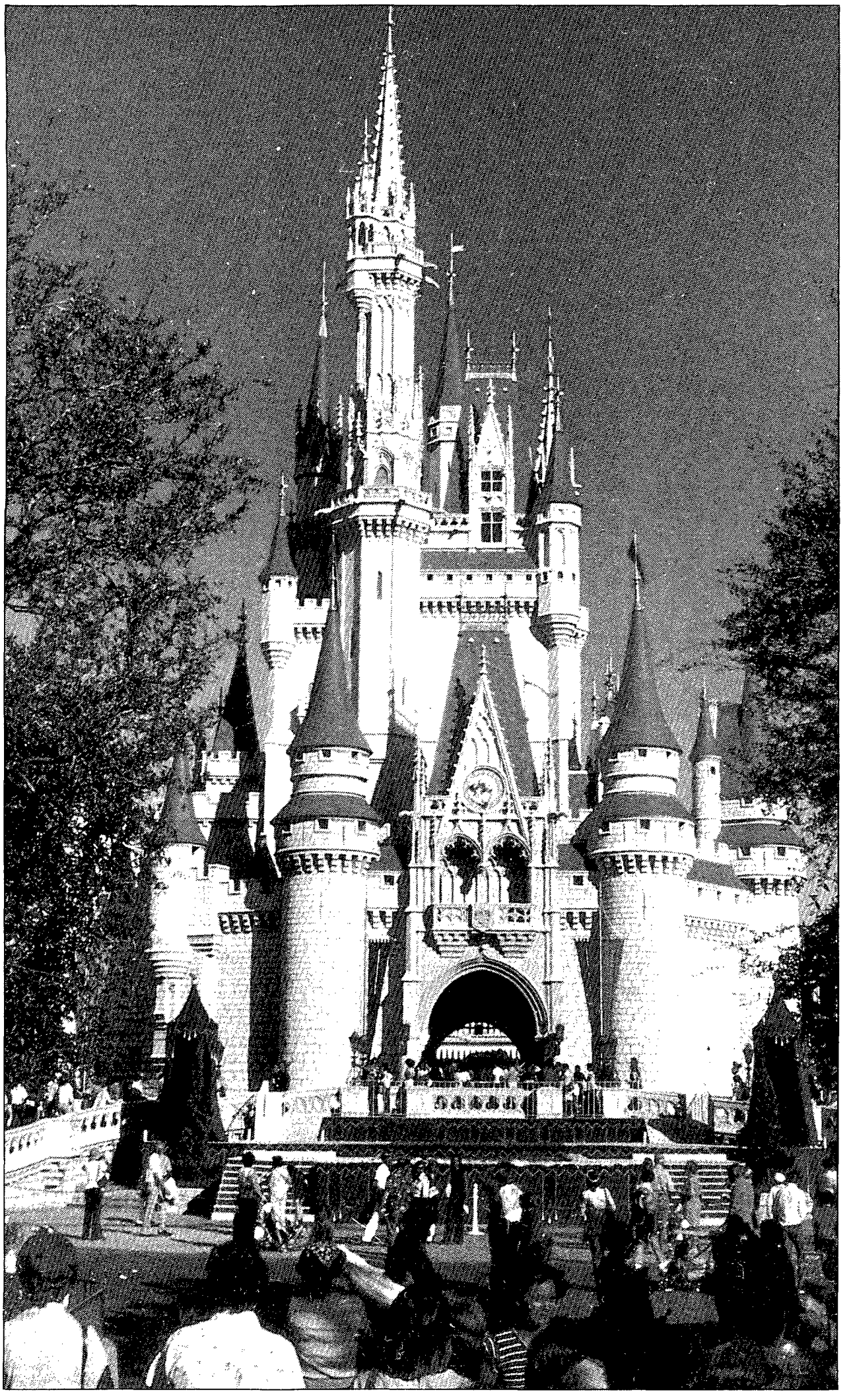

Els llocs triats pels gironins a l'hora de fer les vacances no varien massa respecte a anys anteriors, encara que sí es nota un canvi important a l'hora de triar les dates en què es vol descansar.

Els gironins estem variant els nostres hàbits a l'hora de fer vacances. Malgrat que els mesos d'estiu són encara, i amb diferència, els preferits per la gent a l'hora d'oblidar la feina i dedicar-se a descansar, es pot observar en els darrers anys una important evolució que està portant a moltes persones a deixar-ho tot en èpoques considerades, abans, d'«intempestives». En aquest sentit, una dada a tenir en compte és que cada any sembla allargar-se una mica més la temporada d'estiu, la qual cosa afavoreix els empresaris del sector turístic de casa nostra.

Tot i això, i pel que fa a les vacances dels gironins, un dels sectors que més està notant l'evolució a què fem referència és el de les agències de viatges. Mentre fa uns anys la seva activitat es limitava, pràcticament, als mesos d'estiu i a la temporada d'hivern —per allò d'anar a esquiar—, aquesta situació és absolutament diferent en l'actualitat, fins al punt de poder afirmar que no es para de treballar a bon ritme durant tot l'any. Josep Gallegos, director de Viatges Ter, afirmava, en aquest sentit, que **«les èpoques en les quals més es treballa són, evidentment, i com sempre ha estat, la d'estiu i la d'hivern. Tot i això, es pot observar amb molta claredat una tendència progressiva a l'escalonament a l'hora de fer les vacances, la qual cosa comporta que pràcticament durant tot l'any es tingui un volum de feina important».**

Un factor que influeix en el fet que progressivament augmenti la ininterrupció del treball és, segons Josep Gallegos, **«que molta gent dedicada al turisme —cal tenir en compte que a les comarques gironines el sector és molt important—, que treballa molt durant l'estiu, es decideix a fer les seves vacances en temporades, per a ells, intermèdies. El nivell de vida d'aquestes persones, en línies generals, és força elevat, la qual cosa els permet fer bons viatges, generalment de llarga distància».** A més, cal tenir en compte que **«donat que les temporades de vacances s'allarguen cada vegada més, un cop passada la d'estiu, la d'hivern arriba abans que te n'adonis. I llavors, sense gairebé ni pensar-hi, ja ets a Setmana Santa i una altra vegada l'estiu».**

Durant les èpoques hivernals, també és tradicional fer *uns dies de vacances. Molta gent té tendència a anar a* esquiar, encara que, i més en els darrers temps, hi ha persones que prefereixen anar a fer un viatge buscant, en la seva majoria, països càlids. **«La persona que vol anar a esquiar, per regla general, ja no ho demana a una agència de viatges, perquè té contactes d'haver anat a llocs molt determinats altres vegades, i ella *mateixa es planifica el viatge*. Tot i això, encara hi ha gent que hi va per primera vegada i que ve a demanar, almenys, assessorament. Els que volen fer una cosa una mica diferent solen buscar ambients càlids, i per aconseguir-ho s'ha d'organitzar un viatge de llarga distància».**

L'escalonament que es nota a l'hora de fer les vacances és, segons Josep Gallegos, un fet positiu, tant per als agents de viatges com per a les persones que volen canviar d'aires durant uns dies. **«El fet d'evitar les aglomeracions és un avantatge per a l'agent de viatge, perquè pot treballar molt més temps en un viatge concret. Ara bé, si has de fer massa coses a la vegada, vulguis o no vulguis, el servei no és el mateix. Evidentment, sempre s'intenta atendre al màxim de bé el client, però, com és lògic, no sempre pots fer-ho com tu voldries».** Tanmateix, el director de

□

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 50

Un grup d'agents de viatges gironins a l'estadi de futbol de Maracaná, a Río de Janeiro, en el decurs d'un viatge educacional al Brasil que va tenir lloc el passat mes d'octubre.

Viatges Ter afegia que **«d'altra banda, si les vacances no es concentressin en unes èpoques molt determinades, no es produirien les diferències de preus tan notables que hi ha entre altes i baixes temporades, la qual cosa seria molt beneficiosa per a la butxaca de la persona que les fa».**

Treballar per millorar el servei

Tot i que, com ja dèiem, cada vegada és menor la distància entre les temporades de vacances, encara hi ha alguns mesos en què les agències de viatges no tenen els nivells de treball que podrien trobar en altres èpoques. Aquells moments són els que se solen aprofitar per intentar millorar, d'alguna manera, el servei o la preparació de les persones que treballen en les agències. En aquest sentit, hi ha dues activitats especialment destinades a aquest fi, com són els viatges anomenats «educacionals» o «de familiarització», i els cursos de tarifatge o bitlletatge.

Pel que fa als viatges, solen ser organitzats per companyies aèries o agències de viatges, i el seu objectiu és que els agents de viatges que hi participen coneguin de prop el país, els recorreguts, els hotels i tot allò que veuran els seus clients durant l'estada allà, per tal de poder-los informar amb tota exactitud a l'hora de vendre el viatge. Recentment tenia lloc un d'aquests viatges, organitzat per la companyia Iberia i per Viatges Ter, en què alguns agents de viatges gironins es varen desplaçar a Rio de Janeiro per tal de conèixer bé la ciutat i veure els hotels i els llocs on podrien anar els seus clients en cas de demanar fer aquell viatge. Josep Gallegos, director de Viatges Ter i un dels organitzadors de l'educacional, comentava que **«el fonament d'aquests viatges és la dita segons la qual «l'experiència és la mare de la ciència». En aquest sentit, si tu has estat al país, i has dormit als hotels i has visitat els llocs més interessants, sempre podràs dir millor al client què és el que pot trobar que si no hi has estat mai i t'has de refiar del que puguis llegir o et puguin explicar».** Tot i això, i com és lògic, no és possible haver estat a tots els llocs que s'ofereixen en una agència de viatges. **«Llavors és quan t'has de refiar del que et puguin explicar els teus corresponsals, els tour-operadors, els guies i també, per què no, els clients que hi han anat».**

L'altra forma que comentàvem de preparació és la dels cursos de tarifatges i bitlletatges. En aquest cas, són les companyies aèries les que els organitzen, i serveixen **«per calcular les tarifes aèries, ja que no es pot seguir el que pugui dir un llibre, sinó que has de fer determinats càlculs sobre els quals has de tenir uns coneixements. En aquest sentit, és imprescindible fer aquests cursos per saber fer les tarifes».** Ara bé, es possible que en el futur la situació sigui encara molt més complicada perquè, i segons deia Josep Gallegos, **«si s'instaura la liberalització del transport aeri de la qual tant es parla darrerament, la situació pot ser caòtica, perquè cada companyia podrà posar els preus que vulgui i llavors hauràs d'anar mirant una a una quina és la que t'ofereix millors condicions a l'hora d'organitzar un viatge».** Pel que fa als cursos de bitlletatge, **«el que t'ensenyen és a fer un bitllet».** La valoració d'aquests cursos és **«positiva, ja que els coneixements que et donen són necessaris en aquest treball. A més, és bo fer-los de tant en tant, perquè s'ha d'anar fent un cert reciclatge que et permet estar sempre al dia».**

Les èpoques de baixa temporada també serveixen, d'altra banda, **«per analitzar si has tingut algun problema en algun viatge concret, i intentar solucionar-lo perquè no torni a passar. El que no es pot fer és buscar coses noves, perquè has d'estar sempre preparat per al que et puguin demanar».**

Tot i els esforços que des del sector de les agències de viatges es realitzen per tal de poder oferir el millor servei als clients, incorporant innovacions tecnològiques i intentant millorar, dia a dia, les possibilitats que ofereixen, encara queda un llarg camí per córrer. **«En l'actualitat, i concretament a les comarques gironines, les agències de viatges tenim encara un gran mercat per explotar, ja que un setanta per cent de les persones que fan un viatge no passen per una agència».** Josep Gallegos considera que aquest fet s'origina perquè **«hi ha una certa desconeixença o fins i tot desconfiança envers el nostre sector. Malgrat tot, estem lluitant molt per intentar eradicar aquestes concepcions negatives del nostre treball, i veiem un futur, en certa manera, esperançador»**■.

En els darrers anys s'està observant, en diversos sectors, un progressiu escalonament a l'hora d'agafar una temporada per descansar i oblidar-se del treball

UNA NIT DE FANTASIA

Revetlla 87-88
a

BANANA'S CLUB
Discoteca

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 51

DIARI DE GIRONA

CULTURA

El Col.legi d'Arquitectes de Catalunya té vint-i-cinc anys

JOAN-JOSEP THARRATS

Amb una exposició que serveix d'homenatge a les persones que tingueren la iniciativa de realitzar l'edifici que els representa, el Col.legi d'Arquitectes de Catalunya ha celebrat el XXV aniversari d'aquella obra que, si avui es porta tan bé, va produir una llarga polèmica en el moment de la seva construcció.

Sempre ens resultarà una cosa curiosa verificar com, al mateix temps que en altres activitats humanes, el món es decideix per la solució més moderna, que és la més nostra, la més pràctica i també la resultant de totes elles. Però, en art, sempre s'acaba invocant el passat. Solament, mirant enrere, es troba l'única escapatòria conciliable.

Mentre no dubtaríem en aplicar-nos la terapèutica més al dia, en servir-nos dels mitjans de transport més nous, en vestir segons el darrer dictat de la moda, mentre no vacilaríem en comportar-nos segons les més recents necessitats o disposicions —ja que anar contra el corrent ens podria suposar un lamentable desequilibri en la nostra condició d'homes de la nostra època— en pintura o en arquitectura, hem anat negant durant molts anys tota mena d'evolució. Emparant-nos en el «qualsevol temps passat fou millor», de ritual, hem continuat abandonant-nos encara a les velles pedres, als vells mobles i als vells quadres que avui no ens poden contar res més que llampades remotes.

Una bona tesi per explanar seria aquest complex d'arqueologisme que domina una bona part de les mentalitats dels nostres dies. ¿Per què, en una època on el futur està obert a les més brillants esperances, hi ha tanta gent que renuncia a l'esforç i es consola amb un passat ja espremut i superat? És curiós que quedin discussions, allà on no les hauria d'haver, quan ja no es troben, d'aquesta condició, en cap dels altres aspectes de la nostra vida.

Una audàcia creada per les necessitats de l'època

Si un arquitecte vol aixecar un edifici és molt natural que el plantegi de la manera més nova possible. Fer quelcom de nou, no vol dir d'arbitrari, de xocant, ni detonant. La ciència del nou és la suma de totes les experiències passades, una síntesi de tot allò de bo que hi ha hagut anteriorment, adaptada a les necessitats i possibilitats del nostre temps. Si hi ha audàcia, aquesta serà creada per les necessitats del moment, la projecció de la qual serà impossible evitar.

El Col.legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya va convocar, entre els seus afiliats, un concurs d'avantprojectes per l'edifici de la societat. L'emplaçament de l'edifici s'havia de situar en un dels punts més vitals de Barcelona: a la confluència de la plaça Nova amb el carrer dels Arcs i dels Capellans. Amb la conformitat d'un acord municipal del 3 de gener de 1958 —avui fa precisament trenta anys—, l'edifici podia ordenar-se, lliurement, en la seva composició volumètrica, complint unes clàusules urbanístiques que s'assenyalaven. La principal d'aquestes condicions, perquè les altres eren qüestió de mides i de distribució, era que **«sense perjudici de la llibertat estilística de composició, l'edifici degués armonitzar amb el conjunt monumental on es trobava situat, principalment quant a composició de volums».**

De la part del Col.legi d'Arquitectes no hi hagué res de més normal que l'elecció d'un jurat compost per rellevants personalitats de l'arquitectura catalana i estrangera, tècnics i artistes com Antoni Bonet, Antoni Perpinyà, Gio Ponti i Alfred Roth. Aquests han construït tal com mana la consciència del nostre temps. Són homes en plena activitat creadora i no xarucs o mentalitats dissecades, com algú pretenia que es fes. Essent normal el jurat i normals els concurrents, joves arquitectes plenament conscients de la seva professió, el més normal fou que es premiés el més feliç dels projectes presentats. Es tractava d'un elegant i senzill edifici, imaginat per l'arquitecte Xavier Busquets, estudiat amb gran cura dels seus detalls i concebut en una puresa de línies que de cap manera podia atemptar els altres edificis que el circundaven.

Un «Barri gòtic» molt discutible

Si hi havia un detonant, un atemptat, per cas, contra la lògica de la construcció, venia més aviat dels falsos edificis que aquesta nova obra acabaria tenint amb els seus veïns. Des de les pàgines d'un setmanari barceloní, Joaquim Folch i Torres, cèlebre ja per les seves nombroses campanyes reaccionàries, havia volgut suposar que l'edifici de l'arquitecte Busquets, per massa «funcional», constituiria un afront per les pedres venerades del que ell en deia «Barri gòtic» de la ciutat i que continua no essent més que un conglomerat de construccions romanes, romàniques, gòtiques, renaixentistes, barroques o neoclàssiques. El pitjor del cas és que, entre autèntiques joies de l'arquitectura del passat, la major part de les construccions que hem apuntat s'han anat falsificant, adulterant o caracteritzant de la manera més ignominiosa.

Com per art d'encantament, hem vist aparèixer, de la nit al matí, a l'avinguda de la Catedral, un tram d'aqüeducte que se'ns volia encolomar com a romà. Un important hotel, enclavat en el mateix recinte, el vàrem veure aixecar falsejant estils d'èpoques pretèrites. La façana de la Catedral, que se la vol simular com un producte medieval, fou construïda a començament del nostre segle. (Una felicitació nadalenca d'aquesta època, que oferien els **serenos** barcelonins, ens pot mostrar aquests dignes funcionaris lluint el seu uniforme de gala, davant la façana de la catedral a mig fer).

No vol parlar del pont que uneix dues dependències del Palau de la Generalitat, d'una inspiració veneciana carrinclona, ni de les fantasioses reconstruccions que es feren pels anys cinquanta. Una absurda manera de perdre el temps i els diners, en una ciutat que necessitava, d'una altra banda, solucions més apressants.

La major part del que hi ha d'autèntic, en el que s'ha convingut distingir com a «Barri gòtic», se'ns oferia cada vegada més disfressat i adulterat. Els ultratges, o veritables atemptats contra l'art del passat, eren tolerats, per no dir encoratjats, pels mateixos que posaven el crit al cel quan es tractava de construir un organisme vivent, al costat de tantes ruïnes prefabricades. No era major revolució la d'aixecar, als anys seixanta, el prisma monumental suggerit per Xavier Busquets que el que va suposar, en ple segle XV, erigir les dues torres posteriors de la Catedral, o les nostres grans meravelles de l'arquitectura civil, com són les Dressanes i el Tinell.

L'article de Joaquim Folch i Torres va promoure, com era de suposar, la més dura rèplica. L'arquitecte Moragas Gallissà presentava, en el mateix setmanari, un documentat estudi que, amb exemples gràfics contundents, ens explicava com els problemes de l'arquitectura i de l'urbanisme no tenen res a veure amb les raons que li volen oposar els estetes. Moragas donava com a exemple la moderníssima **Stazione Termini** de Roma, adossada en una de les seves parts als murs seculars que la ciutat ha volgut conservar, sense destorb per a la civilització moderna. Un altre exemple fou el de la catedral de Coventry, destruïda en la seva part més vital durant la guerra i completada, després, segons les concepcions més modernes.

En un altre paper, Alexandre Cirici Pellicer delatava, així mateix, «aquell amor nostàlgic que tallava les ales de tantes formes de vida autèntica per a conservar, embalsamat, el que creuen que és el país real i que no és altra cosa que la mòmia del país que fou...».

I acabava dient Cirici Pellicer: «Esperem veure els volums lluminosos, nets, grandiosos del Col.legi d'Arquitectes com una materialització orgullosa de la permanència, de la vitalitat, de l'inesborrabilitat d'un grup humà que vol viure el seu temps i vol unir la seva idea resplendent de la bellesa al legat dels segles passats».

Els vells sentimentalismes, no obstant, intentaren mobilitzar-se. Hi ha tants inoperants grups d'«Amics de...» qualsevol cosa, que sempre es podrien trobar quatre o cinc secretaris sobrants, disposats a capitanejar el que fóra i exposar els seus punts de vista, que ja no tenien cap lògica, al senyor alcalde. Es parlava que algunes entitats ciutadanes pensaven defensar la posició de Folch i Torres. Però el que podia haver succeït, alguns anys abans, no va tenir lloc. Els estetes de la vella escola no tingueren més remei que el de batre's en retirada. Ja eren molts els que havien obert els ulls, pensant en una Barcelona més esplendorosa, perquè es cedís, novament, a l'engany de tants recalcitrants fabricants de ruïnes.

El Col.legi d'Arquitectes de Catalunya celebra avui els seus vint-i-cinc anys. I ens saluda, airós, amb els optimistes esgrafiats que Picasso va projectar en un dels seus records d'enyorament de Barcelona

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 52

L'Índia (I)

JOAN BASTÉ

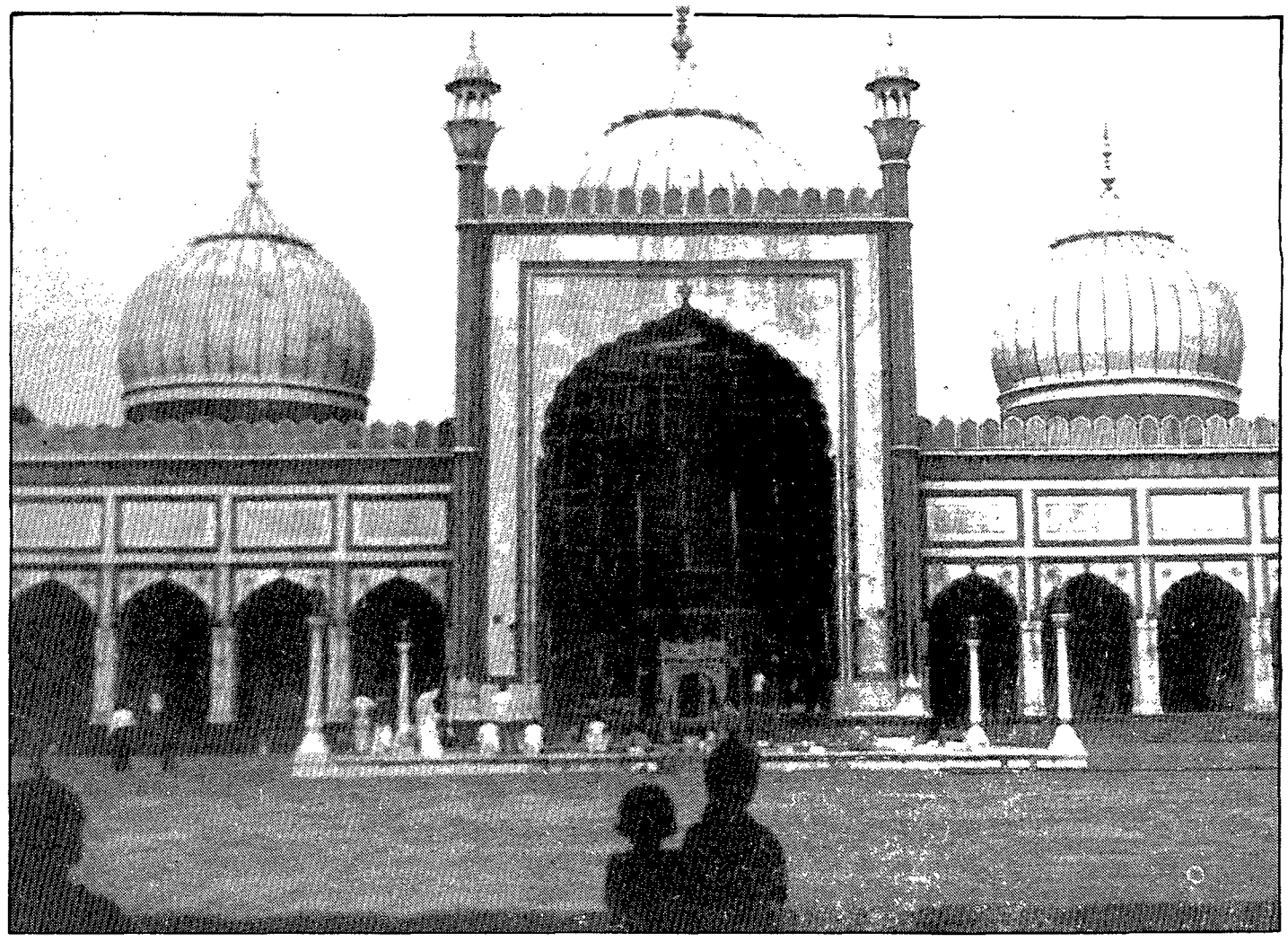

El caos bíblic

M'imagino que si els nens de Calcuta o de Bombai, per citar un parell de ciutats ben representatives de l'Índia, fossin educats, religiosament, d'acord amb aquell catecisme que ens inculcaren a nosaltres quan érem petits, alguna vegada s'hauria pogut produir una anècdota, no per coneguda, menys reveladora.

I va així: el mestre, encarregat d'explicar a la mainada les primeres nocions de cosmogonia «ad usum Delphini», pregunta a un marrec: «En quants dies va crear Déu el món?» La criatura rumia la resposta pertinent, però no la troba i roman en silenci. L'altre, amb un punt d'impaciència a la veu, clama: «En sis dies, home!» Acte seguit el nen, amb un sospir, exclama: «Ja es nota!».

Doncs aquest nen podria ser de l'Índia.

Gosaria afirmar que quan Leibniz anuncià allò que «aquest món és el millor de tots els mons possibles», tot i relacionar el principi de raó suficient amb l'activitat creadora de Déu, s'oblidà de fer una passejadeta experimental per l'Índia, on passen tots els mals sense una raó que els justifiqui. Per una cosa o altra, la religió hindú contempla aquest món no pas com la perfecció màximament possible, sinó com la conseqüència d'alguna culpa que ens caldrà expiar mitjançant la pena de viure, fins assolir, gràcies a aquest sofriment acceptat, la serena beatitud del Nirvana.

Sembla com si Déu hagués començat a ordenar l'estat de confusió anomenat caos pensant en el futur esplendor de determinats països, però que, quan arribà a l'Índia, hagués dit: «Si vaig fent d'aquesta manera, ni els meus cronistes sabran interpretar aquesta labor quan escriguin el Pentateuc». I decidí que, l'Índia continués exactament igual a com estava abans de l'organització de l'univers.

Si pensem que l'etnòleg Thurston va dedicar tota la seva vida a l'estudi de —només!— «Les castes i les tribus del sud de l'Índia», sembla una mica agoserat posar-se a opinar sobre coses de les quals, en el millor dels casos, només se'n pot tenir una visió fragmentada en l'espai o breu en el temps. Personalment, he de confessar que he tingut molta sort amb els contactes de la gent dels països que he visitat, de la qual he rebut sovint informació viscuda. Però també penso que, a vegades, una mirada verge, permet veure el cos del pacient —i això és el que en diem «ull clínic» en el cas del metge— amb més acuïtat que la dels amorosos familiars que l'envolten.

No obstant això, no ens fem il.lusions: les notes que un viatger pugui exposar en un breu article seran, en el millor dels casos, com una brúixola: ens diran on és el nord, però no ens diran com és el nord.

Em sembla que el principal assot de la humanitat és la misèria que, si calgués, podria partionar-se en misèria natural i en riquesa mal repartida. La misèria és la mare de la cobdícia, de la fam, del lucre, de la malaltia, de l'engany i d'altres mil oneroses gabelles contra les quals l'honesta voluntat de l'home, la seva possible inclinació al bé no sempre assoleix una oposició triomfant.

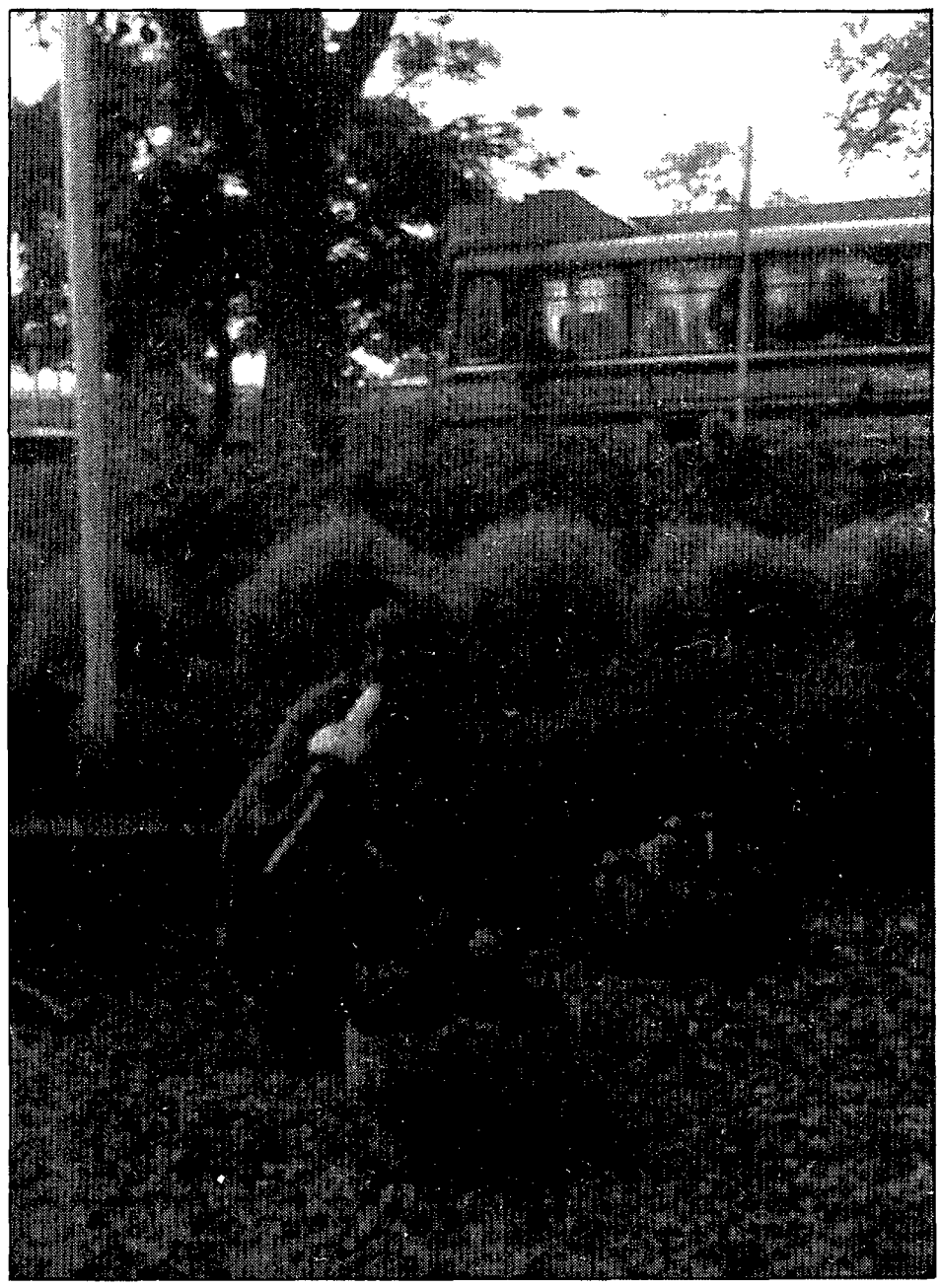

L'Índia és tan multiforme, tan diversa en clima, en races, en llengües, en característiques geogràfiques, en productes naturals i en altres trets que ajuden a configurar el retrat d'un país, que hi ha moments que sembla el transumpte d'un Paradís Terrenal mal administrat.

A causa de tot això, la sàvia naturalesa ha fet que, d'aquells mals, se'n derivessin els mateixos correctius, tal com poden ser-ho la mort per inanició, les epidèmies, els cataclismes i (però per això ja cal comptar amb la col.laboració de les mateixes víctimes), les religions i les guerres.

Per culpa de la Mitja Lluna o de la Creu, per culpa de si és més gran Jahvè o Al.là (i això només són exemples), han cremat més torxes humanes i ensangonat més camps que tots els que la història ha estat capaç de censar. El nostre segle no ha quedat pas encara en les estadístiques de l'horror. Sense moure'ns d'Europa, hem arribat per dues vegades a la frontera de la bancarrota en nom d'uns ideals que, sens dubte, eren desitjables. És l'experiència la que ens demostra que no sempre sabem administrar allò que sembla just, encara que el preu hagi significat milions de persones mortes.

Un calidoscopi al.lucinant

L'Índia és tant multiforme, tant diversa en clima, en races, en llengües, en característiques geogràfiques, en productes naturals i en altres trets que ajuden a configurar el retrat d'un país, que hi ha moments en què sembla el transsumpte d'un Paradís Terrenal mal administrat, al costat d'altres en què la podríeu confondre amb escenaris d'un infern molt més seriós que el que es desprèn de les romàntiques il.lustracions d'un Gustave Doré.

Certament, resulta difícil, per a aquells que no ho han vist en tota la seva crueesa, acceptar amb naturalitat, com si fossin matèria ordinària, imatges que a Europa potser només han estat vistes en certs camps de concentració nazis. La xifra de persones mortes literalment de fam per camps o carrers —a l'extrem de justificar una recollida e cadàvers, com qui parla d'una recollida d'escombraries— truca sense parar a la porta de la nostra consciència adormida.■

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 53

Música

El «grup dels cinc», quatre russos immortals

Aleksandr Borodin.

GONZALO GARRIDO

Quina persona mitjanament afeccionada a la música no ha sentit parlar mai del «grup dels cinc» rus? O, la qual cosa és igual, del «poderós grupet» dels joves compositors russos? El qual va tenir una decisiva participació a la vida musical de Rússia, juntament amb Glinka i Dargomizskij, i fou, com ells, fundador i promotor de l'escola nacionalista russa de la segona meitat del segle XIX.

Cap el 1860, Balakirev reuniria amb ell els aleshores joves Borodin, Musorgskij, Rimskij-Korsakov i Cui, formant el «grup dels cinc», del qual en fou un autèntic impulsor i propagador. Balakirev els va comunicar les seves característiques d'un esperit autènticament nacional rus i d'una solidesa de tècnica realitzadora centreuropea. Milij Alekseevic Balakirev (nascut a Niznij Novgorod el 1837 i mort a Petersburg el 1910) va donar a la seva música, i a tota la producció del grup els anys posteriors, un caràcter ampli, un viu maneig dels temes populars, una conjunció del clima rus i l'oriental i la utilització del procediment de la variació per als desenrotllaments, característiques del simfonisme propi i del grup, els quals responien als llegats estètics de Glinka, afegint un esperit enèrgic i sincer a tota l'obra en la configuració de la melodia, el tractament harmònic i el plantejament del desenvolupament temàtic.

Nicolai Rimskij-Korsakov (nascut a Tikvin, Novgorod, el 1844 i mort a Petersburg el 1908) és un dels músics que més influí en la creació de l'escola nacional russa i, segurament, el seu membre més actiu. Precursor de la tècnica de l'orquestració moderna, la seva és brillant i de gran colorit. La seva trobada amb en Balakirev fou decisiva per a la pròpia inspiració musical; va ajudar i completar l'obra dels seus companys dels «cinc». Així, doncs, a ell es deuen, per exemple, les orquestracions del «Boris Godunov» de Musorgskij i de «El príncep Igor» de Borodin.

Modest Musorgskij va néixer a Karevo el 1839 i morí a Petersburg el 1881. Com en el cas de Rimskij-Korsakov, el seu contacte amb Balakirev el féu decidir a abandonar la carrera militar, i es lliurà completament a la composició musical. Des que era petit sens dubte que va conèixer i viure la cançó popular en la qual va basar la seva obra. No es pot negar que la popularitat, primer, i la seva fama mundial, més tard, les deu principalment al món de la lírica, amb la qual va saber definir personatges, fer protagonista el poble —fou anomenat cantor del poble—, composar extenses òperes i dedicar, també, especial atenció a la cançó. El 1881, abandonat pels seus amics i lliurat a una crisi etílica, va morir en un hospital, després d'haver impregnat tota la seva música de calor humana, de passió, emotivitat i d'ambient popular.

El metge especialitzat en cirugia i després en química orgànica, Aleksandr Borodin, nascut el 1833 i mort el 1887, es va unir al «grup dels cinc» el 1862, i ja es va dedicar plenament a la música. A tota la seva obra s'admira el detall pictòric de l'expressió, les grans voluntats melòdiques i també la ferma jovialitat, tots aquests, elements típics de l'esperit rus. A més, Borodin fa ressaltar un caràcter líric i fantàstic, amb precioses harmonies i un peculiar ús de les escales modals russes. La seva música influirà en els impressionistes francessos i també a Stravinskij i Sibelius.

Del «grup dels cinc», el cinquè mestre, Cèsar Cui, va ser el teòric, el mantenidor, el celós guarda de l'obra dels seus companys immortals■.

Discoteca

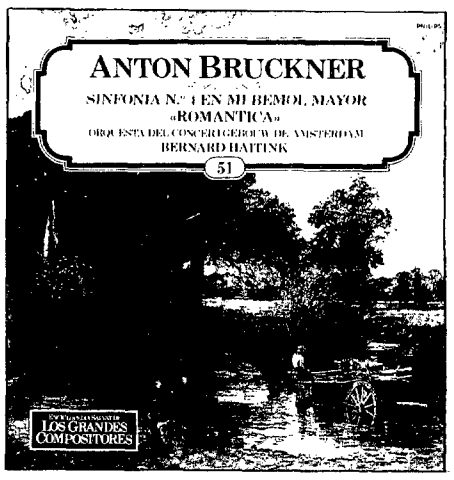

Anton Bruckner. Simfonia 4, «Romàntica»

Aquesta obra de Bruckner va tenir un procés de creació excepcionalment llarg. Ni més ni menys que des de 1874 fins a 1886, període de modificacions i de fins i tot quatre versions diferents. El caràcter certament tímid del compositor austríac va donar origen a aquestes inseguretats, que fins i tot van donar lloc a les correccions dels seus amics. El simfonisme de Bruckner és profundament personal, basat en l'ampliació de les formes, la homogeneïtat de l'estil i l'orquestració de blocs compactos, generadors d'una gran potència sonora.

Francisco Alonso. «Me llaman la presumida»

Es tracta d'un sainet líric en tres actes, original de Francisco Ramos de Castro i Anselmo Carreño, amb música del mestre Francisco Alonso, que constitueix un dels grans èxits de la sarsuela espanyola. Destaca Gracia «la Presumida», i altres tipus tan castissos del Madrid del segle passat i principi d'aquest, com Pepa, «doña» Olga i Lola, Pepe, Paco i Cayetano. Els números són alegres, brillants, enganxosos. Rafael Fruhbeck dirigeix l'orquestra simfònica en l'execució.

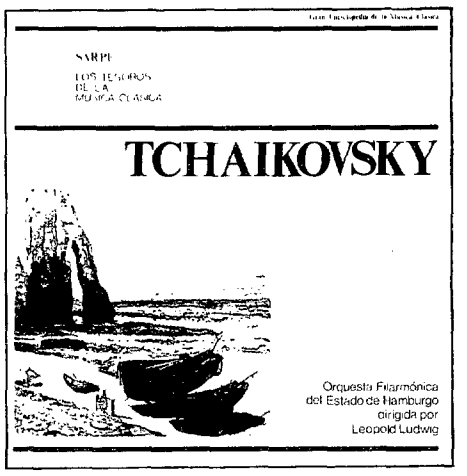

Piotr I. Txaikovski. Quinta Simfonia

La Quinta Simfonia en mi menor, opus 64, de Txaikovski, fou acollida amb fredor a Sant Petersburg i a Praga. Això va descoratjar el seu autor, que va escriure posteriorment que en la seva obra hi hava insinceritat i artifici. Després, la diversitat de colors, la brillantor en el fons i en la forma serien aplaudides arreu del món, com ha esdevingut tantes vegades en la història de la composició musical.

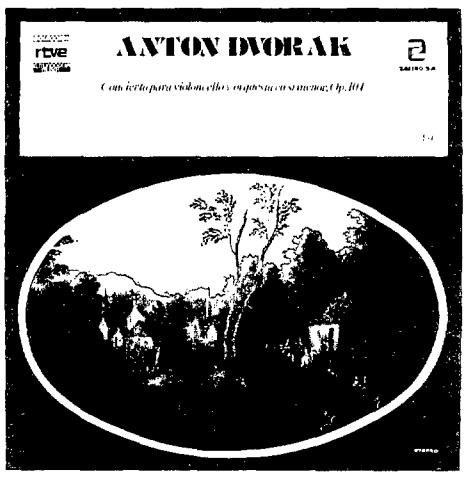

Antonín Dvorák. Concert per a violoncel i orquestra

És una de les obres del Dvorák visitant dels Estats Units. Encara que revisaria el que va escriure a la seva tornada a Txecoslovàquia. Hi ha qui troba en ella temes apareguts a la simfonia «del Nou món», també moderats, lírics, alegres i brillants. Hi ha qui veu en la partitura una autèntica «rapsòdia txeca». La intervenció del violoncel és notable i permet el gran lluïment del solista.

MUSICAL EIXIMENIS
DISCOS
C/. EIXIMENIS, 18 - TEL. 20 63 86 - 17001 GIRONA
C/. VILAFANT, 51 - TEL. 50 59 66 - FIGUERES
Compact Disc !
TOTA LA MÚSICA CLÀSSICA

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 54

Els més folgosos del país, Toreros Muertos

LLUÍS BAENA

Pablo Carbonell de la nit al dia s'ha convertit en un dels més importants sex-symbols dels país. Les nenes el troben diví, i el cert és que el noi és original, però està com una autèntica cabra. Ell és l'ànima absoluta de Toreros Muertos, un grupet que s'ha convertit en revelació i en promesa amb cançons com «Mi agüita amarilla», «Yo no me llamo Javier», «Yo no soy un animal» i alguna altra. Això ja des del seu primer disc gran, amb un títol ja força paradoxal: 30 anys d'èxis, va presentar aquest disc per tot el país i després el féu triomfar d'una forma descomunal; quasi bé s'ha convertit en una institució en tot el país i en poc temps han guanyat un munt de diners, fins i tot xifres que ni ells mateixos es podien imaginar. Durant l'estiu van ser un dels grupets més contractats del país, i no tan sols han aconseguit arribar a l'èxit aquí, sinó que també l'altre dia, parlant amb els tres de Puturru de Fua, em van dir que ells, amb el seu «Caca», eren número dos a l'Equador, i els números u indiscutibles a aquell país, en aquells moments, eren els Toreros Muertos amb la «Agüita amarilla», així que imagineu-vos com són els equatorians.

Van ser revelació al nostre estiu, i com que ara l'estiu comença a les Amèriques, faran també una exitosa temporada estiuenca per aquelles terres. Però abans de marxar cap a aquelles terres ens han deixat el seu segon i nou elapé, disc definitiu perquè amb aquest s'ha de descobrir si els Toreros Muertos poden seguir endavant amb una mínima garantia d'èxit.

L'àlbum es diu «Por Biafra», i aquesta portada tan original i extravagant és també fruit de la imaginació de Pablo Carbonell, perquè t'adonis de la funció que té aquest «guaperes» dins del grup, ell ho fa absolutament tot. Parlem ja una mica d'aquest àlbum, que no és cap meravella, sincerament jo n'esperava una mica més. La primera part de l'àlbum, si no és perquè hi ha la cançó del single, no paga la pena ni escoltar-la, tot són cançons amb molts garbuixos, sense cap mena de divertiment. Perquè en tinguis una idea, aquests són els títols: «Mamá», «El cielo es azul», «On the desk», «Los niños de colores en mi portal». L'autèntic gaudi del disc és a la segona part del nou elapé de Toreros Muertos, amb cara B molt fresca i altament aprofitable. «The face» s'inicia amb una cançó per a tu, sí per a tu l'han feta, «Para ti». La segona és una cançó superdivertida, amb un nom propi i femení, «Pilar»; aquesta, jo la recomano. Després, la cançó més fluixa de la segona part, «En un cuarto de baño»; i ara arriba la bona, la cançó que ara representa el nou disc de Toreros Muertos, com a senzill consecutiu després del «On the desk», una cançó prohibida als majors de 14 anys, és una cançó de nens dels Toreros Muertos; es diu senzillament «Manolito». I ja per acabar amb l'últim gran de Toreros Muertos, una cançó molt curteta i completament aclaparada per la ciutat, «Vámonos al campo». I encara queda alguna cosa més que no us explicaré perquè vull que ho descobriu vosaltres sols. És una demostració de talent dels Toreros Muertos, que ja sabeu que pretenen fer triomfar «Por Biafra».

De moment, conformeu-vos amb això. La propera setmana n'hi haurà més. ■

Els singles que fan la guerra

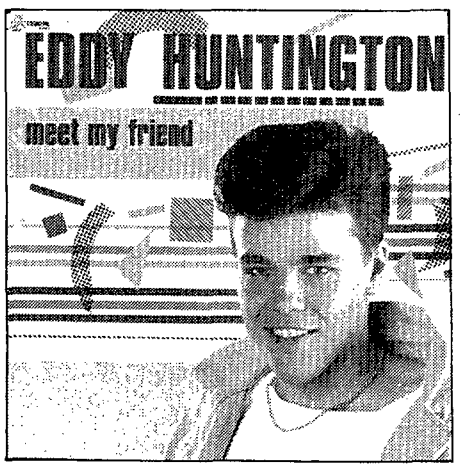

EDDY HUNTINGTON

Va néixer a Anglaterra, però viu a Alemanya. Té 22 anys i tres singles a les seves espatlles. «Back in the U.S.S.R.», aquesta va ser la seva primera cançó, un petit disc que el va portar a l'èxit per primera vegada. «Up & Down», així es va anomenar el seu segon disc. I ara, quasi sense voler-ho, aquest xaval ja s'ha confirmat dins de la «Dencmania» europea, i per rematar encara més el seu treball, quan molts dels discotequers dormen, ell segueix treballant. Fruit d'aquest treball, el tall que tot seguit et presentem: «Meet my friend», (Trobant els meus amics), o sigui que ja ho saps, si tens adrenalina per cremar en el teu cos, aquest disc t'escau com l'anell al dit.

SERGIO MAKAROFF

Per fi, per fi estem davant un àlbum definitivament calent, d'un home al qual debem moltíssim, Sergio Makaroff, un tipus que diu que es dedica al rock perquè té els peus plans. És argentí de naixement, però ja porta una pila d'anys al nostre país, i aquí continua, ara amb més gran fortuna ja que finalment aquesta nova generació dels vuitanta l'està entenent, musicalment parlant. Bé, però parlem del nou disc de Sergio Makaroff, un disc amb unes lletres amb molt de contingut, realistes, directes i també fruit de la imaginació d'Andrés Calamaro, nom del compositor del segon tall a radiar, de la bona vida, títol d'allò més nou a l'àlbum de Sergio Makaroff.

THARA-HUMARA

Kristine, Aresia, Ana, Isabelle...per a la teva informació et cal saber que aquestes noies són precioses i tenen 25, 24, 25 i 21 anys, respectivament. La segona i la tercera de la llista són del nostre país i les altres de Suècia i França.

Aquest és un quartet nou dins de la música del nostre país. La seva cançó, «A-Iko-Bia», no te la puc explicar, tan sols sóc capaç d'assegurar-te que aquesta cançó ens convida a ballar com els indis a les millors pel.lícules de l'oest, una cançó que sembla extreta de les danses rituals índies. Així que, siguin o no siguin maques, ens trobem davant d'una tribu de dones. Ja pots apuntar-te el nom perquè podria ser que te'l preguntessin.

PAUL McCARTNEY

I com sempre pel final, el millor de tots els senzills que t'hem presentat a la primera part del nostre full d'actualitat, un de tendre, càlid, bonic i amb molt bon gust. T'estic parlant de l'única cançó de nova factura que hi ha dins d'aquest regal de Paul McCartney per aquest Nadal, un disc doble, extraordinari del principi al final, que s'anomena «All the best», tot allò millor d'un dels homes que més vegades ha entrat de manera sobtada a les llistes britàniques, ell fou un dels que més s'esforçaren perquè els Beatles no arribessin a separar-se. Ara, tota aquesta història d'un piló d'anys està recollida en aquest superb doble disc. El seu títol ja parla per ell mateix, «All the best»,

MUSICAL EIXIMENIS
DISCOS

C/. EIXIMENIS, 18 - TEL. 20 63 86 - 17001 GIRONA
C/. VILAFANT, 51 - TEL. 50 59 66 - FIGUERES

Compact Disc !
TOTA LA MÚSICA ● TOTS ELS ESTILS

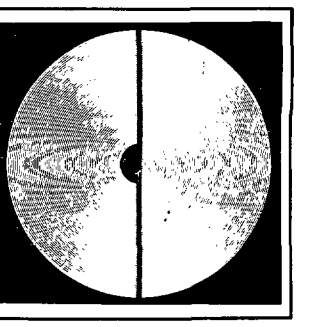

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 55

Col.leccionisme

Enterpostal espanyol de 1900, amb el segell conegut popularment pel «Pelón».

Varietat anglesa de final de segle, amb el segell de la reina Victòria.

Els enterpostals

XAVIER ROMERO

Els enterpostals conformen una de les varietats filatèliques més interessants i, malauradament, en desús en aquests darrers temps, malgrat que continuen editant-se a càrrec del Servei d'emissions del nostre correu i que entren amb tots els drets als catàlegs oficials de segells.

S'anomenen enterpostals les peces amb un segell imprès, i poden ser tant sobres com targetes, faixes, bitllets i qualsevol altre tipus de paper o cartolina, als quals s'afegeix una altra varietat més moderna i, si més no, tan maca com les tradicionals, que coneixem per aerograma.

Cal col.leccionar l'enterpostal amb tota la peça sencera, és a dir, sense retallar el franqueig incorporat, i la manera més ortodoxa és la de recollir-les circulades i sense cap més segell afegit, malgrat que el continuat augment de tarifes fa que, per aprofitar els enterpostals vells, se'ls hagi de sumar més franqueig.

Història dels enterpostals

Aquesta modalitat postal sembla ser que aparegué a l'Imperi Austro-hongarès l'any 1869. Al nostre país, es posaren en circulació l'1 de desembre de 1873, i d'ençà d'aquesta data han anat sortint diversos models que s'emplearen, sobretot, a principi de segle, quan més influència i popularitat assoliren les targetes postals.

A hores d'ara, aquesta varietat pràctica i barata de comunicar-se gairebé s'ha perdut, encara que les administracions postals continuen editant enters, però, potser, un dels motius es deu al poc marge comercial de venda d'estancs i d'altres establiments expendedors, que fa que de vegades es neguin a servir-los als usuaris.

El col.leccionar enterpostals és d'allò més interessant, i pràcticament a l'abast de tothom. Amb una petita mostra de diversos països, comptant el nostre com és natural, es pot arribar a dissenyar una col.lecció bonica i força informativa d'aquest mitjà de comunicació postal.

Modalitats d'enterpostals

Sovint se solen veure enterpostals a les exposicions filatèliques; sense anar més lluny, a la recent provincial de Torroella de Montgrí, aquest cronista presentà dos quadres amb una mostra d'un centenar de peces, variades i de caire divulgatiu, que sembla ser agradà a la gent.

A les il.lustracions amb què acompanyem el text, hi podran veure diverses mostres, d'altres tants països, la majoria d'elles del segle passat i algunes noves sense haver estat circulades.

Guatemala emeté l'any 1875 un exemplar imprès a la Cia. Columbiana de Billetes de Banco de Washington D.C., d'un quart de real negre i amb un deficient centratge.

Dels Estats Units n'hem escollit un amb facial d'un centau verd, imatge del president Jefferson, complementat amb un segell d'idèntic valor en verd, de Washington, i matasegellat a Philadelphia el 25-2-1918. Al revers, hi ha imprès una mena de rebut de la Funeral Benefit Association, pels honoraris d'un funeral de primera classe, que llavors costà 138,60 dòlars.

Per representar els anglesos, mostrem un enterpostal de Gran Bretaña i Irlanda, amb el facial d'un penic vermell, de la reina Victòria, tramès des de Londres el 13-2-1899.

De francesos n'hi ha una gran varietat. Aquest és matasegellat a París el 17-7-1884, i correspon al 10 cèntims negre del grup al.legòric «Paix et Commerce».

Així mateix, el pais també veí nostre de Portugal aporta a la història postal una rica varietat d'enterpostals, tant de la metròpoli com de les seves colònies, la majoria dels quals deien «Portugal e Hespanha». El de mostra, data de més de cent anys, i fou expedit a Lisboa el 5-7-1882.

A Espanya, el primer enterpostal aparegué l'1 de desembre de 1873, com dèiem abans, i presentava l'efígie de la Matrona republicana, amb 5 cèntims de facial en blau i negre. L'any 1875 i en passar a la monarquia, sortí l'escut corresponent amb el primer enter d'Alfons XII, de 5 cèntims blau sobre fons verd.

Darrera d'aquests en sortirien d'altres del mateix monarca i del seu fill, Alfons XIII, fins arribar a la segona República l'any 1931, amb la Matrona altra vegada i diversos facials, essent els primers els últims apareguts d'Alfons XIII i resegellats amb «República».

L'any 1937 s'emet el dels Reis Catòlics, de 15 c. violeta, i l'any següent el de Cervantes i l'escut d'àliga. El 1960, dos més del Congrés Internacional de Filatèlia i un de Franco, per passar després d'un parèntesi a l'any 1973, en què apareix la sèrie moderna encara en vigor i amb la meitat de la targeta il.lustrada, essent el primer el de 1'50 pessetes dedicat a les Rambles de Barcelona.

Així mateix resulten molt curiosos i bonics els enterpostals en la modalitat d'aerogrames, faixes i sobres, que mereixen un altre article per ells sols. ■

«Carte postales» francesa, de fa poc més de cent anys, amb el grup «Paix et Commerce».

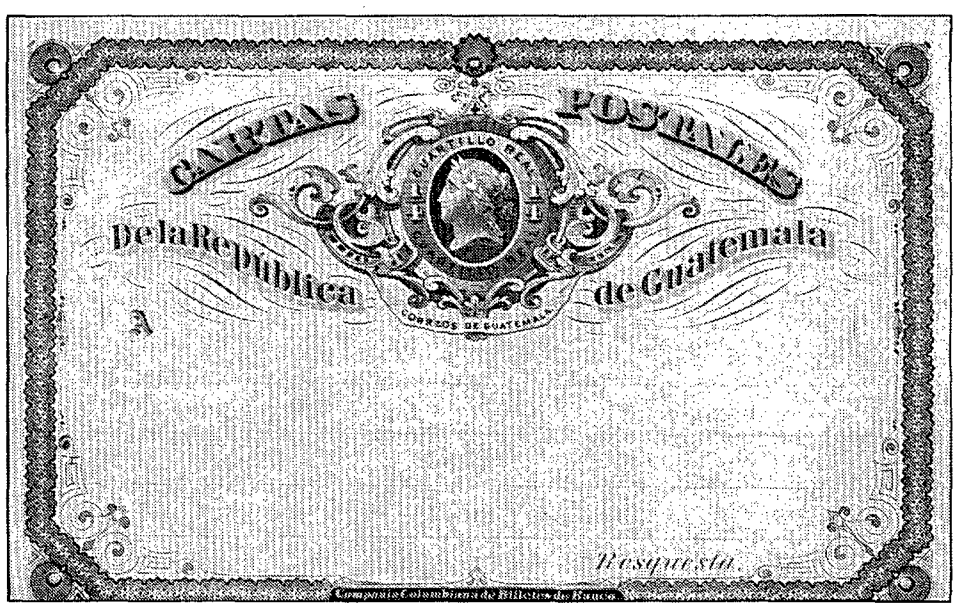

Guatemala emeté l'any 1875 aquest magnífic enterpostal d'un «cuartillo» de real.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 56

Propòsit

Història informal del llibre (I)

JOAQUIM PLA i DALMAU

El meu propòsit és oferir-vos un breu estudi del procés del Llibre. Crec, però, que quedaria fora de joc si jo em proposés escriure una Història del Llibre amb un cert rigor científic i amb la pretensió d'oferir-vos un «manual» encara que fos publicat «per entregues». I dic que quedaria fora de lloc per dues raons: Primera, perquè altrs persones que tenen molts més coneixements de la matèria que els que jo pugui tenir, ja ho han fet; i són nombroses les obres sobre Història del Llibre que es poden trobar a biblioteques i llibreries. Segonament: perquè crec que el lector mig del DIARI DE GIRONA no resistiria llegir cada setmana un capítol d'una història «de text» que jo no sabria fer i que l'avorriria tant com alguns programes de la televisió.

Tinc ben entès que la lectura dels periòdics (Magazzines inclosos) ha d'ésser lleugera, interessant i, si pot ser, divertida. Vull anar per aquest camí i no oferir un contingut feixuc i difícilment digerible. Per això he intitulat aquesta sèrie de col.laboracions afegint-hi l'adjectiu «informal» que vol venir a dir que no es tractaran els temes, i cada una de les etapes, amb una dimensió equilibrada, o per a dir-ho millor, «acadèmica». Intentaré posar en relleu el sorprenent, el pintoresc i, com deia abans, el divertit.

De fet, la nostra història començarà molt abans dels primers llibres. L'encetarem en el moment en que l'home primitiu s'inicià en el grafisme (dibuixar-escriure) per seguir per les èpoques de les tauletes d'argila, els papirs, els pergamins, els llibres manuscrits, els primers gravats, la impressió tipogràfica i els procediments moderns. Tenim la intenció de servir-nos moltes vegades de dibuixos o gravats aclaridors, deixant de banda explicacions farragoses de tècniques i procediments que han marcat el desenvolupament de les arts gràfiques.

I, si pot servir com d'un «tastet» del nostre Propòsit, els oferim algunes questions que, potser els animarà a seguir llegint-nos:

— ¿Sap que l'any 1975 va descobrir-se a Elba (prop d'Alepo), una de les biblioteques més antigues del món, amb uns 4.000 documents escrits sobre peces d'argila?

— ¿Coneix la tècnica per arribar a fer pergamins sobre els que s'hi pugui escriure?

— Recorda que, en temps dels manuscrits, els codis s'encadenaven al faristol per a que els lladregots de llibres (que sempre n'hi han hagut) no se'ls podessin emportar?

— ¿Està ben segur de que els llibres «incunables» són els que es varen imprimir abans de l'any 1500 d.d. C.?

Si a Déu plau, anirem desgranant aquesta «Història informal del llibre» a partir del proper diumenge■.

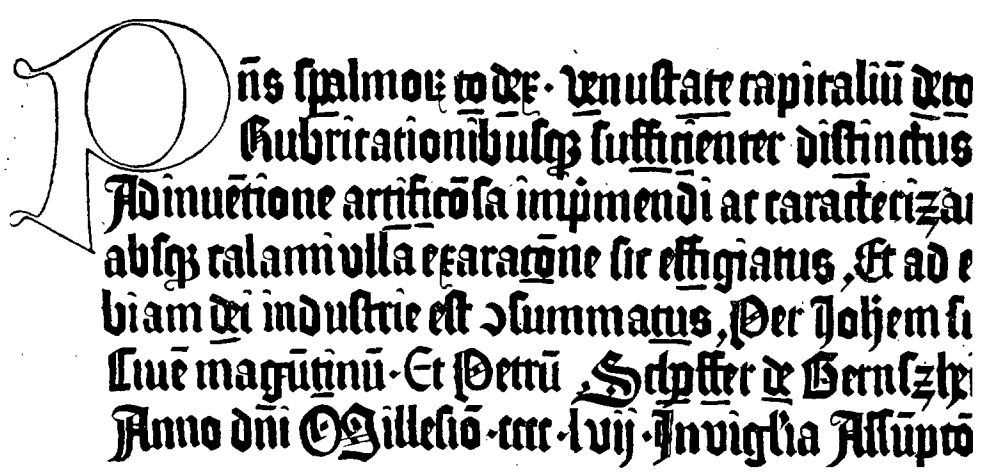

Informació de LLIBRERIA PLA DALMAU
Rambla Llibertat, 20 - Tel. 20 01 86

Novetats

Pintura Gironina

Ernest i Jordi Dalmau. GIRONA VISTA PER ERNEST DALMAU. Edita Med Playa Hotels. 1987. 70 pags. Tela. Preu dels exemplars posats a la venda: 2.000 Ptes. Pròleg de Pere de Palol. Es aquest un llibre que omple de satisfacció a qualsevol gironí. L'obra pictórica d'Ernest Dalmau, amb comentaris del seu germà Jordi. Feliç coincidència d'una germanor que té la sort de poder afegir al vincle familiar una perfecte col.laboració amb el pinzell i la ploma. Qui fa aquest comentari va tenir la sort, també, d'assolir aquesta satisfacció (avui desgraciadament impossible) i sap el valor que representa per dos germans. La pintura d'Ernest Dalmau, magnífica de llum i composició, té, encara una característica que la sobreval.lora: dóna la sensació de que és Girona mateixa la que s'està pintant. El comentari de Jordi Dalmau té tota la finor d'uns sonets en prosa tant lligats a la pintura que semblen una continuació de la mateixa. Una obra definitiva, ben editada, que s'ha de convertir en un llibre imprescindible per qualsevol biblioteca gironina.

Església catòlica

Ricardo de la Cierva. OSCURA REBELIÓN EN LA IGLESIA. Plaza Janés 1987. 790 pags. Rtga. 1.990 Ptes. Col.lecció Epoca. Aquesta nova faceta de l'obra de Ricardo de la Cierva, començada l'any passat amb l'obra «Jesuitas, Iglesia y Marxismo», té una continuació en l'obra que ara ha aparegut que constitueix, com diu l'autor: «el desenmascaramiento y la denuncia de la teologia de la liberación y demás infiltraciones del marxismo en la Iglesia Católica». L'anàlisis s'exten, també, a altres ordres: carmelites, marianistes, etc.

Arqueologia

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. AIXÒ ÉS CATALUNYA. GUIA DEL PATRIMONI ARQUITECTONIC. 515 pags. cart. 2.300 Ptes. Textos d'Antoni Pladevall, amb la col.laboració de Montserrat Pagès. Fotografies de Jordi Gumí i Montserrat Manent. Pròleg del Conseller de Cultura Joaquim Ferrer. Un llibre important que recull un treball de recerca i ordenació que el converteix en imprescindible per a conèixer totes i cadascuna de les belleses del nostre Patrimoni Artístic. Té uns primers capítols en els que es condensa «Què és Catalunya», «El País», «Sintesi Històrica» i «L'art a Catalunya». Segueix, després, la «Guia del Patrimoni Artístic», ordenada per odre alfabètic de pobles amb nombroses fotografíes en color. L'obra es clou amb «Alguns itineraris aconsellables» i un «Mapa índex» per estudi l'itineraris amb tot detall. Podem afegir que s'hi recullen 3.000 masies d'interès, 1.700 esglésies romàniques, 700 castells i un sens fi d'altres monuments fins arribar a un total de 25.000 fitxes.

Poesia gironina

Agustina Rexach i Olivar. EL JOC DE LA MELODIA. Edita Edi Murtra. 1987. 70 poemes. Rtga. 1.500 Ptes. Nou recull de poesia d'Agustina Rexach, amb introducció de Josep Maria Ainaud de Lasarte, pòrtic de N.J. Aragó i il.lustracions de Emilia Xargay. Amb un vers acròstic de Montserrat Vayreda y una imatge d'Agustina Reixach per el poeta Narcís Comadira el qual diu, entre altres coses: «Es obsessiva amb els seus poemes. No para fins que els te muntats i els veu funcionar fins a l'ultima coma. I per fer-los recorre als seus records, a les seves experiències vitals o de lectura, als seus amics, a les dates de cel.lebracions familiars, a la seva vida interior... Després de «Els meus camins», ens ofereix ara «El joc de la melodía» un llibre reconfortant perquè ens bressola amb una música senzilla i tranquil.la. Un llibre que fa companyia». Nosaltres hi afegim. L'enhorabona, Agustina.

Bibliografia

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. BIBLIOGRAFIA BASICA PER A BIBLIOTEQUES PUBLIQUES. Segona edició revisada, corretgida i augmentada. Edita Generalitat de Catalunya. Rtga. 1.400 Ptes. Preparada per un grup de treball comport per nou bibliotecàries de la Generalitat. La primera edició sortí l'any 1982. Ordenada segons el Sistema Decimal (posat al dia), amb un catàleg per matèries, índex d'epigrafs (encapçalaments), index d'autors i obres anónimes. Publicació molt esperada per posar un xic d'ordre en el que es considera «Bibliografia bàsica» i per aclarir idees dintre de la «selva» bibliogràfica que l'allau de obres noves i reedicions provoca. Obra un xic compromesa de fer, que no sortirà al gust de tothom, però que serà de molt profit per les moltes biblioteques escampades arreu de Catalunya.

Informàtica

Mª Tª Gómez-Mascaraque i A. Gomez Iniesta. OPEN ACCESS II. Edita Paraninfo. 1987. 238 pags. Rtga. 1679 Ptes. Obra dedicada a un els programes integrats que més ha evolucionat dins el software actual OPEN ACCESS II. Preparada per qualsevol aplicació comercial, financera, científica, etc. sense que sigui necessari cap coneixement anterior al programa. El llibre està enfocat des d'un punt de vista eminentment pràctic. Amb apèndix sobre instal.lació, expressions del gestor de bases de dades, llenguatge d'interrogació del gestor i expressions i funcions de la fulla de càlcul. Amb aquest llibre, Paraninfo porta publicades 25 obres relacionades amb l'Informàtica.

Esperantisme gironí

Girona Espero: 75 ANIVERSARI DEL GRUP ESPERANTISTA «GIRONA ESPERO». Edita el propi Grup amb la Col.laboració de l'Ajuntament de Girona. 1978. Opúscul de 28 pags. Rtga. 200 Ptes. Aquesta publicació que ve a conmemorar el 75è aniversari de l'inici del moviment Esperantista a la nostra Ciutat i Comarques, constitueix com la cloenda dels actes que, en transcurs d'un parell de mesos, s'han cel.lebrat entre els amics de l'Esperanto. Cal dir que la llengua esperantista ha complert cent anys en 1987 i que, realment, va arribar a Girona quan sols feia 25 anys que havia començat el moviment.

L'Opúscul editat té molt interés perquè acull tot el procés de l'estudi d'aquesta llengua universal a Girona i s'hi troben nombroses referències a gent coneguda (sobretot per els que ja tenim molts anys). Unes fotografíes evocadores donen molt caliu a la publicació i ens recorden, per exemple, les figures de Mn. Casanoves, del Sr. Costal i, fins i tot, la Reina de la Festa dels Jocs Florals Esperantistes cel.lebrats a Girona l'any 1921, que tindrà la sort de poder veure la seva fotografía amb la Cort d'Honor en aquest Opúscul.

El Grup «Girona Espero» ha rubricat ben dignament el seu 75 aniversari.■

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 57

Moda

La col.lecció d'home d'Àlex Ventura per l'estiu 88

Aquí podem veure una americana d'Àlex Ventura per aquest estiu, on el confort predomina per damunt de tot.

MAGDA BOUSO

Dins del món de la moda hi ha un nom que darrerament està sonant cada cop més. Es tracta del dissenyador Àlex Ventura. Un barceloní de trenta-sis anys que va iniciar-se en l'empresa familiar i que des dels seus inicis ha treballat fent patrons, de tallador, de responsable de producció a diverses empreses... Tot això sempre sense deixar de col.laborar en algunes col.leccions dels més coneguts creadors de moda espanyola.

La seva formació és d'allò més sòlida. Ha assistit i participat a un gran nombre de desfilades de moda i ha viscut professionalment dos anys a París. En l'actualitat Àlex Ventura ha creat la seva empresa i el seu estil. La seva signatura és sinònim de qualitat.

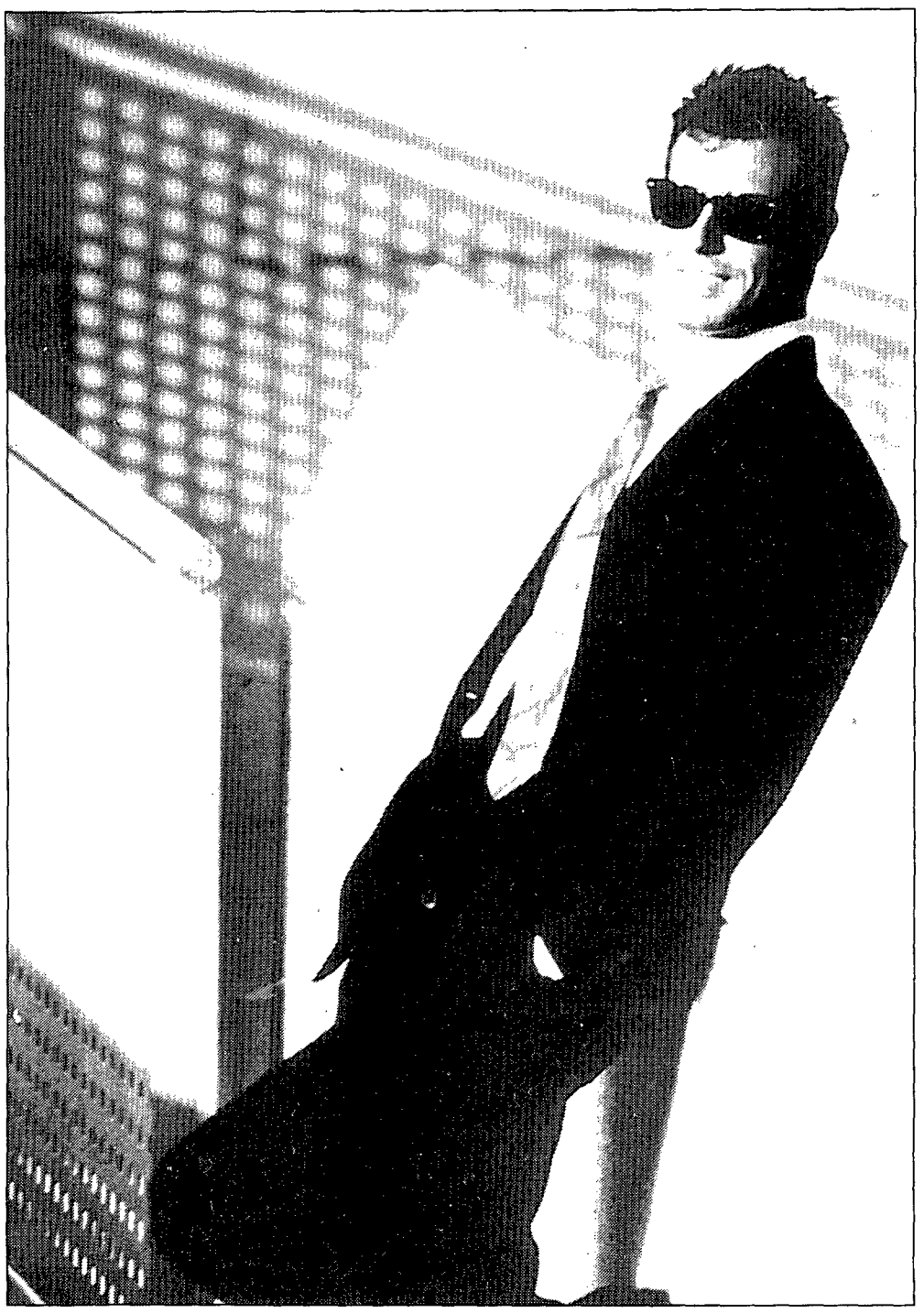

Una proposta d'Àlex Ventura d'allò més formal: un vestit negre clàssic que no vol dir antiquat.

La col.lecció d'home per aquest estiu

Malgrat que encara el fred apreta i potser ens sorprendran encara algunes nevades, hem de començar a parlar de les col.leccions d'estiu. En aquest ordre de coses, les propostes d'Àlex Ventura en la seva col.lecció d'home són ben clares: la proporció predominarà per damunt de tot. Vestits amb americana creuada de llarga solapa, de 4 o 6 botons, o americana recta, de solapa ampla. Es dóna gran importància al complement i al petit detall, tot dintre del confort que ho diferencia de la línia clàssica. Aquesta seria la que en podríem dir la **proposta formal** d'aquest dissenyador. No obstant això, per als més avantguardistes, Àlex Ventura ens proposa peces amb més soltesa, més volum, mantenint l'aplom de la peça formal, però amb fornitures i patronatge, donant prioritat al confort. Prendes per portar tant en les nostres obligacions professionals com en els moments d'oci. Pantalons llargs, còmodes, alguns amb elàstics. Pantalons curts, amples, d'acord amb l'estació. Americanes sense folre, fresques, transpirables, amb la soltesa del cotó o el cos del lli.

Teixits i colors

Quant als teixits, Àlex Ventura sempre ha treballat amb teixits nobles. De filatura combinada com llana/seda, seda/cotó, lli/llana, estany/catxemira; o filatura pura com lli, llana fresca, cotó o seda 100%, a més d'algunes concessions amb mescles interessants amb satí i crepè.

Per últim, el color: blancs i negres, sempre vius; negre sobre fons opalí jugant al semi-llis o els quadres i ratlles. Finalment, els llisos suggerents en tons arcaics.■

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 58

Després de les festes, prudència a la taula

LUIS BETTONICA

Per Nadal també es mor més. Això és el que afirma un sociòleg de prestigi i solvència, Amando de Miguel. «Aquesta major mortalitat general es produeix malgrat que, en els mesos esmentats, hi ha menys víctimes de mortalitat violenta: accidents, homicidis, etc.. Encara que els accidents a la Nit de Nadal són més tristos, cal dir que són menys que els que tenen lloc al mes d'agost. Allò que augmenta literalment és el nombre de vides que s'extingueixen per malaltia. **De grandes cenas están las sepulturas llenas**, diu el nostre macabre refraner. O la no menys coneguda tornada: «La Nochebuena se viene, la Nochebuena se va, nosotros nos iremos y no volveremos más».

El programa alimentari d'aquestes festes que acabem de celebrar és, en veritat, més que pantagruèlic, disparatat i excessiu. Nadal, Sant Esteve, any nou, són també festes de la gola. Tan sols hem de recordar el menú típic nadalenc entre nosaltres, que haurà mancat a poques cases catalanes: l'escudella, amb els seus gruixuts i nobles «galets», i el reconfortant brou; la suculenta i sòlida carn d'olla; el gall dindi farcit, que tampoc no és una frívola fotesa i, finalment, per si no fos suficient aquest menú, els torrons, deliciosos però carregats de grasses i sucres. ¿Se'n recorden vostès d'aquella sorprenent i escalofriant pel.lícula francesa titulada «La grande bouffe?». Doncs per aquí van els trets quasi en tots els àpats de Nadal...

Un cop acabades les festes de Nadal, arriba l'hora dels penediments. La veritat és que penedir-se de poc serveix. A més, reconeguem que el pecat de golosia és el que més indulgències mereix. Però quelcom s'haurà de fer per remeiar el deteriorament de la salut, per rebaixar els quilos acumulats i per recobrar la promesa esbeltesa. Excepte que no ens hàgim passat en la taula fins més allà de qualsevol límit, no es tracta de sotmetre'ns ara a dràstics règims i torturants dietes. Però qui més qui menys hauria de practicar la cristianíssima i eficaç virtut de la prudència en la taula durant aquest mes de gener.

El que passa és que per Nadal no tan sols es menja massa, sinó que, a més, es menja durant moltes hores, quasi bé tot el dia, i això s'agreuja a causa del que es menja: molts dolços, sobretot torrons, i més alcohol que habitualment. Encara més: els dolços típics de Nadal, generalment, estan compostos per sucre en un 50% i una considerable quantitat d'ametlles, fruit ric en lípids, al voltant del 80%. Tant els alcohols com els dolços resulta que aporten a l'organisme el que anomenem «calories buides»: vol dir que només proporcionen calories i no proteïnes, minerals o vitamines. En altres paraules: presenten un nivell calòric més important que el nutritiu.

A l'augment de pes, com a conseqüència dels menjars de nadal, incideixen, sobretot, les begudes alcohòliques. Per Nadal també es beu més. I al cim, durant aquest llarg període festiu que en bona part es dedica a reunions familiars, solem reduir l'exercici físic i la pràctica d'activitats esportives, i també això influeix aquests dos o tres quilos de més que, segons les investigacions d'experts dietòlegs, els espanyols arrepleguem aquestes festes.

¿Com es posa remei a tot això? Es recomana que durant algun temps cobrin protagonisme en el nostre règim quotidià les amanides, les verdures, les carns i peixos a la planxa i les fruites. Pel que fa al pa, cal un control més sever: 40-50 grms. diaris i, en principi, és millor el pa integral, la fibra del qual és acalòrica i conté una menor quantitat d'hidrats de carboni. Un altre tipus de pa molt recomanable és l'elaborat sense sal, —per suposat, indicat a les persones amb dificultats d'expulsió d'aigua retinguda a l'organisme— que, si no aprima —ja que conté les mateixes calories que el pa blanc amb sal—, contribueix a desinflar el cos. Finalment, és importantíssim renunciar taxativament a l'hàbit d'acabar els torrons després de Nadal.

Si a aquestes eficaces i no torturants mesures en la nostra alimentació postnadalenca, hi afegim un discret exercici físic, serà fàcil perdre aquests dos o tres quilos que, segons les estadístiques, els espanyols engreixem cada any practicant l'infinit plaer de menjar i beure per celebrar, segons manen les nostres entranyables tradicions, les festes nadalenques.■

El personatge a la taula

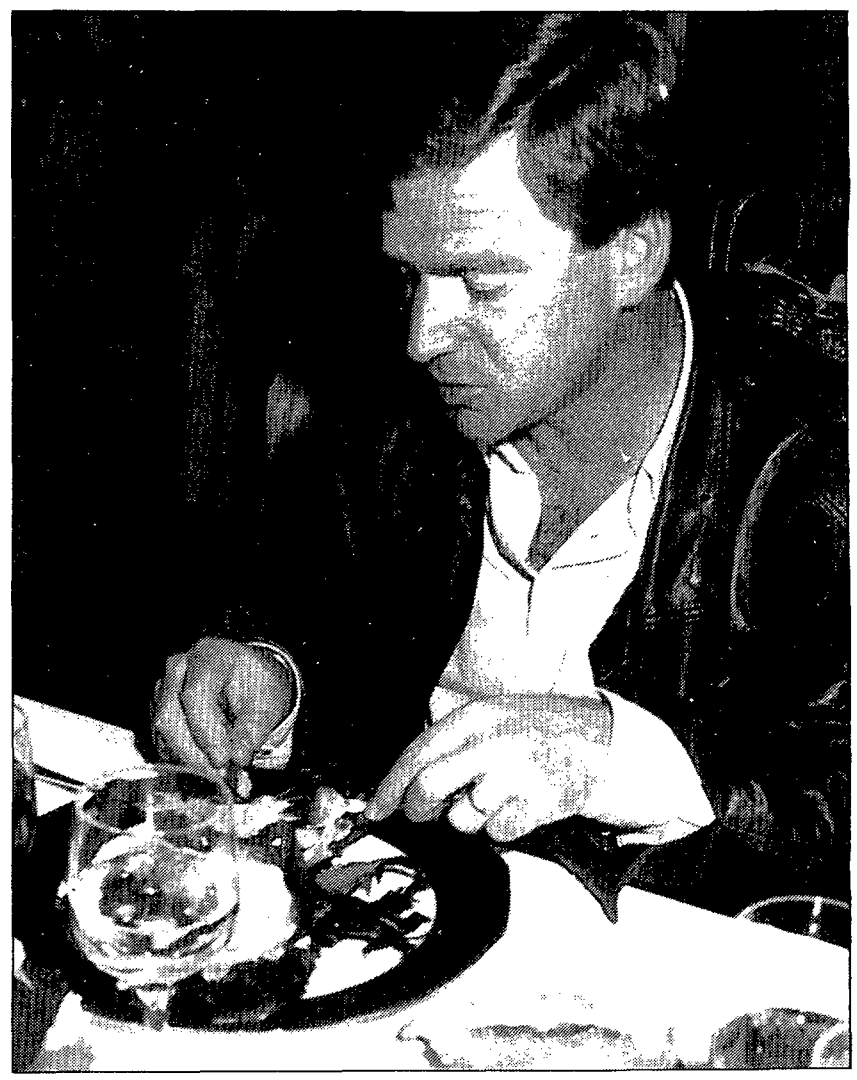

Javier Clemente

Javier Clemente o l'èxit assegurat. Èxit en la seva ciutat, Bilbao, amb l'històric Athlètic, dues vegades campió de la lliga. Ara, el no menys gloriós RCD Español coneix una de les seves èpoques més brillants sota la direcció de Clemente, entrenador carismàtic, intel.ligent i lúcid, expert i competent. Però, a més a més, aquest basc de cap a peus i basc de pro, és, naturalment, persona de paladar sensible i educat, un apassionat amant de la bona taula, un excel.lent i ponderat bebedor.

Javier Clemente va comentar a Miguel Ezcurra, autèntica càtedra de la millor cuina basca a Barcelona i patró del restaurant Beltxenea, tal vegada el restaurant més elegant i luxós de la *ciutat comtal*, la seva recepta preferida: el pil-pil, i junts vàrem celebrar un àpat.

«El meu problema, confessà Clemente, **és que sóc molt lent als fogons. Si un cuiner qualsevol tarda 20 o 25 minuts a fer el bacallà al pil-pil, jo tardo una hora o una hora i mitja. En primer lloc, trec el bacallà del remull i l'eixugo bé. A la cassola, hi escalfo oli amb alls; quan arrenca el bull, ho deixo refredar; quan està fred, ho escalfo una altra vegada i, a continuació, ho deixo refredar. Col.loco a la cassola el bacallà, naturalment amb la pell cap amunt, i poso el recipient sobre el foc. És aleshores quan es comença a fer el bacallà. Moc la cassola i la separo del foc; segueixo movent. Quan s'ha refredat, torno el recipient al foc i segueixo movent fins que la salsa està totalment lligada».**

ANNA SOLÉ

Restaurant
Can BARRIS
Ctra. Aeroport Cassà
Tel. 46 10 05
CAMPLLONG

Restaurant Bahía
Direcció: Emili Albó
Obert tot l'any
Cuina de mercat
Pg. del Mar, 17-18
Tel. 32 02 19
SANT FELIU DE GUÍXOLS

RESTAURANT GARBI
Pompeu Fabra, 13
Tel. 20 30 36 GIRONA

Restaurant Els Escuts
LLAGOSTERA Tel. 83 04 50

Restaurant ROSALEDA
Recomanem:
Costelles de porc a la mel de romaní
Passeig central del Parc de la Devesa
Tel. (972) 21 36 68
GIRONA

LA BRASA
RESTAURANT
Ctra. Santa Coloma, 21
Telèfons 85 60 17 - 85 62 81
RIUDARENES
DILLUNS, TANCAT

RESTAURANT Mas Ros
Especialitat en: cuina catalana i francesa
Ctra. Girona-St. Feliu
Tel. 46 12 33 CASSÀ DE LA SELVA

A Girona...
CAFETERIA TALY
Granja - Restaurant
Plats combinats - Esmorzars - Berenars
Pizzes - Especialitats elaboració pròpia,
i també dinars amb cuina casolana
C/. Santa Clara, 49 - Tel. 21 09 25
Més de 10 anys al vostre servei!

Restaurant
EL MOLÍ DE LA SELVA
Masia medieval
El paradís dels gourmets
Cuina de mercat, als preus més ajustats
Direcció: JOSEP MAYMÍ
Restaurant
EL MOLÍ DE LA SELVA
Ctra. Vidreres-Platja d'Aro - Tel. 47 03 00

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 59

Salut

Els infants i els accidents de trànsit

IMMA BARCELÓ (metgessa)

La xifra mundial de morts per accidents de trànsit se situa al voltant de 300.000 per any. A Espanya, l'any 1955 varen morir 137 persones menors de 15 anys. L'any 1975 foren 575 i al 1977 varen pujar a 663.

Tenint en compte que els vehicles cada cop són més segurs, van millorant les condicions de les carreteres i l'atenció mèdica als lesionats progressa contínuament, la xifra de morts i ferits es va elevant a causa de la multiplicació de vehicles i dels hàbits de conducció dels usuaris.

Els ocupants dels vehicles s'accidenten independentment de l'edat. Ara bé, el risc màxim d'atropellament, el corren els nens entre 6 i 9 anys. Fins els 4 anys s'accidenten igual els nens que les nenes i després, els nens doblen la xifra a les nenes atropellades.

Els accidents són més freqüents els caps de setmana i els atropellaments també. Durant els períodes de vacances escolars i a les hores d'entrada i sortida dels col.legis, augmenten també les xifres d'atropellaments. Podríem agrupar els accidents infantils de trànsit en tres grups:

El nen vianant.
El nen que circula amb bicicleta.
El nen que viatja a l'interior d'un vehicle.

El nen vianant

La majoria dels nens atropellats irrompen la calçada per on circulen els vehicles, ja que sovint els petits es deixen anar de les mans dels pares i surten corrent.

L'edat de màxima vulnerabilitat és de 3 a 6 anys a Espanya, i de 6 a 9 anys en el conjunt dels 12 països europeus. Estudis psicològics demostren que el nen, abans dels 8-9 anys, no pot travessar un carrer pel qual circulen vehicles amb un mínim de seguretat. La seva situació és de marcada inferioritat. La baixa estatura en relació als cotxes no els permet veure bé per damunt d'ells, i no poden fer-se càrrec de la globalitat de la situació. També els resulta difícil de calcular si tenen temps de travessar abans no arribi el vehicle que veuen lluny. No poden distingir d'on ve el soroll d'un clàxon, no comprenen la terminologia que utilitzen els adults quan parlen del trànsit i no sempre són capaços d'interpretar el simbolisme dels senyals de circulació.

Al nen, li és difícil de connectar la teoria amb la pràctica i és incapaç de fer allò que ha après en una situació difícil al carrer. A tot això, s'hi ajunta la circumstància que sovint els pares sobrevaloren la capacitat de llurs fills, en desconèixer o oblidar que els nens de menys de set anys actuen sobretot de manera espontània.

El nen que circula amb bicicleta.

El nombre d'accidents en bicicleta augmenta dels 3-4 anys fins als 13-14 per als nois. L'augment és menys marcat en les noies i assoleix el seu màxim en els 12 anys, d'acord amb l'exposició al risc. Són més freqüents a l'estiu que a l'hivern. La major part d'accidents que sofreixen els nens ciclistes són caigudes i lesions de poca importància. Un 1% són col.lisions amb vehicles, i aleshores són més greus. La majoria d'accidentats solen ser nens de 2 a 5 anys i són portats per un altre nen darrera la bicicleta.

L'educació del nen és la mesura preventiva més eficient perquè no succeeixi, així com mantenir la bicicleta en bones condicions.

El nen que viatja amb automòbil

El nen dins un automòbil és molt vulnerable, ja sigui per la seva grandària o el poc pes, la qual cosa provoca que en cas d'una topada surti disparat per qualsevol porta o finestra si s'obre en l'accident.

Si el nen seu davant, és a dir, al costat del conductor, té el doble de possibilitats de morir que si seu darrera. També és molt diferent si el nen va subjectat o no. Una situació altament perillosa és si el nen es troba a la falda de la mare, asseguda al costat del conductor. Encara que la mare porti el cinturó de seguretat, el menut està exposat a lesions greus en cas d'accident, perquè segurament se li escaparà dels braços.

Les causes d'accident solen ésser la majoria de vegades per error humà, i les persones que ofereixen major risc de provocar-los són els conductors masculins de 16 a 21 anys, aquells que presenten addició a qualsevol droga i, d'una manera especial, els que condueixen sota la influència alcohòlica.

Prevenció

— Tots els nens que viatgen en vehicle han d'anar subjectats amb dispositius de seguretat homologats, apropiats a l'edat i al pes del nen.

— Si no es disposa d'un sistema de subjecció adequat, val més que es cordi el cinturó de l'adult que no pas que vagi sense res.

— El nen no ha de viatjar mai sobre la falda de la persona que va asseguda al costat del conductor, encara que aquesta porti el cinturó de seguretat posat.

La subjecció dels ocupants del vehicle per evitar les conseqüències de la topada el màxim possible són també unes bones mesures de prevenció.■

RICARD CAMÓ

QUEREMOS SU OPINIÓN

	SÍ	NO
¿Considera lo más importante su salud y la de los suyos?	☐	☐
¿Le agradaría tener cubierta la asistencia sanitaria por medio de la medicina privada?	☐	☐
Esta atención sanitaria ¿deberá ser prestada con libre elección de médicos y medios, sin limitación alguna?	☐	☐
¿Le gustaría ser internado en caso de necesidad en la Clínica que Ud. prefiera y que más confianza le merezca?	☐	☐
¿Prefiere la libertad de poder ser intervenido quirúrgicamente en el País donde Vd. elija?	☐	☐
¿Está dentro de sus posibilidades pagar por estos servicios entre 3.000 y 4.000 ptas. mensuales?	☐	☐
Si utiliza durante un año estos servicios ¿encuentra correcto una bonificación de hasta un 20%?	☐	☐

Si ha contestado afirmativamente a todas las preguntas, le rogamos nos envíe cumplimentado este boletín, así como los datos que se detallan más abajo, con el fin de facilitarle más información. Gracias:

PREVIASA
SOCIEDAD ANONIMA DE SEGUROS Y REASEGUROS
CUIDAMOS SU SALUD, GARANTIZAMOS SU ECONOMÍA

Avda. Jaume I, 48-50, 1°
17001 GIRONA - Tel. 20 43 68

DESITJO MÉS INFORMACIÓ
Noms i cognoms .....
..... Tel. .....
Domicili .....
Localitat ..... Edat .....

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 60

MAZDA

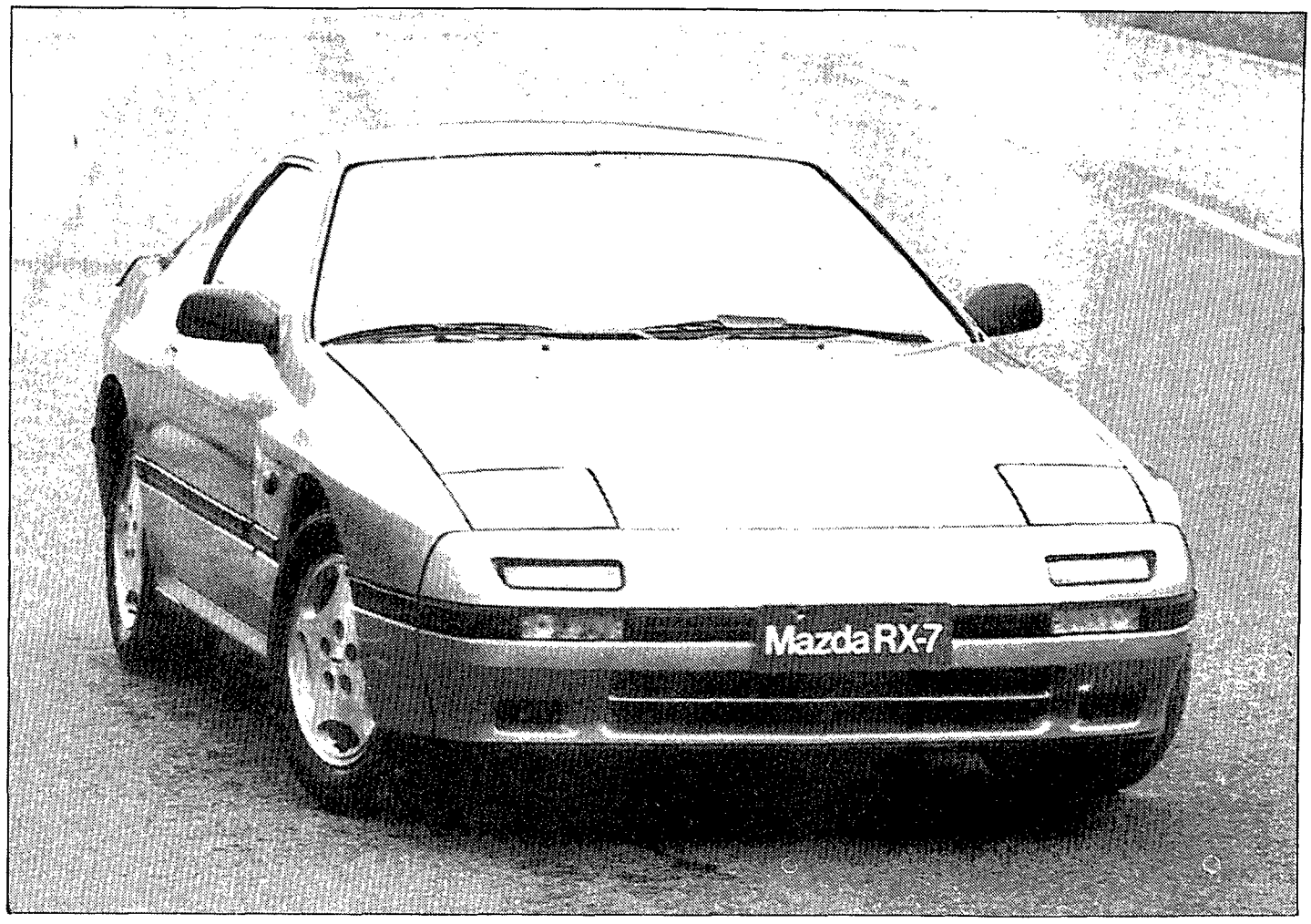

RICARD CAMÓ.

Amb la nominació de Tecnitrade RV, SA. com a importador oficial i distribuïdor general per l'Estat espanyol, Mazda Motor Corporation, el prestigiós fabricant japonès d'automòbils d'alta qualitat ja està en el nostre país.

Els models destinats al mercat espanyol han estat seleccionats amb un criteri d'exclusivitat, ja que van dirigits a clients exigents que aprecien els automòbils d'alt valor. No obstant això —la reconeguda fiabilitat de tots els vehicles Mazda— aquest plantejament selectiu obliga, encara més, si cap, a la prestació d'una assistència post-venda dedicada i impecable que Tecnitrade ja pot garantira l'Estat espanyol en haver situat en els seus magatzems, abans del llançament d'aquests models, un important *stock* de recanvis.

Passem, a continuació, a descriure dos dels quatre models Mazda que es comercialitzaran a l'Estat.

Mazda RX-7

Atractiu model esportiu 2 més 2 que incorpora motor rotatiu de majors prestacions i més senzill de manteniment que els convencionals de pistó «cotxe de l'any a EUA» el 1986, categoria importats. Rècord Mundial de velocitat, classe C, Gran Turisme Sport, amb 387 KM/h. Cilindrada 2.616 c.c. Potència màxima 150 CV (DIN) 6.500 r.p.m. Alimentació: injecció electrònica. Direcció assistida. Caixa de canvis 5 velocitats. Frens: 4 de disc sistema ABS. Velocitat màxima 210 Km/h.

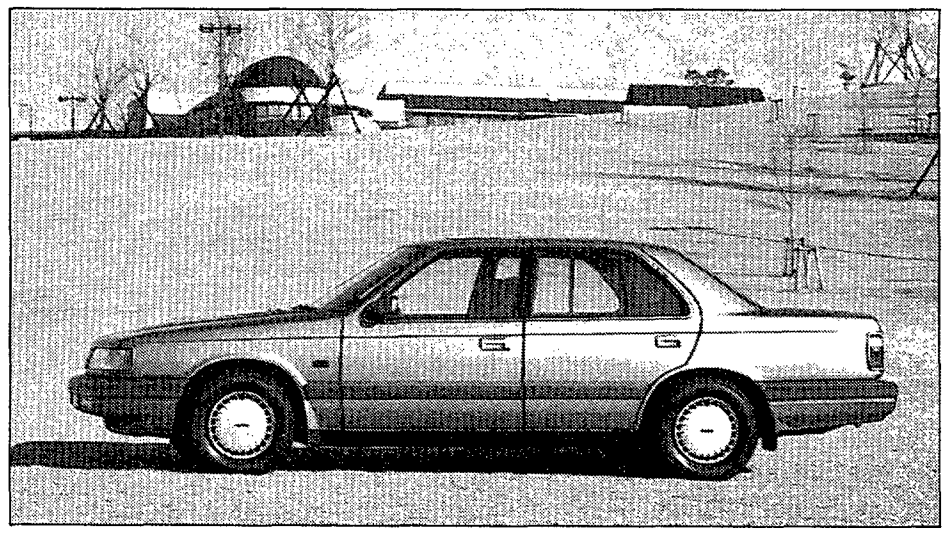

Mazda 929 3.L V6

El model 929 és l'obra cabdal de Mazda en automòbils de representació, el qual combina els últims avenços tecnològics amb un elegant disseny. Multitud d'innovacions i detalls marquen la diferència del 929 amb altres grans berlines de l'alt segment al qual pertany aquest cotxe.

Motor de 6 cilindres en V (OHC). Cilindrada: 2.954 c.c. Potència màxima: 190 CV (DIN) 5.500 r.p.m. Alimentació: Injecció electrònica transistoritzada. Caixa de canvis de cinc velocitats manual o 4 velocitats automàtica. Frens: 4 frens de disc ventilats; els davanters, sistema ABS i servofrè. Velocitat màxima 220 Km/h.■

Renault, quatre rodes directrius

Sobre la base d'un Renault 11, s'ha elaborat el prototip RD2 que és capaç de passar de forma instantània de dues a quatre rodes directrius.

Aquest vehicle està, doncs, destinat a assajar el gran nombre de possibilitats d'utilització en aquest domini. D'aquesta manera el conductor pot variar a la seva voluntat el comportament dinàmic del vehicle per donar prioritat a la maniobrabilitat, a la seguretat reforçada (comportament neutre) o a una conducció esportiva. Per això els angles de gir de les rodes posteriors tenen en compte diferents factors: Angle de gir del volant, velocitat del vehicle i altres paràmetres dinàmics.■

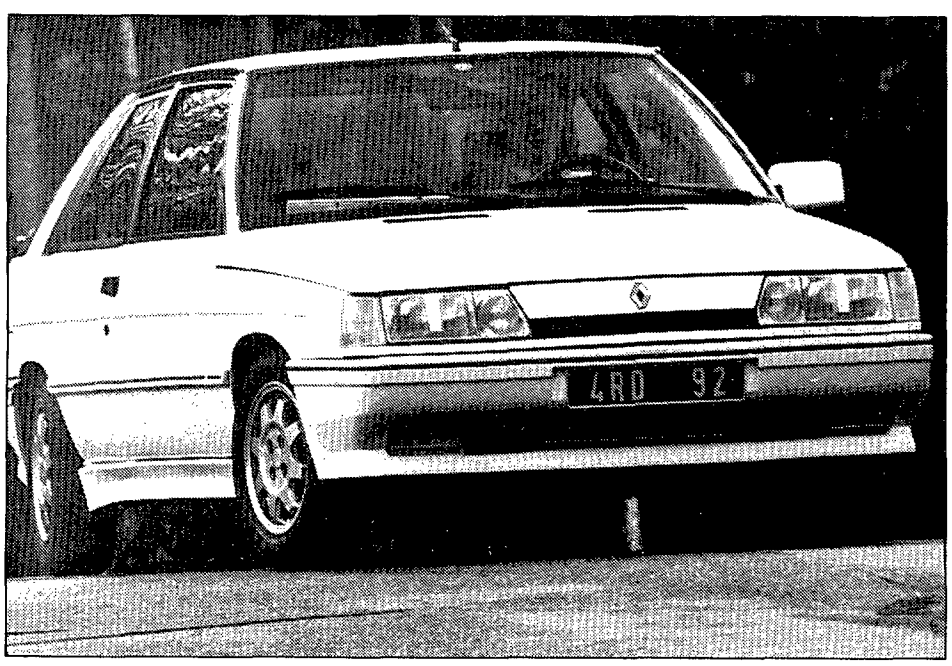

L'ANTICONGELANT

Ara que ja tenim a sobre els primers freds de veritat, convindria recordar l'anticongelant, aquell fluid que evita la congelació del líquid de refrigeració i, per tant, el trenc del motor. Composat d'etilenglicol, un producte derivat del petroli, va també combinat amb una sèrie d'additius anticorrosius, antiroves-llaments i antiescumejants, elements que juguen un important paper en la conservació del circuit de refrigeració. La substitució total del fluid s'ha de fer cada 20.000-30.000 Km o cada dos anys.

Cal tenir en compte una sèrie de consideracions per a l'elecció de l'anticongelant. En primer lloc, escolliu-ne un de marca coneguda i de prestigi, amb la finalitat que el seu funcionament sigui correcte i no es formin escumes o es provoquin obstruccions per dipòsits sòlids, etc.

Si s'ha de canviar tot el líquid de refrigeració, és preferible emplenar el circuit amb anticongelant especial ja preparat (aigua més anticongelant). Però si solament és necessari augmentar la concentració, serà més còmode i econòmic que utilitzeu anticongelant pur.

No és imprescindible afegir anticongelant cada any, pero sí comprovar la concentració, sobretot si durant l'any s'hagués reemplenat el circuit amb aigua sola. En aquest supost, la concentració podria haver davallaten excés i llavors queda el circuit insuficientment protegit.

L'anticongelant ha de romandre en el circuit de refrigeració durant tot l'any, independentment que ja hagi passat l'hivern.

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 61

Jardineria

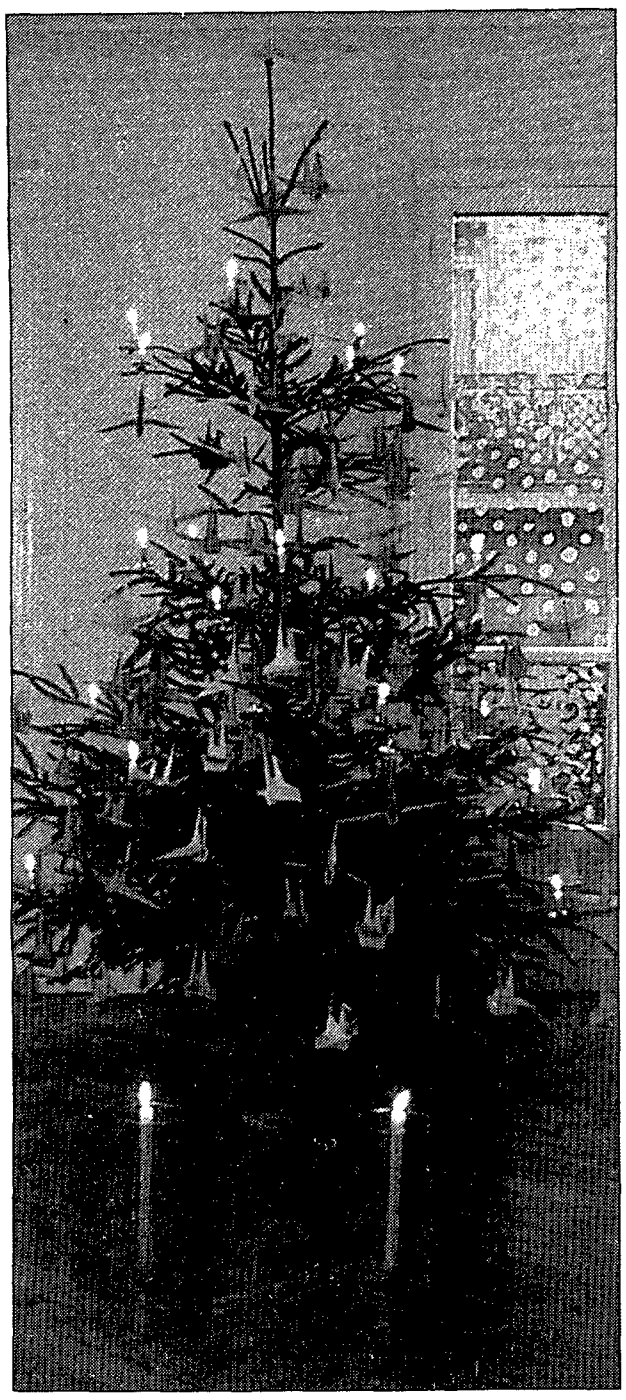

Rescatem l'avet

AMÓS

Es hora de recollir guarniments, no de posar-nos tristos perquè hem esgotat festes, d'altres en vindran!. Cal compensar l'esforç d'un treball quotidià que també hem de saber gaudir amb il.lusió i alegria. Si la salut ens acompanya, **festa és cada dia.**

Cintes, boles i llums no presenten dificultats per endreçar-les en una capsa, però què en farem de l'avet?. En la recerca d'aspectes positius bé podem intentar el **potser sí** a la pregunta del **viurà després?** que ens fèiem en el moment de la seva adquisició. Primera condició: que presenti un aspecte saludable, fàcilment deduïble per la persistència o no de la seva fulla. Si trontollant-lo veiem que les fulles no cauen molt notòriament, podem mantenir l'esperança i portar a terme l'operació rescat. Situar-lo immediatament a fora de casa (a cel i serena) i donar-li aigua fins que trobem lloc definitu d'ubicació serà la segona. Més favorable resultarà si, als dos factors anteriors, s'hi pot afegir la possibilitat de plantar-lo directament a terra. Momentàniament, dintre dels primers mesos el comportament de l'avet semblarà el mateix plantat en un test que a terra, les reaccions posteriors seran diferents. Els faig aquesta observació perquè si disposen d'**avet** en condicions de rescat però no de jardí encara són a temps de fer una simpàtica i beneficiosa acció que pot ésser la d'obsequiar un parent, amic o el mateix ajuntament perquè en lloc adient li donin la millor acollida i, no es tracta de solventar la construcció d'un jardí privat o públic, amb l'avet *bicea excelsa* o *masjoanni*, sinó d'aprofitar l'oportunitat per cobrir indrets buits de vegetació amb un arbre que, sigui el que sigui, mai hi estarà de més.

Per a l'intent de fer-lo viure en un balcó o terrassa necessàriament hauran de menester un cossi gros que permeti recobrir suficientment la mota de terra de l'avet. Descartem els testos de plàstic o planxa que per falta de porositat i per fàcils acumuladors de calor minvarien les seves condicions de vida a l'estiu. Situeu-lo en el lloc de més ombra, regueu-lo molt sovint i afegiu-li, cada tres o quatre setmanes, un pessic d'adob amb la mateixa aigua.

Pels qui disposen de l'oportunitat de plantar-lo directament a terra, facin ràpidament forat de 40 x 40 centímetres si l'arbre està per sota del 1'20 d'alçada i de 50 x 50 si aixeca més. Compactin força la terra i a regar freqüentment i generosament.

Que, en qualsevol cas, la sort els acompanyi. Si l'arbre, en ser comprat, venia amb mota de terra, no ha estat exposat a dintre de casa a altes temperatures, l'han mantingut amb humitat i ara ràpidament el planten, quatre o cinc de cada deu seran **«rescatats»** per vida. Sinó, com a tal **avet de Nadal**, ha acomplert l'objectiu festiu previst per aquestes diades i, a més, per moltes famílies de les nostres contrades ha estat un complement d'ingressos facilitat pel conreu amb vivers i la propera setmana parlarem de... rosers.■

Un cop tretes les cintes i llumetes que cobrien l'avet en aquestes festes, podem rescatar-lo i plantar-lo, sempre i quan presenti un aspecte saludable, fàcilment deduïble per la persistència o no de la seva fulla

Les bromeliàcies: regal de Reis

He de manifestar que els reis de l'Orient de triar plantes en saben un niu perquè han deixat com a regals: *Vriecies, Bilbergies, Nidulariàcies, Guzmanies* i Ananàs, magnífiques representants de les bromeliàcies, una llarga família procedent d'Amèrica del Sud. Són plantes molt espectaculars i elegants que compleixen l'efecte d'un agradós obsequi i es comporten bé en llocs d'interior que tinguin claror abundant i una temperatura ambient oscil.lant entre els catorze i vint-i-un graus. Suporten temperatures més elevades sempre que es vegin compensades amb humitat.

D'algunes varietats, l'encant en la coloració de fulles amb vetes i centre vermell és suficient atractiu per captar l'admiració, tant si es presenten en solitari com en mig d'un conjunt de plantes al qual sempre aportaran el seu impacte viu. D'altres, com la **Vriesia**, tenen la doble virtut de fulles verdes, creuades per franges marrons i l'exòtica ploma floral que, sortint del centre, emergeix airosa i taronjada per sobre de la planta com la «supervedet» del Folie Vergere.

Preparades com estan per viure en el seu hàbitat del tròpic, les fulles configuren en la part central de la planta una mena de vas per retenir l'aigua de pluja. A les condicions normals que habitualment tenim a les cases no permetin que l'aigua quedi embassada, aquest és un consell de caire pràctic i que no pretén treure raons tècniques de llibres de jardineria que orienten sobre la conveniència de deixar ple d'aigua l'esmentat vas a punt, que naturalment poden observar si es dóna la resta de condicions ambientals que les plantes tenen al Brasil. En cas contrari, més val pecar de prudents i no passar-se amb l'aigua.

Encara que lenta, la reproducció de les bromeliàcies és fàcil. Al voltant de la base, des del mateix tronc de la planta, surten fills, quan aquests s'hagin desenvolupat uns 15 centímetres els poden separar, acuradament, amb les seves petites arrels de la mare, trasplantar-los i a l'any i escaig tindran una planta ben formosa.

Com els han anat els Reis? Per a vostès m'han deixat un encàrrec. Si a partir de demà, i durant tota la setmana, es prenen la molèstia de apropar-se per: ARP—Jardineria—, Avinguda Sant Narcís, 24 - Girona o Passeig Sant Joan, 14 - Ripoll, i presenten aquest escrit, seran obsequiats amb bulbs de tulipes, jacints o d'altres flors de manera que el Diari de Girona d'avui els sortirà de franc i a mi em quedarà la feliç constància que arriben a llegir lletra menuda.■

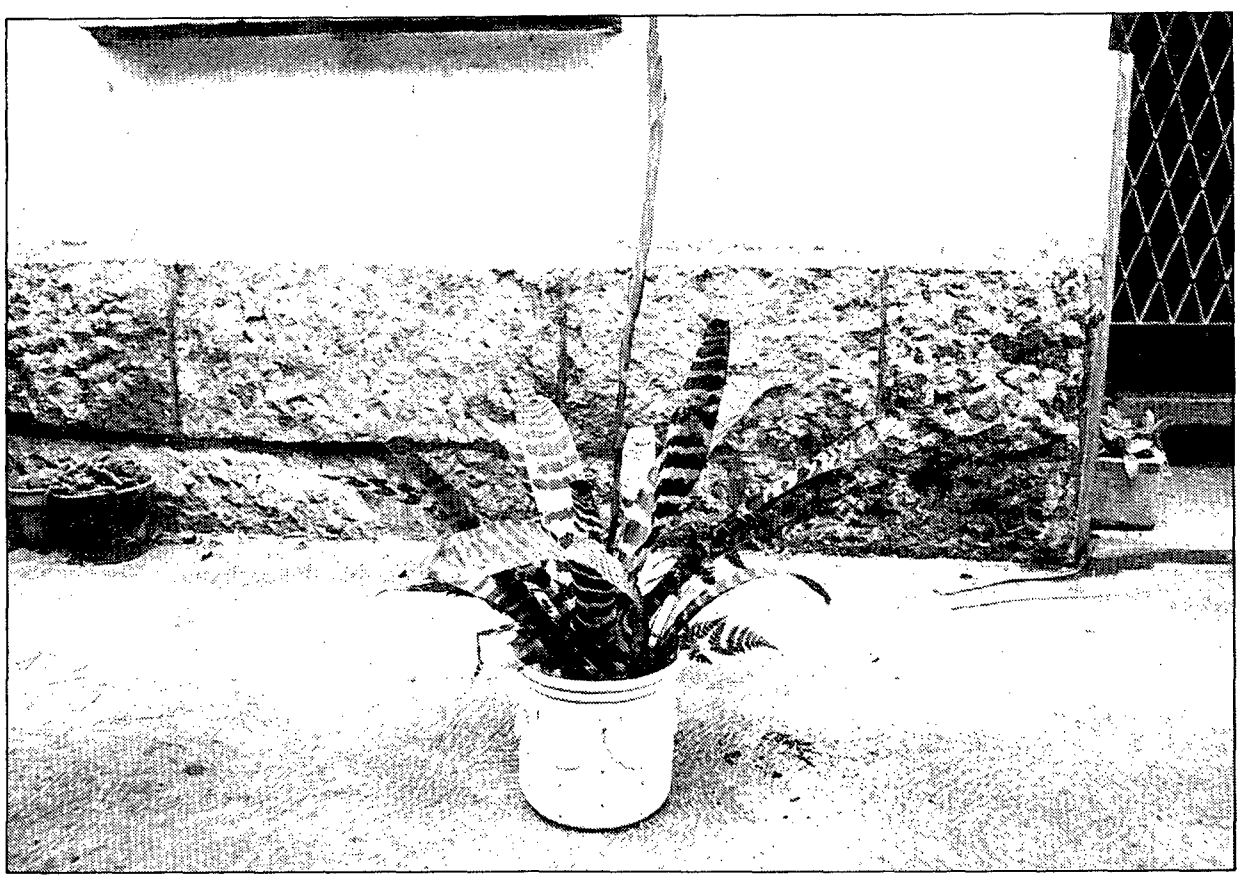

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 62

PEGASO TRONER

Lo más grande de Pegaso es el nuevo Pegaso Troner. Tan grande que un jurado integrado por periodistas especializados y directivos de las asociaciones: Conetrans, Anecaf, Anedipe,

Asemtragas, Asentralig, Astic y Frigoríficos, a título personal, lo han elegido ante el Notario de Madrid D. Juan Madero Valdeolmos **Camión del año 1988.** Pegaso Troner, Grande entre los grandes. Pruébelo a lo grande en su concesionario.

EL CAMION DEL AÑO

PEGASO

Concesionario Oficial: AUTO REMOLQUES GERONA, S. A. Ctra. Nacional II, s/n. Tel. (972) 20 55 62. 17840 SARRIA DE TER (Gerona).

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 63

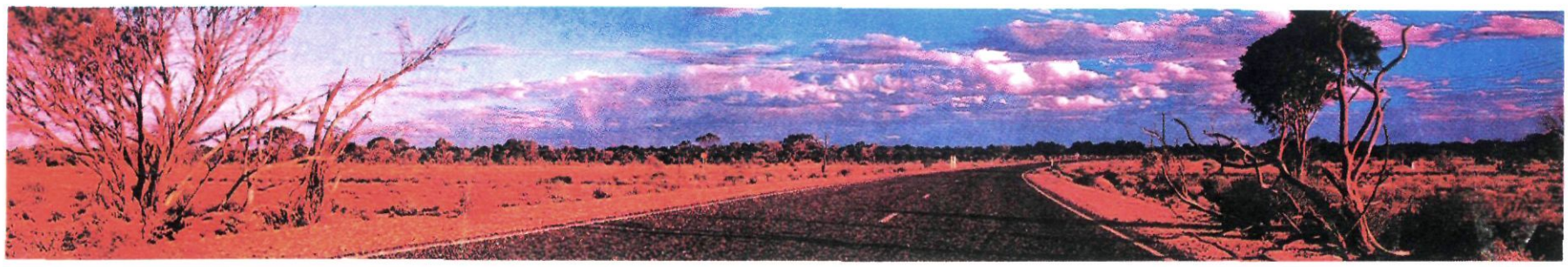

FIAT

FIAT CROMA. VIATGE DE PLAER

Més de 200 punts de venda i assistència a Espanya

VIDSA S.A.
CONCESSIONARI
FIAT
St. Narcís, 28 - Telèfon 24 12 12
17005 GIRONA

OLOT:
GARATGE REPRIS
Avgda. Reis Catòlics, 9
Tel. 26 41 45

BANYOLES:
AUTO BANYOLES
Mn. Constans, 276
Tel. 57 29 03

RIPOLL:
AUTO SPRINT
C/. Josep Mª Pellicer
Tel. 70 33 77

SANTA CRISTINA D'ARO:
AUTO-TALLER EMILI BOSCH
Tel. 83 70 23

LLORET DE MAR:
AUTO BRAVA, S.A.
Ctra. Blanes a Lloret
Tel. 36 93 12

PALAFRUGELL:
COMERCIAL AMPURDANESA DEL MOTOR, S.A.
Clavé, 7 - Tel. 30 34 50

SERVEI OFICIAL POSTVENDA
I RECANVIS
GARATGE INTERNACIONAL
ROBERT VIDAL, SA.
Ctra. Girona-Anglès (Afores Salt)
Telèfon 23 15 61 - SALT (Girona)

Arxiu Municipal de Girona. Diari de Girona. 10/1/1988. Page 64